

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 2010

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. BUZEK

Προέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 09.10)

2. Δηλώσεις της Προεδρίας

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, μάθαμε τη θλιβερή είδηση της πρόσφατης δολοφονίας του γάλλου αστυνομικού Jean-Serge Nérin από την ETA. Αυτό μας κάνει να συνειδητοποιούμε ότι δεν έχει λυθεί ακόμα το πρόβλημα της τρομοκρατίας στην Ευρώπη. Θα ήθελα να εκφράσω εξ ονόματος του Κοινοβουλίου και προσωπικά τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια του δολοφονηθέντος αστυνομικού. Ελπίζω ότι η ισπανική και η γαλλική αστυνομία θα παραπέμψουν στη δικαιοσύνη όχι μόνο τους ίδιους τους δολοφόνους, αλλά και εκείνους που έδωσαν την εντολή για τη δολοφονία.

Υπάρχει και μία δεύτερη ανησυχητική είδηση: η φυλάκιση 30 γυναικών που συμμετείχαν σε διαδήλωση της οργάνωσης «Κυρίες στα Λευκά». Οι «Κυρίες στα Λευκά» είναι μητέρες και σύζυγοι φυλακισμένων ακτιβιστών της αντιπολίτευσης. Το 2005, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τίμησε τις «Κυρίες στα Λευκά» με το Βραβείο Ζαχάρωφ. Σήμερα εκφράζουμε τη συμπάρασσή μας σε αυτές τις ηρωικές γυναίκες, και οι σκέψεις μας στρέφονται σε αυτές και τη δύσκολη κατάστασή τους.

3. Έκθεση της ΕΚΤ για το 2008 - Έκθεση σχετικά με την Ετήσια δήλωση του 2009 για την ευρωζώνη και τα δημόσια οικονομικά (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει την κοινή συζήτηση

- της έκθεσης (Α7-0010/2010) του κ. Scicluna, εξ ονόματος της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής, σχετικά με την ετήσια έκθεση της ΕΚΤ για το 2008 (2009/2090(INI)), και

- της έκθεσης (Α7-0031/2010) του κ. Giegold, εξ ονόματος της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής, σχετικά με την έκθεση που αφορά την Ετήσια Δήλωση του 2009 για την Ευρωζώνη και τα Δημόσια Οικονομικά [COM(2009)0527 - 2009/2203(INI)].

Edward Scicluna, εισηγητής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, τα δύο τελευταία χρόνια η ΕΚΤ αντιμετώπισε ασφαλώς τις μεγαλύτερες προκλήσεις από την εποχή της ίδρυσής της στο πλαίσιο του ρόλου της ως θεματοφύλακα της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας και της σταθερότητας των τιμών. Σε αυτό το πλαίσιο εκπόνησα την έκθεσή μου για την ετήσια έκθεση της ΕΚΤ για το 2008.

Η έκθεση εστιάζεται στη συνεχή αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης από την ΕΚΤ, στις προτάσεις της για μια στρατηγική εξόδου από την κρίση, στις αυξανόμενες ανισορροπίες εντός της ζώνης του ευρώ, στη μεταρρύθμιση της χρηματοπιστωτικής αρχιτεκτονικής της ΕΕ και, τέλος, σε θέματα που αφορούν τη διακυβέρνηση και τη λογοδοσία της ΕΚΤ. Ελπίζω ότι επιτεύχθηκε μια καλή ισορροπία.

Η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση είχαν ως αποτέλεσμα τη χειρότερη παγκόσμια οικονομική ύφεση από τη δεκαετία του 1930. Μετά από μια σχετικά ευνοϊκή περίοδο οικονομικής ανάπτυξης που σημειώθηκε στο μεγαλύτερο μέρος της Ευρώπης, τα περισσότερα από τα κράτη μέλη της έδωσαν τις οικονομίες τους σε μια «δοκιμασία κοπώσεως», όχι μέσω ενός προσομοιωμένου μοντέλου αλλά σε πραγματικό χρόνο και με συνέπειες που ήταν οδυνηρά αληθινές. Το αποτέλεσμα ήταν αύξηση του ΑΕγχΠ μόλις κατά 0,7% το 2008, ακολουθούμενη από συρρίκνωση κατά 4% το 2009. Στο μεταξύ, τα κράτη μέλη της ΕΕ προβλέπουν πολύ αργή και άνιση ανάκαμψη το 2010 και 2011.

Τα περισσότερα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν αύξηση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων τους και χρέη. Οι οικονομικές προβλέψεις της Επιτροπής το φθινόπωρο του 2009 προέβλεπαν μέσο όρο δημοσιονομικών ελλειμμάτων στην ευρωζώνη της τάξης του 6,4% και μέσο δημόσιο χρέος της τάξης του 78,2%, αριθμητικά στοιχεία που, με τη σειρά τους, αναμένεται αμφότερα να αυξηθούν το 2010. Θα χρειαστούν αρκετά χρόνια για να επανέλθουν τα μεγέθη αυτά, που οφείλονται στη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση, στα προ της κρίσης επίπεδα.

Θεωρώ ότι η ΕΚΤ αντέδρασε αρκετά καλά στην κρίση. Η βασική λειτουργία της ΕΚΤ είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών. Μολονότι τον Ιούνιο και Ιούλιο του 2008 ο πληθωρισμός υπερέβαινε πολύ το όριο που είχε θέσει η ίδια η ΕΚΤ, οπότε έφτασε στο ανώτατο όριο του 4%, έκτοτε οι δείκτες πληθωρισμού κατέρρευσαν. Επίσης, η ΕΚΤ μείωνε διαρκώς τα επιτόκια από το ανώτατο όριο του 4,25% τον Ιούνιο του 2008 μέχρι το σημερινό επιτόκιο του 1% τον Μάιο του 2009 σε μια προσπάθεια να αναζωογονήσει τον δανεισμό και να δώσει ώθηση στην ευρωπαϊκή οικονομία.

Ο πρόσθετος ρόλος της ΕΚΤ κατά τη διάρκεια της κρίσης ήταν να επεκτείνει τις διατάξεις περί ρευστότητας χρησιμοποιώντας μη τυποποιημένα μέτρα. Χωρίς μια τέτοια οικονομική βοήθεια επιβίωσης, πολλά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα όπου βρίσκονται οι οικονομίες και οι συντάξεις πολλών ευρωπαίων πολιτών θα είχαν αναμφίβολα καταρρεύσει.

Ασφαλώς θα μπορούσε κανείς να θεωρήσει ότι η μείωση επιτοκίων της ΕΚΤ δεν ήταν τόσο ριζική όσο αυτές στις οποίες προέβλεπε η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ ή η Τράπεζα της Αγγλίας.

Επίσης, ενώ οι εκτεταμένες ενέσεις μετρητών της ΕΚΤ απέτρεψαν την κατάρρευση πολλών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, στην πραγματικότητα πολλές τράπεζες δεν μετακίνησαν αυτήν τη ρευστότητα στους πελάτες τους, πράγμα ιδιαίτερα αρνητικό για τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις στις οποίες βασίζεται η οικονομική ανάκαμψη. Αντ' αυτού, πολλές τράπεζες αξιοποίησαν τη ρευστότητα αυτή για να στηρίξουν τη δική τους θέση. Επίσης, αυτό τους επέτρεψε να καταβάλλουν μπόνους, πράγμα που προκάλεσε δικαιολογημένα το δημόσιο αίσθημα.

Επίσης, δεν μπορώ παρά να κάνω μια σύντομη αναφορά στις πολιτικές αντιδράσεις που απαιτούνται όσον αφορά τις τρέχουσες δημοσιονομικές ανισορροπίες, θέμα γύρω από το οποίο επικρατεί μεγάλη σύγχυση και το οποίο απαιτεί την ανάληψη έγκαιρης και αποφασιστικής δράσης. Ωστόσο, θα αφήσω τους συναδέλφους μου να επεκταθούν ενδεχομένως στο θέμα αυτό.

Όπως οι προηγούμενοι εισηγητές, πιστεύω και εγώ ότι ο διάλογος μεταξύ του Κοινοβουλίου και της ΕΚΤ είναι εποικοδομητικός και εξελίσσεται θετικά. Μπορούμε να βασιστούμε σε αυτόν. Θεωρώ ότι το Κοινοβούλιο θα πρέπει να έχει μεγαλύτερη συμμετοχή στους διορισμούς των μελών του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ –συμπεριλαμβανομένου του επόμενου Προέδρου της ΕΚΤ– σύμφωνα με το προηγούμενο που δημιουργήθηκε πρόσφατα με τη διαδικασία διορισμού του νέου Αντιπροέδρου του εν λόγω οργάνου.

Η ΕΚΤ είναι υπόλογη στους πολίτες της Ευρώπης μέσω του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Πρέπει να ενισχύσουμε αυτήν τη λογοδοσία. Η κρίση έδειξε πρωτίστως ότι οι αγορές χωρίς κανονιστική ρύθμιση δεν αυτορρυθμίζονται πάντοτε και είναι επιρρεπείς σε συστημικούς κινδύνους. Για τον λόγο αυτόν είναι σημαντικό να υποστηριχθεί και να ολοκληρωθεί η ευρεία δέσμη μεταρρυθμίσεων της χρηματοπιστωτικής αρχιτεκτονικής της ΕΕ και, ειδικότερα, η δημιουργία ενός ευρωπαϊκού συμβουλίου συστημικών κινδύνου, το οποίο θα είναι ένα όργανο που θα λειτουργεί προστατευτικά εξασφαλίζοντας έγκαιρη προειδοποίηση σε περίπτωση συστημικού κινδύνου ή ανισορροπίας στις χρηματοπιστωτικές ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Sven Giegold, εισηγητής. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η έκθεση που αφορά την Ετήσια Δήλωση του 2009 για την Ευρωζώνη και τα Δημόσια Οικονομικά εκπονήθηκε σε μια περίοδο όπου η ευρωζώνη αντιμετώπιζε τεράστιες προκλήσεις, και η περίοδος αυτή δεν έχει λήξει ακόμα.

Η οικονομική κατάσταση προκαλεί σοβαρές ανησυχίες στους πολίτες της Ευρώπης και σε όλους εμάς. Η έκθεση είχε εγκριθεί τότε από την Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής με πνεύμα εξαιρετικής συνεργασίας και με μεγάλη πλειοψηφία. Θα ήθελα να σας παρουσιάσω την έκθεση σε αυτό το πλαίσιο. Αφενός, είναι σαφέστατο, τόσο από τη σχετική πρόταση της Επιτροπής όσο και από τις συστάσεις που παρουσιάζουν εδώ στη σύνοδο Ολομέλειας το Κοινοβούλιο και η Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής, ότι η οικονομική κατάσταση πρέπει να σταθεροποιηθεί. Αφετέρου, η κρίση, που έχει φθάσει σε κάποιο επίπεδο σταθεροποίησης καθώς τα μεγέθη της ανάπτυξης παρουσιάζουν κάποια ανάκαμψη, έχει εισέλθει σε μία δεύτερη φάση η οποία χαρακτηρίζεται από τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα. Αυτό είναι το τίμημα που πρέπει να καταβάλουμε για να βγούμε από την κρίση. Το μήνυμά της έκθεσης είναι πολύ σαφές από την άποψη αυτή: πρέπει να επιστρέψουμε στον δρόμο του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης το συντομότερο δυνατό. Δεν μπορούμε να περάσουμε στα παιδιά και τα εγγόνια μας ένα τέτοιο χρέος.

Ωστόσο, η έκθεση δηλώνει επίσης ξεκάθαρα ότι δεν αρκούν οι κανόνες του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Δεν υπάρχουν αντίστοιχα μέτρα για τη βελτίωση του συντονισμού στη ζώνη του ευρώ, και είναι σημαντικό να διορθωθούν οι ανισορροπίες στη ζώνη του ευρώ και να αυξηθεί ο συντονισμός της δημοσιονομικής και φορολογικής πολιτικής.

Εκείνοι που φέρουν την ευθύνη για τους τομείς αυτούς στη ζώνη του ευρώ αντιμετωπίζουν τώρα τη σημαντική πρόκληση να βρουν μία υπεύθυνη λύση για τα εν λόγω προβλήματα. Αυτό σημαίνει ότι αποκλείεται οποιαδήποτε χώρα να συνεχίσει να εμμένει στα ατομικά της προνόμια με πνεύμα πολιτικού τοπικισμού. Η Επιτροπή ειδικότερα, αλλά και οι χώρες της ζώνης του ευρώ, φέρουν τεράστια ευθύνη για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων στην κατάσταση αυτή. Θα ήθελα να συνοψίσω εν συντομία τις προτάσεις μας ως προς αυτά.

Πρώτον, χρειαζόμαστε αποτελεσματικά μέσα οικονομικού συντονισμού. Δεύτερον, πρέπει να σταματήσει η διαρθρωτική εξάρτηση της ζώνης του ευρώ από πεπερασμένους πόρους. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να βυθιστούμε ξανά σε ύφεση την επόμενη φορά που θα αυξηθούν οι τιμές του πετρελαίου και των πόρων, πράγμα που είναι ήδη σε εξέλιξη. Τρίτον, είναι ουσιαστικό να υπάρξει αποτελεσματική ρύθμιση των χρηματοπιστωτικών αγορών μετά από αυτήν την κρίση. Οστόσο, σήμερα βλέπουμε επιμέρους κράτη μέλη να φροντίζουν ώστε να μην γίνονται καν λογικές προτάσεις από κεντρικές αρχές όπως τα εποπτικά όργανα. Τέταρτον, είναι απαράδεκτο σε μια τέτοιου είδους κρίση να μην επικεντρώνασθε στον στόχο της κοινωνικής συνοχής, πράγμα αντίθετο με τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντί γι' αυτό, ζητείται από επιμέρους κράτη μέλη να δανειστούν με παράλογα επιτόκια για τη χρηματοδότηση των χρεών τους. Για τον λόγο αυτόν καλούμε στην έκθεση να θεσπιστούν ευρωμόλογα ή παρόμοια μέτρα για να βοηθήσουμε τα ασθενέστερα κράτη μέλη με πνεύμα αλληλεγγύης. Το σημαντικότερο είναι πως οι απαραίτητες αλλαγές της φορολογικής πολιτικής δεν πρέπει να γίνουν σε βάρος της γενικής αγοραστικής δύναμης. Η απλούστερη λύση που θα μας επέτρεπε να σημειώσουμε αρκετή πρόοδο στον τομέα αυτόν είναι η αποτελεσματική συνεργασία στον φορολογικό τομέα.

Η Επιτροπή πρέπει επιτέλους να παρουσιάσει γρήγορα κάποιες προτάσεις για μια κοινή ενοποιημένη εταιρική φορολογική βάση. Η έκθεση ζητεί επίσης την καθιέρωση συστήματος υποβολής εκθέσεων ανά χώρα σχετικά με τα καθαρά κέρδη των επιχειρήσεων. Σας ζητάμε να υποβάλετε αντίστοιχη πρόταση. Γενικά, η αρχή της φορολογικής συνεργασίας πρέπει να επικρατήσει του φορολογικού ανταγωνισμού, ειδικότερα στο πλαίσιο του έργου του κ. Μοντι και της αναζωογόνησης της εσωτερικής αγοράς. Είναι ανάγκη να παρουσιάσετε αποτελεσματικές προτάσεις, ώστε να μην βγούμε από την κρίση με ακόμα μεγαλύτερα χρέη. Η ισχυρή οικονομική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών θα μας βοηθήσει να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα αφήσουμε χρέη στα παιδιά μας, αλλά μία ζώνη του ευρώ όπου οι χώρες θα συνεργάζονται μεταξύ τους αντί να καταβάλλονται από τον ανταγωνισμό.

Jean-Claude Trichet, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ μαζί σας επ' ευκαιρία της συζήτησης για το ψήφισμα που αφορά την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για το 2008.

Η συζήτηση αυτού του έτους αναβλήθηκε επί μακρόν εξαιτίας των κοινοβουλευτικών εκλογών του προηγούμενου έτους. Οστόσο, τώρα μου δίνεται η ευκαιρία να συζητήσω τη σημερινή κατάσταση στο τέλος της συζήτησης.

(FR) Κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζετε, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα επιδοκιμάζει τους πολύ στενούς δεσμούς της με το Κοινοβούλιο που, παρενθετικά, ξεπερνούν κατά πολύ τις υποχρεώσεις που επιβάλλει η Συνθήκη. Με τα χρόνια καθιερώσαμε έναν πολύ γόνιμο διάλογο, και θα ήθελα να πω ότι οι εξαιρετές εκθέσεις για τις οποίες μόλις ακούσαμε από τον κ. Scicluna και τον κ. Giegold είναι άλλη μία απόδειξη γι' αυτό.

Στη σημερινή μου δήλωση θα προβώ σε σύντομη ανασκόπηση των οικονομικών εξελίξεων που σημειώθηκαν στο παρελθόν και των μέτρων νομισματικής πολιτικής που έλαβε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Μετά θα αναφερθώ σε ορισμένα σημεία που εθίγησαν στην πρόταση ψηφίσματος και θα πω λίγα λόγια για τη σημερινή κατάσταση.

(EN) Πρώτον, σχετικά με τις οικονομικές εξελίξεις και τη νομισματική πολιτική του περασμένου έτους. Όπως είπε πολύ εύγλωττα ο κ. Scicluna, το 2009 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα λειτουργούσε σε ένα περιβάλλον το οποίο οι μελλοντικοί ιστορικοί της οικονομίας προφανώς θα περιγράψουν ως το δυσκολότερο για τις προηγμένες οικονομίες από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Μετά από τη βαθιά όξυνση της χρηματοπιστωτικής κρίσης το φθινόπωρο του 2008, το 2009 άρχισε με τη συνεχιζόμενη συγχρονισμένη ελεύθερη πτώση της οικονομικής δραστηριότητας σε ολόκληρο τον κόσμο. Περίπου μέχρι τον Απρίλιο του περασμένου έτους, η οικονομική δραστηριότητα έφθινε μήνα με τον μήνα. Κατά την περίοδο αυτή, το σήμα κατατεθέν που ήταν ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση της εμπιστοσύνης –και αυτό ήταν το σήμα της ΕΚΤ– ήταν η ικανότητα λήψης των άμεσων και έκτακτων αποφάσεων που ήταν αναγκαίες, ενώ ταυτόχρονα παραμέναμε ακλόνητα προσκολλημένοι στον πρωταρχικό μας στόχο της μεσοπρόθεσμης διατήρησης της σταθερότητας των τιμών.

Γενικά, πιστεύουμε ότι τα μη τυποποιημένα μέτρα νομισματικής πολιτικής μας, που είναι γνωστά συλλήβδην ως ενισχυμένη στήριξη της πίστης, ωφέλησαν την οικονομία της ευρωζώνης. Υποστήριξαν τη λειτουργία της χρηματαγοράς, συνέβαλαν στη βελτίωση των όρων χρηματοδότησης και κατέστησαν δυνατή την καλύτερη ροή των πιστώσεων στην πραγματική οικονομία από αυτή που θα μπορούσε να έχει επιτευχθεί μόνο με μειώσεις των

επιτοκίων. Σε γενικές γραμμές, οι τράπεζες μετακύλυσαν στα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις τα πολύ χαμηλότερα βασικά επιτόκια της ΕΚΤ.

Η αρχή που ακολουθούμε είναι ότι, στο μέτρο που η κατάσταση θα εξομαλυνθεί, η διατήρηση αυτών των μέτρων σε ισχύ για μεγαλύτερο διάστημα από όσο απαιτείται ενέχει τον κίνδυνο να μεταβληθεί η συμπεριφορά των παραγόντων της χρηματοπιστωτικής αγοράς με ανεπιθύμητο τρόπο, και δεν θέλουμε να τροφοδοτήσουμε την εξάρτηση.

Για τον λόγο αυτόν, τον Δεκέμβριο του 2009 αρχίσαμε να καταργούμε σταδιακά ορισμένα από τα έκτακτα μέτρα ρευστότητάς μας, λαμβάνοντας υπόψη τις βελτιώσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Ειδικότερα, μειώσαμε τον αριθμό, τη συχνότητα και τη διάρκεια των πιο μακροπρόθεσμων πράξεων αναχρηματοδότησης. Ταυτόχρονα δεσμευτήκαμε να συνεχίσουμε την πλήρη εξυπηρέτηση της ενίσχυσης της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος της ζώνης του ευρώ μέχρι τουλάχιστον τον Οκτώβριο του τρέχοντος έτους.

Το διοικητικό συμβούλιο θεωρεί ότι η σημερινή στάση σχετικά με τη νομισματική πολιτική είναι η ενδεδειγμένη και ότι η συνεχιζόμενη σταθεροποίηση του αναμενόμενου πληθωρισμού συνιστά θετικό προμήνυμα για τη μεσοπρόθεσμη σταθερότητα των τιμών.

Επιτρέψτε μου να ασχοληθώ τώρα με ορισμένα από τα θέματα που θίγεται στο ψήφισμα και αναφέρθηκαν στην έκθεση.

Σχετικά με τα θέματα της λογοδοσίας και της διαφάνειας, εκτιμούμε πολύ τον τακτικό διάλογο με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το εποικοδομητικό πνεύμα με το οποίο διεξάγεται αυτή η ανταλλαγή απόψεων.

Ως εκ τούτου, επικροτώ την επανειλημμένη στήριξη του τριμηνιαίου νομισματικού διαλόγου μας από την Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής. Πιστεύω ότι, όπως είπε και πάλι με μεγάλη ευγλωττία ο εισηγητής, είμαστε υπόλογοι στους πολίτες της Ευρώπης, δηλαδή στο Κοινοβούλιο.

Θεωρούμε ότι η ΕΚΤ είναι μία από τις πιο διαφανείς κεντρικές τράπεζες στον κόσμο. Η πρακτική μας να διεξάγουμε συνέντευξη Τύπου κάθε μήνα αμέσως μετά τη συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου για τη νομισματική πολιτική παραμένει πρωτοπόρα πρωτοβουλία που δεν έχουν ακόμη αντιγράψει τα μεγάλα αδελφά θεσμικά όργανα. Με τη δημοσίευση της εκτενούς εισαγωγικής μας δήλωσης σε πραγματικό χρόνο, εξηγούμε πολιτικές αποφάσεις και το σκεπτικό στο οποίο βασίζονται.

Όπως γνωρίζετε, κατά τη διάρκεια της κρίσης εντατικοποιήσαμε περισσότερο τις επικοινωνιακές μας προσπάθειες, βοηθώντας έτσι στην εξομάλυνση των αντιδράσεων της χρηματοπιστωτικής αγοράς, στη δημιουργία εμπιστοσύνης και στη θέση των θεμελίων για την ανάκαμψη.

Ζητήσατε επίσης να μάθετε τις απόψεις της ΕΚΤ όσον αφορά τη δημιουργία οίκου συμψηφισμού στην ευρωζώνη για χρηματοπιστωτικά μέσα όπως οι συμβάσεις ανταλλαγής κινδύνου αθέτησης (CDSs). Θα ήθελα να πω ότι η ευρωστία των αγορών CDS σε ευρώ έχει άμεση σημασία για το σύστημα του ευρώ όσον αφορά τον έλεγχο της νομισματικής και χρηματοπιστωτικής σταθερότητας στη ζώνη του ευρώ.

Ο συμψηφισμός μέσω κεντρικού αντισυμβαλλομένου είναι πολύ σημαντικός όχι μόνο για να επιτευχθεί διαφάνεια, αλλά και για να διαφοροποιηθούν και να μοιραστούν οι εκθέσεις σε κίνδυνο και να μειωθούν τα κίνητρα για την ανάληψη υπερβολικών κινδύνων. Δεν θα πρέπει να γίνεται κατάχρηση ορισμένων χρηματοπιστωτικών μέσων, που καθιερώθηκαν για αντιστάθμιση, με σκοπό την κερδοσκοπία. Οι ρυθμιστικές αρχές πρέπει να είναι σε θέση να διεξάγουν αποτελεσματικές έρευνες για ενδεχόμενες ανάρμοστες πρακτικές, και εδώ νομίζω ότι συμφωνούμε απόλυτα με τις ανησυχίες του Κοινοβουλίου.

Επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια για τις προοπτικές της ΟΝΕ σε μία περίοδο γεμάτη προκλήσεις. Η οικονομική ανάκαμψη είναι σε εξέλιξη, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η κρίση έχει περάσει. Πρώτον, γνωρίζουμε ότι ο ρυθμός της ανάκαμψης δεν θα είναι ομαλός και δεν μπορούμε να αποκλείσουμε υποτροπές.

Δεύτερον, αντιμετωπίζουμε ακόμα πολλές προκλήσεις όσον αφορά τη μεταρρύθμιση του χρηματοπιστωτικού μας συστήματος. Ο χρηματοπιστωτικός τομέας πρέπει να διαδραματίζει εποικοδομητικό και όχι καταστροφικό ρόλο στις οικονομίες μας. Η λυδία λίθος για τον εποικοδομητικό ρόλο είναι να εξυπηρετεί ο χρηματοπιστωτικός τομέας την πραγματική οικονομία. Για να εξασφαλιστεί ένας τέτοιος ρόλος, πρέπει ακόμα να βελτιώσουμε σημαντικά τη λειτουργία των χρηματοπιστωτικών συστημάτων.

Μέχρι σήμερα, η προσοχή έχει εστιαστεί σε μεγάλο βαθμό στον τραπεζικό τομέα. Για να είναι αποτελεσματικές οι μεταρρυθμίσεις, πρέπει επίσης να εξεταστούν πολύ προσεκτικά τα μη τραπεζικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και η διάρθρωση και η λειτουργία των χρηματοπιστωτικών αγορών. Πρέπει να αναπτύξουμε μηχανισμούς και κίνητρα

για να εξασφαλίσουμε ότι ο χρηματοπιστωτικός τομέας δεν θα βγει εκτός ελέγχου με τον καταστροφικό τρόπο με τον οποίο συνέβη ακριβώς πριν από την κρίση.

Πρέπει να συγκρατήσουμε τις συστημικές διαταραχές που οδηγούν σε οικονομικά προβλήματα για τους πολίτες της Ευρώπης. Η σύσταση ενός Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, τη νομοθεσία για το οποίο εξετάζει αυτό το διάστημα το Κοινοβούλιο, είναι μέρος της σωστής αντίδρασης σε αυτήν την πρόκληση.

Η ευρωπαϊκή οικονομία αντιμετωπίζει και άλλες προκλήσεις που συνδέονται με τα δημόσια οικονομικά, όπως υπογράμμισε και πάλι ο εισηγητής, και με τη δημόσια οικονομική ευρωστία.

Στην οικονομική και νομισματική ένωση της Ευρώπης υπάρχει σαφής κατανομή αρμοδιοτήτων. Όσον αφορά αυτήν την κατανομή αρμοδιοτήτων, όλοι μπορούν να βασιστούν στη δέσμευση της ΕΚΤ να διατηρήσει μεσοπρόθεσμα τη σταθερότητα των τιμών στη ζώνη του ευρώ συνολικά.

Βάσει των τελευταίων μας προβολών για το τρέχον έτος, θα έχουμε στο τέλος του έτους, μετά από δώδεκα χρόνια με το ευρώ, μέσο ετήσιο πληθωρισμό ύψους 1,95%. Αυτό συμφωνεί με τον ορισμό μας για τη σταθερότητα των τιμών: κάτω από 2%, αλλά κοντά στο 2%.

Η δέσμευση της ΕΚΤ, η στρατηγική της και το ιστορικό της έχουν συνοχή. Η απρόσκοπτη λειτουργία της ευρωπαϊκής οικονομικής και νομισματικής ένωσης δεν βασίζεται μόνο στη νομισματική, αλλά και στην οικονομική ένωση. Οι αρμόδιοι για τη χάραξη πολιτικής σε εθνικό επίπεδο πρέπει να διατηρούν υγιή τα δημόσια οικονομικά και τις οικονομίες τους ανταγωνιστικές.

Υπό τις παρούσες συνθήκες, όπου η Ευρώπη αντιμετωπίζει καίριες αποφάσεις, είναι πιο σημαντικό παρά ποτέ να αναγνωρίσουμε ότι μια ευημερούσα ένωση απαιτεί αποφασιστική δράση εκ μέρους όλων. Η νομισματική ένωση στην Ευρώπη είναι, κατά τη γνώμη μου, κάτι πολύ περισσότερο από μια νομισματική συμφωνία. Είναι μια ένωση κοινού πεπρωμένου.

(Ο ομιλητής προσέδρασε στα γαλλικά και στα γερμανικά: «Έχουμε κοινό πεπρωμένο.»)

Αυτό το πεπρωμένο είναι για το κοινό μας καλό, και είναι το όραμα των ιδρυτών μας. Η νομισματική ένωση δεν είναι θέμα βολής. Είναι μέρος μιας γενικότερης διαδικασίας προώθησης της ολοκλήρωσης των λαών στην Ευρώπη που άρχισε μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Πιστεύω ότι συχνά υποτιμούμε το κατόρθωμα που πέτυχε η Ευρώπη. Συχνά, βιαζόμαστε να επικρίνουμε τα θεσμικά όργανα και τις διαδικασίες μας. Όμως γενικά έχουν λειτουργήσει καλά, ακόμα και στους πιο δύσκολους καιρούς. Πιστεύω ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα και οι ευρωπαϊκές διαδικασίες παρέμειναν αποτελεσματικά κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Σε αυτήν την πλευρά του Ατλαντικού, αποφύγαμε δραματικά γεγονότα που θα μπορούσαν να έχουν πυροδοτήσει μια νέα ένταση της κρίσης που άρχισε στις Ηνωμένες Πολιτείες τον Σεπτέμβριο του 2008. Μέσα σε αυτό το σημερινό πλαίσιο, εκτιμώ τη δέσμευση των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ, που έγινε επ' ευκαιρία της τελευταίας συνεδρίασης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, να αναλάβουν, εάν χρειαστεί, αποφασιστική και συντονισμένη δράση για να εξασφαλίσουν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στη ζώνη του ευρώ.

Θα ήθελα επίσης να επωφεληθώ της παρουσίας μου ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για να εκθέσω αυτά που ήδη ανέφερα τη Δευτέρα στην ακρόαση στην Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής. Πρόθεση του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ είναι να διατηρήσει το ελάχιστο πιστωτικό όριο στο πλαίσιο των ασφαλειών σε επίπεδο πιστοληπτικής ικανότητας (BBB-) πέρα από το τέλος του 2010. Παράλληλα θέλουμε να θεσπίσουμε από τον Ιανουάριο του 2011 ένα διαβαθμισμένο πρότυπο αρχικού περιθωρίου ασφαλείας που θα συνεχίσει να παρέχει επαρκή προστασία στο ευρωσύστημα. Θα παρουσιάσω τις τεχνικές λεπτομέρειες όταν θα μιλήσω για τις αποφάσεις του διοικητικού συμβουλίου της επόμενης συνεδρίασής μας στις 8 Απριλίου.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω. Η θέσπιση του ενιαίου νομίσματος πριν από πάνω από δέκα χρόνια αντιπροσωπεύει, κατά τη γνώμη μου, το μεγαλύτερο μέχρι σήμερα επίτευγμα στην ιστορία της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης – μιας διαδικασίας που εξασφάλισε την ειρήνη και την ευημερία στην Ευρώπη.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση έφερε νέες προκλήσεις στις οποίες ανταποκριθήκαμε εμείς στην Ευρώπη. Η νομισματική μας ένωση και οι πολύ στενοί δεσμοί μας με τις οικονομίες όλων των κρατών μελών της ΕΕ εντός της ενιαίας αγοράς δεν επέτρεψαν να επιδεινωθεί η κρίση από νομισματικές κρίσεις όπως συνέβη στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Σήμερα η Ευρώπη αντιμετωπίζει περαιτέρω καίριες αποφάσεις. Κοινό καθήκον μας είναι να συνεχίσουμε να εξασφαλίζουμε την ειρήνη και την ευημερία, να κάνουμε την Ένωση μας ένα ακόμα πιο ελκυστικό μέρος για να ζει και να εργάζεται κανείς.

Για τον σκοπό αυτόν πρέπει να ενισχύσουμε την εποπτεία, όπως είπαν και οι εισηγητές, και να ενισχύσουμε τη συνεργασία. Πρέπει επίσης να αναβιώσουμε το αίσθημα του κοινού σκοπού, των κοινών ιδανικών που εμπύχωναν τους ιδρυτές μας. Το εγχείρημά τους ήταν οραματικό και όλα όσα βλέπουμε στον σημερινό κόσμο επιβεβαιώνουν τη διορατικότητά τους.

Olli Rehn, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να σας ευχαριστήσω γι' αυτήν την ευκαιρία να συζητήσουμε για την Ετήσια Δήλωση του 2009 για την Ευρωζώνη. Όταν προετοιμάζαμε την ετήσια δήλωσή μας, γνωρίζαμε ότι τα θέματα που επελέγησαν θα ήταν επίκαιρα. Ωστόσο, πρόσφατα μάλλον έχουν παραγίνει επίκαιρα.

Επιτρέψτε μου να συγχαρώ τους δύο εισηγητές Edward Scicluna και Sven Giegold για τις εξαιρετες εκθέσεις τους. Σεβόμενος την ανεξαρτησία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, θα επικεντρωθώ στην έκθεση Giegold, που συνιστά μια πολύ ουσιαστική συμβολή στη σημερινή συζήτηση για τον οικονομικό συντονισμό και την οικονομική διακυβέρνηση στην ευρωζώνη.

Κατά τη γνώμη μου, η ευρεία υποστήριξη της έκθεσης Giegold στην Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής αποτελεί πραγματικά απόδειξη της σημασίας και της ισορροπίας της προσέγγισης και των περιεχομένων της έκθεσης. Συμφωνώ απόλυτα με τον κ. Trichet ότι το ευρώ δεν είναι μόνο μια τεχνική νομισματική συμφωνία, αλλά αντιθέτως είναι το κεντρικό πολιτικό εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο πρέπει να υπερασπιστούμε και να αναπτύξουμε με ευρωπαϊκό πνεύμα, και σήμερα και αύριο, καθώς το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συγκαλείται σε μία πολύ κρίσιμη στιγμή.

Η ζώνη του ευρώ είναι από το 1999 κυρίως ένας χώρος οικονομικής σταθερότητας. Προστάτευσε τους πολίτες μας από οικονομικούς κλυδωνισμούς. Όμως, από το τέλος του 2008 η ζώνη του ευρώ πλήττεται σκληρά από την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση. Παρά τις πολιτικές οικονομικής ανάκαμψης και τα ισχυρά δημοσιονομικά κίνητρα, οι χρηματοπιστωτικές αγορές εξακολουθούν να παραμένουν ρευστές και ο βαθμός αβεβαιότητας παραμένει εξαιρετικά υψηλός. Πρόσφατες αναταράξεις στην αγορά έθεσαν σε σοβαρή δοκιμασία τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα και την οικονομική διακυβέρνηση στη ζώνη του ευρώ, ιδίως σε ό,τι αφορά την Ελλάδα.

Θα ήθελα να πω ότι τώρα η Ελλάδα βρίσκεται σε καλό δρόμο για να επιτύχει τον στόχο του 4% όσον αφορά τη μείωση του ελλείμματος αυτό το έτος, μετά από τα τολμηρά και πειστικά μέτρα που αποφάσισε το ελληνικό κοινοβούλιο στις αρχές του μήνα και έχουν τώρα τεθεί σε ισχύ. Η στιγμή αυτή μπορεί πραγματικά να είναι μια καμπή στη δημοσιονομική ιστορία και την οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας.

Ωστόσο, ούτε η Ελλάδα ούτε η ευρωζώνη δεν έχουν εξελιθεί ακόμα εντελώς από τις δυσκολίες, καθώς εξακολουθούν να υπάρχουν ανησυχίες για τη χρηματοοικονομική σταθερότητα στη ζώνη του ευρώ. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή ενθάρρυνε ιδιαίτερα τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ να λάβουν μια πολιτική απόφαση για έναν μηχανισμό που θα εξασφαλίζει τη χρηματοοικονομική σταθερότητα σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ, έναν μηχανισμό που θα μπορεί να ενεργοποιηθεί γρήγορα σε περίπτωση ανάγκης, σύμφωνα με τη Συνθήκη και τη ρήτρα διάσωσης που περιλαμβάνει, και δεν θα εμπεριέχει κανέναν αυτοματισμό.

Από την πλευρά μας μπορού να σας διαβεβαιώσω ότι η Επιτροπή είναι έτοιμη να θεσπίσει ένα τέτοιο ευρωπαϊκό πλαίσιο συντονισμένης και υπό όρους συνδρομής, που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί όταν είναι ανάγκη και όταν ζητηθεί. Συνεργαζόμαστε στενά και εντατικά με όλα τα κράτη μέλη της ευρωζώνης και την ΕΚΤ για να επιτύχουμε μια τέτοια λύση στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου αυτήν την εβδομάδα.

Ωστόσο, πέρα από την άμεση διαχείριση της κρίσης πρέπει να εξετάσουμε και πώς μπορούν να αποφευχθούν στο μέλλον παρόμοιες καταστάσεις, έτσι ώστε να μην αντιμετωπίσουμε ποτέ ξανά περιπτώσεις όπως η σημερινή περίπτωση της Ελλάδας. Η ελληνική κρίση κατέστησε φανερή την ανάγκη βελτίωσης της οικονομικής διακυβέρνησης. Αυτό είχε ήδη αναγνωριστεί στη Συνθήκη της Λισαβόνας, που παρέχει και τη σχετική νομική βάση. Ως εκ τούτου, αυτό το διάστημα ετοιμάζουμε προτάσεις για την εφαρμογή του άρθρου 136 της Συνθήκης της Λισαβόνας, και η Επιτροπή θα υποβάλει τις επόμενες εβδομάδες πρόταση βελτιωμένης συνεργασίας στην οικονομική πολιτική και ενισχυμένης επιτήρησης των χωρών.

Όπως εσείς, κύριε Giegold, στην παράγραφο 28, λυπόμαστε που δεν υπάρχουν υποχρεωτικές δεσμεύσεις μεταξύ των κυβερνήσεων για την επιβολή του συντονισμού στην ευρωζώνη. Επομένως, χρειάζεται μια ολοκληρωμένη και μελλοντοστραφής προσέγγιση εστιασμένη στην πολιτική δράση και σε σαφείς κανόνες λειτουργίας. Πρώτα απ' όλα, πρέπει να προλάβουμε τα μη βιώσιμα δημοσιονομικά ελλείμματα και, επομένως, πρέπει να μπορούμε να παρακολουθούμε καλύτερα τις μεσοπρόθεσμες δημοσιονομικές πολιτικές των κρατών μελών της ευρωζώνης. Πρέπει

να είμαστε σε θέση να απευθύνουμε ευρύτερες και αυστηρότερες συστάσεις στα κράτη μέλη, προκειμένου να λαμβάνουν διορθωτικά μέτρα. Υπολογίζω και στη δική σας υποστήριξη για το ζήτημα αυτό.

Επίσης, μπορούμε να κάνουμε καλύτερη χρήση των υφιστάμενων μέσων. Το Συμβούλιο μπορεί να απευθύνει συστάσεις σε ένα κράτος μέλος του οποίου οι οικονομικές πολιτικές θέτουν σε κίνδυνο τη σωστή λειτουργία της οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Αυτό χρησιμοποιήθηκε στο παρελθόν, προφανώς πιο σπάνια απ' ό,τι έπρεπε. Με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, η Επιτροπή μπορεί, δυνάμει του άρθρου 21, να απευθύνει άμεσα παρόμοιες έγκαιρες προειδοποιήσεις σε ένα κράτος μέλος. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να κάνουμε για να βοηθήσουμε τα κράτη μέλη να αντιμετωπίζουν πολύ νωρίτερα τα οικονομικά προβλήματα που προκύπτουν.

Καθώς φαίνεται πως έχω υπερβεί τον χρόνο ομιλίας μου, θα συνεχίσω μιλώντας για τις μακροοικονομικές ανισορροπίες στις τελικές παρατηρήσεις μου. Αυτό είναι το δεύτερο κεντρικό στοιχείο της ενισχυμένης οικονομικής διακυβέρνησης. Σε γενικές γραμμές συμφωνώ ως προς αυτά με τις απόψεις των εισηγητών.

Θέλω απλώς να κλείσω λέγοντας ότι η χρηματοπιστωτική κρίση έδειξε με σκληρό τρόπο ότι η συνεχής οικονομική ανάπτυξη των προηγούμενων δεκαετιών δεν μπορεί να θεωρηθεί δεδομένη. Σήμερα μπορεί τα χειρότερα να έχουν περάσει. Η οικονομική ανάκαμψη είναι τώρα σε εξέλιξη, όμως είναι ακόμα εύθραυστη και δεν μπορεί να διατηρηθεί από μόνη της. Η ανεργία δεν έχει αλλάξει προς το καλύτερο. Το ίδιο ισχύει για την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, που αποτελεί προϋπόθεση για την αειφόρο ανάπτυξη. Όσο σημαντικά και αν ήταν τα δημοσιονομικά κίνητρα για την οικονομική ανάκαμψη, τα δύο χρόνια της κρίσης εξάλειψαν παραπάνω από 20 χρόνια εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών.

Αυτά τα σύννεφα θα σκιάζουν το οικονομικό μας τοπίο τα επόμενα χρόνια. Πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να καθαρίσει ο ουρανός και να επιστρέψουμε στην ανάπτυξη. Επομένως, πραγματικά δεν είναι καιρός για να συνεχίσουμε με τον ίδιο τρόπο. Αντίθετα, είναι καιρός για αλλαγή πορείας, προκειμένου να προαγάγουμε την αειφόρο ανάπτυξη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.

Sophie Auconie, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, επιτρέψτε μου καταρχάς να συγχαρώ και να ευχαριστήσω τον εισηγητή κ. Giegold που παρουσίασε μια υψηλής ποιότητας εργασία και φάνηκε πρόθυμος να ακούσει τους εισηγητές των άλλων Ομάδων.

Η έκθεση αυτή, η αντίδραση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην ετήσια δήλωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ευρωζώνη και τα δημόσια οικονομικά, είναι πλούσια σε αναλύσεις και προτάσεις. Ασφαλώς έχει σηματοδεχτεί σε μεγάλο βαθμό από το μεγάλο γεγονός του 2009, την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, που είναι αναμφίβολα η σοβαρότερη κρίση που αντιμετώπισε η Ευρωπαϊκή Ένωση από την ίδρυσή της.

Αποκόμισα δύο κύρια διδάγματα από την κρίση αυτή. Αφενός, η Οικονομική και Νομισματική Ένωση απέδειξε πόσο χρήσιμη είναι. Το ευρώ, ένα σταθερό κοινό νόμισμα, διαδραμάτισε τον ρόλο μιας πραγματικής νομισματικής ασπίδας. Η συμμετοχή στη ζώνη του ευρώ έδωσε σε περισσότερες από μία χώρες τη δυνατότητα να αποφύγουν μια υποτίμηση του εθνικού τους νομίσματος, που θα είχε επιδεινώσει περαιτέρω τις συνέπειες της κρίσης. Επομένως, η ζώνη του ευρώ έγινε πιο ελκυστική, όπως δείχνει η περίπτωση της Ισλανδίας.

Επιπροσθέτως, η ενεργός και ευέλικτη νομισματική πολιτική της ΕΚΤ διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη διατήρηση των ευρωπαϊκών τραπεζών εν ζωή, αυξάνοντας τις «ενέσεις ρευστότητας» προς τα πιστωτικά ιδρύματα.

Επομένως, το πρώτο διδάγμα είναι ότι, ενώ λέμε συχνά πως η Ευρώπη οικοδομήθηκε πάνω σε κρίσεις, αυτή η κρίση έδειξε πως η οικονομική Ευρώπη είναι ταυτόχρονα και αποτελεσματική και αναγκαία.

Από αυτό αντλώ το δεύτερο διδάγμα, που είναι ότι θα πρέπει να ενισχύσουμε την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση. Σήμερα, η μόνη γνήσια ευρωπαϊκή οικονομική πολιτική είναι η νομισματική πολιτική. Ο συντονισμός των δημοσιονομικών πολιτικών είναι περιορισμένος. Ωστόσο, η ζώνη του ευρώ, που –όπως αναφέρθηκε και πάλι σε αυτήν την έκθεση– έχει σκοπό την ολοκλήρωση του συνόλου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να καθιερώσει μια αποτελεσματική διακυβέρνηση σε κάθε τομέα της οικονομικής πολιτικής.

Πρέπει να αρχίσει από τη μακροοικονομική και χρηματοπιστωτική εποπτεία, θέμα το οποίο επεξεργαζόμαστε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό πρέπει να διεξαχθεί στο πλαίσιο του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης ως πραγματικού μέσου δημοσιονομικού συντονισμού. Σε αυτήν την περίοδο κρίσης, η σημαντική μείωση εσόδων, τα μέτρα φορολογικών κινήτρων που ελήφθησαν στο πλαίσιο του σχεδίου ανάκαμψης και η λειτουργία οικονομικών σταθεροποιητών οδήγησαν σε επιδείνωση του δημοσιονομικού ισοζυγίου των κρατών μελών.

Η μείωση του δημόσιου χρέους παραμένει θεμελιώδης δέσμευση, διότι αφορά το μέλλον των παιδιών μας. Ας είμαστε αυστηροί, αλλά ας είμαστε και εφευρετικοί. Ας εξετάσουμε μια νέα ευρωπαϊκή δημοσιονομική πολιτική, ας εξετάσουμε τα ευρωμόλογα και ας δείξουμε θάρρος στην ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση.

Liem Hoang Ngoc, *εξ ονόματος της Ομάδας S&D*. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η έκθεση του κ. Giegold είναι ιδιαίτερα σημαντική στο πλαίσιο της τρέχουσας μακροοικονομικής συζήτησης. Η έκθεση καθίσταται ακόμα πιο σημαντική επειδή ο συντάκτης της είναι γερμανός ευρωβουλευτής ο οποίος ήθελε να επιστήσει την προσοχή των Ευρωπαίων στα στρεβλά αποτελέσματα που είχε για τις χώρες της ευρωζώνης η γερμανική στρατηγική μείωσης του μισθολογικού κόστους στο πλαίσιο του συστήματος του ενιαίου νομίσματος.

Η γερμανική κυβέρνηση πράγματι σύρει την ευρωζώνη και ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μια γενικευμένη μισθολογική μείωση με βλαβερές μακροοικονομικές συνέπειες. Ειδικότερα ελλείπει συνεπών διαρθρωτικών πόρων και επαρκών δημοσιονομικών πόρων, και δεδομένης της αδυναμίας υποτίμησης, τα κράτη μέλη με έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι καταδικασμένα να περικόψουν τους μισθούς και να περιορίσουν την εμβέλεια των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης προκειμένου να αντέξουν.

Αποτέλεσμα είναι, πρώτον, μείωση της εσωτερικής ζήτησης που οδήγησε από το δεύτερο τρίμηνο του 2008 σε αρνητική ανάπτυξη, και μάλιστα πριν ακόμα από την εμφάνιση της κρίσης ρευστότητας. Δεύτερον, παρατηρούμε αύξηση του προσωπικού χρέους των νοικοκυριών με μέτριο εισόδημα και μέσα, των οποίων η αγοραστική δύναμη δεν αυξάνεται πλέον. Τα χρέη τους για την απόκτηση κατοικίας τροφοδοτήθηκαν από ολόκληρο τον απορρυθμισμένο χρηματοπιστωτικό μηχανισμό στην Ισπανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιρλανδία, με τις καταστροφικές συνέπειες που διαπιστώσαμε με την κρίση των ενυπόθηκων δανείων υψηλού κινδύνου.

Κυρίες και κύριοι, παρακολουθώντας τις συζητήσεις στην επιτροπή θα πίστευε κανείς ότι σημαντικός αριθμός βουλευτών προφανώς δεν θυμάται τα διδάγματα από την κρίση αυτή. Δεν έχουμε ακόμα ξεπεράσει καθόλου αυτήν την κρίση. Η σημερινή ανάκαμψη είναι ακόμα πιο εύθραυστη αν λάβει κανείς υπόψη ότι η Ευρώπη συνεχίζει τη μείωση των μισθών και η Επιτροπή, αλλά και ο Πρόεδρος της Ευρωομάδας και ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας –που τον ακούσαμε τη Δευτέρα– ζητούν από τα κράτη μέλη να υιοθετήσουν πρόωρα πολιτικές εξόδου που θα μπορούσαν να συγκριθούν με πραγματικά σχέδια λιτότητας.

Οι πολιτικές αυτές ενέχουν τον κίνδυνο να πνίξουν εν τη γενέσει την ανάπτυξη που μόλις έγινε και πάλι θετική, μολονότι τα ποσοστά χρησιμοποίησης της παραγωγικής ικανότητας παραμένουν χαμηλά. Οι πολιτικές αυτές δεν θα επιτύχουν τη μείωση των ελλειμμάτων στην Ελλάδα, την Ισπανία και αλλού, διότι δεν θα εισπραχθούν ούτε τα αναμενόμενα φορολογικά έσοδα. Θα επιδεινώσουν την ανεργία και θα πυροδοτήσουν κοινωνικές εντάσεις.

Η έκθεση Giegold έχει το προσόν ότι εφιστά την προσοχή σε ορισμένες από αυτές τις μακροοικονομικές ανισορροπίες. Δυστυχώς, η τελική εκδοχή όπως τροποποιήθηκε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και την Ομάδα των Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη αρνείται να καταδικάσει τη μείωση των μισθών. Ωστόσο γενικά η συζήτηση που άρχισε ο κ. Giegold μπορεί να είναι θετική σε μια περίοδο όπου επιστρέφει στο Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και την Επιτροπή το νεοφιλελεύθερο δόγμα που τέθηκε υπό αμφισβήτηση από την κρίση.

Ramon Tremosa i Balcells, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να συγχαρώ τους εισηγητές κ. Scicluna –που γνωρίζει πολλά για τις κεντρικές τράπεζες– και κ. Giegold. Διεξαγάγαμε εκτενείς συζητήσεις μαζί τους και τελικά συμφωνήσαμε σε πολλές συμβιβαστικές τροπολογίες.

Θα ήθελα να σας μιλήσω σήμερα για το ευρώ. Θα ήθελα να υπογραμμίσω σε όλους σας ότι είμαι καινούργιος στην πολιτική: μέχρι πριν από εννέα μήνες δίδασκα μακροοικονομικά στο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης. Το φθινόπωρο του 2008, η οικογένειά μου και εγώ ζούσαμε στο Λονδίνο για ακαδημαϊκούς λόγους και υπήρξα άμεσος μάρτυρας της ξαφνικής πτώσης της στερλίνας κατά 30% μέσα σε λίγες εβδομάδες. Ξαφνικά όλοι οι άγγλοι συνάδελφοί μου έγιναν φτωχότεροι και σήμερα η στερλίνα δεν έχει ανακάμψει ακόμα. Υπό το πρίσμα της μεγάλης πτώσης της στερλίνας, δεν θέλω ούτε καν να φανταστώ ποια θα ήταν σήμερα η αξία της πεσέτας αν την είχαμε ακόμη στα πορτοφόλια μας.

Αυτά τα δύο χρόνια της τρομερής παγκόσμιας οικονομικής κρίσης έδειξαν ότι το ευρώ μάς παρείχε μεγάλη σταθερότητα. Στην πραγματικότητα είναι το μόνο από τα μεγάλα δυτικά νομίσματα που δεν έκανε φτωχότερους τους χρήστες του.

Το ευρώ υπήρξε ένα σίγουρο λιμάνι ενάντια στα τεράστια κύματα των παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών καταιγίδων, για να δανειστώ την υποβλητική εικόνα του βρετανού τραπεζικού επενδυτή David Marsh. Πριν από δώδεκα μήνες, αυτός ο διάσημος τραπεζικός επενδυτής, που ήταν για πολλά χρόνια εκ πεποιθήσεως ευρωσκεπτικιστής, δημοσίευσε ένα βιβλίο που εξυμνεί το ευρώ, αναγνωρίζοντας ότι υπήρξε επιτυχημένο και είναι το μελλοντικό παγκόσμιο νόμισμα.

Το ευρώ δεν περνά σήμερα κρίση: οι δημοσιονομικές κρίσεις ορισμένων κρατών μελών είναι η αιτία για τα προβλήματα του ενιαίου νομίσματος. Το ευρώ είναι λαμπρό παράδειγμα νομισματικής ένωσης, το οποίο μελετούν και θαυμάζουν οι οικονομικές ελίτ της Κίνας, της Ινδίας, της Βραζιλίας και της Ρωσίας. Το ευρώ δεν συνιστά κίνδυνο για τις

μεσογειακές οικονομίες. Το ευρώ είναι η ευκαιρία για να ενσωματωθούν οι οικονομίες τους μόνιμα στις καλές, μεταρρυθμιστικές και προχωρημένες πρακτικές των χωρών της Κεντρικής Ευρώπης.

Η έκθεση που συζητάμε σήμερα περιλαμβάνει αυστηρή κριτική της πρακτικής της κρατικής παρέμβασης στο νόμισμα της Κίνας. Η τεχνητή υποτίμησή του συνέβαλε στη δημιουργία των μεγάλων παγκόσμιων ανισορροπιών που είναι μία από τις αιτίες αυτής της κρίσης.

Εμείς στη ζώνη του ευρώ δεν πρέπει να τιμωρούμε τις χώρες με τις μεγαλύτερες εξαγωγές. Η ιστορία των οικονομικών κρίσεων μάς δείχνει ότι μόλις επιτευχθεί οικονομική ευρωστία, η οικονομική ανάκαμψη έρχεται παράλληλα με τις εξαγωγές.

Είναι αλήθεια ότι η Γερμανία πρέπει να αρχίσει να καταναλώνει ξανά και να κάνει περισσότερα ως κινητήρια δύναμη της ευρωπαϊκής οικονομικής ανάπτυξης. Ωστόσο, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποδυναμωθεί η εξαγωγική της δύναμη. Είμαι φιλελεύθερος βουλευτής από την Καταλονία και η περιφέρειά μου –που είναι πηγή του 28% των ισπανικών εξαγωγών– έχει και μεγάλη αναλογία εξαγωγών προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν: σχεδόν 30%. Δεν μπορεί να επιβάλλονται κυρώσεις σε αυτούς που έχουν την καλύτερη επίδοση.

Τέλος, το ευρώ έχει τώρα μεγάλο γόητρο στον κόσμο, αλλά πρέπει να καταβάλει κάπως μεγαλύτερες προσπάθειες σε σχέση με τη διαφάνεια. Κύριε Trichet, τα πλήρη πρακτικά των συζητήσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας πρέπει να δημοσιεύονται όπως συμβαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ιαπωνία και τη Σουηδία.

Philippe Lamberts, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να με καταλάβει καλά ο Επίτροπος Rehn και γι' αυτό θα μιλήσω αγγλικά.

Θα ήθελα να ρίξω μια ματιά στο μέλλον, ξεκινώντας από το σημείο όπου βρισκόμαστε σήμερα. Πού βρισκόμαστε; Έχουμε σοβαρά και μη βιώσιμα δημόσια ελλείμματα, και σας υπενθυμίζω ότι οι Πράσινοι δεν στηρίζουν ελλείμματα αυτού του είδους.

Δεύτερον, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το γεγονός ότι έχουμε ήδη σοβαρές και εντεινόμενες κοινωνικές ανισότητες. Το 16% των Ευρωπαίων κάτω από το όριο της φτώχειας – αυτό δεν είναι μικρό ποσοστό. Το 40% των νέων Ισπανών ηλικίας κάτω των 25 ετών είναι άνεργοι – αυτό δεν είναι μικρό ποσοστό, και θα μπορούσα να συνεχίσω.

Υστερα, αντιμετωπίζουμε την αλλαγή του κλίματος και τη μείωση των πόρων, και όλα αυτά σημαίνουν πως υπάρχει ανάγκη επενδύσεων σε υποδομές, στην εκπαίδευση, την έρευνα και την καινοτομία κ.λπ.

Έτσι, εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει πραγματικά να αλλάξουμε ταχύτητα.

Μετά τη σύνοδο κορυφής του Φεβρουαρίου, ο Herman Van Rompuy είπε πως ο συντονισμός της μακροοικονομικής πολιτικής πρέπει να αυξηθεί και να βελτιωθεί σημαντικά. Ασφαλώς. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, φυσικά, ότι, από την άποψη των δημοσιονομικών δαπανών, πρέπει να έχουμε περισσότερες αξιολογήσεις από ομοτίμους, περισσότερο εκ των προτέρων έλεγχο. Το 4% του ΑΕγχΠ της Ελλάδας πηγαίνει σε στρατιωτικές δαπάνες. Έχουν πλέον αεροπορία ίσου μεγέθους με τη γερμανική πολεμική αεροπορία. Πώς γίνεται αυτό; Σε μια τόσο μικρή χώρα, και να εξοπλίζονται τόσο πολύ.

Αν όμως κοιτάξουμε μόνο την πλευρά των δαπανών, δεν θα επιτύχουμε τίποτα. Πρέπει να εξετάσουμε, και μάλιστα αυστηρά, τον συντονισμό των φορολογικών μας εσόδων, γιατί τι είναι αυτό που πρέπει να κάνουμε; Πρέπει να επαναφέρουμε την ισορροπία στα φορολογικά έσοδα, απομακρυνόμενοι από τα έσοδα από την εργασία προς άλλες μορφές εσόδων, συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από κεφάλαια. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι θα έχουμε μια αποτελεσματική εταιρική συνεισφορά –αποτελεσματική, όχι μόνο στα χαρτιά– και αυτό σημαίνει μια κοινή ενοποιημένη εταιρική φορολογική βάση, υποβολή εκθέσεων ανά χώρα κ.λπ.

Πρέπει να εφαρμόσουμε τον φόρο χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και τον φόρο άνθρακα, τόσο για τη μεταβολή συμπεριφορών όσο και για την απόκτηση εσόδων. Και δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό ζητώντας απλώς από τις χώρες να συντονίσουν τις πολιτικές τους. Χρειαζόμαστε μεγαλύτερη ολοκλήρωση. Αν δεν το κάνουμε αυτό, οι κυβερνήσεις μας δεν θα φανούν ικανές να συμβιάσουν την ανάγκη εξισορρόπησης των προϋπολογισμών με την ανάγκη ανταπόκρισης στις κοινωνικές και επενδυτικές ανάγκες.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι η Ευρώπη βρίσκεται τώρα σε μια κρίσιμη συγκυρία. Πρέπει να επιλέξει ανάμεσα σε έναν μεγαλύτερο βαθμό ολοκλήρωσης –όχι απλό συντονισμό– και την πτώση. Το δίδαγμά μου από την Κοπεγχάγη δεν είναι απλώς ότι δεν επιτύχαμε τη συμφωνία για το κλίμα. Είναι ότι η Ευρώπη αποδείχθηκε ασημένια όταν δεν ενεργεί ως σύνολο. Αφιερώνουμε υπερβολικό χρόνο στον συντονισμό και πολύ λίγο στο να ενεργούμε από κοινού. Αυτή θα ήταν, επομένως, η συμβολή μας σε αυτήν τη συζήτηση.

Kay Swinburne, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καθώς κατάγομαι από ένα κράτος που δεν ανήκει στη ζώνη του ευρώ, δεν είμαι βέβαιη αν η γνώμη μου έχει μεγάλη βαρύτητα για τους συναδέλφους μου σε αυτήν τη συζήτηση. Σήμερα, πολλοί θα ισχυρίζονταν ότι το πρόβλημα της ευρωζώνης θα πρέπει να λυθεί από τα μέλη της ευρωζώνης.

Ωστόσο, το ευρώ δεν βρίσκεται σε απομόνωση. Βρίσκεται στην παγκόσμια αγορά και έχει πληγεί από την παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση ακριβώς όπως όσοι βρίσκονται εκτός της ευρωζώνης. Η διαχείριση των δημόσιων οικονομικών μας κατά τη διάρκεια των καλών χρόνων επηρεάζει απόλυτα τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να αντιδράσουμε και να επανέλθουμε σήμερα. Όπως υπογράμμισαν πολλοί, υπάρχει λόγος που η Γερμανία αντιμετωπίζει ένα πολύ διαφορετικό δημοσιονομικό έλλειμμα από την Ελλάδα. Μπορεί βέβαια να τις ενώνει ένα κοινό νόμισμα, όμως οι στάσεις απέναντι στην οικονομία και τις δαπάνες είναι πολύ διαφορετικές. Η συμμετοχή σε μια νομισματική ένωση δεν ένωσε πλήρως διαφορετικούς πολιτισμούς και διαφορετικές παραδόσεις δημοσιονομικής πολιτικής.

Πολλά μπορεί να πει κανείς από την προοπτική του Ηνωμένου Βασιλείου σχετικά με τις διαφορές στη δημοσιονομική πολιτική. Και εμείς διογκώσαμε τον δημόσιο τομέα μας, δαπανήσαμε πολλά τις καλές χρονιές, δανειστήκαμε πολλά δημιουργώντας χρέη που δεν θέλαμε καν να παραδεχτούμε όταν φαινόταν πως οι καλοί καιροί πέρασαν για πάντα, και δημιουργήσαμε μια κουλτούρα όπου ένας υποτιθεται διάσημος οικονομολόγος του Ηνωμένου Βασιλείου παρουσιάστηκε μάλιστα την περασμένη εβδομάδα σε μία από τις επιτροπές μας υποστηρίζοντας ότι οι κυβερνήσεις μπορούν να παραγάγουν ως διά μαγείας χρήματα.

Βασικά, τα χρήματα για τη χρηματοδότηση του δημοσίου τομέα δεν εμφανίζονται ως διά μαγείας. Προέρχονται από φορολογικά έσοδα του ιδιωτικού τομέα. Η Γερμανία το καταλαβαίνει αυτό. Οι πολιτικές της κατά το πρόσφατο παρελθόν εστιάστηκαν στη χρήση κρατικών δαπανών και κινήτρων για να δοθούν κίνητρα στον ιδιωτικό τομέα. Επομένως, βρίσκεται τώρα σε ισχυρή θέση όσον αφορά την ανάκαμψη. Τελικά, ο δημόσιος τομέας επιτέλεσε το έργο του στην κρίση. Διέσωσε τις τράπεζες και παρενέβη όταν απέτυχε ο ιδιωτικός τομέας. Τώρα είναι η σειρά του ιδιωτικού τομέα να αποκαταστήσει τα κεφάλαια.

Η αρνητική πλευρά των μέτρων λιτότητας, που θα βγάλουν από θέσεις του δημόσιου τομέα ανθρώπους που εργάζονται σκληρά, πρέπει να μετατραπεί σε πλεονέκτημα για την έναρξη επιχειρήσεων, την εκμετάλλευση του επιχειρηματικού πνεύματος με τη μείωση των δαπανών για τη σύσταση επιχειρήσεων, ώστε να καταστεί δυνατή η δημιουργία του αποδοτικού ιδιωτικού τομέα που χρειάζεται για να βγάλει όλες τις χώρες μας από τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρίσκονται σήμερα. Όλες εκείνες οι χώρες που εφάρμοσαν τα τελευταία χρόνια μη βιώσιμες οικονομικές πολιτικές –της δικής μου συμπεριλαμβανομένης– πρέπει να καταλάβουν ότι η αλλαγή είναι ουσιαστική και αναπόφευκτη.

Jürgen Klute, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να εκμεταλλευτώ αυτήν την ευκαιρία για να εξετάσω άλλη μία φορά την κατάσταση στην Ελλάδα, διότι πιστεύω ότι η κρίση στην Ελλάδα μάς δίνει μια εικόνα για την πολιτική κατάσταση στη ζώνη του ευρώ. Πρώτα, όμως, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση για το αίτημα της γερμανίδας καγκελαρίου κ. Merkel να αποπεμφθεί η Ελλάδα από την ευρωζώνη, εφόσον κριθεί αναγκαίο.

Η Ομάδα μου, η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών, θεωρεί αυτήν την πρόταση εντελώς παράλογη. Αφενός, μιλάμε για μια κοινότητα με κοινό πεπρωμένο. Αν το εννοούμε αυτό σοβαρά, δεν μπορούμε να ζητάμε, αφετέρου, να αποκλειστεί ένα κράτος μέλος στην πρώτη μεγάλη ή μέτρια κρίση που αντιμετωπίζουμε. Αυτό είναι παράλογο! Και το κυριότερο, αυτό θα ήταν η παραδοχή μιας αποτυχίας που θα σήμαινε υποταγή στον χρηματοπιστωτικό τομέα

Ο χρηματοπιστωτικός τομέας επέτρεψε χωρίς ντροπή να τον διασώσουν οι φορολογούμενοι από την κρίση, και τώρα μας ζητούν να αρνηθούμε μια τέτοιου είδους βοήθεια στην Ελλάδα. Θα είναι δύσκολο να εξηγήσουμε στους συνταξιούχους και τους εργαζομένους στην Ελλάδα, αλλά και στις άλλες χώρες που πλήττονται –σύμφωνα με τα μέσα ενημέρωσης, η επόμενη χώρα που θα τεθεί υπό επιτήρηση είναι η Πορτογαλία– για ποιον λόγο τους ζητούν τώρα να πληρώσουν εφόσον υποστήριξαν ήδη τις τράπεζες με τους φόρους τους. Αν ακολουθήσουμε αυτήν την πορεία, αυτό θα είναι σαν να ρίχνουμε το ευρωπαϊκό εγχείρημα πάνω σε έναν τοίχο.

Παρ' όλη τη δικαιολογημένη κριτική σε βάρος της Ελλάδας –και οι Έλληνες βουλευτές ασφαλώς καταλαβαίνουν ότι στη χώρα τους πρέπει να γίνουν πολλά– για την κρίση δεν είναι σε καμία περίπτωση υπεύθυνη μόνο η Ελλάδα. Θα ήθελα να υπογραμμίσω μόνο ότι η πλειονότητα των αποφάσεων για τη χρηματοοικονομική πολιτική στη ζώνη του ευρώ έχει ανατεθεί στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Το ευρώ δεν μπορεί να δώσει λύση στα διαφορετικά επίπεδα παραγωγικότητας των επιμέρους οικονομιών. Οι μεγάλοι εξαγωγείς όπως η Γερμανία αναγκάζουν την ελληνική οικονομική πολιτική να λυγίσει. Επομένως, και αυτό συνιστά μια κρίση στην οικονομική πολιτική και την πολιτική ανταγωνισμού της ΕΕ.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ζητάμε να αρθεί η απαγόρευση οικονομικής συνδρομής των κρατών μελών της ΕΕ. Τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ θα πρέπει να διαθέσουν δάνεια σε ευρώ, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα πρέπει να εξαγοράσει χρέη όπως έκανε η Ομοσπονδιακή Τράπεζα στις ΗΠΑ και θα πρέπει να απαγορευτούν οι συμβάσεις ανταλλαγής κινδύνων αθέτησης. Αυτό είναι το αίτημά μας.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. SCHMITT

Αντιπροέδρου

Νικόλαος Σαλαβράκος, εξ ονόματος της ομάδας EFD. – Κύριε Πρόεδρε, η 25η Μαρτίου είναι γενέθλια ημέρα της Ευρώπης και της Ελλάδας. Στις 25 Μαρτίου του 1957, με τη Συνθήκη της Ρώμης, ανέτειλε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Στις 25 Μαρτίου του 1821 γεννήθηκε η Ελλάδα.

Σήμερα, στη γενέθλια μέρα τους, δοκιμάζονται και η Ευρώπη και η Ελλάδα. Η Ευρώπη στη συνοχή της και η Ελλάδα στα οικονομικά της. Όλοι στην αίθουσα αυτή γνωρίζουμε ότι από τις 15 χώρες της ευρωζώνης, οι 6 έχουν υψηλό δημόσιο χρέος και δημοσιονομικό έλλειμμα. Όλοι στην αίθουσα αυτή γνωρίζουμε ότι και οι 30 χώρες μέλη του ΟΟΣΑ έχουν χρέος άνω του 100% του ΑΕΠ και κατά 30% υψηλότερο έναντι του 2008. Οι ίδιες οι Ηνωμένες Πολιτείες, σ' αυτή την τεράστια οικονομική κρίση που ζούμε, προσπαθούν να λύσουν το δικό τους πρόβλημα τυπώνοντας κυρίως χαρτονόμισμα.

Γνωρίζουμε επίσης ότι η Ελλάδα έλαβε αυστηρά οικονομικά μέτρα λιτότητας μέχρις εξαντλήσεως των πολιτών της. Πολλοί θα πουν ότι καλά να πάθει η Ελλάδα και να πληρώσει τα σφάλματά της. Ναι, κάποιος θα λογοδοτήσει γι' αυτό. Αλλά να μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα εισάγει προϊόντα από άλλες ευρωπαϊκές χώρες και κυρίως από τη Γερμανία κατά 15 δισ. ευρώ παραπάνω από ό,τι εξαγει.

Παρακαλώ λοιπόν να ληφθεί υπόψη από την ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι η αντιμετώπιση των κερδοσκοπών θα δημιουργήσει γεωπολιτική κατάσταση στην ευρύτερη πολιτική.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστώ. Ο χρόνος σας εξαντλήθηκε. Παρακαλώ να τηρείτε τον χρόνο ομιλίας που σας έχει δοθεί.

Werner Langen (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θίξω ένα θέμα επί της διαδικασίας. Οι συνάδελφοι θέλουν να ψηφίσουν γι' αυτό αργότερα, και θα έχουμε σοβαρό πρόβλημα αν δεν τηρούμε τον χρόνο ομιλίας μας.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Trichet, καταρχάς θα ήθελα να σας συγχαρώ για όσα επιτύχατε τα τελευταία χρόνια. Ωστόσο, ταυτόχρονα, γνωρίζετε ασφαλώς ότι εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων κρατούν σήμερα την ανάσα τους διότι φοβούνται για το ευρώ, πράγμα που δεν περιμέναμε να δούμε σε αυτήν τη γενιά.

Πρώτον, ανησυχούμε για το τι θα συμβεί στη συνέχεια με τις εξαμηνιαίες και ετήσιες αναχρηματοδοτήσεις και αν θα επιτύχετε την ανάκληση αυτής της δέσμης έκτακτων μέτρων ρευστότητας. Μόνο όσοι έχουν μαζοχιστικές τάσεις σε σχέση με τα θέματα της χρηματοοικονομικής πολιτικής δεν θα σας εύχονταν καλή τύχη ως προς αυτό. Ωστόσο, ο πληθωρισμός είναι επίσης αιτία ανησυχίας και στον τομέα αυτόν σημειώνετε ασφαλώς πρόοδο. Ως Αυστριακός θα ήθελα να συστησω να σταματήσουν οι κατηγορίες κατά της Γερμανίας που διατυπώθηκαν εδώ. Όλοι θα πρέπει να καταλάβουν ότι η Γερμανία ήταν πηγή μεγάλης σταθερότητας στο παρελθόν. Δεν θα πρέπει να τιμωρείται τώρα διότι πέτυχε σε πολλούς τομείς καλύτερα αποτελέσματα από άλλες χώρες. Δεν είναι δυνατό να δείχνει κανείς αλληλεγγύη σε ανθρώπους που είναι υπεύθυνοι για κακοδιαχείριση, σπατάλη και υπερβολικά διοικητικά μέτρα.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ως σκιώδης εισηγητής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) για την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για το 2008, είμαι πολύ ικανοποιημένος με την έκθεση που έχουμε τώρα μπροστά μας. Χάρη στη στενή και αποτελεσματική συνεργασία με τον εισηγητή κ. Scicluna και κυρίως με τον κ. Tremosa της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, πιστεύω ότι εκπονήσαμε ένα πολύ ισορροπημένο σύνολο παρατηρήσεων για την ετήσια έκθεση της ΕΚΤ για το 2008. Την ίδια άποψη είχαν και ο κ. Trichet και ο κ. Rehn.

Θεωρώ ότι η ΕΚΤ υπήρξε αντιμετώπιση με ιδιαίτερα δύσκολα καθήκοντα το 2008, που ήταν το πρώτο έτος της κρίσης. Θεωρώ ότι δεδομένων αυτών των προκλήσεων η ΕΚΤ ενήργησε αποτελεσματικά και, το κυριότερο, πολύ συνετά. Η έκθεση του κ. Scicluna αντικατοπτρίζει αυτήν την προσέγγιση. Ωστόσο, η κατάσταση που αντιμετωπίζει η ΕΚΤ δεν είναι απλή, και αυτό δεν είναι πιθανό να αλλάξει στο άμεσο μέλλον. Αφενός, απέχουμε ακόμα πολύ από την υπέρβαση της κρίσης και, αφετέρου, τα προβλεπόμενα κανονιστικά μέτρα συνιστούν νέες προκλήσεις και προβλήματα για την ΕΚΤ. Είναι σημαντικό να συνεχίσει η ΕΚΤ να εξασφαλίζει τη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ τους επόμενους

μήνες και τα επόμενα χρόνια. Όπως ένα δεξαμενόπλοιο μέσα στη θαλασσοταραχή, η ΕΚΤ πρέπει να παραμείνει στη σωστή πορεία.

Από την άλλη πλευρά –κύριε Trichet, το ανέφερα ήδη αυτό στην προτελευταία συζήτηση για τη νομισματική πολιτική– η ανεξαρτησία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας πρέπει να διατηρηθεί, ιδίως ενόψει της μελλοντικής συμπεριλήψης της στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου. Αυτό έχει εξαιρετική σημασία, διότι εσείς ως Πρόεδρος και άλλα μέλη της ΕΚΤ θα εμπλακείτε σε μεγάλο βαθμό στο ζήτημα αυτό. Αυτό θα πρέπει να αποτελέσει σημαντικό κριτήριο για μελλοντικές αξιολογήσεις άλλων μέτρων της κεντρικής τράπεζας. Είναι ουσιαστικό να μην το ξεχνάμε αυτό όταν θα εξετάζουμε άλλες εκθέσεις τα επόμενα χρόνια.

Gianni Pittella (S&D). - (IT) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Trichet, κύριε Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, ο βασιλιάς είναι γυμνός! Η σοβαρότητα της κατάστασης περιγράφηκε με ακρίβεια. Τώρα πρέπει να επικεντρωθούμε στη θεραπεία, και το πρώτο βήμα γι' αυτήν τη θεραπεία δεν μπορεί να είναι άλλο από την ευρωπαϊκή οικονομική διακυβέρνηση, χωρίς την οποία το οικονομικό σύστημα δεν θα αναπτυχθεί και το χρέος θα γίνει ακόμα λιγότερο βιώσιμο.

Πρέπει να υποστηρίξουμε και να βοηθήσουμε την Ελλάδα και πρέπει να αποφευχθεί ένα φαινόμενο ντόμινο όσον αφορά τις ευρωπαϊκές χώρες των οποίων οι οικονομίες χαρακτηρίζονται από χαμηλή ανταγωνιστικότητα και αυξημένα επίπεδα χρέους. Η πραγματική ευρωπαϊκή διακυβέρνηση πρέπει να εξασφαλίζει τρεις στόχους: 1) μια πολιτική ανάπτυξης, 2) χρηματοδοτικά μέσα κατάλληλα για τη διατήρηση αυτής της ανάπτυξης και 3) μια πολιτική διαχείρισης έκτακτων καταστάσεων.

Σήμερα το πρωί άκουσα πολλές ομιλίες που εξήραν τις αρετές του ευρώ. Πολύ καλά, προφανώς συμφωνώ, όμως γιατί δεν θεωρούμε το ευρώ νόμισμα που μας σώζει όχι μόνο από τον πληθωρισμό, αλλά, με ένα μικρό και εγγυημένο δημόσιο χρέος, μας εξασφαλίζει και μεγαλύτερη ρευστότητα για να δρομολογήσουμε ένα μεγάλο ευρωπαϊκό επενδυτικό πρόγραμμα εκδίδοντας ευρωομόλογα; Αναφορικά με τη διαχείριση έκτακτων καταστάσεων, συμφωνώ με την ιδέα να συσταθεί ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, που θα ήταν μια λογική λύση.

Κυρίες και κύριοι, αυτό που θέλω να πω τελιώνοντας, και να το πω καθαρά, είναι πως σε αυτήν τη φάση δεν ωφελεί να καθυστερούμε, να αφηνόμαστε, να περιμένουμε να τελειώσει αυτή η μακριά νύχτα. Δεν θα μας χρησιμεύει μια «Ευρώπη Don Abbondio». Αν η Ευρώπη δεν δείξει σήμερα θάρρος, τότε θα πρέπει να το δείξει;

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είχαμε μια πολύ σημαντική εβδομάδα στην επιτροπή με τον Πρόεδρο της ΕΚΤ, τον Πρόεδρο της ευρωομάδας και τον υποψήφιο Αντιπρόεδρο της ΕΚΤ. Όλοι συμφωνούμε ότι η αυστηρότερη επιτήρηση των κρατών μελών, με ακριβή στατιστικά στοιχεία που θα δίνουν τη δυνατότητα έγκαιρης επέμβασης, είναι μια καίρια απαίτηση.

Οι σχετικές εργασίες έχουν αρχίσει και περιλαμβάνουν ελεγκτικές αρμοδιότητες για την Eurostat, η δε επιτροπή ανυπομονεί να αναλάβει τον ενισχυμένο ρόλο της για να βοηθήσει.

Όμως, υπάρχουν δείκτες πέρα από το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, οι οποίοι πρέπει επίσης να τηρούνται. Μια δυνατότητα είναι ο μεγαλύτερος δημοσιονομικός συντονισμός σε συνάρτηση με τη μακροοικονομική σταθερότητα. Ασφαλώς, όμως, αυτό δοκιμάστηκε. Θυμηθείτε την αναταραχή το 2001 για την προειδοποίηση του Ecofin προς την Ιρλανδία σε καιρό δημοσιονομικού πλεονάσματος. Συνεπώς, γνωρίζουμε το δίδαγμα: η άσκηση πειθαρχίας σε καιρούς πλεονάσματος είναι ακόμα πιο δύσκολη από τον έλεγχο του ελλείμματος. Και όπως ακριβώς συμβαίνει στις χρηματοπιστωτικές αγορές, εάν δεν γίνει αυτό, καταλήγουμε σε κρίση.

Αναφορικά με τις ανισορροπίες μεταξύ κρατών μελών, θα πρέπει να εστιαστούμε στην απώλεια της ανταγωνιστικότητας που συχνά συνοδεύεται από υπολειμματική λειτουργία στην ενιαία αγορά και αποτυχία αντιμετώπισης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, συμπεριλαμβανομένων των συνταξιοδοτικών. Ούτε αυτό προκαλεί, όμως, αναγκαστικά ελλείμματα.

Τέλος, όπως είπε ο κ. Scicluna, η προσφορά ρευστότητας από την ΕΚΤ ήταν ένα πολύτιμο εργαλείο κατά την κρίση, αλλά δεν πέρασε στην πραγματική οικονομία. Πολλές φορές απλώς επανεπενδύθηκε σε στοιχεία ενεργητικού με υψηλότερο επιτόκιο. Τολμώ δε να πω ότι ορισμένα από αυτά επέστρεψαν μάλιστα ως επαναγορές στην ΕΚΤ. Αναμφίβολα, μια τέτοια δραστηριότητα θεωρείται μάλιστα από ορισμένους ότι αξίζει μόνονους. Συνεπώς, λέω: πρέπει πραγματικά να ακούσουμε τις εκκλήσεις τέτοιων τραπεζών για νέες ημερομηνίες εφαρμογής της επάρκειας ιδίων κεφαλαίων;

Μιχάλης Τρεμόπουλος (Verts/ALE). - Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω εξ αρχής ότι πρόκειται για μια σημαντική έκθεση, η οποία αποτελεί και έναν αξιοπρεπή συμβιβασμό των τάσεων που υπάρχουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Εντοπίζει στοιχεία κοινωνικής συνοχής που δεν παρουσιάζονταν σε ανάλογες συζητήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Θα θέλαμε να σηματοδοτεί και μια σημαντική στροφή και της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικότερα.

Βέβαια αναφέρεται στο 2009, ενώ στο 2010 είχαμε σημαντικές εξελίξεις που αφορούν φυσικά και την Ελλάδα, τη χώρα μου. Αυτό που θα μπορούσε να βγάλει κανείς ως συμπέρασμα είναι ότι, πέρα από τη νομισματική ένωση, χρειάζεται, όπως λένε και πολλοί άλλοι, και οικονομική και πολιτική ένωση. Και το ευρώ θα πρέπει να συνοδευτεί από έναν ελάχιστο δείκτη κοινωνικής ασφαλείας για την κοινωνική συνοχή.

Αυτό προκύπτει και από τα διάφορα που λέγονται για την Ελλάδα και σε μεγάλο βαθμό είναι ανακριβή. Όπως, για παράδειγμα, δεν μπορώ παρά να τονίσω ότι η παραγωγικότητα της Ελλάδας δεν ήταν πολύ χαμηλότερη του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 27. Αυτό αποδεικνύεται και από τα στοιχεία της EUROSTAT: για το 2007 και το 2008 ήταν περίπου στο 90%.

Η αύξηση του ελλείμματος του προϋπολογισμού και του δημοσίου χρέους τα τελευταία δύο-τρία χρόνια στην Ελλάδα ήταν αποτέλεσμα της κατάρρευσης των εσόδων, της μείωσης των εσόδων από το εξωτερικό, όπως από τον τουρισμό και τη ναυτιλία, λόγω της κρίσης αλλά και της αύξησης των δημοσίων δαπανών. Φυσικά και υπάρχουν σπατάλες αλλά και προσλήψεις στο δημόσιο με διάφορες μορφές.

Σίγουρα όλα αυτά θα πρέπει να αλλάξουν, θα πρέπει να ζητήσουμε και αυτό το δείκτη κοινωνικής προστασίας και να μην αρκούμαστε σε εκκλήσεις γενικόλογες να μη διγούν πολύ τα χαμηλά εισοδήματα. Θα πρέπει να γίνει έλεγχος των δαπανών και των εξοπλισμών αλλά και αυτών που αυξήθηκαν σημαντικά τα τελευταία δύο χρόνια, κυρίως όμως των εσόδων που μειώθηκαν επίσης σημαντικά. Δεν θα πρέπει να μειωθούν τα εισοδήματα των μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού που είναι στο όριο της φτώχειας.

Προφανώς αυτά είναι ζητήματα που αφορούν και τη σύνοδο, η οποία βρίσκεται σε εξέλιξη σήμερα εδώ στις Βρυξέλλες. Όμως η έκθεση Giegold θα πρέπει να σηματοδοτεί και μια γενικότερη αλλαγή και ενσωμάτωση των θέσεων αυτών στο σύμφωνο σταθερότητας. Πάνω απ' όλα, δεν χρειάζεται καμία προσφυγή στην απαράδεκτη πολιτική του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που, κοντά στα άλλα, έχει και ένα έλλειμμα βιωσιμότητας.

(Χειροκροτήματα)

Peter van Dalen (ECR). - (NL) Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Rehn και ο κ. Trichet είχαν απόλυτο δίκιο μιλώντας σήμερα για την κατάσταση. Η ελληνική θέση στη ζώνη του ευρώ είναι πολύ κλονισμένη και, από όσα μπορώ να καταλάβω, η απάντηση βρίσκεται στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Σήμερα, το ΔΝΤ είναι ο κατάλληλος οργανισμός για να βοηθήσει την Ελλάδα να βγει από την κρίση. Εάν αυτό δεν έχει αποτέλεσμα, πρέπει να δείξουμε αποφασιστικότητα και να κόψουμε τον γόρδιο δεσμό. Οι χώρες που δεν παίζουν σύμφωνα με τους κανόνες της ζώνης του ευρώ πρέπει να φύγουν από το παιχνίδι.

Κύριε Πρόεδρε, ας προσπαθήσουμε να διδαχθούμε κάτι από αυτήν την κατάσταση. Όταν εισήλθε στη ζώνη του ευρώ, η Ελλάδα ήταν τόσο απρόβλεπτη όσο το μαντείο των Δελφών. Τα αριθμητικά στοιχεία που παρουσίασε ήταν ασαφή και αναξιόπιστα. Δεν είναι σωστό να εμμένει η ελληνική κυβέρνηση να προσφέρουν τη λύση άλλα κράτη της ευρωζώνης, επειδή είναι τάχα εν μέρει υπεύθυνα για τη σημερινή κρίση στην Ελλάδα. Αυτό είναι αντιστροφή της κατάστασης. Όποιος παρουσιάζει αναξιόπιστα στοιχεία, δεν μπορεί να κατηγορεί κανέναν άλλον. Επιτρέψτε μου, ως εκ τούτου, να θέσω στον κ. Trichet και τον κ. Rehn μία συγκεκριμένη ερώτηση: γνωρίζατε ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παρουσίασε η Ελλάδα όταν προσχώρησε στη ζώνη του ευρώ ήταν ανακριβή και ελλιπή; Εάν όχι, δεν θα έπρεπε να το γνωρίζετε; Ελπίζω να μπορέσετε να μου δώσετε μια ευθεία απάντηση σε αυτήν την ερώτηση.

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κατ' αρχήν να ευχηθώ στους συμπατριώτες μου ό,τι καλύτερο για την 25η Μαρτίου.

Η καπιταλιστική κρίση έχει αποτέλεσμα τη ραγδαία επιδείνωση των συνθηκών ζωής των εργαζομένων. Ταυτόχρονα έδωσε στο Κεφάλαιο την ευκαιρία να εντείνει την εφαρμογή των αντεργατικών επιλογών. Υπό το κράτος της τρομοκρατίας των εργαζομένων, η πλουτοκρατία ξεκίνησε έναν πραγματικό πόλεμο ενάντια στα θεμελιώδη μισθολογικά και κοινωνικά δικαιώματα με στόχο την αύξηση των κερδών του Κεφαλαίου.

Βασικός πυλώνας της αντιλαϊκής πολιτικής που ασκεί η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών είναι η ΕΚΤ. Η σκληρή πολιτική που ασκεί έχει αποκλειστικό κριτήριο την κερδοφορία του Κεφαλαίου. Οι από την ίδρυσή της συνεχείς εκκλήσεις για συμπίεση των μισθών και επιτάχυνση των καπιταλιστικών διαρθρώσεων βρήκαν πρόσφορο έδαφος στην καπιταλιστική κρίση.

Η ΕΚΤ στάθηκε ως αστικός αρωγός στις προσπάθειες της πλουτοκρατίας να ρίξει το βάρος της κρίσης στους ώμους των εργαζομένων. Διοχέτευσε περισσότερα από ένα τρισεκατομμύριο ευρώ στις τράπεζες και στους μονοπωλιακούς ομίλους. Σήμερα όμως καλεί τους εργαζομένους να πληρώσουν αυτοί τα σπασμένα και να επιστρέψουν αυτά τα κονδύλια.

Γι' αυτό χρειάζεται ενδυνάμωση του αντιμπεριαλιστικού αγώνα, της πάλης για την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, της πάλης για τη λαϊκή εξουσία και τη λαϊκή οικονομία, της πάλης για το σοσιαλισμό.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, φαίνεται ότι ζούσα σε ένα είδος παράλληλου σύμπαντος εδώ, ενώ άκουγα για τις επιτυχίες του ευρώ. Ας προσγειωθούμε λοιπόν λίγο και πάλι, εντάξει;

Η ανεργία, η ανεργία των νέων στην Ιβηρική Χερσόνησο και σε πολλές χώρες της ευρωζώνης είναι χρόνια. Ήταν για χρόνια στο 30-40%. Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την κρίση. Μια πλήρης καταστροφή. Το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ στις ΗΠΑ είναι κατά πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το κατά κεφαλήν ΑΕγχΠ στην περιφέρεια του Ειρηνικού είναι κατά πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όχι, το ευρώ δεν ήταν καθόλου επιτυχημένο. Αποτυγχάνει ήδη. Καταρρέει ήδη μπροστά στα μάτια μας. Κοιτάξτε ορισμένα βασικά οικονομικά δεδομένα. Δεν υπάρχει δανειστής έσχατης ανάγκης και γι' αυτό έχουμε την ελληνική κρίση και την επικείμενη πορτογαλική κρίση. Δεν υπάρχει δανειστής. Αυτό είναι αδύνατο σε μια παγκόσμια, νομισματική διαχείριση, είτε πρόκειται για άριστη νομισματική ζώνη είτε όχι.

Δεν υπάρχει συντονισμένη δημοσιονομική πολιτική, και έτσι το ευρώ είναι καταδικασμένο να αποτύχει και αποτυγχάνει την ώρα που μιλάμε.

Θα ήθελα να θυμίσω απλώς σε όλους εδώ κάτι άλλο, εάν μου επιτρέπετε. Υπάρχουν δύο είδη ανθρώπων: αυτοί που δημιουργούν πλούτο, οι άνθρωποι που πηγαίνουν να εργαστούν στον ιδιωτικό τομέα δημιουργώντας πλούτο, και οι άλλοι που δαπανούν τον πλούτο, που είναι πολιτικοί και γραφειοκράτες, και τέτοιοι είναι πάρα πολλοί από εμάς. Περισσότεροι από όσους πρέπει. Εμείς είμαστε το πρόβλημα των οικονομιών, και μέχρι να αρχίσουν αυτές οι νομισματικές ζώνες να περικόπτουν τις δαπάνες του δημόσιου τομέα, τα πράγματα θα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Η μαφία είναι η κύρια αιτία της κρίσης. Θα σας δώσω μερικά παραδείγματα από την πατρίδα μου, τη Ρουμανία. Πιστέψτε με, ως συγγραφέας και ιστορικός που διευθύνει μία ημερήσια εφημερίδα και ένα εβδομαδιαίο περιοδικό, ξέρω πολύ καλά τι λέω.

Από το 1990, περίπου 6.000 επιχειρήσεις αξίας 700 δισ. ευρώ ιδιωτικοποιήθηκαν παράνομα. Δυστυχώς, μέχρι τώρα έχουν εισπραχθεί μόνο 7 εκατ. ευρώ, δηλαδή το 1% των χρημάτων αυτών. Σε πολλές περιπτώσεις δεν έγινε καν ιδιωτικοποίηση, αλλά μεταφορά περιουσιακών στοιχείων από την ιδιοκτησία του ρουμανικού κράτους στην ιδιοκτησία άλλων κρατών, με άλλα λόγια, εθνικοποίηση. Αυτό δεν είναι πια οικονομία της αγοράς, αλλά οικονομία της ζούγκλας.

Η κατάσταση επαναλαμβάνεται σε διάφορες βαλκανικές χώρες όπου η τοπική μαφία ένωσε τις δυνάμεις της με τη διασυνοριακή μαφία για να δημιουργήσει ένα καρτέλ οργανωμένου εγκλήματος. Όπως ακριβώς πριν από 100 χρόνια, η Βαλκανική Χερσόνησος κάθεται πάνω σε μία βόμβα. Η φλόγα της κοινωνικής αντίδρασης μπορεί να διαδοθεί γρήγορα από την Ελλάδα στις άλλες χώρες της περιοχής.

Ενώ στον 20ό αιώνα μιλούσαμε για εξαγωγή της επανάστασης, στον 21ο αιώνα μπορούμε να μιλάμε για εξαγωγή χρεοκοπίας. Η λιμοκτονία είναι ο ισχυρότερος παράγων των εκλογών στην ιστορία. Πρέπει να στρέψουμε την προσοχή από την καταπολέμηση της διαφθοράς, που είναι μια αφηρημένη έννοια, στην καταπολέμηση των διεφθαρμένων.

Η διάθεση του πληθυσμού γίνεται ολοένα πιο απαισιόδοξη και, αν δεν σταματήσουμε την απάτη στις χώρες μας, το ευγενές εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα καταρρεύσει σαν χάρτινος πύργος.

Ωστόσο, υπάρχει μία ελπίδα σωτηρίας: σε μια τέτοια ιστορική καμπή απαιτούνται ριζικές λύσεις. Η μαφία δεν πρέπει να βρίσκεται κάτω από έλεγχο, αλλά «κάτω από τη γη».

Werner Langen (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας Jean-Claude Trichet για το εξαιρετικά επιτυχημένο έργο του τα τελευταία έξι χρόνια. Φυσικά, θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τους εισηγητές διότι υπέβαλαν εκθέσεις που έλαβαν την υποστήριξη της πλειοψηφίας. Κύριε Rehn, θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι σας περιμένουν ορισμένα μεγάλα καθήκοντα. Ελπίζω ότι η Επιτροπή θα βρει επιτέλους το θάρρος να αντιμετωπίσει σε μια νέα πρόταση τις ελλείψεις του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Το πρότυπο οικονομικής διακυβέρνησης υπό την ηγεσία των υπουργών Οικονομικών δεν αποτελεί δυνατή λύση στην προκειμένη περίπτωση, διότι αυτοί οι υπουργοί Οικονομικών απέτυχαν στο παρελθόν. Χρειαζόμαστε ένα πιο αυτοματοποιημένο σύστημα. Δεν χρειαζόμαστε οικονομική διακυβέρνηση που θα ελέγχεται από υπουργούς Οικονομικών. Αντίθετα, χρειαζόμαστε ένα αυτόματο σύστημα που θα αντιδρά στην περίπτωση παραβίασης, με την υποστήριξη και υπό την ηγεσία της ΕΚΤ και της Επιτροπής. Αυτό θα μπορούσε να είναι το αποτέλεσμα της συνόδου κορυφής.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις σχετικά με όσα είπε ο κ. Trichet για τη ζώνη του ευρώ. Επιδοκιμάζω θερμά το γεγονός ότι αναφερθήκατε στην ανάγκη να είμαστε ανταγωνιστικοί σε παγκόσμιο επίπεδο. Το θέμα δεν είναι μόνο ο ανταγωνισμός μεταξύ χωρών της ευρωζώνης, αλλά και να μπορούμε να υπερασπιστούμε τα συμφέροντά μας απέναντι στις ΗΠΑ και την Ασία.

Δεύτερον, η ΕΕ κατάφερε να ισοσκελίσει σε μεγάλο βαθμό τους ισολογισμούς της χάρη στις χώρες με πλεόνασμα. Αν δεν είχε συμβεί αυτό, η ΕΚΤ θα έπρεπε να έχει θεσπίσει πολύ πιο αυστηρές πολιτικές.

Τρίτον, δεν υπάρχουν στην ιστορία της οικονομίας παραδείγματα χωρών με μειούμενο πληθυσμό που δημιουργούν μακροπρόθεσμα ανάπτυξη στην εσωτερική αγορά. Είναι υποχρεωμένες να εξάγουν τα προϊόντα τους.

Όσον αφορά τη Γερμανία, έκανε κακή αρχή στην οικονομική και νομισματική ένωση, αλλά κάλυψε τη διαφορά και τώρα αποτελεί υπόδειγμα για πολλές άλλες χώρες. Αυτό δεν αρκεί. Έχουμε αρκετά να κάνουμε οι ίδιοι αναφορικά με τη δημοσιονομική εξυγίανση. Είναι σημαντικό να μην υποτιμούμε την εργασία που συνεπάγεται αυτό. Ποιος είχε την ιδέα να τιμωρήσουμε εκείνες τις χώρες που πέτυχαν σε μεγάλο βαθμό και να αποκλείσουμε εκείνες που δεν εκπλήρωσαν τις υποχρεώσεις τους; Αυτή δεν είναι πραγματική ευρωπαϊκή πολιτική. Ως εκ τούτου, θα ήθελα να ευχηθώ στην Επιτροπή να έχει θάρρος και να ευχαριστήσω θερμά την ΕΚΤ.

(Χειροκροτήματα)

Άννυ Ποδηματά (S&D). - Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου πρώτα απ' όλα να συγχαρώ τους δύο εισηγητές για την εξαιρετική δουλειά που έκαναν σε μια ιδιαίτερα δύσκολη συγκυρία.

Σε λίγο ξεκινούν οι εργασίες μιας από τις πιο κρίσιμες συνόδους κορυφής και η πολυφωνία εξακολουθεί να μαίνεται γύρω από το λεγόμενο ελληνικό ζήτημα και γύρω από το αν και κατά πόσον θα προχωρήσουμε στη θέσπιση ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού που θα λειτουργεί, σε περίπτωση ανάγκης, ως δείκτης προστασίας για την οικονομία που θα έχει ανάγκη και για τη σταθερότητα της ευρωζώνης συνολικά.

Είναι αναμφισβήτητο ότι η βασική ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση ανήκει στην Ελλάδα και την έχει αναλάβει πλήρως. Υπάρχουν όμως και άλλες ευθύνες, συλλογικές. Το κοινό νόμισμα πρόσφερε πολλά αλλά έχει και σημαντικές αδυναμίες. Στα 11 χρόνια λειτουργίας της ΟΝΕ δεν θέλαμε να δούμε και να αναγνωρίσουμε ότι το χάσμα ανταγωνιστικότητας και οι σημαντικές ανισότητες και ανισορροπίες ανάμεσα στις οικονομίες της ευρωζώνης δεν είναι συμβατές ούτε με τη βιωσιμότητα ούτε με τη σταθερότητα της ζώνης του ευρώ.

Οι κερδοσκοπικές επιθέσεις που μέχρι τώρα αφορούν κυρίως την Ελλάδα –αλλά να που μόλις προχθές οδήγησαν στην υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της Πορτογαλίας και έχουν ήδη στραφεί σε βάρος άλλων χωρών, όπως η Ιταλία, η Ισπανία, χωρίς κανείς να ξέρει ποια θα είναι η συνέχεια– το έχουν καταστήσει σαφές.

Εάν λοιπόν θέλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων θα πρέπει άμεσα να προχωρήσουμε προς ένα νέο ενισχυμένο μοντέλο οικονομικού συντονισμού και οικονομικής διακυβέρνησης, που θα σέβεται, αγαπητέ συνάδελφε κύριε Langen, τους κανόνες του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και παράλληλα όμως θα μπορέσει να προχωρήσει πέρα από το στενά νοούμενο δημοσιονομικό συντονισμό σε έναν οικονομικό συντονισμό με επιπρόσθετα κριτήρια, την κάλυψη των στόχων της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την απασχόληση και την αειφόρο ανάπτυξη.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, κύριε Trichet, το ευρώ είναι ηλικίας δέκα ετών και πέρασε γενικά τις εξετάσεις του, ακόμη και αν η σημερινή αναταραχή δεν έχει ακόμα περάσει. Είμαι βέβαιος ότι θα δούμε, σήμερα κιόλας, το πρώτο σημαντικό βήμα προς μια ευρωπαϊκή λύση, με ή χωρίς το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Όπως πολύ σωστά είπε ο κ. Trichet, έχουμε ένα κοινό πεπρωμένο. Αν αυτό αποτύχει, η εναλλακτική λύση θα ήταν φυσικά μια τρομακτική προοπτική.

Η ΕΚΤ υπήρξε προπύργιο δύναμης όταν μας χτύπησαν οι χρηματοπιστωτικές καταιγίδες. Αξίζει να επαναλάβουμε ότι το ευρώ ήταν επιτυχημένο στη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης και ήταν μια άγκυρα σωτηρίας στην Ευρώπη, και για τις χώρες εκτός ευρωζώνης.

Το ευρώ προσέφερε σταθερότητα και τις συνθήκες για τη δημιουργία εκατομμυρίων νέων θέσεων εργασίας, και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε αυτές τις ημέρες όπου όλοι μιλούν για κρίση. Τα προβλήματα της Ελλάδας και τα προβλήματα άλλων χωρών της ευρωζώνης δεν μπορούν να αποδοθούν στο ευρώ. Η επιπόλαιη διόγκωση των δημόσιων δαπανών θα καταλήξει σε προβλήματα ανεξάρτητα από το νόμισμα που επιλέγεται. Αντίθετα, η οικονομική κρίση θα ήταν πολύ χειρότερη αν δεν είχαμε τη συνεργασία που συνεπάγεται το ευρώ. Θα είχαμε να αντιμετωπίσουμε κερδοσκοπία και ανταγωνιστική υποτίμηση μεταξύ περισσότερων από 20 εθνικών νομισμάτων.

Πολλοί από εμάς το βίωσαν αυτό, και εγώ ο ίδιος βρέθηκα σε μια σουηδική οικονομική επιτροπή με το επιτόκιο στο 500%. Φυσικά, η κρίση στην Ελλάδα καθιστά φανερό ότι το σύμφωνο για τη διατήρηση του δημοσιονομικού ελλείμματος σε χαμηλό επίπεδο πρέπει να γίνει αυστηρότερο. Το έλλειμμα εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά μεγάλο. Χρειαζόμαστε καλύτερη εποπτεία και συντονισμό της οικονομικής πολιτικής σε επίπεδο ΕΕ, με άλλα λόγια, έναν χρηματοοικονομικό συντονισμό αντάξιο του ονόματός του.

Θα ήθελα να τελειώσω λέγοντας δυο λόγια για την κερδοσκοπία. Ορισμένες φορές, όταν μια χώρα υφίσταται κερδοσκοπία όπως συνέβη στη δική μου χώρα τη δεκαετία του 1990, αυτό μας προσφέρει τελικά μια καλή ευκαιρία για να οργανώσουμε τα μέτρα που λαμβάνουμε. Όταν βρεθήκαμε σε δύσκολη κατάσταση, εξαιτίας μεταξύ άλλων και του George Soros, γνωρίζαμε τι έπρεπε να περιμένουμε και έτσι λάβαμε τα αναγκαία μέτρα. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να το εξετάσουν όσοι από εσάς προέρχονται από χώρες οι οποίες αντιμετωπίζουν δυσκολίες.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα αποφύγω την πολεμική γλώσσα που χρησιμοποίησε ο προηγούμενος ομιλητής. Η γλώσσα του πολέμου δεν ταιριάζει με το στυλ των τραπεζών. Είμαι εκπρόσωπος μιας πολιτικής ομάδας που είναι προφανώς η μόνη εδώ στο Κοινοβούλιο η οποία συγκέντρωσε τα περισσότερα από τα μέλη της από χώρες εκτός της ζώνης του ευρώ. Μόνο δύο είναι στη ζώνη του ευρώ. Επομένως, η άποψή μου θα είναι διαφορετική.

Η ομιλία του κ. Trichet μπορεί να συνοψιστεί με τον αριθμό 36, διότι τόσα ήταν τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που την παρακολουθούσαν. Σημαίνει αυτό ότι είμαστε τεμπέληδες; Όχι – σημαίνει στην πραγματικότητα ότι οι βουλευτές δεν πιστεύουν σ' αλήθεια ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μπορεί να είναι μια λύση, μια θεραπεία για την κρίση ή ότι μπορεί να είναι ένα σωσίβιο. Ο κ. Rehn είπε ότι η ζώνη του ευρώ είναι αυταξία, και μετά μίλησε για την κρίση στην Ελλάδα. Εδώ υπάρχει κάποια αντίφαση. Η Ελλάδα περνά σήμερα κρίση διότι μπήκε πολύ νωρίς στην όαση της σταθερότητας. Θα πρέπει να αποφεύγουμε μια τέτοια ασυνέπεια.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL). - Κύριε Πρόεδρε, θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους που είπαν ότι η κρίση δεν έχει περάσει. Η οικονομική κατάσταση σε πολλές χώρες είναι σαφώς αρνητική. Η ανεργία στις περισσότερες χώρες αυξάνει. Τα μέτρα που λαμβάνονται για να αντιμετωπιστούν τα ελλείμματα βαθιάίνουν την κρίση.

Κύριε Trichet και κύριε Rehn –και μιλώ θεσμικά– την κρίση δεν τη βλέπατε; Είχατε τα σημάδια! Όταν ξέσπασε η κρίση κρυφτήκατε πίσω από την αντίληψη ότι ο καθένας πρέπει να λύσει μόνος του τα προβλήματά του. Τώρα ερχόσαστε και επαναλαμβάνετε μονότονα «επιτήρηση των ελλειμμάτων», «πειθαρχία στο Σύμφωνο Σταθερότητας».

Κατά την άποψή μου, το πρόβλημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην Ελλάδα δεν είναι τα υγιή δημοσιονομικά. Γνωρίζετε ότι χώρες όπως η Ελλάδα, προκειμένου να καλύψουν το δανεισμό, είναι βορά στους κερδοσκόπους, αλλά ταυτόχρονα αποκαλύπτονται τα θεσμικά και τα πολιτικά κενά που έχει η ΟΝΕ.

Κατόπιν τούτου, θα σας έλεγα ότι αυτό που χρειάζεται είναι να αλλάξει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Η εμμονή στην εφαρμογή του Συμφώνου Σταθερότητας, ιδιαίτερα σε περίοδο ύφεσης, είναι φανερό ότι θα ανεβάσει και θα αυξήσει τις περιφερειακές και τις κοινωνικές ανισότητες, θα αυξήσει την ανεργία και θα μηδενίσει κάθε αναπτυξιακή προοπτική.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, η κατάσταση στην οποία βρέθηκε δικαίως η Ελλάδα και η ευρωζώνη είναι λυπηρή. Η οικονομική βοήθεια προς την Ελλάδα θα πρέπει να προέλθει κυρίως από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ). Το ΔΝΤ είπε το ίδιο ότι μπορεί κάλλιστα να βοηθήσει την Ελλάδα. Η θέσπιση ενός Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου (ΕΝΤ) φαίνεται να έχει ως κίνητρο πολιτικούς προβληματισμούς, δηλαδή ειδικότερα να σώσει το γόητρο της Ευρώπης σε περίπτωση που η Ελλάδα προσφύγει στο ΔΝΤ. Ωστόσο, ας μην βιαστούμε τόσο να ιδρύσουμε ένα νέο όργανο ως θεραπεία για τη μη συμμόρφωση προς τους υφιστάμενους κανόνες. Η ανάγκη και η επιθυμία της σύστασης ενός ΕΝΤ είναι αμφιλεγόμενες. Οι κυρώσεις που προβλέπει το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης πρέπει να εφαρμόζονται πιο δυναμικά, προκειμένου να επιβληθεί η συμμόρφωση προς τους κανόνες. Τώρα είναι πραγματικά η σειρά του Συμβουλίου να κάνει κάποια κίνηση. Πρέπει να δοθεί στην Eurostat η αρμοδιότητα να εξετάζει με προσοχή τα δημοσιονομικά στοιχεία των κρατών μελών της ευρωζώνης, ελέγχοντας με τον τρόπο αυτόν τη συμμόρφωση προς το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η έκθεση έχει ένα σοβαρό μειονέκτημα: δεν κατονομάζει τους υπευθύνους. Ωστόσο, δεν θα μπορέσουμε να σταματήσουμε την οικονομική κρίση στην Ευρώπη μέχρι να διαπιστωθεί ποιοι είναι οι υπεύθυνοι. Ας πούμε επιτέλους τα πράγματα με το όνομά τους: η κρίση δεν προκλήθηκε από ανθρώπους που ζουν από το ημερομίσθιο ή τον μισθό τους, αλλά από εκείνες τις τράπεζες, τις πολυεθνικές και τις ασφαλιστικές εταιρείες που απομύζησαν τις ευρωπαϊκές κοινωνίες.

Αυτήν τη στιγμή, αν μια πολυεθνική εταιρεία θέλει να εγκατασταθεί στην Ουγγαρία, θα προχωρήσει ως εξής: θα λάβει δωρεάν οικόπεδο από μια τοπική δημοτική αρχή, θα έχει μείωση φόρων και εισφορών, θα απασχολήσει ανθρώπους με τις ελάχιστες αποδοχές και δεν θα τους επιτρέψει καν να συνδικαλιστούν. Αυτές είναι οι συνθήκες

που οδήγησαν σε κρίση αυτούς που ζητούν εργασία στην Ευρώπη. Ζητάμε να συμμετάσχουν οι πολυεθνικές, οι τράπεζες και οι ασφαλιστικές εταιρείες και να επωμιστούν το καθήκον της επίλυσης και του τερματισμού της οικονομικής κρίσης.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, η κρίση που αγωνιζόμαστε να ξεπεράσουμε είναι η χειρότερη εδώ και ογδόντα χρόνια και η σημαντικότερη από τότε που ξεκίνησε το κοινοτικό εγχείρημα.

Άρχισε με την κρίση των ενυπόθηκων δανείων υψηλού κινδύνου στη Βόρεια Αμερική και, μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers, βρίσκεται τώρα στην τρίτη φάση της, έχοντας αφήσει την Ευρώπη με μείωση του ΑΕγχΠ κατά 4% το 2009, με παραπάνω από 23 εκατομμύρια ανέργους και με οξεία επιδείνωση της κατάστασης των δημόσιων οικονομικών, όπου το χρέος υπερβαίνει το 80% του ΑΕγχΠ.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στη διατήρηση της ρευστότητας του συστήματος με τη χρησιμοποίηση μη συμβατικών μηχανισμών για να αντιμετωπίσει τους περιορισμούς πιστώσεων και με στενή συνεργασία με τις κύριες νομισματικές αρχές.

Τώρα που αναμένεται μετριασμένη ανάκαμψη και δεν υπάρχει πληθωριστική πίεση, πρέπει να συνεχίσει να συμβάλλει στην επαναφορά των πιστώσεων και να αποφύγει την υπονόμευση της οικονομικής ανάκαμψης με την πρόωρη ή χωρίς διάκριση ανάκληση των έκτακτων μέτρων.

Η κρίση μας έδειξε ότι ο νομισματικός και ο οικονομικός πυλώνας –η βάση της νομισματικής πολιτικής– χρειάζονται ενίσχυση. Πρέπει να παρακολουθούμε την πρόοδο των τιμών των κύριων χρηματοπιστωτικών περιουσιακών στοιχείων και του ιδιωτικού χρέους, προκειμένου να εξασφαλίσουμε τη σταθερότητα των τιμών και την οικονομία γενικότερα.

Είκοσι κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σήμερα υπερβολικά ελλείμματα. Η πραγματική σημασία της εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών –ένα αναπόφευκτο καθήκον που πρέπει να εκτελεστεί συντονισμένα και έξυπνα– είναι η αποκατάσταση της ζήτησης, η προαγωγή των επενδύσεων και η προώθηση μεταρρυθμίσεων που θα επιτρέψουν την αναζωογόνηση της οικονομίας, θα αυξήσουν το δυναμικό για αειφόρο ανάπτυξη και θα δημιουργήσουν θέσεις εργασίας. Η μεγαλύτερη οικονομική ένωση μπορεί να κάνει τη διαφορά.

Οι παγκόσμιες ανισορροπίες πρέπει να διορθωθούν. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μία από τις πιο ισορροπημένες περιοχές. Αυτό θα μπορούσε να διακυβευθεί αν δεν ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητά της και δεν υπάρξει μεγαλύτερη διεθνής νομισματική συνεργασία. Δεν θα βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητά μας σε παγκόσμιο επίπεδο παρά μόνο αν ενισχύσουμε την εσωτερική οικονομική συνεργασία στους τομείς του ανταγωνισμού και του ισοζυγίου πληρωμών, προκειμένου να διορθωθούν οι ανισορροπίες και οι διαφορές εντός της ευρωζώνης.

Οι προσπάθειες και το θάρρος της Ελλάδας αξίζουν σαφή και αποφασιστική στήριξη. Είναι θέμα κοινού συμφέροντος, και η ανασφάλεια βλάπτει όλους τους Ευρωπαίους. Η επικουρικότητα και η αλληλεγγύη είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος: του ευρωπαϊκού νομίσματος. Όπως είπε ο κ. Trichet στα αγγλικά, τα γαλλικά και τα γερμανικά, το ευρώ δεν είναι απλώς ένα νόμισμα: είναι το κοινό μας πεπρωμένο.

Το επανέλαβα στα ισπανικά που είναι μία από τις παγκόσμιες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα τελειώσω λέγοντάς το στα ελληνικά, που είναι η γλώσσα που εκφράζει καλύτερα από όλες την παγκόσμια αποστολή μας: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, η οικονομική κρίση είχε αρνητικό αντίκτυπο στα κράτη μέλη σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα ποσοστά της ανεργίας αυξήθηκαν δραματικά σε ολόκληρη την Ένωση και εκείνοι που πλήττονται βαρύτερα είναι οι νέοι. Οι δημόσιοι πόροι πολλών κρατών μελών μειώθηκαν συνεπεία αυτής της κρίσης. Η ιρλανδική κυβέρνηση ανέλαβε αποφασιστική δράση κατά το 2008 και το 2009, προκειμένου να αντιμετωπίσει το πρόβλημα αυτό.

(EN) Ανεξέλεγκτο, το έλλειμμα της Ιρλανδίας πλησίαζε το 14% του ΑΕγχΠ. Οι ενέργειες της κυβέρνησης σταθεροποίησαν το έλλειμμα στο 11,6% του ΑΕγχΠ το 2010. Η δράση που ανέλαβε η κυβέρνηση έτυχε αναγνώρισης στις διεθνείς αγορές. Από τον τελευταίο προϋπολογισμό τον Δεκέμβριο του προηγούμενου έτους, το κόστος του ιρλανδικού δανεισμού σταθεροποιήθηκε σε σχέση με τα σημεία αναφοράς. Μάλιστα, πληροφορήθηκα ότι, κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής αυτήν την εβδομάδα, ο Πρόεδρος της Κεντρικής Τράπεζας αναγνώρισε και επαινέσε τις ενέργειες της ιρλανδικής κυβέρνησης. Η Ιρλανδία προηγείται από πολλές απόψεις έναντι πολλών άλλων χωρών όσον αφορά τη δημοσιονομική της προσαρμογή. Χώρες όπως το Ηνωμένο Βασίλειο και οι ΗΠΑ, που έχουν και οι δύο ελλείμματα άνω του 10%, θα πρέπει να προβούν σε σημαντικές προσαρμογές για να αποκαταστήσουν τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών τους.

Μπορώ να πω τελειώνοντας ότι η Ιρλανδία είναι ακόμα ένας καλός τόπος εγκατάστασης επιχειρήσεων, καθώς υπάρχουν οι βάσεις της ιρλανδικής οικονομίας και θα διατηρήσουμε το 12,5% ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, η εξαπλούμενη κρίση στη ζώνη του ευρώ δείχνει τους κινδύνους τους οποίους μπορεί να αντιμετωπίσουν οικονομικά σχέδια που δεν υποστηρίζονται από οικονομικούς υπολογισμούς, αλλά βασίζονται σε ιδεολογικές υποθέσεις, ειδικά όταν η ολοκλήρωση συμπεριλαμβάνει την οικονομική ολοκλήρωση διαφόρων κρατών μελών που βρίσκονται σε διαφορετική οικονομική κατάσταση.

Πρέπει να αναρωτηθούμε αν ορισμένα κράτη έπρεπε να έχουν εισέλθει στη ζώνη του ευρώ τόσο νωρίς. Σε ένα ορισμένο χρονικό σημείο, το σχέδιο του ευρώ έπαψε να είναι πρωτίστως ένα οικονομικό σχέδιο και μετατράπηκε μάλλον σε πολιτικό σχέδιο με στόχο την επιτάχυνση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Σήμερα, ευρωπαίοι φορολογούμενοι σε πολλές χώρες μπορεί να πληρώσουν ακριβά αυτήν τη βιασύνη. Θα ήταν καλό να μπορέσουμε να συναγάγουμε ορισμένα συμπεράσματα για το μέλλον από το δίδαγμα αυτό. Το ευρώ δεν αποτελεί απάντηση στα διαρθρωτικά προβλήματα επιμέρους οικονομιών, στο υπερβολικό χρέος ή στην έλλειψη δημοσιονομικής πειθαρχίας. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για την κατάσταση των οικονομιών τους και τα προβλήματα αυτά πρέπει να επιλύονται στις χώρες όπου εμφανίζονται.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, διάβασα τις εκθέσεις με κάποια έκπληξη, και οι ομιλίες που άκουσα σήμερα το πρωί δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να ενισχύουν αυτά που πιστεύω.

Με λίγες εξαιρέσεις, το θέμα είναι ακόμα οι δημοσιονομικοί περιορισμοί, ο περιορισμός του πληθωρισμού και το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, παρ' όλο που 20 από τις 27 χώρες δεν πληρούν πλέον όλα τα κριτήρια.

Είναι αλήθεια ότι πολλοί ζητούν οικονομική διακυβέρνηση. Ωστόσο, θέλουμε μια πολιτική Ευρώπη που θα εξασφαλίζει τον έλεγχο τόσο των οικονομικών όσο και των κοινωνικών της επιλογών και θα μπορεί να παρεμβαίνει όσον αφορά τις νομισματικές επιλογές.

Η κρίση της Ελλάδας μας λέει ότι η Γερμανία είναι αυτή που έχει τον έλεγχο και επιβάλλει τις απαιτήσεις της. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η κεντρική τράπεζα μόλις παρενέβη άμεσα για τη χρηματοδότηση του κρατικού προϋπολογισμού, αγοράζοντας ομόλογα του δημοσίου. Στην Ευρώπη, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έσπευσε σε βοήθεια των τραπεζών, αλλά όσον αφορά την Ελλάδα και γενικότερα τις PIGS, αυτοί που υποχρεώνονται να πληρώσουν είναι πάντα οι ίδιοι, δηλαδή εργαζόμενοι, δημόσιοι υπάλληλοι και συνταξιούχοι, μολονότι οι χώρες τους υπήρξαν επίσης θύματα χρηματοοικονομικής κερδοσκοπίας.

Αυτό που χρειαζόμαστε δεν είναι μικρής έκτασης μεταρρυθμίσεις, αλλά μια διαφορετική Ευρώπη, μια οικονομική και κοινωνική Ευρώπη προς όφελος της πλειονότητας και όχι λίγων μόνο πολιτών.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Η έκθεση για την ετήσια διαχείριση της ζώνης του ευρώ και τα δημόσια οικονομικά το 2009 αναλύει διεξοδικά τη διαχείριση της ΕΕ κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης.

Η μείωση της οικονομικής απόδοσης σε διάφορες χώρες της ΕΕ επέφερε δραστική αύξηση της ανεργίας και αύξηση των χρεών των ευρωπαϊκών χωρών. Ο αντίκτυπος της κρίσης ήταν διαφορετικός στις επιμέρους χώρες, και τα μέτρα με τα οποία οι επιμέρους χώρες αντιμετώπισαν την κρίση ήταν, ως εκ τούτου, διαφορετικά. Παρά τις προσπάθειες των οργάνων της ΕΕ να εγκρίνουν συντονισμένα και συλλογικά μέτρα, φάνηκε ότι σε ορισμένες χώρες, λαϊκίστικες κυβερνήσεις χωρίς σωστή αίσθηση ευθύνης για τη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών έφεραν την καταστροφή.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο δυσκολεύτηκε περισσότερο να αντιμετωπίσει τις συνέπειες της κρίσης από άλλα μεγάλα οικονομικά κέντρα όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Κίνα, η Ιαπωνία και η Ινδία. Κατέστη φανερό ότι το ευρωπαϊκό οικονομικό περιβάλλον ως σύνολο μπορεί να είναι διαφοροποιημένο και να υπόκειται σε ευρεία κανονιστική ρύθμιση, συγκριτικά όμως με ανταγωνιστικές οικονομίες είναι πολύ δυσκίνητο. Επομένως, στο μέλλον πρέπει, παράλληλα με τις προσπάθειες εξυγίανσης των δημόσιων οικονομικών στην ευρωζώνη, να επιδιώξουμε και την αναδιάρθρωση και τη μεγάλη απλοποίηση των κανόνων του εσωτερικού περιβάλλοντος. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο παραγωγικός τομέας είναι ο μόνος που δημιουργεί τους πόρους από τους οποίους ζει ολόκληρη η κοινωνία.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Κυρίες και κύριοι, στη διάρκεια των δραστηριοτήτων της κατά το 2008, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αντιμετώπισε άνευ προηγουμένου προκλήσεις, όταν η παγκόσμια οικονομική κρίση έφθασε στην Ευρώπη τον Σεπτέμβριο του 2008. Η χρηματοπιστωτική κρίση μετατράπηκε σε κρίση της πραγματικής οικονομίας, όταν πάγωσαν οι κεφαλαιαγορές εξαιτίας της δυσπιστίας, και οι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί σταμάτησαν να χορηγούν πιστώσεις μεταξύ τους ή προς τις επιχειρήσεις. Η ΕΚΤ αντέδρασε γρήγορα και, κατά την άποψή μου, σωστά σε αυτά τα οικονομικά γεγονότα, όμως κατά την αξιολόγηση των μέτρων για τον μετριασμό της κρίσης δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ένα λυπηρό γεγονός, δηλαδή τη διάκριση σε βάρος των εκτός ευρωζώνης χωρών.

Είμαι πεπεισμένη ότι η ΕΚΤ ενήργησε αντίθετα προς το πνεύμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν, στην κορύφωση της κρίσης τον Οκτώβριο του 2008, δεν θέσπισε ίσους όρους για τις διευκολύνσεις ρευστότητας. Η ΕΚΤ συμφώνησε συναλλαγματικές ισοτιμίες με τις εθνικές τράπεζες της Σουηδίας και της Δανίας για να εξασφαλιστεί η απαιτούμενη ρευστότητα του ευρώ για τα τραπεζικά συστήματα των δύο αυτών χωρών. Αντίθετα, ήταν πρόθυμη να κάνει το ίδιο για τις κεντρικές τράπεζες της Ουγγαρίας και της Πολωνίας μόνο έναντι εγγυήσεων.

Δυστυχώς, αυτές οι ενέργειες της ΕΚΤ συνέβαλαν στην αύξηση της ανασφάλειας στις αγορές, που επιδείνωσε την κατάσταση σε αυτές τις χώρες. Τώρα που βρισκόμαστε στη διαδικασία σχεδιασμού ενός νέου χρηματοπιστωτικού συστήματος, πρέπει να λάβουμε μέτρα για να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα υπάρξουν μελλοντικά παρόμοιες ανισότητες. Ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να θεσπίσουμε κανονισμούς που αντιμετωπίζουν ορισμένα τμήματα της Ένωσης λιγότερο ευνοϊκά από άλλα. Θα αναπτύξω περισσότερο αυτήν την ιδέα όταν μιλήσω για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου την οποία επεξεργαζόμαστε όλοι τώρα. Ο ρόλος της ΕΚΤ στο ζήτημα αυτό θα είναι σημαντικός. Την προεδρία αυτού του συμβουλίου θα ασκεί ο Πρόεδρος της ΕΚΤ, και θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι οι χώρες της ευρωζώνης –και οι εκτός αυτής, όπως τα κράτη της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης– θα έχουν ίσα δικαιώματα ψήφου στον νέο οργανισμό.

Εάν δεν υψώσουμε τη φωνή μας κατά της διάκρισης που ήδη βιώσαμε στη διάρκεια της κρίσης, υπάρχει κίνδυνος η ανισότητα να γίνει πρακτική στα νέα όργανα χρηματοπιστωτικής εποπτείας, και αυτό είναι κάτι που πρέπει να αποφευχθεί πάση θυσία. Δεν πρέπει να επιτρέψουμε να χαθεί το ιδανικό της επανένωσης αντικαθιστώντας την προηγούμενη πολιτική διαίρεση με μια οικονομική διαίρεση.

George Sabin Cutas (S&D). – (RO) Δεν προξενεί έκπληξη το γεγονός ότι τα έκτακτα μέτρα που έπρεπε να υιοθετήσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σε μια περίοδο κρίσης βρίσκονται στο επίκεντρο της ετήσιας έκθεσής της.

Σε αυτό το πλαίσιο θεωρώ σωστό να αυξάνει συνεχώς η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα τη ρευστότητα που παρέχει σε τράπεζες της ευρωζώνης. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε ότι τα κράτη μέλη εκτός της ευρωζώνης συγκαταλέγονταν επίσης σε εκείνα που επλήγησαν σκληρά από την κρίση και ότι και σε αυτόν τον τομέα απαιτείται παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με τη μορφή μέτρων που αυξάνουν τη ρευστότητα.

Επιπλέον, στα περισσότερα κράτη μέλη της ΕΕ παρατηρείται αύξηση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, του δημόσιου χρέους και του ποσοστού της ανεργίας μεταξύ των νέων ηλικίας κάτω των 25 ετών. Το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης περνά κρίση ταυτότητας και χάνει την αξιοπιστία του, πράγμα που καθιστά αδύνατη την αποτελεσματική εφαρμογή των αρχών του.

Θεωρώ ότι απαιτείται μια λιγότερο αυτοματοποιημένη και ενιαία εφαρμογή του συμφώνου και μια προσέγγιση που θα λαμβάνει υπόψη τις συνθήκες που επικρατούν σε κάθε κράτος μέλος, με μεγαλύτερη έμφαση στη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών και μικρότερη έμφαση στο δημοσιονομικό έλλειμμα.

Κύριος στόχος του συμφώνου ήταν η πρόληψη. Σκοπός ήταν να προσφέρει πολυμερή εποπτεία των δημοσιονομικών εξελίξεων με τη χρήση ενός συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης. Για τον λόγο αυτόν, σύμφωνα και με το πνεύμα της έκθεσης του κ. Scicluna, θεωρώ απολύτως απαραίτητο να συσταθεί ένα Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συστημικού Κινδύνου που θα εκπληρώνει τον στόχο της έγκαιρης προειδοποίησης για συστημικούς κινδύνους ή ανισορροπίες που απειλούν τις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Η σημερινή χρηματοπιστωτική κρίση και η γενική πρόσφατη όξυνσή της πρέπει να έχουν ως αποτέλεσμα την άμεση επισήμανση των μηχανισμών στήριξης που είναι διαθέσιμοι σε επίπεδο ΕΕ, ενισχύοντας παράλληλα τα μέσα συντονισμού μεταξύ κρατών μελών για τη στήριξη της κοινής οικονομικής διακυβέρνησης. Ένα από τα κύρια διδάγματα από αυτήν την κρίση είναι ότι απαιτείται μεγαλύτερη δημοσιονομική ευθύνη και συνακόλουθα διαδικασίες οικονομικού ελέγχου για τη διατήρηση της δημοσιονομικής ισορροπίας.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κύριοι Επίτροποι, τον περασμένο Δεκέμβριο στο Στρασβούργο, ο κ. Almunia, που ήταν τότε Επίτροπος αρμόδιος για οικονομικά και νομισματικά θέματα, είχε πει ότι, εάν δεν υπάρξουν άλλες σημαντικές εξελίξεις, η Εσθονία θα κληθεί το επόμενο καλοκαίρι να προσχωρήσει στην ευρωζώνη με ισχύ από το 2011. Λοιπόν, υπήρξαν κάποιες σημαντικές εξελίξεις, όχι μόνο για την Εσθονία αλλά και για την ευρωζώνη. Η Εσθονία είναι στην πράξη το μόνο κράτος μέλος της ΕΕ που πληροί σήμερα τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Τι είδους μήνυμα θα δοθεί εάν η Εσθονία δεν γίνει δεκτή στην ευρωζώνη σύμφωνα με τους κανόνες; Κατά τη γνώμη μου αυτό θα έδινε στον οικονομικό κόσμο το μήνυμα ότι η δυσπραγία της ευρωζώνης είναι τόσο μεγάλη ώστε να μην είναι σε θέση να δεχτεί μία μικρή, αλλά δημοσιονομικά υπεύθυνη χώρα. Με άλλα λόγια, στην πόρτα της λήσξης της ευρωζώνης θα τοποθετηθεί μια πινακίδα που θα λέει: «Η λήσχη παραμένει κλειστή λόγω μείζονος ανακαίνισης». Όμως τι είδους μήνυμα θα αποτελέσει αυτό για τα νέα κράτη μέλη όπως είναι η πατρίδα μου η Λετονία, που βρίσκεται σε πρόγραμμα του ΔΝΤ και διατηρεί σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία με το ευρώ

και, προκειμένου να καθιερώσει το ευρώ, υποβαθμίζει την οικονομία της με διψήφια μείωση του ΑΕγχΠ και εξαιρετικά μεγάλη ανεργία. Το μήνυμα θα ήταν: «γιατί να κάνουμε ό,τι μπορούμε για την καταβολή του ιδιωτικού χρέους με υψηλή συναλλαγματική ισοτιμία για το εθνικό μας νόμισμα όταν αυτό το χρέος εκδόθηκε από τράπεζες της ΕΕ ως δάνειο σε ευρώ έναντι, για παράδειγμα, ακίνητης περιουσίας;» Σας ευχαριστώ.

David Casa (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το 2008 ήταν ένα εξαιρετικά σημαντικό έτος για την ευρωπαϊκή, αλλά και για την παγκόσμια οικονομία. Ήταν το έτος που χαρακτηρίστηκε από μεγάλη αβεβαιότητα σχετικά με τις διαστάσεις της κρίσης, που φαινόταν να επιδεινώνεται διαρκώς.

Μεγάλη αβεβαιότητα επικρατούσε επίσης σχετικά με τον χρόνο που θα χρειαζόταν για να ανακάμψουν οι ευρωπαϊκές οικονομίες και τα μέσα που θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουμε για να δώσουμε ώθηση σε μια τέτοια ανάκαμψη.

Αυτό δεν ήταν εύκολο έτος για την ΕΚΤ που έπρεπε να αντιμετωπίσει ορισμένες προκλήσεις. Το 2008, η ΕΚΤ ασχολήθηκε μαζί με άλλες μεγάλες κεντρικές τράπεζες με την επίτευξη συντονισμένης προσέγγισης, προκειμένου να δοθεί στο τραπεζικό σύστημα μεγάλη βραχυπρόθεσμη ρευστότητα, και αυτή η προσέγγιση της ΕΚΤ αποδείχθηκε εξαιρετικά επιτυχημένη.

Από αυτήν την άποψη πρέπει να υποστηρίξω το συμπέρασμα του συναδέλφου σχετικά με την επίδοση της ΕΚΤ. Συμφωνώ ότι το 2008 υπήρξε καθοριστικό και ότι οι υπεύθυνοι στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων. Επίσης, συμπεριζομαι ορισμένες από τις ανησυχίες του εισηγητή σχετικά με τη μη μετακύλιση των μειώσεων των επιτοκίων από τις τράπεζες στους καταναλωτές, και πιστεύω ότι αυτό πρέπει να εξεταστεί καλύτερα, οπότε παρακαλώ τον κ. Trichet να το σημειώσει.

Γενικά πιστεύω ότι πρόκειται για μία εξαιρετικά ισορροπημένη έκθεση, μία εξαιρετική εργασία του μαλτέζου συναδέλφου μου Edward Scicluna.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς ο Πρόεδρος Juncker δεν θα μπορέσει να είναι όπως συνήθως κοντά μας εξαιτίας μιας άλλης υποχρέωσης. Ασφαλώς λυπάμαι που το ακούω αυτό.

Έχουμε εδώ δύο πολύ καλές εκθέσεις που μας επιτρέπουν να εμβαδύνουμε περισσότερο στη συζήτησή μας σε μια κρίσιμη στιγμή για τη ζώνη του ευρώ.

Η έκθεση του κ. Scicluna μάς επιτρέπει να θέσουμε τα θεμέλια ορισμένων στοιχείων της συζήτησης, ειδικότερα όσον αφορά τις συνθήκες διορισμού του διαδόχου σας, κύριε Trichet. Ο νομισματικός διάλογος είναι ένα σημαντικό στοιχείο όσον αφορά τη δημοκρατία, αλλά και όσον αφορά την ίδια τη λειτουργία και τη διαχείριση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Η έκθεση του φίλου μας κ. Giegold θέτει ερωτήματα σε εσάς, κύριε Rehn, που εμπίπτουν στη δική σας αρμοδιότητα και όχι στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ο κίνδυνος που αντιμετωπίζουμε αναφορικά με τη λειτουργία της ζώνης του ευρώ είναι η διάλυση του κοινωνικού μας προτύπου. Όταν ο προκάτοχός σας, ο κ. Almunia, προέβη σε αξιολόγηση των δέκα χρόνων λειτουργίας της ευρωζώνης, ένας παράγοντας ήταν απόλυτα προφανής, συγκεκριμένα η αυξανόμενη απόκλιση μεταξύ των χωρών μελών της ευρωζώνης. Αυτό είναι το σημείο όπου βρισκόμαστε, και αυτό είναι που είχαν υποτιμήσει οι ίδιοι οι συντάκτες της Συνθήκης και οι συντάκτες του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Αυτό είναι που πρέπει να λάβουμε υπόψη.

Οφείλουμε να το λάβουμε υπόψη για δύο λόγους. Πρώτον, για να καταλάβουμε ότι ακόμα και αν η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών είναι ένα κεντρικό στοιχείο, δεν είναι αρκετό. Αντιμετωπίζοντας εθνικές αρμοδιότητες, τα κράτη μέλη δεν έχουν εκ φύσεως διάθεση για κυρώσεις και, ως εκ τούτου, ο συντονισμός τους, η συνεργασία τους δεν είναι καλή. Αυτό είναι το πνεύμα που πρέπει να ανακαλύψουμε. Αυτή είναι η μαγική συνταγή που χρειαζόμαστε.

Ο δεύτερος πυλώνας που δεν μπορούμε να παραβλέψουμε και που μας είναι απολύτως απαραίτητος είναι το θέμα της φορολογικής εναρμόνισης. Όπως γνωρίζετε, λυπάμαι διότι από την άποψη αυτή η στρατηγική για το 2020 ούτε καν αναφέρει την εν εξελίξει εργασία εναρμόνισης της φορολογικής βάσης για τη φορολόγηση των επιχειρήσεων, την οποία πρέπει οπωσδήποτε να συνεχίσουμε με αποφασιστικότητα.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, μετά τη χρηματοπιστωτική κρίση το δημόσιο χρέος επιδεινώθηκε γρήγορα, ακόμα και αν σε πολλές χώρες αρχίζει σιγά σιγά η ανάκαμψη. Αφού αντιμετωπίσαμε μια οξεία οικονομική κρίση, πρέπει να εστιαστούμε με μεγάλη προσοχή στη μακροχρόνια και σοβαρή ανισορροπία των δημόσιων οικονομικών.

Είχαμε το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, το πρόβλημα όμως έγκειται στο γεγονός ότι τα κράτη μέλη δεν το τήρησαν και έτσι έχουμε τώρα να αντιμετωπίσουμε σοβαρά ελλείμματα των δημόσιων οικονομικών. Στην περίπτωση της Ελλάδας δόθηκε σημασία σε εσφαλμένες στατιστικές πληροφορίες, όμως ο πυρήνας του προβλήματος είναι η κακή διαχείριση της οικονομικής πολιτικής.

Εμείς οι πολιτικοί είμαστε αντιμετώπι με πολύ δύσκολες αποφάσεις, εν μέσω μιας αργής ανάπτυξης, με έναν πληθυσμό που γερνάει και μια κατάσταση ως προς την απασχόληση που βελτιώνεται με αργούς ρυθμούς. Υπάρχουν λίγες μόνο λύσεις για τα δημόσια οικονομικά: η αύξηση των φορολογικών εσόδων, η ώθηση της οικονομικής ανάπτυξης ή η περικοπή των δαπανών.

Κατά την αναζήτηση λύσεων, καίριοι δείκτες είναι η βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών και το έλλειμμα. Το έλλειμμα ως προς τη βιωσιμότητα αντανakλά το κατά πόσο πρέπει να αυξηθεί ο φορολογικός συντελεστής ή να μειωθεί η αναλογία των δαπανών, προκειμένου να γίνουν μακροπρόθεσμα βιώσιμα τα δημόσια οικονομικά. Για να επιτευχθεί ισορροπία, πρέπει να συνεχίσουμε να αναγνωρίζουμε ότι το συσσωρευμένο χρέος θα αυξηθεί εξαιτίας της διαφοράς μεταξύ επιτοκίων και αύξησης του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, ενώ ο πληθυσμός που γερνάει θα προκαλέσει τα επόμενα χρόνια σημαντική αύξηση των δαπανών στον τομέα των συντάξεων και της περίθαλψης. Για να αυξηθούν τα έσοδα στα δημόσια οικονομικά είναι απολύτως σημαντικό να έχουμε ανάπτυξη και απασχόληση, να αυξηθεί η παραγωγικότητα των δημόσιων υπηρεσιών και να εφαρμοστούν τα διαρθρωτικά μέτρα που μπορούν να εξασφαλίσουν, για παράδειγμα, τη βιωσιμότητα των συνταξιοδοτικών συστημάτων.

Μακροπρόθεσμα, η αύξηση του ρυθμού των γεννήσεων και η προληπτική υγειονομική περίθαλψη θα είναι σημαντικές για την ισορροπία των δημόσιων οικονομικών. Εν μέσω της οικονομικής κρίσης είχαμε ζητήσει καλύτερο συντονισμό των δημόσιων οικονομικών και θα ήθελα να ερωτήσω πώς προτίθεται να το επιτύχει αυτό ο Επίτροπος Rehn. Πιστεύω, ωστόσο, ότι αυτή η οικονομική κρίση δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως τρόπος για να τεθούν πλαγίως υπό έλεγχο οι οικονομίες των κρατών μελών. Πρέπει απλώς να τηρούμε αυστηρή δημοσιονομική πειθαρχία στα δημόσια οικονομικά.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δώσω έμφαση σε τρία κύρια σημεία των εκθέσεων επί των οποίων συζητάμε.

Πρώτον, στο πλαίσιο της συζήτησης για τα δημόσια οικονομικά δεν θα πρέπει να ασχοληθούμε μόνο με θέματα που αφορούν τη λιτότητα. Πρέπει να εστιαστούμε και στο τι μπορούμε να κάνουμε για να προωθήσουμε την ανάπτυξη και να καταπολεμήσουμε την ανεργία. Σε πολλές χώρες απαιτούνται περικοπές των δημόσιων δαπανών. Ταυτόχρονα, όμως, είναι επίσης σημαντικό να αυξηθούν τα έσοδα μέσω θετικής ανάπτυξης, με την αύξηση της απασχόλησης και την καταβολή φόρων από περισσότερα άτομα.

Δεύτερον, εκτιμώ το ότι ο κ. Scicluna ασχολείται στην έκθεσή του με το θέμα της αύξησης της διαφάνειας στον δημοσιονομικό τομέα. Έχουμε ακόμα να κάνουμε πολλά από την άποψη αυτή. Η διαφάνεια δεν είναι μόνο ένας εξαιρετικός τρόπος αντιμετώπισης της επιζήμιας συμπεριφοράς ανάληψης κινδύνου στις χρηματοπιστωτικές αγορές. Η ενίσχυση της διαφάνειας είναι επίσης αναγκαία για να είναι αποτελεσματική η εποπτεία και για να έχουν οι δημόσιοι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί την εμπιστοσύνη του κοινού, πράγμα που είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Η ΕΚΤ θα πρέπει να ηγηθεί στον τομέα αυτόν και να λάβει άμεσα μέτρα για να προσδώσει μεγαλύτερη διαφάνεια στο έργο της. Ένα καλό πρώτο βήμα θα ήταν να αρχίσει η δημοσίευση των συνοπτικών πρακτικών των συνεδριάσεων του διοικητικού συμβουλίου της ΕΚΤ. Ο ανοιχτός χαρακτήρας θα πρέπει να είναι κύρια αρχή και ως προς τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΣΣΚ). Για να έχουν αποτελέσματα οι συστάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου, η κατευθυντήρια αρχή θα πρέπει να είναι η δημοσιοποίησή τους.

Τρίτον, χαίρομαι διότι στην έκθεσή του ο κ. Giegold δίνει έμφαση στη σημασία που έχει η διατήρηση μιας σαφούς περιβαλλοντικής και κλιματικής προοπτικής ακόμα και σε καιρούς κρίσης. Δεν πρέπει να αφήσουμε τη χρηματοπιστωτική κρίση να επιβραδύνει τη μετάβαση σε μια πράσινη οικονομία. Αντίθετα, θα πρέπει να προωθήσουμε την οικονομική ανάκαμψη επενδύοντας σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, φιλικά για το περιβάλλον συστήματα μεταφορών και στην ανάπτυξη πράσινης τεχνολογίας. Μόνο με τέτοιου είδους επενδύσεις μπορούμε να δημιουργήσουμε ανάπτυξη που θα είναι μακροπρόθεσμα αειφόρος.

Frank Engel (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, το 2009 ήταν χωρίς αμφιβολία η πιο δύσκολη χρονιά για το ευρώ από την καθιέρωσή του και ύστερα, ήταν όμως και η πιο χρήσιμη. Χωρίς το ευρώ, η Ευρωπαϊκή Ένωση θα είχε περιπέσει σε έναν πόλεμο ανταγωνιστικών υποτιμήσεων στο πλαίσιο της κρίσης. Το 2009, η νομισματική αστάθεια θα μπορούσε να έχει αποδυναμώσει την πολιτική σταθερότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Χάρη στο ευρώ αποφύγαμε το πρόβλημα μιας διαρκούς ανισορροπίας συναλλαγματικών ισοτιμιών και νομισματικών πολιτικών. Όμως για πόσο ακόμα; Σήμερα ελπίζουμε και προσευχόμαστε να έχουμε καλύτερη διακυβέρνηση ως προς το ευρωπαϊκό νόμισμα – πιο περιοριστική, πιο ορατή διακυβέρνηση με μεγαλύτερη ανταποκριτικότητα.

Το θέμα είναι πως οι απόπειρες ορισμένων χωρών να ανακτήσουν τον έλεγχο των βασικών κανόνων του ευρώ δεν συμβάλλει κατά κανένα τρόπο στη δημιουργία μιας πραγματικής ευρωπαϊκής οικονομικής και νομισματικής διακυβέρνησης. Μόνο η αλληλεγγύη μπορεί να αναχαιτίσει τις κερδοσκοπικές δραστηριότητες των οποίων είναι σήμερα θύμα η Ελλάδα και οι οποίες μπορεί ανά πάσα στιγμή να πλήξουν άλλες χώρες της ευρωζώνης.

Η αλληλεγγύη συμβαδίζει με τη σταθερότητα μέσα στο συναισθηματικά φορτισμένο πλαίσιο των αγορών για το δημόσιο χρέος. Η πολιτική υπεκφυγή των περασμένων εβδομάδων δεν έβλαψε μόνο την Ελλάδα. Κλόνισε σοβαρά την εμπιστοσύνη στο ευρώ. Η απουσία συνδρομής σε χώρες που κινδυνεύουν υπονομεύει τη νομισματική σταθερότητα ολόκληρης της ευρωζώνης.

Πέρα από τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, ας δώσουμε επιτέλους στο ευρώ τα μέσα που χρειάζεται. Χρειαζόμαστε μια συντονισμένη ευρωπαϊκή αγορά ομολόγων για να αποφευχθούν στενότητες με υπερβολικά πολλά δημόσια χρέη να φθάνουν στην ημερομηνία λήξης τους ταυτόχρονα σε πάρα πολλές χώρες. Χρειαζόμαστε μια εκπροσώπηση έξω από τη ζώνη του ευρώ σε όλα τα επίπεδα, σε όλα τα όργανα, συμπεριλαμβανομένων των διεθνών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Γιατί δεν συμμετέχει στη G20 ο Πρόεδρος της Ευρωομάδας;

Επίσης, ας δεχτούμε ότι τα νέα κράτη μέλη θέλουν να προσχωρήσουν στην ευρωζώνη όσο πιο γρήγορα γίνεται. Πρέπει να τα καλωσορίσουμε με ενθουσιασμό και όχι με μικροπρέπεια. Το να σκεφτόμαστε να αποκλείσουμε μέλη της ευρωζώνης σημαίνει την εγκατάλειψη της φιλοδοξίας για μια ισχυρή Ευρώπη στον κόσμο. Η επέκταση της ζώνης του ευρώ πρέπει να συμβαδίζει με τη χρησιμοποίηση των απαιτούμενων μέσων για μια γνήσια οικονομική ένωση: του συντονισμού των δημοσιονομικών πολιτικών και της εναρμόνισης των οικονομικών και φορολογικών πολιτικών. Αυτό είναι το τίμημα για τη διαρκή επιτυχία του ευρώ.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, μια κρίση είναι μια ασθένεια που συνήθως όχι μόνο τελειώνει με ίαση, αλλά και ενισχύει και δημιουργεί μηχανισμούς αντίστασης. Επίσης, μπορεί να οδηγήσει σε αυτό που είναι γνωστό ως επιπλοκή, ακόμα δε και σε ορισμένα είδη μόνιμης σωματικής αναπηρίας. Ας εξετάσουμε πώς προέκυψε αυτή η ασθένεια που ονομάζουμε κρίση.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, μια ασθένεια είναι αποτέλεσμα των διάφορων τρόπων με τους οποίους παραμελούμε το σώμα μας ή έχει μια εξωτερική αιτία. Η αιτία της κρίσης ήταν μια δραστηριότητα αντίθετη στις αρχές της αγοράς – μια κερδοσκοπική δραστηριότητα. Η ίδια η αγορά δεν είναι σε θέση να αποβάλει, να αντιμετωπίσει ή να περιορίσει αυτούς τους παράγοντες, αν δεν υπάρχει κατάλληλη εποπτεία και έλεγχος της προόδου των διαδικασιών, ιδίως σε καταστάσεις που δεν είναι χαρακτηριστικές για την αγορά. Μέχρι τώρα, οι χρηματοπιστωτικές αγορές ελέγχονταν και εποπτεύονταν κυρίως από κρατικούς και εθνικούς οργανισμούς. Η παγκοσμιοποίηση οδήγησε στην ίδρυση παγκόσμιων χρηματοπιστωτικών οργανισμών και μιας παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής αγοράς. Ωστόσο, δεν συστάθηκαν οι κατάλληλοι παγκόσμιοι, περιφερειακοί και, στην περίπτωση μας, ευρωπαϊκοί οργανισμοί εποπτείας και ελέγχου αυτών των αγορών.

Η αγορά δεν κατευθύνεται από αξίες, αλλά πρωτίστως από την ανάγκη επίτευξης κέρδους πάση θυσία. Η κρίση δεν άρχισε το 2008 με την κατάρρευση των χρηματοπιστωτικών αγορών, αλλά το 2007 με την κρίση στις αγορές τροφίμων και την υπονόμευση της ενεργειακής αγοράς που ελέγχεται με πολιτικά μέσα. Η κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το αμάρτημα της μη τήρησης των καθολικά θεσπισμένων και αποδεκτών αρχών του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης.

Είναι κρίμα που οι προειδοποιήσεις της Επιτροπής ήταν υπερβολικά ήπιες. Σε ορισμένα κράτη μέλη επιτράπηκαν περισσότερα διότι, τελικά, δεν θα άφηναν κάποια Επιτροπή ή άλλους να τους τα ψάλουν. Ορισμένα κράτη μέλη φέρθηκαν σαν παιδιά, κρύβοντας τις αταξίες τους. Αυτό το είδος συμπεριφοράς δεν μπορεί να είναι η βάση της Κοινότητας ή της ολοκλήρωσής μας. Είναι σημαντικό καθώς βγαίνουμε από την κρίση να αναγνωριστούν τα λάθη που έγιναν, να μιλήσουμε στους πολίτες μας, να απολογηθούμε και να ζητήσουμε την κατανόησή τους και τη συνεργασία τους.

Πρέπει να ενεργήσουμε προκειμένου να μην πληρώσουν για την κρίση οι πιο αδύναμοι και οι πιο φτωχοί. Η αλληλεγγύη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μάς υποχρεώνει επίσης να υποστηρίξουμε τις χώρες που επλήγησαν περισσότερο από την κρίση. Η ανάκαμψη δεν θα έρθει από έξω εάν το σώμα, δηλαδή το κράτος, δεν αγωνιστεί.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, κύριε Trichet, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω θερμά, όχι μόνο για όσα κάνατε τα τελευταία χρόνια, αλλά και για την προσέγγισή σας τις τελευταίες εβδομάδες.

Φανήκατε πολύ ικανός, ανεξάρτητος και σταθερός. Εσείς και οι συνεργάτες σας ασκήσατε κατευναστική επίδραση σε αυτούς τους ταραγμένους καιρούς.

Κύριε Rehn, κάνατε ορισμένες πολύ ενθαρρυντικές δηλώσεις τις τελευταίες ημέρες. Πρέπει να κάνουμε τα πάντα για να συνεχίσουμε στον δρόμο που ακολουθήσατε.

Το ευρώ είναι μια σταθεροποιητική δύναμη, ακόμα και σε καιρούς κρίσης. Πρέπει να δώσουμε τέλος στον μύθο ότι το ευρώ και το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης είναι η αιτία των προβλημάτων της Ελλάδας και άλλων χωρών. Την περασμένη εβδομάδα, ο έλληνας πρωθυπουργός είπε πολύ καθαρά εδώ στο Σώμα ότι δεν ευθύνεται το ευρώ. Αντίθετα, αποτελεί μέρος της λύσης. Δεν μπορεί να υπάρξει μεταρρύθμιση χωρίς το ευρώ. Χωρίς το ευρώ δεν είναι δυνατό να υπάρξουν οι κατάλληλοι περιορισμοί ως προς τους στόχους που μπορούμε να θέτουμε. Δεν πρέπει να αποδυναμώσουμε το ευρώ, εφόσον οι χώρες που έχουν πρόβλημα αισθάνονται ότι το ευρώ μάλλον τις προστατεύει παρά τις αποδυναμώνει.

Θα ήθελα επίσης να προσθέσω ότι η Ελλάδα δεν ζητιανεύει χρήματα – εντύπωση που σχηματίζει κανείς συχνά από τον ημερήσιο τύπο. Θα ήταν καλό αν ορισμένα μέλη του Συμβουλίου σταματούσαν να εστιάζονται σε λαϊκές απόψεις του εσωτερικού πολιτικού μετώπου, όταν μιλούν για το θέμα αυτό, και αντί γι' αυτό να συνεργάζονταν μαζί μας για να βρούμε κοινές ευρωπαϊκές λύσεις. Δεν μπορούν να δοθούν επιδοτήσεις στην Ελλάδα, η οποία όμως θέλει ενίσχυση για να εφαρμόσει το σχέδιο μεταρρυθμίσεων και λιτότητάς της. Ο Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ. Trichet παρουσίασε επίσης πολύ καθαρά σε ένα σχέδιο τριών σταδίων τι είναι δυνατό και τότε μπορούν να ληφθούν μέτρα. Κανείς δεν είπε πως δεν μπορεί να γίνει τίποτα.

Έχουμε μια νομισματική ένωση, δεν έχουμε όμως οικονομική ένωση. Για να επιτύχουμε μια οικονομική ένωση, χρειαζόμαστε την πολιτική βούληση των κρατών μελών και όχι συμβουλές. Η οικονομική ένωση συμπεριλαμβάνει τον συντονισμό της δημοσιονομικής πολιτικής, την εναρμόνιση της φορολογίας και τον συντονισμό της εκπαιδευτικής, οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Αυτό είναι που ζητάμε από τα κράτη μέλη να κάνουν, και περιμένουμε να δείξουν την δέσμευσή τους. Πρέπει να συνεχίσουμε σε αυτήν την κατεύθυνση, προς το συμφέρον του ευρώ.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ο περασμένος χρόνος ήταν εξαιρετικά ταραχώδης για την ευρωζώνη. Αρχισε με την προσχώρηση της Σλοβακίας στην ευρωζώνη και τελείωσε με τεράστια οικονομικά και χρηματοπιστωτικά προβλήματα στην Ελλάδα. Κατά την περίοδο αυτή σημειώθηκε η μεγαλύτερη παγκόσμια οικονομική κρίση εδώ και πολλά χρόνια.

Σήμερα συζητείται το πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε τις νέες προκλήσεις, ποια κατεύθυνση θα πρέπει να πάρει η παγκόσμια οικονομία και ποια θα πρέπει να είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ψήφισμα που εξετάζουμε αυτήν τη στιγμή είναι μέρος αυτής της συζήτησης. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σε μία πτυχή της.

Κυρίες και κύριοι, η οικονομική κρίση, τα προβλήματα στην Ελλάδα, καθώς και η σημερινή συζήτηση για τη βοήθεια προς την Ελλάδα, δείχνουν ότι ο διαχωρισμός σε νέα και παλαιά Ευρώπη εξακολουθεί να είναι πραγματικότητα. Την περασμένη Παρασκευή, ο επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής José Manuel Barroso αναφέρθηκε στην ιδέα της δημιουργίας ενός μηχανισμού στήριξης για χώρες της ευρωζώνης που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα. Σύμφωνα με τον επικεφαλής της Επιτροπής, οι αρχές και οι όροι που θα διέπουν τη χρήση αυτού του μέσου θα πρέπει να θεσπιστούν μόνο από μέλη της ευρωζώνης.

Θα ήθελα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία αυτής της συζήτησης για να εκφράσω τη μεγάλη μου υποστήριξη στη θέση του Επιτρόπου που είναι αρμόδιος για τον δημοσιονομικό προγραμματισμό και τον προϋπολογισμό κ. Lewandowski και του πολωνού υπουργού Οικονομίας καθηγητή κ. Jan Rostowski. Θα ήθελα να υποστηρίξω την έκκλησή τους, καθώς και την άποψη πολλών συναδέλφων ότι θα πρέπει όλα τα κράτη μέλη, και τα εκτός ευρωζώνης, να αναλάβουν ήδη τώρα ενεργό ρόλο στη λήψη μέτρων για την ενίσχυση της ευρωζώνης και τη δημιουργία μέσων συνδρομής προς τα μέλη της. Η Πολωνία, που είναι μία από τις εκτός ευρωζώνης χώρες, θα υιοθετήσει σύντομα το κοινό νόμισμα και θα θέλαμε να είμαστε σήμερα υπεύθυνοι για τη μελλοντική μορφή της ευρωζώνης. Επομένως, ας μην αποκλείσουμε από μια τέτοια σημαντική συζήτηση τα νέα κράτη μέλη. Είχαμε το σύνθημα της «Ευρώπης των δύο ταχυτήτων». Ας μην χωρίζουμε την Ευρώπη σε μία Ευρώπη της ευρωζώνης και μία Ευρώπη έξω από αυτή, διότι είμαστε μία ενιαία Ένωση.

Τέλος, θα ήθελα να υποστηρίξω θερμά όλα τα τμήματα του ψηφίσματος που ζητούν από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα μέλη της ευρωζώνης να ενισχύσουν τη διαδικασία διεύρυνσης της ευρωζώνης, που θα βασίζεται στα σημερινά κριτήρια. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας κ. Trichet για το θετικό έργο του, ειδικά εφέτος που ήταν μία τόσο δύσκολη χρονιά για την Ευρώπη.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Ευχαριστώ τον Επίτροπο, τον Πρόεδρο της ΕΚΤ και τον εισηγητή διότι ακολούθησαν μια ανοιχτή και άκρως επαγγελματική προσέγγιση ως προς αυτό το πρόβλημα που μας ανησυχεί σοβαρά. Είναι πραγματικά ανησυχητικό το ότι, παρ' όλες τις προσπάθειές μας, το ποσοστό της ανεργίας και τα επίπεδα του δημόσιου χρέους συνεχίζουν να αυξάνονται σχεδόν σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η χώρα μου, η Σλοβακία, δεν αποτελεί εξαίρεση του κανόνα. Η ανεργία ξεπέρασε το 13%. Η Σλοβακία ήταν η τελευταία χώρα που προσχώρησε στην ευρωζώνη, την 1η Ιανουαρίου 2009, και αυτό είχε θετικό αντίκτυπο τόσο στην οικονομία όσο και στον πολιτικό και κοινωνικό τομέα. Η μεγάλη πλειονότητα του πληθυσμού εξακολουθεί να βλέπει θετικά το ευρώ. Θεωρούμε, επομένως, σημαντικό να διατηρηθεί η ισχύς και το κύρος του ευρώ. Το Κοινοβούλιο πρέπει να υποστηρίξει την Επιτροπή και την ΕΚΤ στις προσπάθειές τους για την αποφυγή της αποτυχίας αυτού του εγχειρήματος. Το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι να φθάσει η ολοκλήρωση της ευρωπαϊκής οικονομίας σε ένα υψηλότερο και βιώσιμο επίπεδο. Αυτό είναι όμως ένα στρατηγικό ζήτημα στο οποίο είναι απολύτως απαραίτητη η θερμή υποστήριξη του Συμβουλίου.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Η έξοδος από την πολύπλοκη οικονομική κρίση δεν ήταν τόσο εύκολη όσο ελπίζαμε. Όταν άρχισε η κρίση, τα προγράμματα υποστήριξης των τραπεζών των κρατών μελών δεν ήταν συντονισμένα με κοινούς όρους θεσπισμένους σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και ορισμένες τράπεζες χρησιμοποίησαν πρόσθετους πόρους που διέθεσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για να καλύψουν τις απώλειές τους. Επίσης, δεν ήταν συντονισμένη η ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας ιδίως των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Ο αντίκτυπος αυτών των ενεργειών είναι σαφής: όταν δεν κατάφεραν να λάβουν έγκαιρα δάνεια από τις τράπεζες, οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις κατέρρευσαν μαζικά. Για τις χώρες της ευρωζώνης ήταν πιο εύκολο να ξεπεράσουν τις δυσκολίες, διότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα τους εξασφάλισε την προσφορά ρευστότητας. Αν πιστεύουμε στην ευρωπαϊκή αλληλεγγύη, αν λειτουργούμε σε μια ανοιχτή αγορά με τους ίδιους όρους ανταγωνισμού και αν ο κύριος στόχος είναι να βγούμε το συντομότερο δυνατό από αυτήν την περίπλοκη κατάσταση, θεωρώ ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα έπρεπε να έχει εξασφαλίσει και πρέπει να εξασφαλίσει την προσφορά ρευστότητας στα κράτη μέλη εκτός ευρωζώνης που επλήγησαν ιδιαίτερα σκληρά από την κρίση αυτή.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο εισηγητής κ. Scicluna είπε ότι η ΕΚΤ προσπάθησε να επεκτείνει τη ρευστότητα, αλλά η ρευστότητα αυτή δεν μετακυλίστηκε από τις τράπεζες στους πελάτες τους. Αυτό ισχύει τόσο εντός ευρωζώνης όσο και έξω από αυτήν.

Το κόμμα μου εκφράζει την ικανοποίησή του που το Ηνωμένο Βασίλειο παραμένει εκτός της ευρωζώνης. Το νόμισμα ενός κράτους πρέπει να αντανακλά την κατάσταση και τις ανάγκες της δικής του οικονομίας και όχι τις μέσες ανάγκες 27 διαφορετικών οικονομιών. Ωστόσο, η διατήρηση του δικού μας νομίσματος είναι μόνο ένα μέρος της απάντησης. Το κεντρικό πρόβλημα είναι ότι η δημιουργία και διανομή πιστώσεων βρίσκεται στα χέρια ιδιωτικών επιχειρήσεων –των εμπορικών τραπεζών– και αυτό ισχύει τόσο εντός όσο και εκτός ευρωζώνης.

Η λειτουργία της δημιουργίας πιστώσεων –στην πραγματικότητα η δημιουργία χρήματος– πρέπει να φύγει από τα χέρια ιδιωτικών εταιρειών. Η μεγαλύτερη αγοραστική δύναμη, όταν απαιτείται –είτε για τη διανομή υφιστάμενης ή επικείμενης ανάπτυξης είτε για τη χρηματοδότηση μεγάλων έργων υποδομής– πρέπει να δημιουργείται από την κυβέρνηση και να δαπανάται στην κυκλοφορία και όχι να δημιουργείται από τις τράπεζες και να δανείζεται στην κυκλοφορία.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Κατά τη διάρκεια αυτής της κρίσης είχαμε την ευκαιρία να παρατηρήσουμε ότι οι διακυμάνσεις που οφείλονται στα επιτόκια και τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αντιμετώπισαν ένα ενιαίο νόμισμα που προφύλαξε σωστά την ευρωζώνη.

Το ενιαίο νόμισμα δεν προσέφερε λύση σε όλες τις εσωτερικές και εξωτερικές ανισορροπίες που σημειώθηκαν. Όμως, τα οφέλη από το γεγονός ότι δόθηκε σε εθνικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα η δυνατότητα πρόσβασης στη ρευστότητα της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και απαλείφθηκε ο κίνδυνος διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών αύξησαν το ενδιαφέρον των κρατών μελών εκτός ευρωζώνης γι' αυτό.

Οι προσπάθειες που κατέβαλαν αυτά τα κράτη βελτιώνοντας τις οικονομίες τους και τις δημοσιονομικές πολιτικές τους, προκειμένου να υιοθετήσουν το ενιαίο νόμισμα, πρέπει να επικροτηθούν. Απευθύνω έκκληση στην Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να ενθαρρύνουν την επέκταση της ευρωζώνης το ταχύτερο δυνατό, προκειμένου να τους προσφέρουν μεγαλύτερη προστασία από τις επιπτώσεις της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Trichet, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω θερμά για το τμήμα της έκθεσης που προειδοποιεί σχετικά με τις υπέρμετρες περικοπές μισθών με στόχο τη μείωση των ελλειμμάτων, διότι τα χαμηλά εισοδήματα καταλήγουν σε μείωση της οικονομικής ανάπτυξης. Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω γι' αυτήν την παράγραφο επειδή πιστεύω ότι αυτό όχι μόνο επιβραδύνει την οικονομική ανάπτυξη και μειώνει την ανταγωνιστικότητα της Ευρώπης, αλλά περιορίζει επίσης της δυνατότητες των ευρωπαίων πολιτών για πλήρη συμμετοχή στην κοινωνία.

Είναι σημαντικό να καταρτίζουμε τους προϋπολογισμούς μας σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, είναι όμως εξίσου σημαντικό να έχουν τα κράτη μέλη περιθώρια ελιγμών σε ένα οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο. Αν έχουμε μία Ευρώπη όπου δεν υπάρχουν πια επενδύσεις στην εκπαίδευση, την υγεία και την έρευνα, θα έχουμε και μία Ευρώπη ασταθή, που δεν θα μπορεί να ανταγωνιστεί τον υπόλοιπο κόσμο. Οι ομάδες που δεν είναι υπεύθυνες για την κρίση δεν πρέπει να υποχρεωθούν να πληρώσουν γι' αυτήν. Αν δεν επενδύσουμε στους ανθρώπους, δεν θα έχουμε μέλλον στην Ευρώπη. Για τον λόγο αυτόν ζητώ να δοθεί μελλοντικά έμφαση στην κοινωνική πτυχή.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η σημερινή οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, που είναι και διαρθρωτική κρίση, μας εξαναγκάζει να επιβάλουμε μακροπρόθεσμους ελέγχους και να παρουσιάσουμε προεκτικούς προϋπολογισμούς. Η παγκοσμιοποίηση αναγκάζει την ευρωζώνη να διαδραματίσει αποτελεσματικό ρόλο αναφορικά με τη δημοσιονομική πολιτική. Αυτό όμως δεν πρέπει να γίνει σε βάρος των απλών πολιτών, και θα ήθελα να υπενθυμίσω σε όλους ότι απαιτείται προσοχή και υπευθυνότητα.

Jean-Claude Trichet, Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να πω ότι μιλώ στο Κοινοβούλιο εδώ και εξήμισι χρόνια και αυτή είναι η πρώτη φορά που παρατήρησα τόσες πολλές ομιλίες, τόσες πολλές αναλύσεις, τόσες πολλές προτάσεις και ιδέες.

Με εντυπωσίασε ο πλούτος των όσων μόλις ακούσαμε και με εντυπωσίασε επίσης πολύ η ποικιλία των απόψεων που εκφράστηκαν.

Θα προσπαθήσω, εάν μου επιτρέπεται, να συνοψίσω τα κύρια σημεία μου, αφού άκουσα αυτές τις παρατηρήσεις, οι οποίες ήταν όλες ενδιαφέρουσες και σημαντικές και στις οποίες η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ασφαλώς θα δώσει πολύ μεγάλη σημασία.

(EN) Πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να πω ότι άκουσα πολλά για τις προκλήσεις που αντιμετωπίσε η ΕΚΤ, καθώς και επαίνους για το ότι η ΕΚΤ κατόρθωσε να αντιδράσει σε πραγματικό χρόνο υπό πολύ δύσκολες συνθήκες. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι πιστεύω πως οι συνάδελφοί μου και εγώ προσπαθήσαμε να κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε υπό εξαιρετικές συνθήκες: τις χειρότερες από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, και προφανώς θα ήταν οι χειρότερες από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο αν δεν είχαμε ενεργήσει άμεσα.

Όλοι αντιμετώπισαν προκλήσεις. Πολλοί από εσάς είπαν ότι τις προκλήσεις τις αντιμετώπισαν και άλλες κεντρικές τράπεζες στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο. Συνεπώς, όλοι είχαμε να αντιμετωπίσουμε τεράστιες ευθύνες, και συμφωνώ απόλυτα με όσους είπαν πως δεν μπορούμε να πούμε ότι πέρασαν οι δύσκολοι καιροί. Δεν έχουμε ξεπεράσει τους δύσκολους καιρούς. Δεν θα επιστρέψουμε στον συνήθη τρόπο λειτουργίας μας. Πρέπει να παραμείνουμε σε εξαιρετική εγρήγορση.

Επίσης, έλαβα το μήνυμα για την ανάπτυξη και τις θέσεις εργασίας, που είναι ένα πολύ ισχυρό μήνυμα του Κοινοβουλίου. Συμφωνώ απολύτως με αυτό. Παρέχοντας σταθερότητα, όντας αξιόπιστοι στη μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη παροχή σταθερότητας, πιστεύουμε ότι συμβάλλουμε στην αειφόρο ανάπτυξη και τη βιώσιμη δημιουργία θέσεων εργασίας. Γνωρίζετε όμως ότι το μήνυμά μας είναι οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για να αυξήσουμε το αναπτυξιακό δυναμικό της Ευρώπης και την ικανότητά της για δημιουργία θέσεων εργασίας είναι απολύτως απαραίτητες.

Ένα σταθερό μήνυμα από την πλευρά σας, το οποίο συμμεριζόμαστε απόλυτα εμείς στην ΕΚΤ, είναι –και δεν θέλω να απαντήσω αντί για τον Επίτροπο– ότι η διακυβέρνηση της Ευρώπης των 27, η διακυβέρνηση των 16 μελών της ευρωζώνης είναι κάτι εξαιρετικά σημαντικό. Ζητάμε το μέγιστο επίπεδο ευθύνης από τις χώρες, είτε ανήκουν στις 27 είτε στις 16, για να ασκήσουν εποπτεία επί των ομοτίμων τους. Χρειαζόμαστε οπωσδήποτε πλήρη και ολοκληρωμένη εφαρμογή του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης. Η εποπτεία των δημοσιονομικών πολιτικών βρίσκεται στον πυρήνα της ONE, και πρέπει να συμπεριλάβω επίσης την εποπτεία των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και της εφαρμογής τους, καθώς και την εποπτεία της εξέλιξης της ανταγωνιστικότητας του κόστους των διαφόρων οικονομιών, ιδίως των μελών της ευρωζώνης. Αυτό αποτελεί καίριο ζήτημα.

Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο σχετικά με την Ελλάδα και τα διάφορα σχετικά ζητήματα. Είχα ήδη την ευκαιρία να απαντήσω σε πολλές ερωτήσεις στην Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής και ενώπιον του Κοινοβουλίου. Επιτρέψτε μου να πω μόνο ότι η Ελλάδα έχει ένα πρότυπο, και αυτό είναι η Ιρλανδία. Η Ιρλανδία είχε ένα εξαιρετικά δύσκολο πρόβλημα –αυτό το ανέφερε εδώ ένας από τους βουλευτές– και η Ιρλανδία πήρε πολύ σοβαρά το πρόβλημά της εκ των προτέρων, με εξαιρετική αποφασιστικότητα, επαγγελματισμό και ικανότητα, πράγμα που αναγνωρίστηκε από όλους. Θα ήθελα να το υπογραμμίσω αυτό. Ωστόσο, επαναλαμβάνω: η εκτίμηση της ΕΚΤ για τα νέα μέτρα που έλαβε η ελληνική κυβέρνηση είναι ότι είναι πειστικά και, θα ήθελα να προσθέσω, διαρραλέα.

Δυο λόγια για τη μακροπρόθεσμη κατάσταση εντός της ευρωζώνης: κατά τα επόμενα δέκα ή είκοσι χρόνια θα παράσχουμε σταθερότητα τιμών σύμφωνα με τον ορισμό που είχαμε δώσει από τότε που καθιερώθηκε το ευρώ. Μπορείτε να μας έχετε εμπιστοσύνη. Μπορούμε να το αποδείξουμε αυτό. Δεν πρόκειται για θεωρία. Πρόκειται για γεγονότα, για αριθμούς.

(FR) Και πρέπει να υπογραμμίσω το εξής: όλα τα μέλη της ευρωζώνης γνωρίζουν πως ο μέσος πληθωρισμός στην ευρωζώνη θα είναι μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα μικρότερος του 2% ή κοντά στο 2%. Πρέπει να συναγάγουν συμπεράσματα σε εθνικό επίπεδο από αυτό. Έχουν όφελος από τη συμμετοχή τους στην ευρωζώνη. Δεν πρέπει να τοποθετούν τους εαυτούς τους σε ένα εθνικό πλαίσιο, όσον αφορά τον εθνικό πληθωρισμό, εφόσον αυτό δεν έχει σχέση με αυτό που εγγυόμαστε, επειδή μας το ζητήθηκε, επειδή είμαστε πιστοί στην εντολή μας και επειδή αυτό αποτελεί μια συνεισφορά στην ευημερία και τη σταθερότητα της Ευρώπης.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω –εάν μπορώ με λίγα λόγια– σχετικά με το θέμα της διαφάνειας. Όπως έχω πει πολλές φορές στους βουλευτές, είμαστε οι διαφανέστεροι στον κόσμο όσον αφορά την άμεση δημοσίευση των μελετών μας, της εισαγωγικής δήλωσης. Είμαστε οι διαφανέστεροι στον κόσμο όσον αφορά τη συνέντευξη Τύπου που ακολουθεί αμέσως μετά το διοικητικό συμβούλιο.

(EN) Ο μόνος τομέας όπου δεν εφαρμόζεται αυτή η απόφαση –και έχουμε σοβαρό λόγο γι' αυτό– είναι ότι δεν δίνουμε τα ονόματα αυτών που ψηφίζουν υπέρ του ενός ή του άλλου, επειδή θεωρούμε πως το μήνυμά μας είναι ότι δεν είμαστε ένα σύνολο ατόμων. Είμαστε ένα σώμα. Το διοικητικό συμβούλιο είναι η αντίστοιχη οντότητα. Το διοικητικό συμβούλιο είναι αυτό που μετράει.

Είπα ήδη ότι δεν πρόκειται για μια συνήθη κατάσταση, και πρέπει οπωσδήποτε να μεταρρυθμίσουμε ριζικά τις χρηματοπιστωτικές αγορές, προκειμένου να είμαστε βέβαιοι ότι δεν θα αρχίσει κάποια άλλη κρίση όπως αυτή που υποχρεωθήκαμε να αντιμετωπίσουμε.

Μια τελευταία παρατήρηση για την Πολωνία και την Ουγγαρία: μία βουλευτής ανέφερε την Πολωνία και την Ουγγαρία και μας είπε ότι η EKT δεν τις αντιμετώπισε όπως έπρεπε. Νομίζω ότι η εν λόγω βουλευτής δεν είναι καλά ενημερωμένη. Θα της συνιστούσα να πάει στις εθνικές κεντρικές τράπεζες των δύο χωρών και θα της αποδείξουν ότι η EKT έχει πολύ στενή συνεργασία με αυτές τις δύο κεντρικές τράπεζες, προς όφελος όλων μας.

Olli Rehn, Μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τους βουλευτές γι' αυτήν την πολύ σοβαρή και ουσιαστική συζήτηση. Άκουσα τις απόψεις σας με μεγάλη προσοχή. Από αυτές μπορώ να συμπεράνω ότι υπάρχει έντονη και ευρεία υποστήριξη για αποτελεσματική ενίσχυση της οικονομικής διακυβέρνησης στην ευρωζώνη και σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κατά την άποψή μου, η σημερινή συζήτηση ήταν πολύ αξιολογική και πολύτιμη για τη δημιουργία των προϋποθέσεων για το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο που θα συνεδριάσει σήμερα και αύριο. Επίσης, επικροτώ την ευκαιρία για συνέχιση των συζητήσεων σχετικά με την οικονομική διακυβέρνηση σύντομα, στην Επιτροπή Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής, κατά προτίμηση όσο γίνεται πιο σύντομα μετά το Πάσχα. Θα ήθελα να σας συμβουλευτώ και να προχωρήσω σύντομα με συγκεκριμένες προτάσεις.

Υπάρχουν δύο άξονες δράσης για την ενίσχυση της οικονομικής διακυβέρνησης που είναι εξαιρετικά σημαντικοί. Πρώτα απ' όλα, ακρογωνιαίος λίθος της θα είναι μια πραγματικά αξιόπιστη και καλύτερη προληπτική φορολογική και δημοσιονομική εποπτεία που θα είναι πιο ισχυρή και πιο αυστηρή, θα καλύπτει και τις μεσοπρόθεσμες δημοσιονομικές πολιτικές και θα χρησιμοποιεί συστάσεις και, εφόσον χρειαστεί, προειδοποιήσεις προς τα κράτη μέλη.

Το δεύτερο συστατικό της θα αποτελείται από πιο αποτελεσματική προληπτική και πιο συστηματική και αυστηρή εποπτεία των μακροοικονομικών ανισορροπιών και αποκλίσεων ως προς την ανταγωνιστικότητα μεταξύ των κρατών μελών της ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε συνάρτηση με αυτό θα χρησιμοποιηθούν και δεσμευτικές συστάσεις πολιτικής. Αυτό απαιτείται για την πρόληψη της συσσώρευσης ανισορροπιών. Είναι αυτονόητο ότι, αναμφίβολα, η πιο πιεστική και επείγουσα ανάγκη υπάρχει στις χώρες με μεγάλα ελλείμματα και μικρή ανταγωνιστικότητα –όχι μόνο στην Ελλάδα, φυσικά όμως με πρώτη την Ελλάδα.

Εξίσου αυτονόητο είναι ότι δεν μπορούμε να εννοούμε –και δεν εννοούμε– με αυτό ότι θα αποδυναμωθεί η εξαγωγική επίδοση χωρών που έχουν σήμερα πλεονάσματα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Με άλλα λόγια, στόχος δεν είναι να κάνουμε την Bayern München να παίξει χειρότερα εναντίον της Olympic Lyon, αλλά να βελτιώσουμε και την εξαγωγική ανταγωνιστικότητα όπου χρειάζεται και την εγχώρια ζήτηση όπου χρειάζεται και είναι δυνατόν, έτσι ώστε να κάνουμε και την Bayern München και την Olympic Lyon να παίζουν καλύτερα, ως ευρωπαϊκή ομάδα, καθιστώντας όλο και πιο ισχυρή και την επιθετική και την αμυντική στρατηγική.

Αυτή είναι η ουσία της ευρωζώνης – και σε τελευταία ανάλυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Edward Scicluna, *εισηγητής*. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω πρώτα μερικές παρατηρήσεις. Θα ήθελα να εκμεταλλευτώ την ευκαιρία για να ευχαριστήσω την ΕΚΤ για τη συνεργασία της και την προθυμία της να απαντήσει στις διάφορες ερωτήσεις μου. Δεύτερον, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συναδέλφους μου σκιώδεις εισηγητές για την ομαδική εργασία τους αναφορικά με τη συμφωνία για τις τροπολογίες της έκθεσης που διεύρυνε τη συναίνεση γι' αυτήν.

Είδαμε ότι η πρόσφατη ύφεση αποδεικνύεται πρόκληση. Ωστόσο, οι εντάσεις στην ευρωζώνη δεν είναι κάτι καινούριο και τις γνωρίζουμε καλά. Γνωρίζουμε ότι δεν είμαστε ακόμα μια άριστη νομισματική ζώνη. Ωστόσο, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να είμαστε καινοτόμοι. Πρέπει να ακολουθούμε λογικές οικονομικές αρχές και πολιτικές. Φυσικά, αυτές πρέπει να διατυπώνονται σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές αρχές της κοινωνικής συνοχής.

Ορισμένοι παρατηρητές δήλωσαν ότι η ΕΚΤ δεν μπορεί να βοηθήσει την Ελλάδα διότι αυτό απαγορεύεται από τη ρήτρα «no bail-out» του άρθρου 103 της Συνθήκης ΕΕ. Ωστόσο, άλλο είναι να πραγματοποιήσει κανείς μια διάσωση και άλλο, πολύ διαφορετικό είναι να προσφέρει προσωρινή οικονομική ενίσχυση.

Γνωρίζουμε ότι έχουμε μπροστά μας διάφορες δυνατότητες. Μερικές μπορούν να υλοποιηθούν βραχυπρόθεσμα και άλλες μεσοπρόθεσμα. Όπως υπογράμμισαν πριν από εμένα οι συνάδελφοί μου, και ως Ευρωπαίοι, όλοι προσβλέπουμε στο ευρό και όλοι θέλουμε να επιτύχει. Μπορούμε να το κάνουμε να επιτύχει, και έτσι πρέπει όλοι –το Κοινοβούλιο, η Επιτροπή, το Συμβούλιο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα– να ενώσουμε τις δυνάμεις μας και να βρούμε έναν δρόμο που οδηγεί στην επιτυχία.

Τέλος, πρέπει να αποκαταστήσουμε την εμπιστοσύνη του κοινού στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με μέτρα που περιλαμβάνουν μεγαλύτερη διαφάνεια, καλύτερη διαχείριση κινδύνου και την κατάλληλη κανονιστική ρύθμιση. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι δεν θα σημειωθεί ξανά κρίση τέτοιου μεγέθους.

Sven Giegold, *εισηγητής*. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, μετά από αυτήν τη συζήτηση θα ήθελα να κάνω τρεις σύντομες παρατηρήσεις.

Πρώτον, βλέποντας τις διάφορες απόψεις εδώ στο Σώμα, διαπιστώνω ότι δεν έχουμε την ίδια άποψη για το θέμα των ανισορροπιών. Υπήρξαν διαφορές που ήταν πολύ σαφείς, και πιστεύω ότι πρέπει να φανούμε προσεκτικοί.

Θα ήθελα να απευθυνθώ ειδικά σε εσάς, κύριε Trichet και κύριε Rehn, και να σας ζητήσω να δείτε καθαρά τα πράγματα, διότι το κεντρικό πρόβλημα, για το οποίο καταρχήν είμαστε σύμφωνοι, είναι πως οι δαπάνες θα πρέπει να αυξάνονται ανάλογα με τον στόχο για τον πληθωρισμό συν την παραγωγικότητα. Ορισμένες χώρες είχαν υπερβολικά μεγάλες αυξήσεις δαπανών και είναι καλό που αναλαμβάνετε δράση.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν αρκετές χώρες που χρησιμοποιούν τη φορολογική πολιτική και τις μισθολογικές τους συμφωνίες για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπερβούν αυτό το όριο. Εάν δεν αναλάβετε δράση εν προκειμένω –και γνωρίζω ότι ορισμένοι στο Ecofin δεν συμφωνούν με την προσέγγιση αυτή– τότε θα βάλουμε φωτιά στην οικονομική βάση της ευρωζώνης, και αυτό είναι πολύ επικίνδυνο. Σας ζητώ να δείτε τα πράγματα καθαρά και ζητώ το ίδιο από τους συναδέλφους μου.

Κοιτάξτε την Ελλάδα και το πρόγραμμα σταθερότητας, το οποίο επαινέθηκε. Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι υπάρχει μείζον πρόβλημα, και αναφέρομαι σε όσα έμαθα κατά την επίσκεψή μου στην Ελλάδα την περασμένη εβδομάδα.

Οι περισσότεροι άνθρωποι στην Ελλάδα αισθάνονται ότι τα τελευταία δέκα ή είκοσι χρόνια πολλοί άνθρωποι έγιναν πολύ πλούσιοι υπό συνθήκες που δεν ήταν δίκαιες. Εάν επαινείτε τις προσπάθειες της Ιρλανδίας, δεν μπορείτε να τις συγκρίνετε με την κατάσταση στην Ελλάδα. Οι άνθρωποι στην Ελλάδα αισθάνονται ότι δεν θα πρέπει να υποφέρουν εξαιτίαςπραγμάτων που δεν προκάλεσαν οι ίδιοι.

Ως εκ τούτου, σας ζητώ, κύριε Rehn, να ασκήσετε πίεση και στην ελληνική κυβέρνηση να ασχοληθεί σοβαρά με τον παράνομο πλούτο που συσσωρεύτηκε στο παρελθόν. Διαφορετικά το πρόγραμμα δεν θα τύχει αποδοχής και θα αποτύχει και εξαιτίας οικονομικών λόγων. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι το πρόγραμμα είναι κοινωνικά δίκαιο – και δεν είναι ακόμα κοινωνικά δίκαιο.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί την Πέμπτη 25 Μαρτίου 2010.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149 του Κανονισμού)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *γραπτώς*. – (ΕΝ) Υπάρχουν διδάγματα που πρέπει να αντλήσουμε από τη σημερινή κρίση της ευρωζώνης. Η οικονομική κρίση είναι υπεύθυνη και για τις δυσκολίες της ευρωζώνης, πιστεύω όμως ότι υπάρχουν και διαρθρωτικές αδυναμίες της ΟΝΕ που θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε, προκειμένου να αποφύγουμε

μελλοντικές κρίσεις. Για να μπορεί η ΕΚΤ να αναλαμβάνει αποτελεσματική δράση στηρίζοντας την απασχόληση και την ανάπτυξη, πρέπει να της παράσχουμε τα απαραίτητα εργαλεία. Η ΕΚΤ δεν διαθέτει τα ίδια εργαλεία με την Κεντρική Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ, και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δεν θα μπορούσε να έχει μια ενεργό νομισματική πολιτική που να υποστηρίζει την ανάπτυξη. Η ΕΚΤ δεσμεύεται από τον κύριο στόχο της να εξασφαλίζει τη σταθερότητα των τιμών, που την εμποδίζει να προωθήσει αποτελεσματικά την ανάπτυξη. Πιστεύω επίσης ότι χρειαζόμαστε περισσότερο συντονισμό των οικονομικών και δημοσιονομικών πολιτικών για να μπορούμε να αποφεύγουμε ατυχείς καταστάσεις όπως αυτή της Ελλάδας. Ο καλύτερος συντονισμός θα ενίσχυε τη σταθερότητα της ευρωζώνης. Το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης πρέπει να τηρείται αυστηρά, πιστεύω όμως ότι πρέπει να αναθεωρηθεί. Θα πρέπει να ενισχυθεί το προληπτικό σκέλος. Το σκέλος των κυρώσεων δεν είναι αποτελεσματικό εφόσον η καταβολή προστίμων απλώς αυξάνει τα δημοσιονομικά ελλείμματα και εμποδίζει τη συμμόρφωση προς τους κανόνες. Από την άλλη πλευρά, οι κυρώσεις δεν πρέπει να αποφασίζονται από το Συμβούλιο, διότι τα κράτη μέλη θα διστάζουν πάντα να τιμωρήσουν το ένα το άλλο.

Tunne Kelam (PPE), γραπτώς. – (EN) Θα πρέπει να ξεκινήσουμε από ένα κεντρικό γεγονός – στη διάρκεια της σοβαρότερης οικονομικής κρίσης που έχει γνωρίσει η Ευρώπη, το ευρώ ήταν ένα καταφύγιο σταθερότητας και αξιοπιστίας. Χωρίς τη λειτουργία της ευρωζώνης, η υπέρβαση της κρίσης θα ήταν πολύ πιο αργή και ακανόνιστη. Αυτό ισχύει και για τα κράτη μέλη που δεν έχουν προσχωρήσει ακόμα στην ευρωζώνη. Τώρα είναι ιδιαίτερα σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα είναι μια κοινή αξία για την οποία το κάθε μέλος της ευρωζώνης φέρει ατομική ευθύνη. Γενικά συμφωνούμε ότι η οικονομική κρίση ήταν λογικό επακόλουθο μιας ευρείας κρίσης αξιών.

Εκείνοι που προσχώρησαν στην ευρωζώνη αναμένεται να φέρουν μεγαλύτερη ευθύνη για την εξισορρόπηση των δαπανών και των εσόδων τους. Δεν έχει νόημα να παίζουν τον ρόλο υποτιθέμενων θυμάτων χρηματοοικονομικής κερδοσκοπίας ή οικονομικής μαφίας. Σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές οικονομίες παραβίασαν τις αρχές της υγιούς και ισορροπημένης δημοσιονομικής πολιτικής. Πρέπει να πάρουμε το μάθημά μας – χρειαζόμαστε πολύ πιο αυστηρή εποπτεία και καλύτερο συντονισμό των δημοσιονομικών πολιτικών με την ίδρυση ενός Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου. Όμως, πρώτα απ' όλα, κάθε κράτος μέλος της ευρωζώνης πρέπει να ζει λιγότερο σε βάρος του αύριο.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), γραπτώς. – (CS) Από την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, οι δραστηριότητές της ήταν αντικείμενο διαρκούς κριτικής από την αριστερά, και όχι μόνο στην ΕΕ. Η κύρια αιτία αυτής της δικαιολογημένης κριτικής είναι οι σκοποί της τράπεζας. Εφόσον ο κύριος σκοπός της τράπεζας είναι να εξασφαλίζει ότι ο πληθωρισμός δεν υπερβαίνει το 2% και τα δημοσιονομικά ελλείμματα των κρατών μελών της ΕΕ δεν υπερβαίνουν το 3% του ΑΕγχΠ, όλα είναι καλά σε περιόδους ανάπτυξης, όταν η ανεργία «πέφτει από μόνη της», η ρευστότητα των τραπεζών «διασφαλίζεται από μόνη της» και η ΕΚΤ μπορεί να «πιέζει τις κυβερνήσεις» επιμέρους κρατών μελών να μειώσουν τα χρέη τους. Από τη στιγμή που ξεσπά μια οικονομική κρίση, όμως, τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Ο ατυχώς διατυπωμένος σκοπός του κεντρικού χρηματοπιστωτικού οργάνου έχει ως αποτέλεσμα να καθιστά αναγκαίες βασικές αποκλίσεις από τον σκοπό. Η έκθεση, που ασχολείται με την αξιολόγηση της ετήσιας έκθεσης της ΕΚΤ και της επίδοσής της σε σχέση με την επίλυση της χρηματοπιστωτικής κρίσης, εμμένει παρ' όλα αυτά πεισματικά σε αυτόν τον κακοδιατυπωμένο βασικό στόχο. Η έκθεση υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι είναι αναγκαίο να εγκαταλειφθεί η πολιτική των δεσμών κινήτρων και η εξασφάλιση της ρευστότητας των τραπεζών, που ήταν το κύριο «μη συμβατικό» μέτρο για την υπέρβαση της κρίσης. Η έκθεση δεν ασχολείται καθόλου με την κρίσιμη κατάσταση των οικονομικών τουλάχιστον πέντε κρατών μελών της ΕΕ, και φαίνεται ότι οι συντάκτες της έκθεσης αδιαφορούν επίσης για την κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας. Όλα αυτά απλώς επιβεβαιώνουν πόσο επιβλαβής είναι η σημερινή σύλληψη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ως εκ τούτου, η έκθεση πρέπει να απορριφθεί.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η κατάσταση της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνολικά και της ευρωζώνης ειδικότερα είναι σοβαρότατη. Η Ελλάδα βρίσκεται στο χείλος της χρεοκοπίας, και η Ισπανία και η Πορτογαλία αντιμετωπίζουν επίσης προβλήματα. Λόγω της σοβαρότητας της κατάστασης γίνονται διαρκώς νέες προτάσεις. Αφενός γίνεται λόγος για παραχώρηση ευρέων δικαιωμάτων παρέμβασης στο Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο. Αφετέρου, ο αρμόδιος για την οικονομική και νομισματική πολιτική Επίτροπος κ. Rehn ζητεί να συμμετέχουν οι Βρυξέλλες στον δημοσιονομικό σχεδιασμό των κρατών μελών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση προφανώς θέλει να εκμεταλλευτεί την παρούσα κρίση για να στερήσει από τα κράτη μέλη τη δημοσιονομική αυτονομία τους, που είναι ένας από τους τελευταίους καιρίους τομείς εθνικής ανεξαρτησίας που τους έχουν απομείνει. Ωστόσο, άλλο ένα μεγάλο βήμα προς ένα συγκεντρωτικό ευρωπαϊκό υπερκράτος δεν θα λύσει τα υφιστάμενα προβλήματα. Αντίθετα, θα τα επιδεινώσει περισσότερο. Η ανησυχητική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η νομισματική ένωση και το γεγονός ότι το ευρώ έχει γίνει νόμισμα υψηλού κινδύνου είναι αποτέλεσμα της συνένωσης, αφενός, χωρών όπως η Γερμανία, οι Κάτω Χώρες και η Αυστρία με χώρες, αφετέρου, όπως η Ελλάδα, η Ιταλία και η Ισπανία, με αυθαίρετη περιφρόνηση των υφιστάμενων μεταξύ τους διαφορών αναφορικά με την οικονομική τους ανάπτυξη και το ήθος στο οποίο βασίζεται η δημοσιονομική τους πολιτική. Αυτές οι ιστορικές διαφορές, που δεν σχετίζονται μόνο με την οικονομία, πρέπει

να ληφθούν υπόψη, αντί να γίνονται ακόμα αυστηρότεροι οι υφιστάμενοι κεντρικοί περιορισμοί που επιβάλλονται στα ευρωπαϊκά εθνικά κράτη.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Σε συνάρτηση με την ετήσια έκθεση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας θα ήθελα να δώσω έμφαση στην ανησυχητική αλλαγή της χρηματοοικονομικής πολιτικής, η οποία κατέληξε στην εκτύπωση υπερβολικά πολλών δολαρίων χωρίς να είναι δυνατό να καλυφθεί έστω και κατά προσέγγιση η αξία τους. Το συνακόλουθο ρεύμα της επικείμενης υποτίμησης του δολαρίου από τις Ηνωμένες Πολιτείες στο πλαίσιο του προγράμματός τους για τη νομισματική μεταρρύθμιση θα έχει σοβαρό αρνητικό αντίκτυπο στην ευρωπαϊκή αγορά. Για να αποφευχθεί ο κίνδυνος αυτός, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και άλλα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα θα πρέπει να εξετάσουν σοβαρά την εγκατάλειψη του δολαρίου ως κεντρικού νομίσματος. Το ευρώ είναι πολύ πιο ισχυρό, και διάσημοι οικονομολόγοι όπως ο νομπελίστας Joseph Stiglitz έχουν πει ότι ο ηγετικός ρόλος του δολαρίου ήταν το αίτιο πολλών χρηματοπιστωτικών κρίσεων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να σταματήσει να εκθέτει τον εαυτό της εδελοντικά στα προβλήματα της οικονομικής πολιτικής των ΗΠΑ.

Kristiina Ojula (ALDE), γραπτώς. – (ET) Κύριε Πρόεδρε, η κρίση που αφορά το χρέος της Ελλάδας έθεσε ερωτήματα σχετικά με την ικανότητά μας να διατηρήσουμε τη σταθερότητα της ευρωζώνης. Είμαι πεπεισμένη ότι η ισχύς του ενιαίου νομίσματος θα είναι εξασφαλισμένη αν τηρούνται σε κάθε κράτος μέλος οι κανόνες που έχουμε συμφωνήσει. Ειπώθηκε ότι εκτός από την Ελλάδα υπάρχουν και άλλα κράτη μέλη της ΕΕ που μπορούν να αναμένουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Επιπλέον του ραγδαία αυξανόμενου εθνικού χρέους, ορισμένα κράτη μέλη έχουν επίσης φθάσει σε σχεδόν επικίνδυνα επίπεδα κυβερνητικών δαπανών, κάτι που είχε ήδη ανησυχήσει την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα πριν από μερικά χρόνια. Το ευρώ είναι μια άγκυρα με την οποία είναι δεμένες οι οικονομίες των κρατών μελών. Ενέργειες οποιουδήποτε κράτους μέλους οι οποίες αποδυναμώνουν το ευρώ είναι απαράδεκτες. Θεωρώ ουσιαστικό να εκπληρώνει κάθε χώρα τους όρους που έχουν θεσπιστεί για την ευρωζώνη. Ταυτόχρονα υποστηρίζω τη συλλογική προσέγγιση για την αναζήτηση λύσεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η δημιουργία μιας δέσμης ενίσχυσης προς την Ελλάδα, η μεγαλύτερη αυστηρότητα των κανονισμών που αφορούν το ενιαίο νόμισμα και η αυστηρότερη εποπτεία. Η ιδέα της πιθανής δημιουργίας ενός Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ταμείου, η οποία διατυπώθηκε συνεπεία της ελληνικής κρίσης, είναι μια προσέγγιση που θα μπορούσε να προλάβει ενδεχόμενα προβλήματα, δεν θα πρέπει όμως να ξεχνάμε τους υπερπόντιους παράγοντες που λειτουργούν σε μια παγκοσμιοποιημένη επενδυτική αγορά και έχουν αναγκαστικά επίδραση στη ζώνη του ευρώ. Ως εκ τούτου, είναι σαφές ότι σε εθνικό επίπεδο θα πρέπει από εδώ και πέρα να εστιαστούμε περισσότερο στη δημιουργία νομοθεσίας που θα προστατεύει το ευρώ από την επίδραση επικίνδυνων παραγόντων που βρίσκονται τόσο εντός όσο και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4. Δεύτερη ευρωπαϊκή διάσκεψη κορυφής για τους Ρομ (προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. VIDAL-QUADRAS

Αντιπροέδρου

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, με απόφασή του που εκδόθηκε στις 19 Μαρτίου, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόλις διακήρυξε ότι η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου μας παραβίασε έναν σαφή κανόνα δικαίου αρνούμενο να υπερασπιστεί την ασυλία μου βάσει του άρθρου 10 του διεθνούς πρωτοκόλλου, την οποία αιτήθηκαν οι ξένοι συνάδελφοί μου, με επικεφαλής τον κ. Romagnoli.

Το αίτημα αυτό είχε κατατεθεί όταν υπήρξε θύμα βίαιης πολιτικής, επαγγελματικής και νομικής δίωξης για το έγκλημα ότι «ανέφερα σε απάντησή μου σε ερώτηση δημοσιογράφων σχετικά με τον ρεβιζιονισμό και την ιστορία του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ότι οι ερωτήσεις αυτές αποτελούν θέμα συζήτησης των ιστορικών». Πρόκειται για την παράγραφο 108 της απόφασης.

Το Δικαστήριο δηλώνει, και παραθέτω: «Εφόσον το Πρωτόκολλο έχει ως σκοπό την απονομή δικαιωμάτων στα μέλη του Κοινοβουλίου, προκύπτει ότι, μη αποφαινόμενο επί τη βάση του άρθρου 10, το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε κατάφωρη παραβίαση κανόνα δικαίου».

Είναι αλήθεια ότι το Δικαστήριο δεν συναινεί με το αίτημά μου για αποζημίωση, καθώς πιστεύει ότι το Εφετείο της Γαλλίας και οι 11 δικαστές του με αθώωσαν ολοκληρωτικά και τελεσίδικα. Συνεπώς, πιστεύει ότι δεν μπορώ πλέον να επικαλούμαι ζημία. Γεγονός παραμένει ότι υποχρεώνει το Κοινοβούλιό μας να καλύψει τα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων. Η απόφαση αυτή κατά συνέπεια αποτελεί δριμύεια απόρριψη των αντάρτικων τακτικών που μου στέρησαν τη βουλευτική μου ασυλία.

Υπό πίεση, ο εισηγητής κατέφυγε σε ένα χονδροειδές διαδικαστικό τέχνασμα. Η απόφαση αυτή δημιουργεί προηγούμενο, το οποίο θα μπορούν να εκμεταλλεύονται στο μέλλον τα μέλη της εθνικής δεξιάς του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, των οποίων η ελευθερία έκφρασης δέχεται συνεχώς επιθέσεις.

5. Έγκριση των συνοπτικών πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

6. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. – Προχωρούμε τώρα στην ψηφοφορία.

(Για τα αποτελέσματα και άλλες λεπτομέρειες σχετικά με την ψηφοφορία: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά)

6.1. Κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών ή περιοχών τρίτων χωρών καθώς και για τον καθορισμό όρων όσον αφορά την υγεία των ζώων και τη δημόσια υγεία για την εισαγωγή στην Κοινότητα ορισμένων ζώντων ζώων και του νωπού κρέατος αυτών (A7-0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση : Λιθουανία/Κατασκευή επίπλων (A7-0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Κινητοποίηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση : Λιθουανία/Βιομηχανία ειδών ένδυσης (A7-0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Έκθεση σχετικά με την Ετήσια δήλωση του 2009 για την ευρωζώνη και τα δημόσια οικονομικά (A7-0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Διορισμός του Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (A7-0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Milan Martin Cvikl (SL) (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κα Rasa Budbergyte (LT) (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Kersti Kaljulaid (EE) (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Igors Ludborzs (LV) (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Szabolcs Fazakas (HU) (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Ladislav Balko (SK) (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Louis Galea (MT) (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Augustyn Kubik (PL)
(A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Jan Kinst (CS)
(A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Διορισμός ενός μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου - κ. Eoin O'Shea (IE)
(A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Σύσταση προς το Συμβούλιο σχετικά με την 65η Σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Δεύτερη ευρωπαϊκή διάσκεψη κορυφής για τους Ρομ

- Πριν από την ψηφοφορία:

Jean Lambert, εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να προτείνω μια προφορική τροπολογία, η οποία θα αποτελέσει την παράγραφο 7α (νέα). Έχει επισημανθεί στον κατάλογο ψηφοφορίας και απ' όσο κατανοώ έχει την υποστήριξη των πολιτικών ομάδων που συνυπογράφουν το ψήφισμα αυτό. Θα αποτελέσει την συνέπεια της παραγράφου 7.

Κατά συνέπεια, η νέα παράγραφος 7α θα έχει ως εξής: «καλεί, επομένως, και πάλι την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναπτύξει συνεκτική ευρωπαϊκή στρατηγική για την ένταξη των Ρομά, ως μηχανισμό για την καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού και των διακρίσεων κατά των Ρομά στην Ευρώπη».

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

- Πριν από την ψηφοφορία της τροπολογίας 1:

Cornelia Ernst, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ. Έχουμε δύο τροπολογίες, μία από τις οποίες αποτελεί τροπολογία της τροπολογίας. Θα ήθελα να παρουσιάσω και τις δυο. Θα θέλαμε οι λέξεις «το Συμβούλιο και» να διαγραφούν. Το τελικό κείμενο της τροπολογίας που βρίσκεται τώρα υπό συζήτηση θα έχει ως εξής:

(EN) «καλεί τα κράτη μέλη να αποφεύγουν αναγκαστικούς επαναπατρισμούς των μειονοτήτων εάν, αφού έχουν υποχρεωθεί να επιστρέψουν, αντιμετωπίζουν προβλήματα έλλειψης στέγης και διακρίσεων στους τομείς της εκπαίδευσης, της κοινωνικής προστασίας και της απασχόλησης».

(Η προφορική τροπολογία απορρίπτεται)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της παραγράφου 18:

Hannes Swoboda, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, απορρίψαμε και μια προηγούμενη τροπολογία επειδή η διατύπωση ήταν υπερβολικά οξεία. Ωστόσο υπάρχει ένα πρόβλημα με ορισμένες από τις χώρες στις οποίες επαναπατρίζονται οι Ρομά και στις οποίες οι συνθήκες είναι ακατάλληλες ώστε να μπορέσουν να ζήσουν ελεύθερα, με ασφάλεια και ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Η διατύπωσή μας είναι πιο συγκρατημένη επειδή, μεταξύ άλλων, έχουμε παρατηρήσει ότι σε ορισμένες χώρες γίνεται κατάχρηση της ελευθέρωσης των θεωρήσεων για σκοπούς αίτησης ασύλου χωρίς να υπάρχουν οι προϋποθέσεις. Το κείμενό μας θα έχει ως εξής:

(EN) προς χώρες των Δυτικών Βαλκανίων «όπου θα ήταν πιθανόν να αντιμετωπίσουν προβλήματα έλλειψης στέγης και διακρίσεων στους τομείς της εκπαίδευσης, κοινωνικής προστασίας και απασχόλησης».

(DE) Ελπίζω πως τα μέλη που αρχικά απέρριψαν την άλλη τροπολογία μπορούν να ψηφίσουν υπέρ και να δεχτούν αυτή την πιο συγκρατημένη διατύπωση.

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

6.18. Κώδικας Συνόρων του Σένγκεν όσον αφορά την επιτήρηση των θαλάσσιων εξωτερικών συνόρων

- Πριν από την έγκριση του σχεδίου ψηφίσματος:

Michael Cashman (S&D). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα απλώς να πληροφορήσω το Σώμα ότι ήμουν ο αρχικός εισηγητής στην απόφαση για τον FRONTEX και είχα προτείνει τη θέσπισή του λόγω των έκτακτων μέτρων που είναι απαραίτητα για τη διαχείριση της επέμβασης και της διάσωσης στη θάλασσα, ιδιαίτερα στη Νότια Μεσόγειο.

Η επιτροπή δεν με υποστήριξε τότε και έτσι απέσυρα το όνομα μου από την έκθεση αυτή, και θα προτείνω στο Κοινοβούλιο να απορρίψει το ψήφισμα που βρίσκεται τώρα ενώπιόν του. Χρειαζόμαστε μια απόλυτη πλειοψηφία των 369 για την έγκρισή του, αλλά θα πρότεινα στο Σώμα να απορρίψει το ψήφισμα που τίθεται σε ψηφοφορία.

Cecilia Malmström, μέλος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, τα μέλη έχουν προς εξέταση ένα σχέδιο απόφασης για τη συμπλήρωση του κώδικα συνόρων του Σένγκεν όσον αφορά την επιτήρηση των θαλάσσιων εξωτερικών συνόρων στο πλαίσιο των επιχειρήσεων του FRONTEX στη θάλασσα.

Η απόφαση αυτή είναι απαραίτητη και θα βοηθήσει τα κράτη μέλη και τον FRONTEX να διαχειρίζονται τα θαλάσσια εξωτερικά σύνορά μας πιο αποτελεσματικά. Όπως γνωρίζετε ο αριθμός των σκαφών πολύ σύντομα θα αυξηθεί, όπως συμβαίνει πάντα αυτήν την περίοδο του έτους στη Μεσόγειο.

Η πρόταση περιλαμβάνει μια δέσμη πολύ σημαντικών αρχών και διευκρινίσεων των κανόνων που πρέπει να εφαρμόζουν οι συνοριοφύλακες κατά τον έλεγχο των θαλάσσιων συνόρων, όπως για παράδειγμα, την αρχή της μη επαναπροώθησης και την υποχρέωση να συμπεριφέρονται σε ευπαθείς πληθυσμούς και ασυνόδευτους ανήλικους με ιδιαίτερη φροντίδα.

Διευκρινίζει επίσης τι είδους βοήθεια θα πρέπει να παρέχεται στα άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο στη θάλασσα και πού να αποβιβάζονται τα άτομα που διασώζονται.

Πολλοί από εσάς εδώ στο Σώμα ζητούσατε τις αρχές και τους κανονισμούς αυτούς εδώ και χρόνια και τώρα, επιτέλους, μπορούμε να τα εφαρμόσουμε. Οι αλλαγές που προτείνουμε θα μειώσουν τον κίνδυνο της απώλειας ζωών στη Μεσόγειο κάνοντας τις επιχειρήσεις των θαλάσσιων συνόρων πιο αποτελεσματικές.

Το σχέδιο απόφασης αποτελεί το αποτέλεσμα επίπονων και μακρόχρονων συνομιλιών με τα κράτη μέλη και με εμπειρογνώμονες για παράδειγμα από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες και τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης.

Θα προσφέρει στα θεσμικά μας όργανα ένα καλύτερο πλαίσιο για την άσκηση ενός σωστού ελέγχου των επιχειρήσεων αυτών, οι οποίες αφορούν σημαντικούς ευρωπαϊκούς πόρους.

Όσον αφορά τη νομική πλευρά της πρότασης, η Επιτροπή επέλεξε το άρθρο 12 του κώδικα συνόρων του Σένγκεν ως νομική βάση, διότι οι κανόνες αφορούν τις περιπολίες επιτήρησης των συνόρων κατά τη διάρκεια των επιχειρήσεων του FRONTEX και όχι τους συνοριακούς ελέγχους, όπως νομίζω ότι ισχυρίζεται η νομική γνωμοδότηση του Κοινοβουλίου.

Κατόπιν αιτήματος των μελών του Σώματος, η Επιτροπή διεξήγαγε έρευνα για την εξεύρεση εναλλακτικών τεχνικών λύσεων, οι οποίες θα επέτρεπαν, πρώτον, την μη επανέναρχη των συνομιλιών επί της ουσίας και δεύτερον την έγκαιρη θέσπιση σαφών κανόνων για τις επιχειρήσεις του FRONTEX για τη φετινή θερινή περίοδο. Δυστυχώς δεν βρέθηκε μια τέτοια εναλλακτική, και επομένως προτείνω στα αξιότιμα μέλη του Σώματος να μην απορρίψουν τους νέους αυτούς κανόνες, που τους αναμένουμε τόσον καιρό.

Πρόεδρος. – Δεν μπορούμε να αρχίσουμε μια συζήτηση πάνω στο θέμα αυτό τώρα, κύριε Busuttil. Έχετε τον λόγο αλλά δεν μπορεί να αρχίσει συζήτηση.

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, υπήρξαν δύο ομιλητές που απευθυνθήκαν στο Σώμα υπέρ της απόρριψης του ψηφίσματος αυτού, αλλά ούτε έναν που να συνηγόρησε υπέρ της έγκρισής του. Επομένως, πιστεύω πως είναι δίκαιο κάποιος που μπορεί να μιλήσει και να παρακινήσει τα μέλη να ταχθούν υπέρ του ψηφίσματος να έχει τη δυνατότητα να το κάνει.

Εάν μου παραχωρείτε ένα μόνο λεπτό, θα ήθελα να πω πως ο λόγος για τον οποίο η Επιτροπή Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων απέρριψε τους κανόνες αυτούς και ως εκ τούτου κατέθεσε το παρόν ψήφισμα είναι πολύ απλός. Πληροφορηθήκαμε από τη νομική μας υπηρεσία –όχι μία φορά, αλλά δύο– ότι η Επιτροπή υπερβαίνει τις αρμοδιότητές της με την παρουσίαση των κανόνων αυτών. Γι' αυτόν τον λόγο τους απορρίψαμε.

Θέλουμε οπωσδήποτε τους κανόνες αυτούς –εγώ προσωπικά κατάγομαι από μια χώρα που θέλει τους κανόνες αυτούς– αλλά δεν θέλουμε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να υπερβαίνει τις αρμοδιότητές της. Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να στηρίζουμε το παρόν ψήφισμα.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Απλώς και μόνον για λόγους σαφήνειας, εάν ψηφίσετε κατά του ψηφίσματος, υποστηρίζετε το μέτρο που επιτρέπει τη σύλληψη στη θάλασσα. Εάν ψηφίσετε υπέρ, δεν το υποστηρίζετε. Είναι απόλυτα σαφές.

Πρόεδρος. – Προχωρούμε τώρα στην ψηφοφορία.

6.19. Προτεραιότητες του προϋπολογισμού για το 2011 - Τμήμα III - Επιτροπή (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Καλωσόρισμα

Πρόεδρος. – Κυρίες και κύριοι, με μεγάλη μου χαρά σας πληροφορώ ότι, στο πλαίσιο των διακοινοβουλευτικών συναντήσεων μας, δεχόμαστε την επίσκεψη μιας αντιπροσωπείας του Κοινοβουλίου της Τυνησίας, με επικεφαλής τον κ. Salah Tabarki, Πρόεδρο της Επιτροπής Πολιτικών Υποθέσεων, Ανθρώπινων Δικαιωμάτων και Εξωτερικών Υποθέσεων της Βουλής των Αντιπροσώπων της Τυνησίας.

Καλωσορίζουμε θερμά τον κ. Tabarki και τα μέλη της αντιπροσωπείας του. Θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία που αποδίδουμε στη συνάντηση αυτή, η οποία είναι η πρώτη που λαμβάνει χώρα μέσα σε διάστημα πέντε ετών.

Το Κοινοβούλιο παρακολουθεί την εξέλιξη της πολιτικής και οικονομικής κατάστασης στην Τυνησία με μεγάλο ενδιαφέρον, καθώς εμείς στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελούμε τον πιο σημαντικό εμπορικό εταίρο της χώρας αυτής. Οι σχέσεις που θα συνάψετε με την αντιπροσωπεία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις σχέσεις με τις χώρες του Μαγκρέμπ θα σας προσφέρουν το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο για τον διάλογο πάνω σε θέματα αμοιβαίου ενδιαφέροντος σχετικά με την ανάπτυξη της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου.

Σας ευχόμαστε επομένως μια ευχάριστη και γόνιμη επίσκεψη.

8. Ώρα των ψηφοφοριών (συνέχεια)

8.1. Κατευθυντήριες γραμμές του προϋπολογισμού 2011 - λοιπά τμήματα (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων: ποια στρατηγική πρέπει να ακολουθηθεί; (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Οι επιπτώσεις της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης στις αναπτυσσόμενες χώρες και την αναπτυξιακή συνεργασία (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

- Πριν από την ψηφοφορία:

Enrique Guerrero Salom, εισηγητής. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συμμετείχαν στην προετοιμασία της έκθεσης αυτής.

Θα ήθελα απλώς να επισημάνω ότι όταν φτάσουμε στην παράγραφο 31, υπάρχει μια προφορική τροπολογία. Όπως συμφωνήθηκε, θα διαβάσω τώρα το δεύτερο μέρος της αγγλικής εκδοχής.

(EN) «Θεωρεί, επομένως, ορθό να διερευνηθεί το έδαφος προς την κατεύθυνση συμφωνίας με τις πιστώτριες χώρες για τη θέσπιση προσωρινού δικαιοστασίου ή διαγραφής του χρέους για τις φτωχότερες χώρες ώστε να τους δοθεί η δυνατότητα να εφαρμόσουν αντικυκλική φορολογική πολιτική, προκειμένου να αμβλύνουν τις δριμυιές συνέπειες της κρίσης· προτείνει να αναληφθούν προσπάθειες προς διευκόλυνση των διευθετήσεων για διαφάνεια στον διακανονισμό χρεών».

Πρόεδρος. – Σε κάθε περίπτωση, κύριε Guerrero, εάν δεν έχουμε λάβει εσφαλμένες πληροφορίες, η προφορική αυτή τροπολογία αφορά την παράγραφο 34 και όχι την παράγραφο 31.

(Ο κ. Guerrero επισημαίνει ότι όντως αφορά το δεύτερο μέρος της παραγράφου 34)

Τώρα όλα είναι σαφή.

(Διεξάγεται η ψηφοφορία)

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της παραγράφου 22:

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, επιστήσαμε την προσοχή σας σε μια προφορική τροπολογία που αφορά την παράγραφο 22. Θα ήθελα να επισημάνω ότι η παράγραφος 22 σχετίζεται με την παγκόσμια διακυβέρνηση και πιο συγκεκριμένα, με τη σύνθεση της G20, η οποία, παραδόξως, δεν περιλαμβάνει στους κόλπους της εκπροσώπους από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες.

Η προφορική τροπολογία έχει ως στόχο να καλύψει το κενό αυτό και το κείμενο το οποίο προτείνω στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιτυγχάνει τον στόχο αυτόν.

(Το Σώμα εγκρίνει την προφορική τροπολογία)

- Πριν από την ψηφοφορία επί της παραγράφου 34:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγο μας ζητήσατε να χειροκροτήσουμε την αντιπροσωπεία της Τυνησίας. Θα μπορούσατε να ζητήσετε από την αντιπροσωπεία της Τυνησίας να μεσολαβήσει για να επιτευχθεί η απελευθέρωση του Taoufik Ben Brik, την οποία ζητά το σύνολο του Κοινοβουλίου;

- Μετά από την τελική ψηφοφορία:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα να θέσω ένα θέμα επί της διαδικασίας. Είμαι πολύ ικανοποιημένος με την εξέλιξη της ψηφοφορίας. Ωστόσο, η έκθεση αυτή αποτελούσε κυρίως μια έκθεση πρωτοβουλίας και για την περίπτωση αυτή έχει συμφωνηθεί μια διαφορετική διαδικασία. Τώρα μας επιτράπη να έχουμε χωριστές ψηφοφορίες για μια έκθεση πρωτοβουλίας. Πρέπει το θέμα αυτό να διευθετηθεί, διαφορετικά όλες οι εκθέσεις πρωτοβουλίας θα έχουν στο μέλλον χωριστές ψηφοφορίες. Μήπως θα μπορούσατε να ζητήσετε από την Επιτροπή Συνταγματικών Υποθέσεων να αποσαφηνίσει το θέμα αυτό; Διαφορετικά, η ερμηνεία που δόθηκε από τις υπηρεσίες του Σώματος θα ακυρώσει όλο το αντικείμενο της μεταρρύθμισης.

Πρόεδρος. – Κύριε Swoboda, μπορεί να γίνει. Είναι δυνατόν να ζητηθεί ψηφοφορία κατά τμήματα, σύμφωνα με την διαδικασία που επέλεξαν οι ίδιες οι ομάδες. Σε κάθε περίπτωση, όλα μπορούν να αναθεωρηθούν. Θα μπορούσε να αναθεωρηθεί στο μέλλον, αλλά έτσι είναι προς το παρόν.

8.4. Έκθεση της ΕΚΤ για το 2008 (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Θέσεις του Συμβουλίου κατά την 1η ανάγνωση: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

10. Διαβίβαση των κειμένων που εγκρίθηκαν κατά τη σημερινή συνεδρίαση: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

11. Αιτιολογήσεις ψήφου

Δεύτερη ευρωπαϊκή διάσκεψη κορυφής για τους Ρομά (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Το εγκριθέν σχέδιο ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη δεύτερη ευρωπαϊκή διάσκεψη κορυφής για τους Ρομά ανοίγει ένα νέο δρόμο για την επίλυση των προβλημάτων του πληθυσμού των Ρομά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι πλέον προφανές ότι οι μεμονωμένες προσπάθειες διάφορων χωρών να ρυθμίσουν την ενσωμάτωση των Ρομά στην κοινωνία δεν έχουν φέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα. Οι αιτίες της κατάστασης είναι ποικίλες. Για τον λόγο αυτόν επιδοκιμάζω τις προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συμμετάσχει στην επίλυση του προβλήματος των Ρομά και να βελτιώσει την ενσωμάτωση αυτής της κοινότητας στην κοινωνία με οργανωμένο τρόπο.

Nicole Sinclair (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, παρότι με θλίβουν οι διακρίσεις σε βάρος οποιασδήποτε κοινωνικής ομάδας για οποιονδήποτε λόγο, δεν μπορώ να στηρίξω αυτό το ψήφισμα. Ωστόσο, αυτό το ψήφισμα επιδιώκει να υπαγάγει την ευθύνη για την καταπολέμηση των διακρίσεων στη σφαίρα της ΕΕ ενώ εγώ υποστηρίζω ότι οι στάσεις και προσεγγίσεις στα κράτη μέλη είναι τόσο διαφοροποιημένες, ώστε τα συμφέροντα των μειονοτικών ομάδων θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν καλύτερα από τα κράτη μέλη, και ιδίως από εκείνα τα κράτη μέλη που δεν συμπεριφέρονται τα ιδανικά της ανεκτικότητας και της ισότητας που εμείς οι Βρετανοί θεωρούμε δεδομένα.

Γνωρίζω, για παράδειγμα, ότι έχει ασκηθεί δίωξη κατά ιταλού ευρωβουλευτή, μέλους της Ομάδας EFD, για τη συμμετοχή του σε μια επίθεση ομάδας πολιτών κατά την οποία έβαλε φωτιά στην περιουσία ενός μετανάστη. Αυτό είναι απαράδεκτο. Σας παρακαλώ να μην συνδέετε τον βρετανικό λαό με τέτοιες συμπεριφορές υποστηρίζοντας ότι οι μειονοτικές ομάδες στη χώρα μας χρειάζονται τα ίδια επίπεδα προστασίας όπως αυτός ο καιμένος στον οποίο μόλις αναφέρθηκα.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, είναι γεγονός ότι όποιος αρνείται ένα πρόβλημα, όποιος αρνείται την αλήθεια, δεν θα μπορέσει προφανώς να λύσει αυτό το πρόβλημα. Αυτό είναι γεγονός. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι, με το ψήφισμά μας για τους Ρομά στην Ευρώπη, το οποίο είναι ένα έγγραφο γεμάτο πολιτικά ορθή ανοησία, δεν θα μπορέσουμε να βρούμε ή να προσφέρουμε ενιαία λύση, επειδή αυτό που κάνουμε είναι να αρνούμαστε το πρόβλημα. Πρέπει, καταρχάς, να παρατηρήσουμε ότι πράγματι αντιμετωπίζουμε σημαντικά προβλήματα με μεγάλο αριθμό των Ρομά οι οποίοι θέτουν τους εαυτούς τους εντελώς εκτός της κοινωνίας μας και οι οποίοι πολύ συχνά ευθύνονται επίσης για διάφορα εγκλήματα, μικρά και μεγάλα. Πολλές αξίες και πρότυπα –ή η απουσία τους- οι οποίες υιοθετούνται από τις κοινότητες των Ρομά βρίσκονται σε ευθεία αντίθεση με τις αξίες και τα πρότυπα που επιθυμούμε να τηρούνται στις ευρωπαϊκές μας χώρες. Αυτό που λέω μπορεί να ακούγεται κάπως μεροληπτικό, αλλά το ψήφισμα που μόλις εγκρίναμε είναι πολύ πιο μεροληπτικό προς την αντίθετη κατεύθυνση. Σε κάθε περίπτωση, νομίζω ότι κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να αποφασίσει μόνο του πώς θα αντιμετωπίσει αυτό το πολύ σοβαρό πρόβλημα.

Philip Claeys (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, αυτή η έκθεση είναι υπερβολικά πολιτικά ορθή, είναι το είδος της έκθεσης, πράγματι, για το οποίο αυτό το Κοινοβούλιο έχει όπως φαίνεται κατοχυρώσει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Τα οικονομικά και κοινωνικά μειονεκτήματα των Ρομά για άλλη μια φορά έχουν αποδοθεί στην επονομαζόμενη έλλειψη ανεκτικότητας και στις διακρίσεις. Όλα θα είναι μια χαρά αν θεσπίσουμε απλώς νέες ποσοτώσεις και νόμους που θα φιμώνουν την έκφραση και αν ανοίξουμε ξανά τη στρόφιγγα των χρημάτων.

Η εμπειρία της Ολλανδίας έχει δείξει σαφώς, φυσικά, ότι η πλειοψηφία της κοινότητας των Ρομά αρνείται να προσαρμοστεί και να ενσωματωθεί, ότι και αν κάνουμε. Δεν φταίμε εμείς, αλλά η ίδια η κοινότητα των Ρομά, που οι Ρομά εκπροσωπούνται δυσανάλογα στις στατιστικές που αφορούν την εγκληματικότητα. Οι αξίες τους και οι κανόνες τους είναι εντελώς αντίθετοι από τους δικούς μας. Αντιτίθεται επίσης σε κάθε προσπάθεια της Ευρώπης να αναμειχθεί σε αυτό το ζήτημα και θέλω να επαναλάβω ότι κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να απομακρύνει από το έδαφός του πληθυσμούς που αρνούνται συστηματικά να προσαρμοστούν και που καταφεύγουν σε παραβατικές συμπεριφορές.

Έκθεση: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος σχετικά με τις προτεραιότητες του προϋπολογισμού για το 2011 για πολλούς λόγους, κυρίως όμως λόγω της προσοχής που δίδεται στο ζήτημα της ανεργίας των νέων. Η τρέχουσα οικονομική και κοινωνική κατάσταση σε πολλές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαιτεί μια ειδική προσέγγιση στο αυξανόμενο χάσμα μεταξύ νέων και αγοράς εργασίας, παρά το γεγονός ότι αναγνωρίζεται πως η επένδυση στους νέους και στην εκπαίδευση είναι επένδυση στο μέλλον. Η εμπειρία δείχνει ότι κατά τη διάρκεια μιας οικονομικής ύφεσης, οι νέοι τείνουν να παραμένουν στο εκπαιδευτικό σύστημα ή να ξεκινήσουν σπουδές παρά να αναζητήσουν εργασία. Παρατηρούμε παρόμοιες τάσεις στις χώρες μας τώρα. Συνεπώς, θα ήθελα να πω ότι τα σχεδιαζόμενα μέτρα, μια πιο ενεργή αγορά εργασίας και η συνοχή του εκπαιδευτικού συστήματος είναι πολύ σημαντικά. Η ανάπτυξη επιχειρηματικών δεξιοτήτων και ειδικών προγραμμάτων είναι πολύ αναγκαία, είτε μιλάμε για την πρώτη εργασία στο πλαίσιο του προγράμματος ERASMUS, είτε για άλλα μέτρα. Ελπίζω πραγματικά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει επαρκή πολιτική βούληση ώστε να μην εγκρίνει απλώς πολύ σημαντικά έγγραφα, αλλά να τα εφαρμόζει κιόλας.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα αυτή την έκθεση κυρίως επειδή διαφωνώ εντελώς με τις προτεραιότητες τις οποίες πρότεινε το Σώμα προς την Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένης της εναρμόνισης της μεταναστευτικής πολιτικής. Ξέρω τι σημαίνει αυτό· η εναρμόνιση των μεταναστευτικών πολιτικών όλων των κρατών μελών προωθείται ως σαφής προτεραιότητα. Διαφωνώ με αυτό.

Εντούτοις, ο πρωταρχικός λόγος για τον οποίο καταψήφισα αυτή την έκθεση είναι ότι έχει ήδη καταστήσει ιδιαίτερα σαφές ότι αυτό το Κοινοβούλιο δεν είναι υπέρ του πολύ αναγκαίου περιορισμού της ευρωπαϊκής γραφειοκρατίας. Το αντίθετο είναι αλήθεια. Πρέπει να επανεξετάσουμε διεξοδικά την κατάργηση κάθε θεσμικού οργάνου και οργανισμού που έχει καταστεί τελικά ή υπήρξε πάντοτε περιττός. Εντούτοις, αυτό το Κοινοβούλιο ζητά τη δημιουργία ακόμα περισσότερων «αποκεντρωμένων οργανισμών». Επαναλαμβάνω ότι, κατά τη γνώμη μου, έχουμε ήδη παρά πολλούς από αυτούς. Υπάρχουν κάποιοι που θα έπρεπε να καταργηθούν πρώτα πριν δημιουργήσουμε έναν καινούριο. Έχω στο μυαλό μου την Επιτροπή των Περιφερειών, τον Οργανισμό Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων. Πόσο κοστίζουν όλα αυτά στους φορολογούμενους μας και πόσο χρήσιμα είναι, για όνομα του Θεού;

Έκθεση: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, σε έκτακτους καιρούς όπως αυτοί που ζούμε, πρέπει να θεσπίζουμε έκτακτα μέτρα.

Ο προϋπολογισμός του επόμενου έτους δεν θα πρέπει να καταρτιστεί σαν να επρόκειτο για συνηθισμένους καιρούς. Δυστυχώς, η οικονομική κρίση δεν έχει τελειώσει, και δεν μπορούμε να την αγνοήσουμε. Η Ομάδα μου και εγώ υπερψηφίσαμε σήμερα τις προτεραιότητες του προϋπολογισμού, αλλά στο προσεχές μέλλον θα πρέπει να έχουμε την πολιτική ευθύνη να λάβουμε πιο σημαντικές αποφάσεις.

Θα πρέπει να εξετάσουμε την μεταρρύθμιση του προϋπολογισμού της Ένωσης έτσι ώστε να φέρουμε την Ευρώπη στην κατάλληλη κατάσταση ώστε να κατευθύνει την οικονομική πολιτική με πιο αποφασιστικό τρόπο. Η πλήρης υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς, περισσότεροι πόροι για έρευνα και υποδομές, περισσότερες επενδύσεις στην ασφάλεια και τις οικογένειες θα πρέπει να είναι οι επόμενοι στόχοι, αλλιώς διακινδυνεύουμε να υπάρξουν ακόμη πιο συντηρητικές δράσεις εκ μέρους των κρατών μελών.

Εν είδει συμπεράσματος, θα πρέπει να είμαστε περισσότερο Ευρωπαίοι και λιγότερο εθνικιστές, και να καθιερώσουμε μια γνήσια ευρωπαϊκή πολιτική.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να πω ότι είναι χαρά για μένα να σας βλέπω να προεδρεύετε για μια ακόμη φορά.

Ο Mark Twain παρατήρησε ότι, αν έχεις μόνο ένα σφυρί, όλα αρχίζουν να μοιάζουν με καρφιά.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πολύ καλή στο να ξοδεύει χρήματα –στο να ξοδεύει τα χρήματα των άλλων. Νομίζω πως ήταν ο Milton Friedman που παρατήρησε ότι υπάρχουν δύο είδη χρήματος στον κόσμο: υπάρχουν τα χρήματά σου και υπάρχουν τα χρήματά μου. Είμαστε πολύ πιο προσεκτικοί με τα δεύτερα παρά με τα πρώτα. Αυτό εξηγεί αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ευρώπη.

Όλα τα κράτη μέλη εξετάζουν περικοπές του προϋπολογισμού. Στην Ελλάδα προτείνεται μείωση στον δημόσιο τομέα κατά 10% περίπου, στην Ιρλανδία κατά 7%, η Γερμανία εξετάζει την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, η Ισπανία –η χώρα σας– εξετάζει την εξοικονόμηση του 2% του ΑΕγχΠ, αλλά ο προϋπολογισμός μας εδώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίζει να αυξάνεται ανελέητα. Γιατί; Επειδή δεν υπάρχει στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύνδεση μεταξύ φορολόγησης, αντιπροσώπευσης και δαπανών, έτσι ώστε να μην υπάρχει εξωτερικός περιορισμός από τους φορολογούμενους.

Οι υπερβολικές δαπάνες έφεραν τον κόσμο σε αυτό το χάλι –υπερβολικές δαπάνες από τους ιδιώτες, υπερβολικές δαπάνες από τις επιχειρήσεις και υπερβολικές δαπάνες από τις κυβερνήσεις. Αν, αντί να δαπανούμε αυτά τα τρισεκατομμύρια για ακόμη μεγαλύτερη διόγκωση του χρέους μας, τα είχαμε επιστρέψει στους πολίτες ως μειώσεις στη φορολογία, σκεφτείτε πόσο σημαντική ώθηση θα είχε δώσει αυτό.

Έκθεση: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Τα ευρωπαϊκά γεωργικά προϊόντα πληρούν τις υψηλότερες προδιαγραφές ποιότητας στον κόσμο, γεγονός που θα πρέπει, ασφαλώς, να τα κάνει πιο ανταγωνιστικά στις διεθνείς αγορές.

Οι πολίτες της ΕΕ και οι παρατηρητικοί καταναλωτές θα πρέπει συνεπώς να είναι πλήρως ενήμεροι για τα πλεονεκτήματά τους. Είναι, πάνω από όλα, αναγκαίο να επαινέσουμε το γεγονός ότι τα ευρωπαϊκά προϊόντα όχι μόνο πληρούν αυστηρές προδιαγραφές υγιεινής, ασφάλειας και κτηνιατρικής, αλλά τηρούν επίσης τις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης, της αποτροπής της κλιματικής αλλαγής, της βιοποικιλότητας και της καλής μεταχείρισης των ζώων. Υποστηρίζω συνεπώς απολύτως την καθιέρωση ενός ευρωπαϊκού λογότυπου ποιότητας για τα προϊόντα που προέρχονται αποκλειστικά από την ΕΕ. Ο λογότυπος αναγνωρίζει επίσημα τις προσπάθειες των ευρωπαίων γεωργών

και παρέχει προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας σε διεθνές επίπεδο. Πιστεύω σθεναρά ότι αυτό θα βοηθήσει πολλές αγροτικές περιοχές οι οποίες δεν έχουν άλλες ευκαιρίες ανάπτυξης.

Η ΕΕ θα πρέπει να παρέχει οικονομική στήριξη για τον εκσυγχρονισμό των γεωργικών επιχειρήσεων και για την ανάπτυξη των πολύ μικρών επιχειρήσεων, ιδίως στις αγροτικές περιοχές, προκειμένου να επιτύχει υψηλής ποιότητας γεωργικά προϊόντα διατροφής με μέσα της Ένωσης.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Υπερψήφισα αυτό το έγγραφο, επειδή νομίζω ότι η οικολογική και καθαρή γεωργική παραγωγή είναι το μέλλον μας και θα πρέπει να την προωθήσουμε. Πρέπει επίσης να προαγάγουμε το ενδιαφέρον των πολιτών για τα οικολογικά αγροκτήματα και για τα οικολογικά προϊόντα, τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και σε επίπεδο κρατών μελών. Από την άλλη, καθώς θέλουμε να διασφαλίσουμε και να προωθήσουμε την οικολογική γεωργική παραγωγή, δεν θα πρέπει να βιαστούμε να νομιμοποιήσουμε τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς. Ορισμένες χώρες έχουν αποτελέσει πολύ καλό παράδειγμα, περιορίζοντας σοβαρά την καλλιέργεια γενετικά τροποποιημένων οργανισμών γύρω από τα οικολογικά αγροκτήματα. Θα πρέπει να υπάρξει σαφής διαχωρισμός. Θα πρέπει επίσης να παρέχονται στους καταναλωτές όλες οι πληροφορίες και τα αποτελέσματα της επιστημονικής έρευνας που συνδέονται με τους γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς και τις επιπτώσεις των γενετικά τροποποιημένων τροφών στο περιβάλλον και στην ανθρώπινη υγεία χωρίς να τους αποκρύπτεται τίποτα. Μόνο τότε θα δημιουργήσουμε μια γνήσια κοινή αγορά οικολογικών προϊόντων, κάτι που είναι πολύ σημαντικό για τις ζωές όλων μας.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Scottà για τη εργασία που κατέβαλε για αυτήν την έκθεση.

Θεωρώ ότι η προστασία και η ενδυνάμωση μιας πολιτικής ποιότητας για την γεωργική μας παραγωγή αποτελεί προτεραιότητα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή αφορά και συνδέεται με μια σειρά άλλων θεμελιωδών ζητημάτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως η διαρκώς μεγαλύτερη προστασία του καταναλωτή, η στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, η διατήρηση της πολιτιστικής και παραδοσιακής κληρονομιάς πολλών ευρωπαϊκών περιοχών και η ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών παραγωγών τροφίμων σε παγκόσμια κλίμακα.

Για τους λόγους αυτούς υπερψήφισα αυτή την έκθεση.

Jan Březina (PPE). – (CS) Εκτιμώ το γεγονός ότι η έκθεση σχετικά με την πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων ταιριάζει με τα βήματα που έχουν γίνει προηγουμένως προς την ενδυνάμωση της πολιτικής ποιότητας. Θεωρώ ότι θα είναι ιδιαίτερα επωφελής η ανάπτυξη του συστήματος γεωγραφικών ενδείξεων και ονομασιών προέλευσης με παράλληλη διατήρηση των απαιτητικών κριτηρίων για την επίτευξη προστασίας. Συμφωνώ με τη διατήρηση του μέσου για τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα, με την προϋπόθεση ότι οι κανόνες καταχώρησης θα πρέπει να απλοποιηθούν. Ενόψει του γεγονότος ότι αφορά ένα χαμηλότερο επίπεδο προστασίας, χωρίς να απαιτείται η απόδειξη των ειδικών γεωγραφικών χαρακτηριστικών του προϊόντος, δεν βλέπω γιατί η διεκπεραίωση των αιτήσεων θα πρέπει να έχει την ίδια χρονική διάρκεια με αυτήν που απαιτείται για τις γεωγραφικές ενδείξεις και τις ονομασίες προέλευσης.

Κατά τη γνώμη μου, υπάρχει ένα αδύνατο σημείο στην τρέχουσα πρακτική όσον αφορά την αρμοδιότητα της Επιτροπής να απορρίπτει αιτήσεις που θεωρεί ότι είναι ελλιπείς κατά τη διακριτική της ευχέρεια. Αυτό συμβαίνει συχνά τυχαία και αυθαίρετα, χωρίς γνώση των ειδικών χαρακτηριστικών του προϊόντος και της γεωγραφικής περιοχής. Είναι επίσης αναγκαίο να καθιερωθούν μέτρα κατά της καταστρατήγησης των προθεσμιών κατά τη διαδικασία καταχώρησης με τη μορφή της συνεχούς υποβολής σχολίων και συμπληρωματικών ερωτήσεων από την Επιτροπή.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ας μου επιτραπεί να ευχαριστήσω και εγώ τον κ. Scottà για τη δουλειά του γι' αυτήν τη σημαντική έκθεση.

Θέλω να αναφερθώ ειδικά στην τροπολογία 4, η οποία ζητά να τίθεται στη διάθεση του καταναλωτή η μέγιστη δυνατή πληροφόρηση. Στηρίζει επίσης την καθιέρωση περιεκτικής και υποχρεωτικής νομοθεσίας για τη σήμανση «τόπου γεωργικής παραγωγής».

Παρότι αυτοί είναι αξιέπαινοι στόχοι, πιστεύω ότι η τροπολογία είναι υπερβολικά περιοριστική και ότι θα εξυπηρετούσε ίσως καλύτερα ως προαιρετικό πληροφοριακό στοιχείο.

Στη Βόρεια Ιρλανδία, βασιζόμαστε σημαντικά στην ικανότητα να εξαγάγουμε την παραγωγή μας προς το υπόλοιπο Ηνωμένο Βασίλειο και τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αυτή η τροπολογία έχει το δυναμικό να επηρεάσει την ικανότητα της Βόρειας Ιρλανδίας να πουλά προϊόντα σε ορισμένες αγορές όπου αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει καμιά δυσκολία, και πιστεύω ότι είναι σημαντικό η νέα σήμανση να μην δημιουργεί εμπόδια για το εμπόριο μεταξύ διαφορετικών κρατών μελών.

Παρ'ότι η τροπολογία 4 δημιουργεί κάποια δυσκολία, αναγνωρίζω τη σπουδαία δουλειά της έκθεσης και αναγνωρίζω τη σπουδαιότητα της παραγωγής ασφαλών προϊόντων με εξασφαλισμένη ανιχνευσιμότητα, και υψηλή ποιότητα.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, με αυτή την ψηφοφορία, εφοδιαστήκαμε με ένα μέσο με το οποίο μπορούμε να προστατεύσουμε τους καταναλωτές και να προσθέσουμε τη δέουσα αξία στη γεωργική παραγωγή: είναι ένας στόχος τον οποίο προσπαθούσαμε να επιτύχουμε για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Από σήμερα, η προέλευση θα πρέπει να δηλώνεται με σαφή τρόπο στη σήμανση των προϊόντων κρέατος, των γαλακτοκομικών προϊόντων, των φρούτων και των λαχανικών, των πουλερικών και άλλων μεταποιημένων προϊόντων που αποτελούνται από ένα συστατικό. Όσον αφορά τα ζώα, ο τόπος προέλευσης θα πρέπει να αναφέρεται ως ενιαία καθορισμένη τοποθεσία μόνο όταν τα ζώα έχουν γεννηθεί, εκτραφεί και σφαχθεί στην ίδια χώρα.

Αυτή είναι μια παρέμβαση με την οποία μπορεί να αποδοθεί η δέουσα αναγνώριση στους γεωργικούς παραγωγούς και σε αυτούς που μεταποιούν τη γεωργική παραγωγή. Έχουμε αποδείξει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει έναν μόνο στόχο όσον αφορά τη δράση του για τα γεωργικά είδη διατροφής, και αυτός είναι να εγγυάται την ποιότητα και την προσβασιμότητα των πληροφοριών που προσφέρονται στους καταναλωτές.

Κάναμε καλή δουλειά. Τα συγχαρητήριά μου στους βουλευτές που εργάστηκαν γι' αυτόν τον φάκελο.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχήν, δεν έχω πρόβλημα με την ιδέα των λογότυπων ποιότητας. Βλέπουμε λογότυπους ποιότητας σε αρκετούς τομείς της ζωής μας. Αρκεί αυτοί να μην χρησιμοποιούνται ως δικαιολογία για επέμβαση στις επιλογές του καταναλωτή.

Αν τα τρόφιμα δεν πληρούν ορισμένους περιορισμούς στο μέγεθος και αισθητικούς περιορισμούς, δεν θα πρέπει να τα πετάμε, να τα πετάμε στα σκουπίδια, όπως βλέπουμε να συμβαίνει με το 30% της ευρωπαϊκής γεωργικής παραγωγής που συχνά χαράμιζεται επειδή δεν πληροί τις αυστηρές ευρωπαϊκές προδιαγραφές.

Δεν θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιούμε τις δικές μας προδιαγραφές ποιότητας ως δικαιολογία για την απαγόρευση των εισαγωγών από γεωργούς σε αναπτυσσόμενες χώρες, ρίχνοντας αυτούς τους γεωργούς στη φτώχεια, και παίρνοντας μετά, όταν οι γεωργοί πέφτουν στη φτώχεια, τα χρήματα των δικών μας φορολογούμενων για να τα διοχετεύσουμε σε διεφθαρμένες κυβερνήσεις.

Σίγουρα, αντί να εμπιστευόμαστε σήματα ποιότητας και χειρονομίες σαν αυτή, θα πρέπει να εμπιστευόμαστε την αγορά, θα πρέπει να εμπιστευόμαστε τους καταναλωτές και θα πρέπει να εμπιστευόμαστε τους ανθρώπους.

Έκθεση: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Καταψήφισα αυτή την έκθεση επειδή, όπως συμβαίνει συχνά και με άλλες εκθέσεις, σε αυτή την έκθεση πρωτοβουλίας, η Ευρώπη προωθεί ξανά τη δική της αντίληψη για τα επονομαζόμενα αναπαραγωγικά και σεξουαλικά δικαιώματα, την οποία επιβάλλει στους ανθρώπους των αναπτυσσόμενων χωρών.

Θα πρέπει να γίνει σαφές μια για πάντα ότι, σύμφωνα με τον ορισμό του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, αυτή η έννοια περιλαμβάνει την τεχνητή διακοπή της κύησης ως μέθοδο οικογενειακού προγραμματισμού. Η ανθρώπινη ζωή είναι ιερή από τη σύλληψη ως τον θάνατο από φυσικά αίτια, και συνεπώς δεν θα μπορούσα να στηρίξω αυτή την έκθεση. Από την άλλη, περιλαμβάνει και ορισμένες καλές ιδέες, οι οποίες θα μπορούσαν, ασφαλώς, να βοηθήσουν τους ανθρώπους στις αναπτυσσόμενες χώρες, και θα μπορούσαμε συνεπώς να πούμε ότι, καθώς εκατοντάδες εκατομμυρίων ανθρώπων στις αναπτυσσόμενες χώρες έχουν να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες των αυξανόμενων τιμών των βασικών προϊόντων και των τροφίμων, θα αντιμετωπίσουν με αυτούς τους τρόπους το πρόβλημα της επιβίωσης. Ανησυχώ με τις εκτιμήσεις των διεθνών χρηματοπιστωτικών οργανισμών ότι τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων που υπάρχουν ήδη στον πλανήτη θα αυξηθούν κατά εκατοντάδες εκατομμυρίων ακόμη και ότι στην υποσαχάρια Αφρική η παιδική θνησιμότητα θα αυξηθεί κατά 30.000 -50.000.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Κύριε Πρόεδρε, υπερψήφισα την έκθεση σχετικά με τις συνέπειες που έχει η χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση για τις φτωχές χώρες του κόσμου. Παρά το γεγονός ότι η έκθεση δεν δίνει μια αρκετά ριζοσπαστική απάντηση στα προβλήματα των φτωχών χωρών, ταυτόχρονα μπορούμε να συμφωνήσουμε με πολλά από τα στοιχεία που περιλαμβάνει.

Οι φτωχοί άνθρωποι και οι φτωχές χώρες είναι αυτοί που υποφέρουν περισσότερο συνεπεία της οικονομικής κρίσης. Θα πρέπει να βοηθήσουμε όσο μπορούμε αναφορικά με τις δημόσιες επενδύσεις, ιδίως σε αυτές τις χώρες. Ωστόσο, θα πρέπει να πούμε επίσης ότι οι εμπορικές συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με φτωχές χώρες δεν είναι πραγματικά ευνοϊκές γι' αυτές. Από αυτές τις συμφωνίες ωφελούνται κυρίως οι μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρείες, ενώ οι μικροί παραγωγοί, οι μικροί αγρότες και οι εργαζόμενοι δεν ωφελούνται από αυτές και, γι' αυτό ακριβώς, πρέπει να αλλάξουμε τον τρόπο που συνεργαζόμαστε με αυτές τις χώρες.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα την παράγραφο 7 αυτής της έκθεσης και ενοχλήθηκα βλέποντας, για άλλη μια φορά, αυτό το Κοινοβούλιο να χρησιμοποιεί μια έκθεση τέτοιας φύσης προκειμένου να εισαγάγει συγκεκριμένα το δικαίωμα της τεχνητής διακοπής κύησης, καθώς και τη σύνδεση της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας με τη δημόσια υγεία στα αναπτυσσόμενα έθνη.

Δεν είναι αρμοδιότητα αυτού του Κοινοβουλίου να καθορίσει αν η πρόσβαση στην τεχνητή διακοπή της κύησης αποτελεί δικαίωμα ή όχι. Είναι ένα θέμα για το οποίο αρμόδιες να νομοθετήσουν είναι οι εθνικές κυβερνήσεις. Εγώ, και η μεγάλη πλειοψηφία των εκλογέων μου στη Βόρεια Ιρλανδία, παραμένουμε σθεναρά πιστοί στο δικαίωμα του αγέννητου παιδιού στη ζωή.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, ως Κοινοβούλιο, οφείλουμε να σκεφτόμαστε πολύ προσεκτικά πριν από την υποβολή προτάσεων. Οφείλουμε να υποβάλλουμε προτάσεις για πολιτικές οι οποίες θα επιλύσουν προβλήματα, και δεν θα τα οξύνουν. Τώρα, όσον αφορά την αναπτυξιακή βοήθεια, υπάρχουν πολλές σοβαρές μελέτες οι οποίες έχουν πράγματι αποδείξει ότι η χορήγηση αναπτυξιακής βοήθειας με υπερβολικά αυτόματο τρόπο κατά κανόνα έχει ως αποτέλεσμα καθυστερήσεις στις οικονομικές μεταρρυθμίσεις και συνεπώς καθυστερήσεις στις ευκαιρίες για οικονομική μεγέθυνση στις αναπτυσσόμενες χώρες. Παρ' όλα αυτά, εμείς ως Κοινοβούλιο εξακολουθούμε να λαμβάνουμε ως σημείο εκκίνησής μας την πίστη ή το αποκαλούμενο αξίωμα ότι η χορήγηση όλο και περισσότερης βοήθειας θα βοηθήσει καταρχάς τα αφρικανικά κράτη να σταθούν πάλι στα πόδια τους. Παρά τις τεράστιες «ενέσεις» αναπτυξιακής βοήθειας στη διάρκεια τόσων πολλών δεκαετιών, δεν υπάρχει, δυστυχώς, καμία σαφής απόδειξη ότι οι περισσότερες αφρικανικές χώρες δεν βρίσκονται σε πολύ χειρότερη θέση σήμερα από ότι αμέσως μετά την αποαποικιοποίηση. Αυτό ήταν το πρώτο ζήτημα που ήθελα να θίξω.

Θα είμαι πολύ σύντομος ως προς το δεύτερό μου ζήτημα. Είναι, ασφαλώς, αλήθεια, όπως αναφέρει η έκθεση, ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες υπονομεύονται ακόμη περισσότερο από την εξαγωγή εγκεφάλων, αλλά γιατί εξακολουθούμε να επιμένουμε στην «μπλε κάρτα», η οποία οξύνει αυτό το πρόβλημα ακόμη περισσότερο;

Anna Záborská (PPE). – (SK) Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί η αναπαραγωγική υγεία έχει ενσωματωθεί άλλη μια φορά σε μια έκθεση σχετικά με τις συνέπειες της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης για τις αναπτυσσόμενες χώρες και την αναπτυξιακή συνεργασία.

Οι οργανισμοί για την αναπαραγωγική υγεία υποστηρίζουν την τεχνητή διακοπή της κύησης ως έναν από τους τρόπους ελέγχου του ρυθμού των γεννήσεων. Αυτός ο τομέας χρηματοδοτείται σε ευρωπαϊκό επίπεδο και από τους φόρους των πολιτών που είναι αντίθετοι στην τεχνητή διακοπή της κύησης και που ασχολούνται με την προστασία της ζωής. Εδώ και δεκαετίες, οι διεθνείς οργανισμοί εκφράζουν την άποψή τους για τον έλεγχο των γεννήσεων ως μέσο για την καταπολέμηση της φτώχειας, αλλά οι αναπτυσσόμενες χώρες εξακολουθούν να ζουν σε έσχατη φτώχεια. Κατά τη γνώμη μου, η ΕΕ σπαταλά οικονομικούς πόρους για τον έλεγχο των γεννήσεων, ο οποίος δεν επιλύει το πρόβλημα της φτώχειας. Τιμώ τη ζωή και σέβομαι επίσης την αρχή της επικουρικότητας στις σχέσεις με τις αναπτυσσόμενες χώρες. Για τους λόγους αυτούς καταψήφισα την παράγραφο 7 και ολόκληρη την έκθεση.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ήταν αναμενόμενο, ίσως αναπόφευκτο, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα χρησιμοποιούσε την οικονομική χρηματοπιστωτική κρίση στην Ελλάδα προκειμένου να προωθήσει τα καλά καταστρωμένα σχέδιά της για την εναρμόνιση της φορολογικής πολιτικής.

Έχουμε παρακολουθήσει επανειλημμένες εκκλήσεις για ένα ευρωπαϊκό οργανισμό για το χρέος, για ένα Ευρωπαϊκό Νομισματικό Ταμείο, για πανευρωπαϊκή φορολόγηση, έτσι ώστε να μη χρειάζεται η προσφυγή στα εθνικά εκλογικά σώματα για διάσωση.

Ο κ. Van Rompuy και οι άλλοι Επίτροποι, ως έντιμοι φεντεραλιστές, συμφωνούν απολύτως με το επιχείρημα που προέβαλαν οι βρετανοί σκεπτικιστές, το οποίο ήταν ότι δεν μπορεί να υπάρξει νομισματική ένωση χωρίς φορολογική και οικονομική ένωση.

Νομίζω ότι ο John Maynard Keynes ήταν αυτός που έγραψε: «αυτός που ελέγχει το νόμισμα, ελέγχει τη χώρα». Υπόσχομαι ότι αυτή είναι η μοναδική φορά που πρόκειται να παραθέσω τον Keynes με επιδοκιμασία.

Πράγματι, θα αναφερθώ σε μια αυθεντία μεγαλύτερη και καλύτερη ακόμη και από τον John Maynard Keynes. Σας παραπέμπω στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, στο κεφάλαιο 22. Είμαι βέβαιος ότι θα θυμάστε το εξής: Ρώτησαν τον Κύριο κατά πόσο είναι σωστό να καταβάλλονται φόροι στη Ρώμη. Εκείνος είπε: «Γιατί προσπαθείτε να με παραπλανήσετε, υποκριτές; Δείτε μου το νόμισμα του φόρου». Και εκείνοι του έφεραν ένα δηνάριο. Τους λέει τότε [ο Ιησούς]: «Τίνος είναι η εικόνα τούτη και η επιγραφή;». «Του Καίσαρα» του απαντούν. Τους λέει τότε [ο Ιησούς]: «Να αποδώσετε, λοιπόν, τα του Καίσαρος τω Καίσαρι και τα του Θεού τω Θεώ».

Δεν υποστηρίζω τώρα ότι ο Κύριός μας είχε τοποθετηθεί υπέρ της μιας ή της άλλης άποψης στη συζήτηση για το ευρώ. Το θέμα είναι ότι, όταν αναζητούμε το υπέρτατο σύμβολο της κοσμικής εξουσίας, το απόλυτο σήμα της

κυριαρχίας, αυτό είναι το νόμισμα! Και έτσι έχουμε δει ότι το ευρώ οδηγεί σε κοινή οικονομική διακυβέρνηση. Δόξα τω Θεώ που είχαμε την προνοητικότητα να κρατήσουμε τη στερλίνα.

Πρόεδρος. – Σας ευχαριστούμε που ευλογήσατε την πρωινή μας σύνοδο, κύριε Hannan.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όταν κοιτάζει κανείς αυτήν την έκθεση, βλέπει πολλές από τις παλιές, τετριμμένες φράσεις για το πώς ο αναπτυσσόμενος κόσμος υποφέρει συνεπεία της οικονομικής κρίσης. Σαφώς υπάρχουν άνθρωποι που θα υποφέρουν συνεπεία της οικονομικής κρίσης σε αυτές τις χώρες, αλλά πολύ συχνά δεν είναι απαραίτητα οι άνθρωποι που θέλουμε να βοηθήσουμε. Πολύ συχνά, οι κυβερνήσεις είναι αυτές που ανησυχούν γιατί περικόπτονται οι προϋπολογισμοί ενίσχυσής τους επειδή, με λιγότερα χρήματα ενίσχυσης να φθάνουν σε αυτές, είναι πιο δύσκολο να διατηρηθούν διεφθαρμένες και αναποτελεσματικές κυβερνήσεις στην εξουσία. Όταν ήμουν πέρσι στην Αφρική μ συζήτησα με πολλούς κεντροδεξιούς πολιτικούς που μου παραπονέθηκαν ότι οι προϋπολογισμοί της βοήθειας στην πραγματικότητα διατηρούν στην εξουσία διεφθαρμένες κυβερνήσεις και καθιστούν πιο δύσκολη τη βελτίωση της οικονομικής και πολιτικής διακυβέρνησης σε αυτές τις χώρες.

Αλλά ας εξετάσουμε ορισμένα πράγματα από αυτά που προτείνουμε. Μιλάμε για περισσότερες επενδύσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες –και ο καθένας θα συμφωνούσε με αυτό– και όμως έχουμε μια πρόταση που κυκλοφορεί σ' αυτό το Κοινοβούλιο, την οδηγία σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων, η οποία θα μειώσει τις επενδύσεις στις αναπτυσσόμενες χώρες. Μιλάμε για βοήθεια προς τους γεωργούς των αναπτυσσόμενων χωρών, και όμως συνεχίζουμε, ακόμη και στον σημερινό προϋπολογισμό, να ψηφίζουμε για περισσότερους πόρους για την κοινή γεωργική πολιτική η οποία συντελεί τόσο πολύ στην καταστροφή του βιοπορισμού των γεωργών στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Ας αντιμετωπίσουμε πραγματικά την αληθινή πηγή των προβλημάτων σε αυτές τις χώρες – την κακή διακυβέρνηση, και τον προστατευτισμό στην ΕΕ.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταψήφισα αυτή την έκθεση για δύο λόγους: Πρώτον, ενοχλούμαι διότι η Ευρώπη υιοθετεί όλο και περισσότερο μια προσέγγιση διασκορπισμού στην αναπτυξιακή πολιτική και που όλο και περισσότερα ψηφίσματα και αιτήματα ενθαρρύνουν αυτή την προσέγγιση. Δεύτερον, καταψήφισα αυτή την έκθεση επειδή πιστεύω ότι είναι κακό για εμάς να προσπαθούμε να επιβάλουμε την πολιτική οικογενειακού προγραμματισμού στις αναπτυσσόμενες και τις αναδυόμενες χώρες με τη μορφή ενός είδους πολιτισμικού ιμπεριαλισμού. Η τεχνητή διακοπή της κύησης δεν είναι λύση και λυπάμαι που ορισμένοι ευρωβουλευτές αναφέρονται κατ' ευφημισμό στην «αναπαραγωγική ιατρική» ενώ εννοούν την τεχνητή διακοπή της κύησης. Αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι τεχνητή διακοπή της κύησης σημαίνει τη δολοφονία ενός αγέννητου παιδιού. Συνεπώς, καταψήφισα αυτή την έκθεση και ελπίζω ότι στο μάλλον δεν θα χρησιμοποιούμε τους ίδιους κατ' ευφημισμό όρους σε κάθε ψήφισμα και έκθεση πρωτοβουλίας για να περιγράψουμε πτυχές του πολιτισμικού ιμπεριαλισμού.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα την έκθεση επειδή είναι μια ανόητη έκθεση. Είναι μια άσχετη έκθεση. Οπότε: όλα τα κεφάλαια βρίσκονται σε όλα τα χρηματιστήρια στη Νέα Υόρκη, το Λονδίνο, το Τόκιο, τη Φρανκφούρτη κλπ. Θα εισπράξετε τώρα κεφάλαια αξίας περίπου 6 τρισεκατομμυρίων αμερικανικών δολαρίων. Αν πουλήσετε όλες τις εκτός νόμου ιδιοκτησίες, τις ιδιοκτησίες μικρής αξίας σε φτωχογειτονιές οι οποίες δεν αποτελούν τμήμα του νομικού συστήματος στις αναπτυσσόμενες χώρες, θα εισπράξετε 7 τρισεκατομμύρια αμερικανικά δολάρια. Υπάρχει σημαντικό κεφάλαιο που περιμένει στις αναπτυσσόμενες χώρες, το οποίο βρίσκεται εκτός των νομικών δομών αυτών των χωρών, από τις φτωχογειτονιές μέχρι εκείνα τα εκατομμύρια των επιχειρήσεων που βλέπει κανείς στις άκρες των δρόμων τα οποία δεν αποτελούν τμήμα της επίσημης οικονομίας.

Δεύτερον, αν ρωτήσετε πόσα χρήματα βγαίνουν από τις αναπτυσσόμενες χώρες κάθε χρόνο μέσω των χρηματοπιστωτικών συστημάτων του κόσμου, είναι 800 δισεκατομμύρια αμερικανικά δολάρια. Γιατί δεν εργαζόμαστε με σκοπό να κρατήσουμε αυτά τα κεφάλαια σε αυτές τις χώρες, κάνοντας αυτές τις χώρες πλουσιότερες;

Όμως, τι πήγαμε και κάναμε μόλις τώρα; Ψηφίσαμε έναν φόρο Tobin προκειμένου να χτυπήσουμε τους ήδη εξασθενημένους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς της Δύσης και να δώσουμε τα χρήματα σε μια ολόκληρη ομάδα ανθρώπων οι οποίοι κατά πάσα πιθανότητα θα τα κλέψουν.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, όπως και ορισμένοι προηγούμενοι ομιλητές, είχα και εγώ μια ένσταση στην συμπερίληψη της παραγράφου 7. Η Ομάδα μας μάς παραχώρησε ελεύθερη ψήφο, αλλά η αντιπροσωπεία μας αποφάσισε να την καταψηφίσει επειδή –όπως ανέφεραν οι ομιλητές– το να μιλάει κανείς για δικαιώματα αναπαραγωγικής υγείας είναι ένας άλλος τρόπος για να λείει τεχνητή διακοπή της κύησης. Αν αυτό είναι που επιδιώκεται με αυτήν, θα πρέπει να λέγεται καθαρά και να μην εισάγεται στο πλαίσιο ενός σχεδίου για την οικονομική κρίση. Έτσι, όπως και οι άλλοι ομιλητές, εναντιωθήκαμε σε αυτό και καταψήφισαμε αυτό το τμήμα.

Έκθεση: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, εμείς στο Δανικό Λαϊκό Κόμμα καταψηφίσαμε αυτή την έκθεση. Ωστόσο, νοιώθω πραγματικά την ανάγκη να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για ορισμένες από τις παρατηρήσεις που παρουσιάστηκαν στην έκθεση. Έχω στο νου μου ιδίως την παράγραφο 27, η οποία αναφέρει πολύ ειλικρινά ότι είναι απολύτως φυσικό να οδηγήσει το ευρώ σε στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών εντός της ευρωζώνης. Είμαι, φυσικά, εντελώς αντίθετος με αυτή τη δήλωση, αλλά θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου για την καθαρότητα και την εντιμότητα που επιδεικνύει ο εισηγητής σε σχέση με το ευρώ. Συνεπώς, το ευρώ είναι μια κατασκευή που δημιουργήθηκε με την πρόθεση δημιουργίας μιας πολύ ευρύτερης οικονομικής ενοποίησης στην Ευρώπη. Με άλλα λόγια, η χρηματοπιστωτική πολιτική, η πολιτική της αγοράς εργασίας, η διαρθρωτική πολιτική –όλοι οι τομείς της οικονομίας, οτιδήποτε έχει οποιαδήποτε σημασία για την οικονομία– πρόκειται να ενοποιηθούν. Αυτό είναι που βλέπουμε αυτή την εποχή στην Ελλάδα, όπου οικονομολόγοι στη Φρανκφούρτη λένε στους Έλληνες τι είδους οικονομική πολιτική θα πρέπει να ακολουθήσουν, και αυτό είναι που θα δούμε σε λίγους μήνες αναφορικά με την Ισπανία και την Ιταλία και έναν ολόκληρο κατάλογο άλλων χωρών. Με αυτό τον τρόπο, η έκθεση δείχνει με όλη τη σαφήνεια που θα ευχόμασταν γιατί η Δανία –και το κόμμα μου, το Δανικό Λαϊκό Κόμμα, ιδίως– επιθυμεί να παραμείνει εκτός της ευρωζώνης. Θέλουμε να αποφασίζουμε μόνοι μας ποια οικονομική πολιτική επιθυμούμε να ακολουθήσουμε. Το εκλογικό σώμα στη Δανία και όχι οικονομολόγοι στη Φρανκφούρτη θα πρέπει να το αποφασίζει αυτό.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου**Έκθεση: Jo Leinen (A7-0018/2010)**

Andrew Henry William Brons (NI), γραπτώς. – (EN) Εγκρίναμε την πρόταση της παραμονής σε ισχύ των υφιστάμενων κανόνων σχετικά με τις εισαγωγές ζώων ζώων, νωπών κρεάτων και προϊόντων με βάση το κρέας έως ότου αντικατασταθούν από μέτρα θεσπισμένα σύμφωνα με το νέο κανονιστικό πλαίσιο. Παρότι θα προτιμούσαμε η εν λόγω νομοθεσία να αποτελεί νομοθεσία κάθε επιμέρους κράτους μέλους παρά ενός υπερκράτους της ΕΕ, πρέπει να υπάρχουν νόμοι που καλύπτουν τέτοια είδους θέματα. Εντούτοις, η έκθεση προέβλεπε επίσης έναν κατάλογο τρίτων χωρών ή περιοχών χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη θα επιτρέπουν την εισαγωγή ζώων του βοείου και χοιρείου είδους και νωπών κρεάτων. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα τη νομική υποχρέωση του Ηνωμένου Βασιλείου να επιτρέπει τις εισαγωγές από αυτές τις χώρες. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα ανταγωνισμό για τους γεωργούς μας και περαιτέρω υπονόμευση της κυριαρχίας. Λόγω αυτού του συνδυασμού καλών και κακών προτάσεων, αποφασίσαμε να απόσχουμε από την ψηφοφορία.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/462/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1972, περί των υγειονομικών προβλημάτων και των υγειονομικών μέτρων κατά τις εισαγωγές ζώων του βοείου, προβείου και χοιρείου είδους και νωπών κρεάτων προελεύσεως τρίτων χωρών ορίζει ότι το Συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, εγκρίνει κατάσταση τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπουν την εισαγωγή ζώων του βοείου και χοιρείου είδους και νωπών κρεάτων. Παρότι η οδηγία αυτή έχει καταργηθεί, η διαδικασία εκτελείται ακόμη και η προαναφερόμενη κατάσταση έχει τροποποιηθεί με την πάροδο του χρόνου. Η Επιτροπή προτείνει τώρα τη δημιουργία ενός κανονισμού για την κωδικοποίηση όλων των σχετικών τροποποιήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τα εν λόγω έτη, ο οποίος θα τροποποιείται συχνά, ήτοι θα ανανεώνεται διαρκώς.

Πιστεύω ότι η εν λόγω διαδικασία προσφέρει σαφήνεια και διαφάνεια όχι μόνο για τα κράτη μέλη όπου υπάρχουν τροποποιήσεις, αλλά και για τις τρίτες χώρες που εξαγουν τα εν λόγω προϊόντα στην ΕΕ.

Jose Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Χαιρετίζω την έγκριση της εν λόγω έκθεσης για τα υγειονομικά προβλήματα και τα υγειονομικά μέτρα κατά την εισαγωγή ζώων του βοείου, χοιρείου, προβείου, και αιγείου είδους, νωπών κρεάτων ή προϊόντων με βάση το κρέας προέλευσης τρίτων χωρών. Η έκθεση αυτή βασίζεται στην οδηγία 72/462/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1972, που οδήγησε το Συμβούλιο στην έγκριση μιας κατάστασης τρίτων χωρών από τις οποίες τα κράτη μέλη επιτρέπουν την εισαγωγή ζώων του βοείου και χοιρείου είδους και νωπών κρεάτων. Παρότι η οδηγία αυτή έχει καταργηθεί, η διαδικασία εκτελείται ακόμη και η προαναφερόμενη κατάσταση έχει τροποποιηθεί με την πάροδο του χρόνου. Η Επιτροπή προτείνει τώρα τη δημιουργία ενός κανονισμού για την κωδικοποίηση όλων των σχετικών τροποποιήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τα εν λόγω έτη, ο οποίος θα τροποποιείται συχνά, ήτοι θα ανανεώνεται διαρκώς.

Πιστεύω ότι η εν λόγω διαδικασία, καθώς και η ενίσχυση της ασφάλειας των τροφίμων για τους ευρωπαίους πολίτες, προσφέρει μεγαλύτερη σαφήνεια για τα κράτη μέλη και για τις τρίτες χώρες που εξαγουν προϊόντα κρέατος στην ΕΕ.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ασφάλεια των τροφίμων για τους ευρωπαίους πολίτες είναι θεμελιώδες ζήτημα που πρέπει να μας απασχολεί όλους. Η θέσπιση κριτηρίων υγιεινομικής πολιτικής για την εισαγωγή ορισμένων ζώων ζώων και του νωπού κρέατος αυτών από τρίτες χώρες πρέπει να είναι ιδιαίτερως αυστηρή και τα εν λόγω προϊόντα πρέπει να υποβάλλονται σε συστηματικό έλεγχο ούτως ώστε να διαπιστώνουμε κατά πόσον εκπληρώνονται τα εν λόγω κριτήρια.

Η κατάρτιση ενός καταλόγου των τρίτων χωρών που πληρούν τα κριτήρια ζωικής υγείας, δημόσιας υγείας και κτηνιατρικής πιστοποίησης τα οποία τους επιτρέπουν να προβαίνουν σε εξαγωγές ζώων ζώων (βοείου, προβαίου, αιγείου και χοιρείου είδους) και του νωπού κρέατος αυτών σε χώρες της ΕΕ είναι συνεπώς ουσιώδους σημασίας.

Andreas Molzer (NI), γραπτώς. – (DE) Στον ανελέητο πόλεμο τιμών που μαίνεται στις μέρες μας, οι εταιρείες χρησιμοποιούν σκανδαλώδεις μεθόδους για να βελτιώσουν τα περιθώρια κέρδους τους. Εισαγόμενα κρέατα πωλούνται ως εγχώρια προϊόντα, συχνά πωλούνται σάπια κρέατα και υπάρχει και η περίπτωση του ζαμπόν-απομίμηση. Τώρα, οι απομιμήσεις προϊόντων πρέπει να φέρουν σαφή σήμανση. Εντούτοις, η υποχρεωτική σήμανση ζωοτροφών που περιέχουν γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς δεν υποστηρίχθηκε από τους περισσότερους βουλευτές, παρά το γεγονός ότι οι πολίτες της Ευρώπης τηρούν πολύ επικριτική στάση όσον αφορά τη γενετική τροποποίηση. Είναι σημαντικό να τεθούν σε ισχύ διατάξεις σχετικά με την υγιεινή και την υγεία των ζώων. Εντούτοις, το ζήτημα της γενετικής τροποποίησης δεν αντιμετωπίζεται στις ρυθμίσεις για τις εισαγωγές και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο απείχα από την ψηφοφορία.

Raul Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα «ναι» στην τελική ψηφοφορία για το εν λόγω ψήφισμα. Πρέπει να αναφερθεί ότι πραγματοποιήθηκε άτυπη συνάντηση με το Συμβούλιο και την Επιτροπή, στην οποία κατέστη σαφές ότι το Κοινοβούλιο θα μπορούσε να συμφωνήσει με τη διαδικασία. Το σχέδιο έκθεσης που υποβλήθηκε προς ψηφοφορία από τον Jo Leinen αναπαράγει την πρόταση της Επιτροπής, ενώ έχουν υποβληθεί τροπολογίες στην Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων. Το Συμβούλιο συμφώνησε ήδη ότι θα ενέκρινε τη θέση του Κοινοβουλίου· ως εκ τούτου, η συμφωνία κατά την πρώτη ανάγνωση πρέπει να θεωρείται δεδομένη. Η Ομάδα των Πρασίνων συμφωνεί με τη διαδικασία.

Róża, Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), γραπτώς. – (PL) Οι αλλαγές στη νομοθεσία που αποσκοπούν στη βελτίωση της καλής μεταχείρισης των ζώων είναι ουσιώδους σημασίας και με χαροποιεί πολύ το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν σκοπεύει πλέον να πραγματοποιεί αυτές τις αλλαγές χωρίς τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ως εκ τούτου, υποστήριξα την έκθεση Leinen σχετικά με την πρόταση απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά την κατάργηση της απόφασης 79/542/ΕΟΚ του Συμβουλίου για την κατάρτιση καταλόγου τρίτων χωρών ή περιοχών τρίτων χωρών καθώς και για τον καθορισμό όρων όσον αφορά την υγεία των ζώων και τη δημόσια υγεία για την εισαγωγή στην Κοινότητα ορισμένων ζώων ζώων και του νωπού κρέατος αυτών.

Παρά το γεγονός ότι δεν είμαι μέλος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, θα εξακολουθήσω να συμμετέχω στην τροποποίηση της νομοθεσίας, ειδικά όταν ο στόχος είναι η επίτευξη ριζικής βελτίωσης της μεταφοράς αλόγων. Υπάρχουν πολλά κίνητρα για αυτό, αλλά, καταρχήν, η χριστιανική ηθική μου επιβάλλει να μεριμνώ για τη βελτίωση της ύπαρξης όχι μόνο των ανθρώπων, αλλά και των ζώων και του φυσικού μας περιβάλλοντος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να επιτύχει πολλά στον εν λόγω τομέα.

Έκθεση: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Υποστήριξα και τις δύο εκθέσεις σχετικά με την κατανομή πόρων του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση υπέρ των ανέργων στη Λιθουανία. Στη Λιθουανία, η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση έχει επηρεάσει πολλούς διαφορετικούς κλάδους και πολλοί άνθρωποι έχουν χάσει τη δουλειά τους και τα μέσα βιοπορισμού τους. Οι κανόνες του ΕΤΠ για την κατανομή πόρων απλουστεύθηκαν, λαμβάνοντας υπόψη τη σύνθετη κατάσταση που επικρατεί στην αγορά εργασίας και τον αυξανόμενο αριθμό των ανέργων. Ως εκ τούτου, η Λιθουανία πρέπει να εκμεταλλευτεί κάθε δυνατή ευκαιρία για τη λήψη των αιτούμενων πόρων, προκειμένου να βοηθήσει όσο το δυνατόν περισσότερο τους ανέργους. Είναι επίσης πολύ σημαντικό να διασφαλίσουμε την αποτελεσματική χρήση των εν λόγω πόρων, καθώς και ότι οι πόροι αυτοί θα ωφελήσουν πραγματικά τον λαό της Λιθουανίας.

Regina Bastos (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση δημιουργήθηκε το 2006 για να παράσχει πρόσθετη στήριξη στους εργαζόμενους που πλήττονται από τις συνέπειες των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών στη μορφή του παγκόσμιου εμπορίου και να τους ενισχύσει κατά την επανένταξή τους στην αγορά εργασίας. Από την 1η Μαΐου 2009, το πεδίο εφαρμογής του ΕΤΠ διευρύνθηκε ώστε να περιλαμβάνει την παροχή στήριξης στους εργαζόμενους που απολύονται ως άμεσο αποτέλεσμα της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Στο διάστημα αυτό που αντιμετωπίζουμε αυτήν τη σοβαρή οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, μία από τις κύριες συνέπειες είναι η αύξηση της ανεργίας. Η ΕΕ πρέπει να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της για να ανταποκριθεί στις συνέπειες της κρίσης, ιδιαίτερα όσον αφορά τη στήριξη που παρέχεται σε όσους έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με την πραγματικότητα της ανεργίας.

Για τους λόγους αυτούς, ψήφισα υπέρ της εν λόγω πρότασης για την κινητοποίηση του ΕΤΠ για την παροχή υποστήριξης στη Λιθουανία, με στόχο την υποστήριξη των εργαζομένων που απολύθηκαν στις 49 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον κλάδο της κατασκευής επίπλων.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Ψήφισα υπέρ της εν λόγω έκθεσης διότι η χρηματοδοτική στήριξη του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠ) θα διατεθεί στους ανέργους εταιρειών του κλάδου κατασκευής επίπλων καθώς, έπειτα από τη μείωση των εξαγωγών του κλάδου, πολλοί εργαζόμενοι απολύθηκαν. Η στήριξη της ΕΕ θα διατεθεί για την υποστήριξη των εργαζομένων όσον αφορά την απόκτηση νέων προσόντων, την αναζήτηση νέων θέσεων εργασίας ή την ίδρυση δικών τους επιχειρήσεων. Με χαροποιεί το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενέκρινε την αίτηση της Λιθουανίας για λήψη κοινοτικής χρηματοδότησης καθώς, κατά τη διάρκεια της ύφεσης, υπάρχουν πολύ περιορισμένες δυνατότητες επιστροφής των εργαζομένων που απολύθηκαν από εταιρείες του κλάδου κατασκευής επίπλων στην αγορά εργασίας και οι μαζικές απολύσεις σε 49 εταιρείες έχουν εξαιρετικά αρνητικό αντίκτυπο στην οικονομική κατάσταση της χώρας. Θα ήθελα να ζητήσω από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να διασφαλίσουν την ομαλή και ταχεία υιοθέτηση αποφάσεων όταν εξετάζουν ζητήματα που αφορούν την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης, διότι η καθυστέρηση τέτοιου είδους αποφάσεων μόνο να επιδεινώσει μπορεί την ήδη δύσκολη κατάσταση που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι. Θα ήθελα να τονίσω ότι η χρηματοδοτική ενίσχυση της ΕΕ θα βοηθήσει τους εργαζομένους που έχουν πληγεί από μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία και το εμπόριο να επανεκταχθούν στην αγορά εργασίας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Όπως και ο κατασκευαστικός τομέας της Λιθουανίας, που αναλύσαμε πρωτότερα, η βιομηχανία επίπλων της χώρας βίωσε επίσης τις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης, καθώς είναι πλέον εκτεθειμένη στα προϊόντα επιθετικών ανταγωνιστών, η παραγωγή των οποίων βρίσκεται σε άλλο στάδιο. Καθώς πληρούνται οι απαιτήσεις εφαρμογής και κινητοποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, θεωρώ ότι η κινητοποίηση αυτή θα βοηθήσει.

Joao Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Μόλις δύο εβδομάδες μετά την έγκριση εκ μέρους του Κοινοβουλίου της κινητοποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση για τις απολύσεις στη Λιθουανία και τη Γερμανία, εγκρίνουμε και πάλι την κινητοποίησή του, αυτή τη φορά για τις απολύσεις που πραγματοποιήθηκαν σε 49 εταιρείες του κλάδου κατασκευής επίπλων της Λιθουανίας. Όπως είπαμε τότε, έχει ήδη περάσει αρκετός καιρός από τότε που ο αριθμός εργαζομένων που απολύθηκαν ξεπέρασε σημαντικά τις αρχικές εκτιμήσεις της Επιτροπής όσον αφορά τον αριθμό εργαζομένων που θα επωφελούνταν από το Ταμείο.

Θα θέλαμε να σας υπενθυμίσουμε ότι πρόκειται για έναν κλάδο που αντιμετώπισε και στην Πορτογαλία σοβαρές δυσκολίες, ιδιαίτερα σε δήμους όπου έχει έντονη παρουσία, όπως οι Paredes και Pacos de Ferreira. Το γεγονός αυτό έχει οδηγήσει και σε αυτές τις περιοχές σε απολύσεις, επιδεινώνοντας την κοινωνική κατάσταση της περιφέρειας.

Με κάθε νέο αίτημα ανάληψης δράσης, καθίσταται περισσότερο σαφές ότι αυτό που απαιτείται περισσότερο από κατευναστικά μέτρα –που ασφαλώς είναι απαραίτητα– είναι επείγοντα μέτρα για την προστασία των παραγωγικών κλάδων και των θέσεων εργασίας: ειδικότερα, αυτών που είναι περισσότερο ευάλωτοι στην κρίση και αυτών που συμμετέχουν στην εκμετάλλευση του αναπτυξιακού δυναμικού κάθε χώρας, προωθώντας τα δημόσια έργα και υποστηρίζοντας τις πολύ μικρές και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τον συνεταιριστικό τομέα...

(Συντετμημένη αιτιολόγηση ψήφου σύμφωνα με το άρθρο 170 του Κανονισμού)

Έκθεση: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση δημιουργήθηκε το 2006 για να παράσχει πρόσθετη στήριξη στους εργαζόμενους που πλήττονται από τις συνέπειες των μεγάλων διαρθρωτικών αλλαγών στη μορφή του παγκόσμιου εμπορίου και να τους ενισχύσει κατά την επανένταξή τους στην αγορά εργασίας. Από την 1η Μαΐου 2009, το πεδίο εφαρμογής του ΕΤΠ διευρύνθηκε ώστε να περιλαμβάνει την παροχή στήριξης στους εργαζόμενους που απολύονται ως άμεσο αποτέλεσμα της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Στο διάστημα αυτό που αντιμετωπίζουμε αυτήν τη σοβαρή οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, μία από τις κύριες συνέπειες είναι η αύξηση της ανεργίας. Η ΕΕ πρέπει να χρησιμοποιήσει όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της για να ανταποκριθεί στις συνέπειες της κρίσης, ιδιαίτερα όσον αφορά τη στήριξη που παρέχεται σε όσους έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με την πραγματικότητα της ανεργίας.

Για τους λόγους αυτούς, ψήφισα υπέρ της εν λόγω πρότασης για την κινητοποίηση του ΕΤΠ για την παροχή υποστήριξης στη Λιθουανία, με στόχο την υποστήριξη των εργαζομένων που απολύθηκαν στις 45 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον κλάδο της κατασκευής ειδών ένδυσης.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Με χαροποιεί το γεγονός ότι σήμερα διενεργήθηκε ψηφοφορία για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης στον κλάδο κατασκευής ειδών ένδυσης της Λιθουανίας, καθώς ο εν λόγω κλάδος έχει πληγεί ιδιαιτέρως από την ύφεση. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι στον κλάδο της κατασκευής ειδών ένδυσης απασχολούνται κυρίως γυναίκες και, λόγω των απολύσεων που επιφέρει η κρίση, μέσα σε ένα έτος, μέχρι τον Ιούλιο του 2009, ο αριθμός των άνεργων γυναικών στη Λιθουανία διπλασιάστηκε. Ψήφισα υπέρ της εν λόγω έκθεσης, καθώς η χρηματοδοτική στήριξη από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠ) θα χρησιμοποιηθεί για μέτρα τόνωσης της απασχόλησης με στόχο την απασχόληση των απολυμένων εργαζομένων το συντομότερο δυνατόν, χρηματοδότηση σπουδών και απόκτησης νέων προσόντων, καθώς και καταβολές επιδομάτων για ανηλίκους ηλικίας κάτω των οκτώ ετών και τη φροντίδα ανάπηρων μελών της οικογενείας. Ως εκ τούτου, αυτή η χρηματοδοτική στήριξη είναι απολύτως αναγκαία στον κλάδο της κατασκευής ειδών ένδυσης καθώς, με τη ριζική πτώση της ζήτησης ειδών ένδυσης στη Λιθουανία και σε περιοχές εξαγωγών, έχει σημειωθεί έκδηλη μείωση του ποσοστού κατασκευής ειδών ένδυσης. Θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι η απόλυση των εν λόγω εργαζομένων δεν έχει απλώς αρνητικό αντίκτυπο στη χώρα και στην τοπική οικονομία, αλλά επηρεάζει αρνητικά και τις ζωές των εργαζομένων.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο κλάδος της κατασκευής ειδών ένδυσης της Λιθουανίας έρχεται να προστεθεί στον κατασκευαστικό τομέα και τον κλάδο κατασκευής επίπλων της χώρας όσον αφορά τις απώλειες από την παγκοσμιοποίηση, με αποτέλεσμα την απόλυση σημαντικού αριθμού εργαζομένων. Η συντριπτική πλειοψηφία υπέρ του μέτρου στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή επιβεβαιώνει την προφανή ορθότητά του. Δεδομένου αυτού, δεν θεωρώ ότι συντρέχει λόγος αρνητικής ψήφου για την κινητοποίηση του Ταμείου στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Joao Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Μόλις δύο εβδομάδες μετά την έγκριση εκ μέρους του Κοινοβουλίου της κινητοποίησης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση για τις απολύσεις στη Λιθουανία και τη Γερμανία, εγκρίνουμε και πάλι την κινητοποίησή του, αυτή τη φορά για τις απολύσεις που πραγματοποιήθηκαν σε 45 εταιρείες του κλάδου κατασκευής ειδών ένδυσης της Λιθουανίας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο εν λόγω κλάδος αντιμετωπίζει σοβαρή κρίση και στην Πορτογαλία, όπου πλήττεται από τις επιπτώσεις της ελευθέρωσης του παγκόσμιου εμπορίου, χωρίς να έχει αναληφθεί η δράση που απαιτείται για την προστασία του.

Κάθε νέο αίτημα κινητοποίησης του εν λόγω Ταμείου καθιστά όλο και πιο επείγοντα τα μέτρα που υποστηρίζουμε: η ανεργία πρέπει να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά και πρέπει να δημιουργηθούν και να προωθηθούν θέσεις εργασίας με δικαιώματα βασισμένα στην ανάπτυξη οικονομικής δραστηριότητας, την τόνωση της δημόσιας απασχόλησης, την ασφάλεια της εργασίας και τη μείωση των ωρών εργασίας χωρίς μείωση των μισθών. Απαιτούνται επίσης μέτρα για την καταπολέμηση της υπεράκτιας μετεγκατάστασης των εταιρειών, με αφετηρία την εξάρτηση των δημόσιων επιδοτήσεων –ιδίως των κοινοτικών επιδοτήσεων– από την εκπλήρωση υποχρεώσεων όπως η προστασία των θέσεων εργασίας και η τοπική ανάπτυξη, μέτρα που επιβάλλουν σαφή ρήξη με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που προξενούν οικονομική και κοινωνική καταστροφή στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπροστά στα μάτια μας.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ΕΕ είναι ένας χώρος αλληλεγγύης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση (ΕΤΠ) δημιουργήθηκε για να εξυπηρετήσει αυτόν τον σκοπό. Αυτή η στήριξη είναι καίρια για να βοηθήσουμε τους άνεργους και τα θύματα των μετεγκαταστάσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης.

Ολοένα και περισσότερες εταιρείες επανεγκαθίστανται επωφελούμενες του χαμηλότερου εργατικού κόστους σε ορισμένες χώρες, ιδιαίτερα στην Κίνα και την Ινδία, με επιζήμιες συνέπειες για χώρες που τηρούν τα δικαιώματα των εργαζομένων. Το ΕΤΠ αποσκοπεί στην παροχή βοήθειας σε εργαζομένους που πέφτουν θύματα μετεγκαταστάσεων εταιρειών, και για να επιτευχθεί αυτό, είναι ουσιώδους σημασίας οι εργαζόμενοι αυτοί να έχουν πρόσβαση σε νέες θέσεις εργασίας στο μέλλον. Το ΕΤΠ έχει χρησιμοποιηθεί ήδη στο παρελθόν από άλλες χώρες της ΕΕ, ιδίως από την Πορτογαλία και την Ισπανία· συνεπώς θα πρέπει να χορηγήσουμε τώρα αυτήν την ενίσχυση στη Λιθουανία.

Εκθέσεις: Barbra Matera (A7-0047/2010 και A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ των δύο εκθέσεων της Barbara Matera για την παροχή χρηματοδοτικής στήριξης για απολυμένους εργαζομένους στη Λιθουανία από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω τους συναδέλφους που ψήφισαν υπέρ, καθώς απαιτούνταν ειδική πλειοψηφία και τα τρία έμπτα των ψηφισάντων για την έγκριση των εκθέσεων.

Και οι δύο εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση στον κλάδο της κατασκευής επίπλων και στον κλάδο της κατασκευής ειδών ένδυσης αντιπροσωπεύουν μία από τις οξύτερες περιπτώσεις ανεργίας στη Λιθουανία. Τα ποσά δεν είναι μεγάλα για την ΕΕ, αλλά θα ανακουφίσουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι λιθουανοί εργαζόμενοι.

Αυτό ισχύει για όσους απασχολούνταν στις 49 επιχειρήσεις του κλάδου της κατασκευής επίπλων, όπου οι απολυμένοι εργαζόμενοι θα λάβουν 662.088 ευρώ από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση, καθώς και όσους απασχολούνταν στις 45 επιχειρήσεις του κλάδου κατασκευής ειδών ένδυσης, όπου το ποσό ανέρχεται στα 523.481 ευρώ.

Ακόμη και αν αυτό είναι ίσως μόνο η κορυφή του παγόβουνου όσον αφορά το πρόβλημα της ανεργίας στη Λιθουανία, η οικονομική υποστήριξη θα βοηθήσει εκείνους που βρίσκονται σε μεγαλύτερη ανάγκη.

Andrew Henry William Brons (NI), γραπτώς. – (EN) Δεν είμαστε υπέρ του να είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση υπεύθυνη για την παροχή βοήθειας σε απολυμένους εργαζομένους (ή για οτιδήποτε άλλο). Θα αντιτιθέμεθα στη διάθεση χρημάτων στο Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση όπως θα αντιτιθέμεθα στη διάθεση χρημάτων σε όλα τα ταμεία της ΕΕ. Πιστεύουμε ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να βοηθούν τους απολυμένους εργαζομένους τους. Εντούτοις, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση έχει χρήματα που έχουν ήδη διατεθεί σε αυτό και αυτά τα χρήματα προήλθαν από τα κράτη μέλη. Αν υπήρχε πρόταση για τη διάθεση των χρημάτων του ΕΤΠ σε απολυμένους εργαζομένους στη Βρετανία, θα ψηφίζαμε υπέρ της και θα επικρινόμασταν αν δεν το κάναμε. Πρέπει, ως εκ τούτου, να ψηφίσουμε υπέρ της ενδεδειγμένης χρήσης του Ταμείου για τα υπόλοιπα κράτη μέλη. Εντούτοις, σκοπεύουμε να διασφαλίσουμε ότι στο μέλλον θα διατεθούν χρήματα για τους απολυμένους εργαζομένους της Βρετανίας και αν διαπιστώσουμε ότι δεν είναι επιλέξιμοι, θα ψηφίσουμε κατά του συνόλου των κινητοποιήσεων του Ταμείου στο μέλλον.

Jean-Luc Melenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Η σκέψη της θυσίας των λιθουανών εργαζομένων στον βωμό της παγκοσμιοποίησης είναι αυτό που με παροτρύνει σε αποχή από την ψηφοφορία. Καθώς βυθίστηκαν σε αυτήν την κατάσταση εξαιτίας των συνεπειών των νεοφιλελεύθερων πολιτικών που υποστηρίχθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα μπορούσε να αισθανθεί κανείς δικαιολογημένος αν ψήφιζε κατά των πενιχρών ποσών που η ελίτ της Ευρώπης θέλει να τους δώσει. Εντούτοις, ακόμη και το λίγο μπορεί να απαλύνει τον πόνο τους. Η λογική του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσαρμογής στην Παγκοσμιοποίηση εξακολουθεί, ωστόσο, να είναι απαράδεκτη. Στο βασίλειο των ευρωκρατών, η καθαρή συνείδηση δεν στοιχίζει ακριβά.

Έκθεση: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, στην έκθεση του κ. Giegold διατυπώνονται ορισμένες ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις όσον αφορά την τρέχουσα οικονομική κρίση, τη χειρότερη κρίση από την έναρξη της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Θα ήθελα να τονίσω ότι σε μια ερώτηση που απηύθηνα πρόσφατα στην Επιτροπή, έθεσα ένα θέμα αναφορικά με τα όρια του πεδίου εφαρμογής του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης που μπορεί να υπερβαίνονται σε ορισμένες εξαιρετικές περιπτώσεις, όπως η εφαρμογή σχεδίων δημόσιων κτιρίων και κοινωνικής στέγασης. Τέτοιου είδους έργα προορίζονται, στην πραγματικότητα για κοινωνικούς σκοπούς και συνιστούν απάντηση στις έκτακτες στεγαστικές ανάγκες που βιώνουν ιδιαίτερος οι μεγάλες πόλεις και μπορεί συνεπώς να είναι σκόπιμη η αντιμετώπιση προβλημάτων τέτοιου τύπου με εξαιρετικά μέτρα.

Ως εκ τούτου, θεωρώ σκόπιμο να υιοθετήσει η Επιτροπή πολύ σαφή θέση ώστε να μπορεί να εκδίδει οδηγίες προς τα κράτη μέλη όσον αφορά δημοσιονομικά όρια και όρια δαπανών που επιβάλλουν οι παράμετροι του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης στις τοπικές αρχές που, ιδιαιτέρως όταν πρόκειται για μεγάλες αρχές, χρειάζονται σημαντικές επενδύσεις σε υποδομές.

Sophie Auconie (PPE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την ετήσια δήλωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ευρωζώνη και τα δημόσια οικονομικά. Αυτό που θυμάμαι, πρωτίστως, από την εν λόγω έκθεση, η οποία περιέχει πλήθος αναλύσεων και προτάσεων, είναι η έκκληση για ενίσχυση της ευρωπαϊκής οικονομικής διακυβέρνησης και ειδικότερα, για βελτίωση του συντονισμού των δημοσιονομικών πολιτικών. Ανάπτυξη και αλληλεγγύη: αυτές είναι οι δύο λέξεις-κλειδιά που πρέπει να καθοδηγούν την ευρωπαϊκή μας οικονομική στρατηγική. Ανάπτυξη, γιατί χωρίς αυτήν δεν θα είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε την κοινωνική πρόκληση. Αλληλεγγύη γιατί είναι ο λόγος ύπαρξης της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης και θα είναι το μέλλον της.

Liam Aylward και Pat the Cope Gallagher (ALDE), γραπτώς. – (GA) Οι βουλευτές του κόμματος Fianna Fail του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Pat the Cope Gallagher και Liam Aylward, αντιτίθενται σθεναρά στις προτάσεις της εν λόγω έκθεσης όσον αφορά την καθιέρωση κοινής ενοποιημένης φορολογικής βάσης για τις εταιρείες (ΚΕΦΒΕ).

Μια κοινή ενοποιημένη φορολογική βάση για τις εταιρείες στην Ευρώπη δεν θα βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ούτε τη λειτουργία της ενιαίας αγοράς και, επιπλέον, η ΚΕΦΒΕ θα μπορούσε να επηρεάσει τις μικρές ανοικτές οικονομίες, όπως η οικονομία της Ιρλανδίας. Το ζήτημα της φορολογίας εμπίπτει στην αρμοδιότητα των επιμέρους κρατών μελών και η ιρλανδική κυβέρνηση έχει το δικαίωμα να κάνει χρήση του δικαιώματος αρνησικυρίας της σε σχέση με οποιοδήποτε φορολογικά μέτρα, συμπεριλαμβανομένης της ΚΕΦΒΕ. Το δικαίωμα αυτό κατοχυρώνεται στις συνθήκες, συμπεριλαμβανομένης της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Υποστηρίζω την εν λόγω έκθεση καθώς πιστεύω ότι επισημαίνει εκτενώς τα προβλήματα της ευρωζώνης και των δημόσιων οικονομικών. Έχει σημειωθεί περαιτέρω πτώση της απασχόλησης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προβλέπεται ότι η τάση αυτή θα συνεχιστεί. Οι χαοτικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις ορισμένων κρατών μελών, που εφαρμόζονται χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο, απειλούν τη σταθερότητα ολόκληρης της ΕΕ. Οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις διανύουν μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο, καθώς τόσο τα κράτη μέλη όσο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν κατόρθωσαν να ελέγξουν και να διασφαλίσουν τη διάθεση κεφαλαίων που προορίζονταν για τις τράπεζες για τον κύριο στόχο τους, την παροχή δηλαδή προτιμιασικών δανείων σε μικρές επιχειρήσεις. Είναι επίσης πολύ σημαντικό να υποστηρίξουμε την ανάπτυξη της ευρωζώνης και να λάβουμε τα ενδεδειγμένα μέτρα για τη δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για τα κράτη μέλη που σκοπεύουν να προσχωρήσουν στην ευρωζώνη.

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ της Ετήσιας Δήλωσης του 2009 για την Ευρωζώνη και τα Δημόσια Οικονομικά. Υποστηρίζω την πρόταση της έκθεσης, σύμφωνα με την οποία καλείται η Ευρωομάδα να διευκολύνει την ταχεία ένταξη στην ευρωζώνη εκείνων των κρατών μελών που επιθυμούν να προσχωρήσουν και που πληρούν τις καθορισμένες προϋποθέσεις. Θεωρώ καίρια τη βελτίωση της ρύθμισης και της εποπτείας των χρηματοπιστωτικών αγορών, καθώς και τον περιορισμό των εσωτερικών και εξωτερικών ελλειμμάτων για τη διευκόλυνση της επιτυχούς ανάπτυξης της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Επίσης, πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη προσοχή στα προβλήματα που σχετίζονται με τη φορολογική πειθαρχία. Η μελλοντική στρατηγική ΕΕ 2020 πρέπει να εξετάσει πολιτικές για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και την προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης ούτως ώστε να είμαστε σε θέση να αποτρέψουμε νέες οικονομικές κρίσεις. Ταυτόχρονα, τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να συνεργαστούν για τη μείωση των δημοσιονομικών ανισορροπιών. Η εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών είναι ουσιώδης προϋπόθεση για τη διασφάλιση της αειφόρου οικονομικής ανάπτυξης. Μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα διαδραματίζει μεγαλύτερο ρόλο στην παρακολούθηση της οικονομικής ανάπτυξης των κρατών μελών. Σύμφωνα με το άρθρο 121, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να απευθύνει προειδοποιήσεις στις χώρες που δεν συμμορφώνονται με τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Ψήφισα υπέρ της εν λόγω έκθεσης, διότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στο γεγονός ότι ενώ τα ανεπτυγμένα κράτη εξέρχονται σταδιακά από την παγκόσμια κρίση, η κατάσταση στις αναπτυσσόμενες χώρες επιδεινώνεται. Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη της ευρωζώνης πρέπει να ενθαρρύνουν τη διαδικασία της ολοκλήρωσης στον τομέα της οικονομικής και νομισματικής πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να υποστηρίξουν την επέκταση της ευρωζώνης. Τάσσομαι υπέρ της έκκλησης προς την ΕΚΤ να υποστηρίξει τις προσπάθειες των κρατών μελών εκτός της ευρωζώνης να υιοθετήσουν το ευρώ, ειδικά σε περιπτώσεις στις οποίες κράτη μέλη έχουν αποδείξει την ικανότητά τους να εφαρμόζουν χρηστή και σταθερή φορολογική πειθαρχία. Θα ήθελα να επισημάνω επίσης ότι, προκειμένου να αποφευχθούν χρηματοπιστωτικές κρίσεις στο μέλλον πρέπει να καλέσουμε την Ευρωομάδα, το Συμβούλιο και την ΕΚΤ να εντείνουν τον συντονισμό της δράσης τους σε θέματα συναλλαγματικής πολιτικής. Συνεπώς, παρά την κρίση, έχει σημειωθεί μικρή μόνο πρόοδος στις προσπάθειες για μια κοινή διεθνή εκπροσώπηση της ευρωζώνης. Η μεγαλύτερη ανησυχία είναι ότι παρά το γεγονός ότι πραγματοποιείται κάθε δυνατή προσπάθεια για τη σταθεροποίηση του τομέα της νομισματικής και φορολογικής πολιτικής, τα ποσοστά απασχόλησης στην ΕΕ εξακολουθούν να παρουσιάζουν πτωτική τάση και η ανεργία και η κοινωνική απομόνωση αυξάνονται.

Nessa Childers (S&D), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης Giegold διότι απαιτείται συνεχής και διεξοδικός διάλογος σχετικά με τα διάφορα ζητήματα που εγείρονται σε αυτήν την έκθεση. Πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τα διαφορετικά εταιρικά φορολογικά συστήματα δεν προσφέρουν στις εταιρείες μέσα αποφυγής των ευθυνών τους να παρέχουν μερίδιο των κερδών τους για τη στήριξη της κοινωνίας μέσω ενός δίκαιου εταιρικού φορολογικού συστήματος. Εντούτοις, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να αποδοθεί στον αρνητικό αντίκτυπο που θα μπορούσε να έχει η ΚΕΦΒΕ στις μικρές χώρες όπως η Ιρλανδία, η εσημερία και τα επίπεδα απασχόλησης των οποίων εξαρτώνται, σε μεγάλο βαθμό, από την ικανότητα της χώρας να προσελκύει ξένες επενδύσεις. Το Εργατικό Κόμμα της Ιρλανδίας δεν υποστηρίζει την καθιέρωση της ΚΕΦΒΕ.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Δήλωσα αποχή στη συγκεκριμένη έκθεση. Πρέπει να παρατηρήσουμε ότι η οικονομική ύφεση δεν υποχωρεί, καθώς η οικονομική κατάσταση όλων σχεδόν των κρατών μελών είναι σαφώς αρνητική και η ανεργία αυξάνεται. Το ειδικό πρόβλημα δεν είναι τα "υγιή" δημοσιονομικά. Χώρες σαν την Ελλάδα

αντιμετωπίζουν πρόβλημα στον δημόσιο δανεισμό που οφείλεται τόσο στις κερδοσκοπικές επιθέσεις των αγορών όσο και στα θεσμικά και πολιτικά προβλήματα της ΟΝΕ. Η κρίση των δημόσιων ελλειμμάτων, γενικευμένο φαινόμενο όλης της Ε.Ε., οφείλεται εκτός των άλλων στο μεγάλο μέγεθος της φοροδιαφυγής, κάτι που ξεχνά η Επιτροπή. Πέραν τούτου, τα πακέτα στήριξης των τραπεζών από τις εθνικές κυβερνήσεις αύξησαν επίσης τα δημόσια ελλείμματα, όπως ομολογεί και η Ισπανική Προεδρία μετά από σχετική ερώτησή μου. Σε κάθε περίπτωση, η εμμονή στο Σύμφωνο Σταθερότητας, και μάλιστα σε περιόδους ύφεσης, είναι καταστροφική. Οδηγεί στην όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων, στην περικοπή των δημόσιων επενδύσεων, αυξάνει την ανεργία και υπονομεύει τις αναπτυξιακές προοπτικές των χωρών. Γι' αυτό πρέπει ν' αλλάξει το αντιαναπτυξιακό και αντικοινωνικό Σύμφωνο Σταθερότητας και να διαμορφωθεί διαφορετικό πλαίσιο άσκησης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής με προμετωπίδες την εργασία και τις κοινωνικές ανάγκες και την αειφόρο βιώσιμη ανάπτυξη.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (ΕΝ) Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου σοβαρής οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειες συντονισμού των μακροοικονομικών στρατηγικών και των στρατηγικών διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων πέρα από εθνικά σύνορα προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις ανισορροπίες που παρακωλύουν τη δημιουργία θέσεων εργασίας. Συμμερίζομαι τις ανησυχίες σχετικά με τις ανισορροπίες στην ευρωζώνη, όπως η κερδοσκοπία στον κατασκευαστικό τομέα, οι υπερβολές της οποίας συμβάλλουν σε ασύμμετρες κρίσεις, και καλώ την Επιτροπή να μελετήσει πιθανούς μηχανισμούς βελτίωσης της οικονομικής διακυβέρνησης της ευρωζώνης και περιορισμού της επέκτασης των εν λόγω ανισορροπιών. Η ανάγκη αυστηρότερης ρύθμισης και εποπτείας της χρηματοπιστωτικής κρίσης είναι πιο επείγουσα παρά ποτέ. Κάθε ευρωπαϊκή συζήτηση σχετικά με μια κοινή ενοποιημένη φορολογική βάση για τις εταιρείες πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες των περιφερειών που βρίσκονται στα όρια της ΕΕ όπως η Ιρλανδία και την ικανότητά προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδύσεων (ΑΞΕ) των περιφερειών αυτών. Η ΚΕΦΒΕ δεν έχει να κάνει με έναν κοινό φορολογικό συντελεστή. Η φορολογία των εταιρειών εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους. Επιδίωξη της ΚΕΦΒΕ είναι η θέσπιση μιας κοινής νομικής βάσης για τον υπολογισμό των κερδών των εταιρειών που είναι εγκατεστημένες σε τουλάχιστον δύο κράτη μέλη, η μείωση του γραφειοκρατικού φόρτου των εταιρειών για την επίτευξη συμμόρφωσης με τους φορολογικούς κώδικες των κρατών στα οποία δραστηριοποιούνται.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (ΡΤ) Η χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση έχει προξενήσει μεγάλες δυσκολίες στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αντανακλώνται στη σοβαρή κατάσταση των δημόσιων οικονομικών τους. Οι περισσότερες χώρες έχουν υπέρογκα χρέη, ως εκ τούτου χρειάζονται επείγοντως μέτρα που συμβάλλουν στη σταθερότητα και την ανάπτυξη προκειμένου να επιτευχθεί μεγαλύτερη ισορροπία.

Η μείωση του δημόσιου χρέους και η αναθεώρηση των προτεραιοτήτων των κρατών μελών είναι ουσιώδους σημασίας για την αποτελεσματική χρησιμοποίηση των δημόσιων πόρων και, ειδικότερα, για τη δημιουργία της βάσης για πολιτικές που ενισχύουν την οικονομική ανάπτυξη και, κατά συνέπεια, την κοινωνική ευημερία. Η αναθεώρηση της φορολογικής πολιτικής είναι ουσιαστική για την καθιέρωση κατάλληλων οικονομικών κινήτρων, καθώς μόνο με μια ισχυρή οικονομία θα κατορθώσουμε να ξεπεράσουμε τις τρέχουσες δυσκολίες και να προετοιμαστούμε για το μέλλον.

Marian Harkin (ALDE), γραπτώς. – (ΕΝ) Δεν υποστηρίζω την παράγραφο 29 διότι ζητεί τη θέσπιση μιας ΚΕΦΒΕ. Ένα από τα πράγματα που ακούμε για την ΚΕΦΒΕ είναι ότι θα είναι αποδοτικότερη και ότι θα απλουστεύσει τα πράγματα. Δεδομένου ότι, όπως έχουν τα πράγματα, οι εταιρείες μπορούν να επιλέξουν κατά πόσον θα συμμετέχουν, θα καταλήξουμε να έχουμε 28 φορολογικές βάσεις αντί για τις 27 που έχουμε σήμερα. Αυτό δεν είναι απλούστευση. Με τη μορφή που προτείνεται σήμερα, η ΚΕΦΒΕ θα σήμαινε την αναδιανομή των ευρωπαϊκών κερδών σε ολόκληρη την ΕΕ, συνεπώς μια χώρα όπως η Ιρλανδία, που εξάγει μεγάλο μέρος της παραγωγής της, θα τιμωρείτο αφού τα κέρδη θα σημειώνονταν, φυσικά, στα σημεία πώλησης. Αυτό φαίνεται λίγο παράξενο καθώς η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων είναι στην καρδιά της ΕΕ. Συνεπώς, αν χρησιμοποιήσουμε την ΚΕΦΒΕ, θα καταλήγαμε στην τιμωρία των εξαγωγικών χωρών. Η καθιέρωσή της θα παρέβλαπτε το δυναμικό προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδύσεων της Ευρώπης, διότι οι κανόνες αυτοί καθ'αυτοί δεν θα ίσχυαν στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται οι επενδύσεις, αλλά θα σχετιζόταν με έναν περίπλοκο τύπο που μπορεί να υπολογιστεί μόνο αναδρομικά, πράγμα που θα ζημίωνε το δυναμικό προσέλκυσης άμεσων ξένων επενδύσεων των χωρών μας.

Jean-Luc Melenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Θα ψηφίσω κατά της εν λόγω έκθεσης, η οποία προάγει τυφλά τη νεοφιλελεύθερη λογική που είναι υπεύθυνη για την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική κρίση, οι συνέπειες της οποίας πλήττουν όλους μας. Το κείμενο που προτάθηκε δεν είναι μόνο δογματικό, αλλά επιδεικνύει επίσης περιφρόνηση για τους λαούς, ιδιαίτερα για τους Έλληνες. Πώς μπορεί το Κοινοβούλιο να ψηφίσει ένα τόσο επαισχυντό κείμενο που αμφισβητεί την είσοδο της Ελλάδας στην ευρωζώνη υπό το πρίσμα του δημοσιονομικού ελλείμματος που δημιουργήθηκε από τις πολιτικές που υποστηρίζει; Σαφώς, αυτή η Ευρώπη είναι άλλος ένας εχθρός του λαού.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η οικονομική κρίση που έχει πλήξει την ΕΕ και εξακολουθεί να είναι ιδιαίτερα αισθητή, έχει αποκαλύψει ορισμένα κενά στην κοινοτική νομισματική πολιτική και στα δημόσια οικονομικά ορισμένων κρατών μελών. Πρέπει να μάθουμε από τα λάθη που πραγματοποιήθηκαν ώστε να μπορέσουμε να τα αποφύγουμε στο μέλλον.

Η ΕΕ χρειάζεται βελτίωση σε πολλούς τομείς, ιδίως όσον αφορά τη νομισματική πολιτική, τη βελτίωση του συντονισμού και της συνεργασίας στην οικονομική πολιτική και την παρακολούθηση των δημόσιων οικονομικών των κρατών μελών. Πρέπει επίσης να αφοσιωθεί στην αντιμετώπιση της ενεργειακής εξάρτησης και στη δημιουργία μεγάλου αριθμού νέων θέσεων εργασίας σε σύγχρονους και βιώσιμους από περιβαλλοντική άποψη κλάδους.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE), γραπτώς. – Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος -εκφράζει ικανοποιητικά και με έντονο ύφος προς το Συμβούλιο το πρόβλημα της αναμενόμενης συρρίκνωσης της απασχόλησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που αφορά ιδιαίτερα και την Ελλάδα, ενώ δίνει έμφαση στα έκτακτα μέτρα ανάκαμψης που επιβάλλεται να ληφθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Στα άρθρα 12 - 18 που αναφέρονται στη βελτίωση του συντονισμού της συνεργασίας στον τομέα της οικονομικής πολιτικής, τονίζονται οι ανισορροπίες που σημειώνονται εντός της ευρωζώνης λόγω της έλλειψης συνοχής στις οικονομικές και κυρίως στις εμπορικές πολιτικές των κρατών μελών σε περίοδο οικονομικής ύφεσης. Θεωρώ, επίσης, ότι η επίσημη προτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς την Επιτροπή για την έκδοση ευρωμολόγων και για την κοινή αντιμετώπιση των προκλήσεων εντός της ευρωζώνης (άρθρο 26) αποκτά ιδιαίτερη σημασία ενόψει της πολιτικής που θα αποφασίσει να ακολουθήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση το προσεχές διάστημα.

Raul Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ακολούθησα τη θέση του εισηγητή μας, του κ. Giegold, σε αυτό το θέμα και ψήφισα υπέρ της έκθεσής του. Η Ετήσια Δήλωση της Επιτροπής για την ευρωζώνη αποσκοπεί στην ενθάρρυνση εκτενούς διαλόγου σχετικά με τις οικονομικές πολιτικές της ευρωζώνης. Ειδικότερα παρουσιάζει, αφενός, τις απόψεις της Επιτροπής όσον αφορά τις προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει η οικονομία της ευρωζώνης και, αφετέρου, την ανάλυση της Επιτροπής για την κατάλληλη απόκριση των οικονομικών πολιτικών.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Στην ομιλία μου αναφέρθηκα στην κατάσταση που επικρατούσε στην ευρωζώνη και στα δημόσια οικονομικά το 2009. Η ετυμολογία που εξέφρασα με την ψήφο μου έχει ευρύτερο πλαίσιο.

Όπως προέβλεπαν οι οικονομολόγοι, το 2009 ήταν το δυσκολότερο έτος για τα κράτη μέλη που επλήγησαν από την κρίση. Το ΑΕγχΠ της Ένωσης μειώθηκε κατά 4%, η βιομηχανική παραγωγή κατά 20%, η ανεργία αυξήθηκε στα 23 εκατομμύρια και ούτω καθ' εξής. Τα έξοδα της καταπολέμησης της κρίσης οδήγησαν σε σημαντική επιδείνωση της κατάστασης των δημόσιων οικονομικών. Εντούτοις, ορισμένες χώρες παρουσίαζαν, ακόμη και πριν από την ύφεση, υψηλό επίπεδο δημόσιου χρέους, γεγονός που ερχόταν σε αντίθεση με το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης.

Για την ευρωζώνη, η χρηματοπιστωτική κρίση αποδείχθηκε η μεγαλύτερη πρόκληση στην ιστορία της. Η κρίση αποκάλυψε ανελέητα τις αδυναμίες του συστήματος του κοινού νομίσματος. Η σοβαρότερη από αυτές είναι, αναμφίβολα, η ύπαρξη τεράστιων διαφορών μεταξύ των χωρών της ευρωζώνης όσον αφορά τη σταθερότητα των δημόσιων οικονομικών τους και το επίπεδο χρέους. Κατέστη ξαφνικά εμφανές ότι το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, το οποίο θα έπρεπε, καταρχήν, να συνιστά εγγύηση για την εκπλήρωση των κριτηρίων σύγκλισης, περιφρονούνταν από τις εθνικές αρχές, αλλά και από τις αρχές της ΕΕ. Η έλλειψη πειθαρχίας και η έλλειψη κατάλληλου συστήματος κυρώσεων οδήγησαν, συνεπώς, σε κρίση του κοινού νομίσματος. Πολλοί πολιτικοί που δεν είναι υπέρ της ευρωπαϊκής οικονομικής ολοκλήρωσης έχουν ήδη ανακοινώσει την κατάρρευση της ευρωζώνης, και διαδίδουν ένα όραμα καταστροφής για ολόκληρη τη διαδικασία ολοκλήρωσης.

Πιστεύω, ωστόσο, ότι οι απόψεις αυτές δεν είναι δικαιολογημένες και είναι καθαρά θεωρητικές, διότι η ευρωζώνη αντιμετωπίζει μια ευκαιρία ενδελεχούς μεταρρύθμισης, που θα βελτιώσει τους μηχανισμούς εποπτείας και θα διασφαλίσει μεγαλύτερο συντονισμό. Πρέπει απλώς η εκτέλεση της διαδικασίας αυτής να είναι ορθολογική.

Έκθεση: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Ο διορισμός ενός κορυφαίου επαγγελματία όπως ο Vitor Constancio ως Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας θα ενισχύσει την αξία των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών πολιτικών που υποστηρίζει αυτό το ίδρυμα. Ο Vitor Constancio αναλαμβάνει τη θέση του Αντιπροέδρου της ΕΚΤ μια δύσκολη περίοδο για την ευρωζώνη. Εντούτοις, οι απόψεις του σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ανταποκριθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση στην κρίση που αντιμετωπίζει η Ελλάδα επισημαίνουν ότι έχει όραμα και γνωρίζει πώς να προστατεύσει το ευρωπαϊκό νόμισμα. Το βιογραφικό σημείωμα του κ. Constancio είναι εντυπωσιακό. Το γεγονός ότι είναι Διοικητής της Τράπεζας της Πορτογαλίας (Banco de Portugal) επιβεβαιώνει τα διαπιστευτήριά του ως επαγγελματία. Αυτό μου θυμίζει απλώς το πρόσφατο περιστατικό σχετικά με τον πολιτικό διορισμό ενός αντιπροέδρου της Εθνικής Τράπεζας της Ρουμανίας, το εκ διαμέτρου αντίθετο του υποδειγματικού

επαγγελματία που αντιπροσωπεύει ο κ. Constancio. Ευτυχώς, η Εθνική Τράπεζα της Ρουμανίας διαθέτει επίσης πολύ μεγάλο αριθμό επαγγελματιών και η πορεία της κατά τη διάρκεια της τρέχουσας οικονομικής κρίσης ήταν άψογη. Οι εθνικές τράπεζες, όμως, θα πρέπει να είναι το τελευταίο μέρος όπου πραγματοποιούνται διορισμοί με βάση πολιτικά κριτήρια αντί για κριτήρια ικανότητας. Ο κ. Constancio υποβλήθηκε σε μια δύσκολη ακρόαση ενώπιον της Επιτροπής Οικονομικής και Νομισματικής Πολιτικής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Παρ' όλα αυτά, ο κ. Constancio δεν κλονίστηκε ούτε μία φορά, εκφράζοντας διαρκώς συνεπείς απόψεις και καθιστώντας φανερό ότι το όραμά του για το μέλλον της ευρωζώνης είναι ακλόνητο.

Joao Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Καθόλη τη διάρκεια της θητείας του ως Διοικητή της Τράπεζας της Πορτογαλίας, ο Vitor Constancio υπήρξε πιστός οπαδός των κατευθυντήριων γραμμών που επιβάλλονταν στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές υπήρξαν ιδιαίτερα επιζήμιες για τα εθνικά συμφέροντα και την εθνική κυριαρχία και συνιστούν επίθεση ενάντια στα δικαιώματα των εργαζομένων και του λαού της Πορτογαλίας.

Είναι ευρέως γνωστό ότι ζητούσε επανειλημμένα συγκράτηση των μισθών σε μια χώρα στην οποία αφθονούν οι χαμηλοί μισθοί και η οποία παρουσιάζει κραυγαλέες κοινωνικές ανισότητες. Αυτά συνιστούν επίσης αποτέλεσμα της άδικης κατανομής εισοδημάτων, που τιμωρεί τους εργαζομένους προς όφελος του κεφαλαίου. Είναι επίσης γνωστό ότι απέτυχε όσον αφορά τις δραστηριότητες εποπτείας του τραπεζικού συστήματος που του είχαν ανατεθεί.

Θα συνεχίσουμε, όπως κάναμε ανέκαθεν, να αντιτιθέμεθα σθεναρά και έντονα σε επιχειρήματα υπέρ των παράλογων κριτηρίων του συμφώνου σταθερότητας και των κατευθυντήριων γραμμών συναλλαγματικής πολιτικής και άλλων μακροοικονομικών κατευθυντήριων γραμμών, καθώς και στην υποτίμηση της παραγωγής και της εργασίας –στην οποία ο Vitor Constancio έχει διαδραματίσει κεντρικό ρόλο.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Αυτή η ψηφοφορία σχετικά με τη σύσταση του Συμβουλίου για τον διορισμό του Vitor Constancio ως Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας δεν μας εκπλήσσει. Οι ενέργειές του ως Διοικητή της Τράπεζας της Πορτογαλίας συμβάδιζαν πάντοτε με τις φιλελεύθερες κατευθυντήριες γραμμές της ΕΚΤ.

Οι πολιτικές που ασκούνται από την ΕΚΤ και επιβάλλονται από αυτήν στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες είναι ιδιαίτερα επιζήμιες για τα εθνικά συμφέροντα και την εθνική κυριαρχία και συνιστούν επίθεση στα δικαιώματα των εργαζομένων και του λαού της Πορτογαλίας, είναι ουσιαστικά οι ίδιες με τις πολιτικές που υποστήριζε και εξακολουθεί να υποστηρίζει ο Δρ Constancio ως Διοικητής της Τράπεζας της Πορτογαλίας. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια σε αυτές τις πολιτικές, ανεξαρτήτως του ποιος εμπλέκεται στη διαχείρισή τους.

Για αυτόν τον λόγο ψηφίσαμε κατά της εν λόγω έκθεσης, καθώς οι απαντήσεις που προσφέρει επαναβεβαιώνουν τη συνήθη γραμμή της ΕΚΤ. Υποστηρίζει τα παράλογα κριτήρια του συμφώνου σταθερότητας και κατευθυντήριες γραμμές συναλλαγματικής πολιτικής και άλλες μακροοικονομικές κατευθυντήριες γραμμές και υποτιμά διαρκώς τον ρόλο της παραγωγής και της εργασίας.

Astrid Lulling (PPE), γραπτώς. – (FR) Έχοντας πλήρη επίγνωση των δεδομένων αρνήθηκα να δώσω την έγκρισή μου στον διορισμό του κ. Vitor Constancio ως μελλοντικού Αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Δεν αμφισβητείται το πρόσωπο του κ. Vitor Constancio, ούτε οι ικανότητές του, τις οποίες, οφείλω να προσθέσω, επιδεικνύει με κάποιο ταλέντο. Θα θέλαμε πραγματικά πολύ να τον πιστέψουμε.

Όμως, οι χιλιάδες Πορτογάλοι που καταστράφηκαν εξαιτίας της απερισκεψίας του και της έλλειψης προνοητικότητας εκ μέρους του είναι η ζωντανή απόδειξη του ολέθριου ιστορικού του ως επικεφαλής της κεντρικής τράπεζας της Πορτογαλίας. Τρία τόσο σημαντικά περιστατικά είναι πολλά για έναν άνθρωπο.

Πώς μπορεί κάποιος που απέτυχε στην ίδια του τη χώρα να φιλοδοξεί τώρα να καταστεί επικεφαλής της εποπτείας στην Ευρώπη; Διατύπωσα το προκλητικό σχόλιο ότι είναι λίγο σαν να δίνεις ράβδους δυναμίτη σε πυρομανή.

Οι λέξεις αυτές είχαν έντονη απήχηση στην Πορτογαλία. Όπως και εγώ, οι Πορτογάλοι δεν μπορούν να αντιληφθούν πώς κάποιος που απέτυχε με αυτόν τον τρόπο μπορεί να προαχθεί στο ανώτατο επίπεδο.

Γενικά μιλώντας, λυπάμαι που το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν ακολουθεί τον δρόμο της Γερουσίας των ΗΠΑ και δεν προβαίνει σε διορισμούς που θα είναι καθοριστικοί για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το 2008 πέρασα πολλούς μήνες συμμετέχοντας σε μια εξεταστική επιτροπή του πορτογαλικού κοινοβουλίου. Η επιτροπή αυτή διαπίστωσε και ανέφερε σοβαρές αδυναμίες εποπτείας, που είχαν ως αποτέλεσμα την κρατικοποίηση μιας τράπεζας το 2008. Μια άλλη συνέπεια που γίνεται αισθητή ακόμη και σήμερα είναι ότι εκατοντάδες πελάτες μιας άλλης τράπεζας δεν είναι σε θέση να μετακινήσουν τα χρήματα που

επένδυσαν (σε πολλές περιπτώσεις, τις οικονομίες μιας ζωής). Αναφέρομαι στις *Banco Portugues de Negocios* και *Banco Privado Portugues*.

Την περίοδο εκείνη επέκρινα επανειλημμένα και δημοσίως τον τρόπο με τον οποίο ο Δρ Constancio εκτελούσε τα εποπτικά του καθήκοντα ενόσω ήταν επικεφαλής της Τράπεζας της Πορτογαλίας. Το γεγονός ότι είναι Πορτογάλος και η αφοσίωσή μου στην Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) δεν μου επιτρέπουν να καταψηφίσω την έκθεση. Εντούτοις, η συνείδησή μου, ακόμη και η διανοητική μου εντιμότητα, δεν θα μπορούσαν να μου επιτρέψουν να ψηφίσω υπέρ ενός διορισμού που θα καταστήσει τον κ. Constancio επόπτη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Έκθεση: Ines Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Υποστήριξα τον προτεινόμενο διορισμό της κ. Rasa Budbergyte ως μέλους του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ο προτεινόμενος διορισμός της χαίρει πολύ ευνοϊκής αντιμετώπισης τόσο στη Λιθουανία όσο και στην Ευρώπη, καθώς διαθέτει μεγάλη επαγγελματική εμπειρία και έχει θεσπίσει ένα ανεξάρτητο ελεγκτικό σύστημα υψηλής ποιότητας στη Λιθουανία. Στην Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού, ο προτεινόμενος διορισμός της κ. Budbergyte πραγματοποιήθηκε με πολύ υψηλά ποσοστά – σχεδόν όλα τα μέλη ενέκριναν τον διορισμό της. Είναι μια ικανή ειδικός και η επαγγελματική της πείρα και τα προσωπικά της προσόντα θα της επιτρέψουν να εκτελέσει δεόντως όλα τα καθήκοντα ενός μέλους του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου. Επιπλέον, η κ. Budbergyte έχει δεσμευτεί δημόσια να οργανώσει το έργο της βάσει προτύπων ανεξαρτησίας και ελέγχου, λαμβάνοντας υπόψη ηθικές απαιτήσεις. Αν διορισθεί σε αυτήν τη θέση, δεσμεύεται να εκτελέσει το έργο της σύμφωνα με δύο αρχές. Πρώτον, άμεμπτη τήρηση των διεθνών ελεγκτικών προτύπων και των ελεγκτικών πρακτικών και διαδικασιών που θεσπίζονται από το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο. Δεύτερον, παραγωγική εργασία κατά την εκτέλεση των προσωπικών της καθηκόντων, καθιζάνοντας σε επίπεδο Ομάδας/Κοινοβουλίου και καθιζάνοντας ως μέλους του σώματος του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου. Σχεδιάζει να ενισχύσει τη διοργανική συνεργασία μεταξύ Ελεγκτικού Συνεδρίου και Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ιδίως τη συνεργασία με την Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού. Είμαι πεπεισμένη ότι έχει αποδείξει τις ικανότητες και τον επαγγελματισμό της στον τομέα του ελέγχου. Είμαι βέβαιη ότι το άψογο έργο της θα αποτελέσει άριστη συνεισφορά για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Έκθεση: Ines Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Ο προτεινόμενος διορισμός του κ. Fazakas ως μέλους του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου έχει προκαλέσει έντονες συζητήσεις και αντιπαραθέσεις στην Επιτροπή Ελέγχου του Προϋπολογισμού. Παρότι ο προτεινόμενος διορισμός του είναι γνωστός από τον Νοέμβριο, λίγες μόλις ημέρες πριν από την ακρόασή του στην επιτροπή διαδόθηκαν πληροφορίες σχετικά με πιθανή συνεργασία του κ. Fazakas με την κρατική μυστική αστυνομία. Με εκπλήσσει το γεγονός ότι το ζήτημα της ικανότητας του κ. Fazakas τίθεται μόλις τώρα, όταν η Ουγγαρία προετοιμάζεται για εκλογές, ενώ κατά την πενταετία που ο κ. Fazakas υπήρξε βουλευτής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Πρόεδρος της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού και κοσμητορας, το ζήτημα της ικανότητάς του να εκτελεί τα καθήκοντά του δεν είχε τεθεί. Είμαι πεπεισμένος ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν είναι μέρος για σκοτεινά πολιτικά παιχνίδια· ως εκ τούτου, υποστήριξα τον προτεινόμενο διορισμό του κ. Fazakas. Πιστεύω ότι υπήρχε άφθονος χρόνος από τον Νοέμβριο μέχρι την ακρόαση ώστε να παράσχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη κατάλληλα τεκμηριωμένες πληροφορίες σχετικά με περιστάσεις που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τον διορισμό του κ. Fazakas στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο και να διασφαλίσουν μια εξαντλητική κοινοβουλευτική εκτίμηση, αλλά δεν έγινε κάτι τέτοιο.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Είναι κατανοητές οι αντιρρήσεις όσων δεν επιθυμούν να πραγματοποιηθεί αυτός ο διορισμός. Εντούτοις, αν μέναμε αυστηρά προσκολλημένοι σε αυτό το κριτήριο, πολλοί άλλοι –και υπάρχουν αρκετοί στην Ευρώπη– θα αποκλείονταν επίσης από τη θέση λόγω της μαχητικής τους προσήλωσης στην κομμουνιστική αριστερά ή κομμουνιστικής έμπνευσης αριστερά και διότι είναι ένοχοι για ακόμα πιο αξιοκατάκριτες πράξεις. Δεδομένων αυτών, η αποχή μου είναι αιτιολογημένη.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα κατά του κ. Fazakas διότι στην επίσημη αυτοβιογραφία του απέκρυψε την πληροφορία ότι κατά την κομμουνιστική δικτατορία ήταν μυστικός πράκτορας της μυστικής αστυνομίας της Ουγγαρίας από το 1976 έως την κατάρρευση του καθεστώτος το 1989. Σύμφωνα με επίσημα έγγραφα των Ιστορικών Αρχείων της Κρατικής Υπηρεσίας Ασφαλείας της Ουγγαρίας, ο κ. Fazakas προσλήφθηκε το 1976 από την Κρατική Υπηρεσία Ασφαλείας, την κομμουνιστική μυστική αστυνομία, «για πατριωτικούς λόγους» (ήτοι προσχώρησε στην υπηρεσία οικειοθελώς) για δραστηριότητες αντικατασκοπείας.

Sławomir Witold Nitras (PPE), γραπτώς. – (PL) Σε σχέση με τη σημερινή ψηφοφορία για τον προτεινόμενο διορισμό υποψηφίων μελών του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου, θα ήθελα να εκφράσω την υποστήριξή μου για την απόφαση που λάβαμε όσον αφορά τον κ. Fazakas, τον υποψήφιο που προκάλεσε πολλές διχογνωμίες.

Σύμφωνα με επίσημα έγγραφα, ο κ. Fazakas υποστήριζε επί σειρά ετών την κομμουνιστική δικτατορία στην Ουγγαρία, ως μέλος της συγγραφικής υπηρεσίας ασφαλείας. Τα πασίγνωστα γεγονότα επισκιάζουν σε μεγάλο βαθμό το βιογραφικό του σημείωμα και θα έπρεπε να είχαν ληφθεί υπόψη σε προγενέστερο στάδιο. Η ΕΕ ανέκαθεν υποστήριζε τη δημοκρατία, την ελευθερία του λόγου και την ελευθερία συνείδησης και αυτές οι αξίες παραβιάζονταν για δεκαετίες από το σοσιαλιστικό καθεστώς, όχι μόνο στην Ουγγαρία, αλλά και σε πολλές άλλες χώρες του λεγόμενου ανατολικού μπλοκ. Είναι αλήθεια ότι οι συνθήκες έχουν αλλάξει και σήμερα μπορούμε όλοι να απολαμβάνουμε εκτεταμένες ελευθερίες, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε αυτούς που περιόριζαν αυτήν την ελευθερία.

Traian Ungureanu (PPE), γραπτώς. – (EN) Η ψήφος υπέρ του κ. Fazakas είναι απογοητευτική. Δημιουργεί σοβαρό προηγούμενο. Εγώ και η Ομάδα ΕΛΚ ψηφίσαμε κατά της επιβεβαίωσης του κ. Fazakas ως μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Δεν ήταν μια συνηθισμένη ψηφοφορία. Ο κ. Fazakas εικάζεται ότι είναι πρώην συνεργάτης της κομμουνιστικής μυστικής υπηρεσίας. Ο συγγραφικός Τύπος συνέταξε σχετικό έγγραφο. Ακουστήκαν πολλές απόψεις που ήταν αντίθετες σε οποιαδήποτε «τιμωρία» του κ. Fazakas. Ζήτησαν να μην αναβιώσει το παρελθόν. Αυτό είναι λάθος. Το παρελθόν δεν είναι νεκρό. Η ζωή δεκάδων εκατομμυρίων πολιτών της Ανατολικής Ευρώπης εξακολουθεί να σκιάζεται από την κομμουνιστική φρίκη. Αν το παρελθόν είναι νεκρό, τότε δεν έχει νόημα μια ζωή που καθοδηγείται από κανόνες και αξίες. Κάτι τέτοιο θα ήταν η συνταγή για πολιτική μειωμένης ευθύνης. Τα δημόσια αξιώματα θα έχαναν την αξιοπρέπειά τους. Όλοι, όσο διεφθαρμένοι ή ανήθικοι και αν ήταν, θα μπορούσαν να θέσουν υποψηφιότητα για δημόσια αξιώματα. Αν υπάρχουν ακόμη πολιτικοί που δεν γνωρίζουν το κομμουνιστικό παρελθόν της Ανατολικής Ευρώπης, αυτό σημαίνει ότι δεν έχουν ενημερωμένη γνώμη. Οι δράστες της κομμουνιστικής ταπείνωσης δεν θα πρέπει να αποτελούν μέρος της δημοκρατικής τάξης που προσπάθησαν να καταστείλουν. Ο κ. Fazakas απέκρυψε το παρελθόν του και είπε ψέματα όταν ερωτήθηκε για αυτό. Η έλλειψη εντιμότητάς του δεν θα πρέπει να ανταμειφθεί.

Έκθεση: Ines Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), γραπτώς. – (PL) Κατά τη σημερινή σύνοδο Ολομέλειας, ψηφίσαμε για την έκθεση σχετικά με τον προτεινόμενο διορισμό του Augustyn Bronisław Kubik ως μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Επί του παρόντος κατέχει τη θέση του Υφυπουργού Περιφερειακής Ανάπτυξης. Στο παρελθόν, διετέλεσε Σύμβουλος του Προέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου και επικεφαλής επόπτης εσωτερικού ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών. Η ακρόαση του κ. Kubik ενώπιον του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ήταν πολύ επιτυχής και η υποψηφιότητά του δεν δημιούργησε αμφιβολίες. Διαθέτει την κατάλληλη επαγγελματική πείρα για τη θέση του μέλους του Ελεγκτικού Συνεδρίου και θα είναι ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση. Ενόψει αυτών, αποφάσισα να υποστηρίξω την υποψηφιότητά του.

Εκθέσεις: Ines Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 και 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Ελεγκτικό Συνέδριο είναι ένα θεσμικό όργανο που εξετάζει τα έσοδα και τις δαπάνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να επαληθεύσει τη νομιμότητά τους, και επαληθεύει επίσης τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση. Η δραστηριότητά του είναι εντελώς ανεξάρτητη. Στο πνεύμα αυτό, ο διορισμός των ατόμων από τα οποία αποτελείται πρέπει να διέπεται από κριτήρια ικανότητας και ανεξαρτησίας.

Συνεπώς, κατόπιν πρωτοβουλίας του Συμβουλίου, προτάθηκαν πολλά άτομα από διάφορες χώρες της ΕΕ για τις θέσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Υπέβαλαν όλοι τα βιογραφικά τους σημειώματα, απάντησαν σε ένα γραπτό ερωτηματολόγιο και υποβλήθηκαν σε ακροάσεις ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού. Οι περισσότεροι από αυτούς στήριξαν αρκετά καλά τη θέση τους σχετικά με τον διορισμό τους στο Ελεγκτικό Συνέδριο, όπου θα διεξάγουν τα καθήκοντά τους με ικανότητα και ανεξαρτησία.

Έκθεση: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστηρίζω πλήρως τις εν λόγω συστάσεις. Θεωρώ ότι ο ενισχυμένος εξωτερικός ρόλος της ΕΕ θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να ενταθεί ο διάλογος με τους κύριους εταίρους και να οικοδομηθεί μια ισχυρότερη ΕΕ. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της είναι σημαντικοί χορηγοί του προϋπολογισμού των Ηνωμένων Εθνών. Η ΕΕ πρέπει να μιλά με μία φωνή προκειμένου να μεριμνήσει ώστε να εκπροσωπούνται με αποτελεσματικό και συνεκτικό τρόπο οι αξίες και τα συμφέροντα της ΕΕ στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών. Η ΕΕ θα πρέπει να διαδραματίζει ενεργό ρόλο όσον αφορά τη στήριξη της διαδικασίας μεταρρύθμισης του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, ειδικότερα τη μεταρρύθμιση του Συμβουλίου Ασφαλείας. Πιστεύω ότι μια έδρα της ΕΕ σε ένα διευρυμένο Συμβούλιο Ασφαλείας πρέπει να αποτελεί στόχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hokmark και Anna Ibrisagic (PPE), γραπτώς. – (SV) Η έκθεση που περιέχει πρόταση σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς το Συμβούλιο σχετικά με την 65η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών (A7-0049/2010) εγκρίθηκε σήμερα, 25 Μαρτίου 2010, χωρίς ψηφοφορία από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Θα θέλαμε συνεπώς να δηλώσουμε ότι δεν υποστηρίζουμε τη διατύπωση της έκθεσης που ορίζει ότι το Συμβούλιο θα πρέπει να ενθαρρυνθεί να προτείνει καινοτόμους μηχανισμούς χρηματοδότησης, όπως έναν διεθνή φόρο στις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Τάσσομαι υπέρ της σύστασης προς το Συμβούλιο σχετικά με την 65η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, η οποία ζητεί ενίσχυση της προβολής της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να υποστηρίξει και να ενθαρρύνει τη μεταρρύθμιση της παγκόσμιας διακυβέρνησης, ιδιαιτέρως όσον αφορά το Συμβούλιο Ασφαλείας, η δομή του οποίου δεν αντικατοπτρίζει τις πραγματικότητες του 21ου αιώνα. Πρέπει να επιδιωχθεί η φιλοδοξία απόκτησης έδρας της ΕΕ σε ένα διευρυμένο Συμβούλιο Ασφαλείας. Προκειμένου να προωθήσει περαιτέρω η Ευρωπαϊκή Ένωση πολυμερείς προσεγγίσεις των παγκόσμιων προκλήσεων, τα κράτη μέλη πρέπει να ενεργούν με συνεκτικό και συνεπή τρόπο σε επίπεδο Ηνωμένων Εθνών, ιδιαίτερα υπό το πρίσμα των επικείμενων διασκέψεων αναθεώρησης των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας και της συνθήκης για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων καθώς και της αξιολόγησης της κατάστασης και των μεθόδων εργασίας του Συμβουλίου Ανθρώπινων Δικαιωμάτων. Πρέπει να επιδιώξουμε μεγαλύτερη συμμετοχή των εθνικών και διεθνικών κοινοβουλευτικών συνελεύσεων στις εργασίες του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών με στόχο την ενίσχυση της νομιμότητας και της δημοκρατικής φύσης του. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να συμπεριληφθεί αυτό το ζήτημα στην ημερήσια διάταξη της Συνέλευσης.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου σοβαρής κοινωνικής κρίσης, με αύξηση της φτώχειας και της ανεργίας λόγω της κρίσης του καπιταλισμού, η 65η σύνοδος της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών καθίσταται ακόμη πιο σημαντική.

Υπάρχουν πολλά ενδιαφέροντα ζητήματα σε παγκόσμιο επίπεδο. Ιδιαίτερη σημασία έχει η παρακολούθηση της προόδου όσον αφορά την επίτευξη των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας ως το ελάχιστο που πρέπει να επιτευχθεί έως το 2015. Κάθε απόπειρα μείωσης, αποδυνάμωσης ή αναβολής των δεσμεύσεων που έχουν αναληφθεί πρέπει να καταπολεμηθεί.

Είναι συνεπώς σημαντικό να επιχειρήσουμε να επιτύχουμε συμφωνία μεταξύ των ανεπτυγμένων και των αναπτυσσόμενων χωρών για ταχύτερη πρόοδο. Η συμφωνία αυτή πρέπει να περιλαμβάνει σαφείς και συγκεκριμένες δεσμεύσεις, δεδομένου ότι η διεθνής κοινότητα απέχει πολύ από την τήρηση των δεσμεύσεων της όσον αφορά τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας. Αν δεν ληφθούν κατάλληλα μέτρα, πάνω από σχεδόν 1,5 δισεκατομμύρια εργαζόμενοι θα ζουν μέσα στη φτώχεια λόγω της ανεργίας ή επισφαλών και κακοπληρωμένων θέσεων εργασίας.

Krzysztof Lisek (PPE), γραπτώς. – (PL) Θα ήθελα να πω ότι με χαροποιεί το γεγονός ότι στο κείμενο της πρότασης σύστασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς το Συμβούλιο σχετικά με τις προτεραιότητες της ΕΕ για την 65η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, ο εισηγητής συμπεριέλαβε ζητήματα σχετικά με το πολύ σημαντικό θέμα της συνεργασίας μεταξύ των Ηνωμένων Εθνών και της ΕΕ στον τομέα της διαχείρισης κρίσεων. Πολύ πρόσφατα, οι σεισμοί στην Αϊτή και τη Χιλή έδειξαν πόσο ευάλωτοι είναι οι άνθρωποι στα δεινά και τις ζημιές που προξενούν οι φυσικές καταστροφές. Εντούτοις, στην περίπτωση και των δύο χωρών, η συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και των Ηνωμένων Εθνών απέδωσε πολύ καλά κατά τη διάσωση και την παροχή βοήθειας στα θύματα. Κατά τη γνώμη μου θα πρέπει τώρα να επικεντρωθούμε στη βελτιστοποίηση αυτής της συνεργασίας, προκειμένου να αξιοποιήσουμε όσο γίνεται καλύτερα τους διαθέσιμους πόρους, ούτως ώστε να είμαστε σε θέση όχι μόνο να διασώσουμε όσο το δυνατόν περισσότερα θύματα όσο πιο γρήγορα γίνεται, αλλά και να τους δίνουμε τη δυνατότητα να επιβιώσουν στη συνέχεια. Επίσης, ένα άλλο καίριο ζήτημα είναι η συνδρομή στη διατήρηση της τάξης και στην ανοικοδόμηση μιας πληγείσας χώρας. Παρά το γεγονός ότι όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ ανήκουν και στα Ηνωμένα Έθνη και ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καθεστώς μόνιμου παρατηρητή στα Ηνωμένα Έθνη, είναι δύσκολη η ανάπτυξη μιας κοινής αρμονικής θέσης όλων των χωρών της ΕΕ. Είμαι βέβαιος ότι στα ζητήματα που αφορούν την αποτελεσματική συνεργασία κατά τη διάρκεια επιχειρήσεων παροχής βοήθειας σε καταστάσεις κρίσης οι οποίες προκύπτουν από φυσικές καταστροφές, η ανάπτυξη μιας κοινής εποικοδομητικής προσέγγισης συνιστά προτεραιότητα.

Jean-Luc Melenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Θεωρώ αδύνατο να ψηφίσω υπέρ αυτού του κειμένου, μολονότι παραδέχομαι ότι περιέχει ορισμένα θετικά στοιχεία. Είναι αλήθεια ότι προάγει τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων και τον έλεγχο όλων των όπλων. Είναι αλήθεια ότι προάγει την κατάργηση της θανατικής ποινής. Εντούτοις, εξακολουθεί να προωθεί τη χρήση της πυρηνικής ενέργειας για μη στρατιωτικούς σκοπούς και την έρευνα στον τομέα αυτόν, που όλοι γνωρίζουν σήμερα ότι πρέπει επείγοντως να εγκαταλειφθεί· υποστηρίζει την ύπαρξη της G20, που δεν έχει καμία νομιμότητα, και τονίζει τη σημασία της «αρχής της ευθύνης προστασίας», ο ορισμός της οποίας είναι τόσο ασαφής που αφήνει περιθώρια για κάθε είδους παρέμβαση στην εθνική κυριαρχία των λαών. Για

όλους αυτούς τους λόγους και για άλλους λόγους που δεν μπορώ να παραθέσω εδώ, δεν θεωρώ το εν λόγω κείμενο αντάξιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως το αντιλαμβάνομαι εγώ προσωπικά.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η προσεχής σύνοδος της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών δίνει στην Ευρωπαϊκή Ένωση άλλη μία ευκαιρία να παρουσιαστεί ως πραγματικός καταλύτης για την παγκόσμια ειρήνη και αλληλεγγύη. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ΕΕ είναι η κύρια πηγή πόρων των Ηνωμένων Εθνών, συνεισφέροντας το 40% του συνολικού τους προϋπολογισμού, το 40% του κόστους δραστηριοτήτων διατήρησης της ειρήνης και το 12% των στρατευμάτων σε ζώνες συγκρούσεων. Αυτή είναι επίσης η πρώτη Γενική Συνέλευση στην οποία την ΕΕ θα εκπροσωπήσει η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας.

Δεδομένων αυτών, πρέπει να αναλάβουμε τον ρόλο μας ως βασικοί παράγοντες, επαναπροσδιορίζοντας τον ρόλο της ΕΕ στα Ηνωμένα Έθνη και συμμετέχοντας στην παγκόσμια διακυβέρνηση και στη μεταρρύθμιση των Ηνωμένων Εθνών, στην ειρήνη και την ασφάλεια και στην ανάπτυξη και την κλιματική αλλαγή.

Andreas Molzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η έκθεση που καταρτίστηκε από τον γερμανό βουλευτή, κ. Lambsdorff, συνιστά μια πολύ περιεκτική και ικανή παρουσίαση των διαφόρων τομέων αρμοδιότητας και των μελλοντικών στόχων των Ηνωμένων Εθνών από τη σκοπιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα Ηνωμένα Έθνη και ο ρόλος τους στο διεθνές σύστημα πρέπει να ενισχυθούν σε ολόκληρο τον κόσμο μέσω των κατάλληλων μεταρρυθμίσεων. Η μεταρρύθμιση του συστήματος αναπτυξιακής συνεργασίας, που καλύπτεται στην έκθεση, πρέπει επίσης να υποστηριχθεί. Το ζήτημα αυτό πρέπει να αντιμετωπιστεί αμέσως καθώς είναι φανερό ότι η τρέχουσα πολιτική αναπτυξιακής βοήθειας έχει αποτύχει. Ως εκ τούτου, δεν καταλαβαίνω γιατί η έκθεση ζητεί από τα κράτη μέλη να αυξήσουν σημαντικά τις συνεισφορές τους πριν από τη διεξαγωγή των μεταρρυθμίσεων. Η αναπτυξιακή βοήθεια πρέπει να αναθεωρηθεί, να αναδιοργανωθεί και να αναδιαρθρωθεί σε συνεργασία με τις αναπτυσσόμενες χώρες. Οι δηλώσεις σχετικά με την πολιτική για το κλίμα, που περιέχουν μια πεισματική άρνηση διεξαγωγής συζητήσεων με τους επικριτές της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Αλλαγή του Κλίματος και που αντιμετωπίζουν τα πορίσματα της IPCC ως δόγμα, είναι επίσης προβληματικές. Για τον λόγο αυτό, απείχα από την τελική ψηφοφορία.

Soren Bo Sondergaard (GUE/NGL), γραπτώς. – (DA) Αντιλαμβάνομαι και υποστηρίζω πλήρως τους στόχους των Ηνωμένων Εθνών για τον πυρηνικό αφοπλισμό, την ενσωμάτωση της διάστασης των φύλων, την καταπολέμηση της φτώχειας, τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας και τον σημαντικό ρόλο των Ηνωμένων Εθνών όσον αφορά την προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής. Η αποχή μου από την ψηφοφορία οφείλεται στο γεγονός ότι η έκθεση επιδιώκει να εμποδίσει επιμέρους κράτη μέλη να παρουσιάσουν τις απόψεις τους στα Ηνωμένα Έθνη, σε περιπτώσεις, για παράδειγμα, που είναι πιο επικριτικές από την ΕΕ όσον αφορά διάφορες δικτατορίες. Επίσης, η έκθεση συνδέει με συνέπεια τα στρατιωτικά και μη στρατιωτικά μέσα· αυτό είναι κάτι που δεν μπορώ να υποστηρίξω.

Πρόταση ψηφίσματος RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (EN) Η πλειονότητα των ευρωπαίων Ρομά έγιναν πολίτες μετά τις διευρύνσεις του 2004 και 2007, οπότε οι ίδιοι και οι οικογένειές τους απολαμβάνουν το δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στην επικράτεια της ΕΕ. Ωστόσο, σε ορισμένα κράτη μέλη με σημαντικό ποσοστό πληθυσμού Ρομά, οι Ρομά εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν πολυάριθμα προβλήματα όπως αυτά του διαχωρισμού στην εκπαίδευση, της στέγασης, των πολύ χαμηλών ποσοστών απασχόλησης και της άνισης πρόσβασης στις υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης και στις δημόσιες υπηρεσίες. Η ΕΕ και τα κράτη μέλη έχουν κοινή ευθύνη να προωθήσουν και να διασφαλίσουν την ενσωμάτωση των Ρομά, να υπερασπίσουν τα θεμελιώδη δικαιώματά τους ως ευρωπαίων πολιτών και να αυξήσουν τις προσπάθειές τους ώστε να επιτύχουν ορατά αποτελέσματα.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Ψήφισα υπέρ του συγκεκριμένου ψηφίσματος, καθώς οι Ρομά της Ευρώπης εξακολουθούν να υφίστανται μεγάλες διακρίσεις και, σε πολλές περιπτώσεις, βιώνουν τεράστια φτώχεια και κοινωνική απομόνωση. Θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στο γεγονός ότι η κατάσταση των περισσότερων Ρομά που ζουν σε πολλά κράτη μέλη της ΕΕ διαφέρει από την κατάσταση άλλων ευρωπαϊκών εθνοτικών μειονοτήτων και, συνεπώς, οφείλουμε να λάβουμε τα απαραίτητα μέτρα σε επίπεδο ΕΕ και να θεσπίσουμε μια κοινή στρατηγική για την καταπολέμηση των διακρίσεων κατά των Ρομά. Συμφωνώ με την έκκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς τα νέα μέλη της Επιτροπής να δώσουν προτεραιότητα στα ζητήματα των Ρομά στους τομείς της αρμοδιότητάς τους και να αφιερώσουν την απαιτούμενη προσοχή στην εφαρμογή της στρατηγικής για την ενσωμάτωση των Ρομά. Θα ήθελα να τονίσω ότι, ζώντας σε μια δημοκρατική και ελεύθερη κοινωνία, πρέπει να σεβόμαστε τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις ελευθερίες όλων των ανθρώπων. Επομένως, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να συμφωνήσουν και να καταλήξουν σε κοινό διάλογο όσον αφορά την κατάσταση των Ρομά και να λάβουν μέτρα για την καταπολέμηση των διακρίσεων εις βάρος τους. Η στρατηγική θα εφαρμοστεί ενεργά μόνο αφού καταλήξουμε σε μια κοινή ευρωπαϊκή προσέγγιση για τα θέματα των ευρωπαίων Ρομά. Υποστηρίζω επίσης τη θέση του Κοινοβουλίου

ότι θα πρέπει να συμπεριλάβουμε εκπροσώπους της κοινότητας των Ρομά στη διαδικασία κατάρτισης της ευρωπαϊκής πολιτικής για τα θέματα των Ρομά.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η Ευρωπαϊκή Ένωση γνωρίζει αυτή τη στιγμή τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η μειονότητα των Ρομά, όπως υπογραμμίζεται εξάλλου στις εκθέσεις που συζητούνται και εφαρμόζονται, συμπεριλαμβανομένης της σημαντικής χρηματοδότησης για τα προγράμματα κοινωνικής ένταξης των Ρομά, που, ωστόσο, δεν είχαν τον αναμενόμενο αντίκτυπο. Μιλάμε, ωστόσο, για μια μειονότητα 10-12 εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλη την Ευρώπη που ζουν τη ζωή τους σύμφωνα με τους δικούς τους κανόνες, οι οποίοι ανάγονται σε εκατοντάδες χρόνια πριν, και αισθάνονται ότι είναι φυσικό να συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο, απομονωμένοι μέσα σε μια πλειονότητα. Στη Ρουμανία, σύμφωνα με κάποιες εκτιμήσεις, η μειονότητα των Ρομά αριθμεί πάνω από δύο εκατομμύρια άτομα. Πρόκειται για μια μειονότητα μεγαλύτερη από την ουγγρική και, ορισμένοι εύλογα θα έλεγαν, ισχυρότερη. Ωστόσο, η μειονότητα των Ρομά στη Ρουμανία δεν έχει κατορθώσει να διορίσει δικό της ηγέτη για να εκπροσωπήσει αυτή την ομάδα δημοσίως ή στο ρουμανικό κοινοβούλιο. Αυτό το γεγονός ίσως είναι και ο λόγος που όλα τα εθνικά προγράμματα κοινωνικής ένταξης έχουν αποτύχει πλήρως. Αυτή τη στιγμή, δεδομένου ότι ο πληθυσμός των Ρομά εκτείνεται στην επικράτεια αρκετών ευρωπαϊκών κρατών και είναι γνωστός για την τάση του στη μετανάστευση και την εμπλοκή στο έγκλημα (γεγονός που έχει οδηγήσει στη χρήση της λέξης «γύφτος» όταν αναφερόμαστε και σε πολλούς άλλους πολίτες), την επίλυση του ζητήματος της κοινωνικής ένταξης έχει αναλάβει η Κοινότητα. Είναι πολύ πιθανό να επιτύχει η Ευρωπαϊκή Ένωση εκεί που έχουν αποτύχει τα κράτη μέλη (κάτι για το οποίο δέχονται συχνά κριτική).

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Δεύτερη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής για τους Ρομά αντιπροσωπεύει μια δέσμευση για διάλογο σχετικά με την πολιτισμική ποικιλομορφία και ό,τι αυτή αντιπροσωπεύει όσον αφορά τον ανθρώπινο πλούτο.

Η εκπαίδευση είναι το κλειδί της διαδικασίας ενσωμάτωσης. Προσφέροντας εκπαίδευση και κατάρτιση, καταπολεμούμε τον αποκλεισμό, την ανεργία και τις διακρίσεις. Εξασφαλίζουμε επίσης μια κοινωνία πιο δίκαιη, πιο δημιουργική και πιο δυναμική.

Είναι σημαντικό να ενσωματώνονται οι εθνοτικές μειονότητες, όχι μόνο στην αγορά εργασίας, αλλά και σε όλους τους τομείς της κοινωνίας. Η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και η δημιουργία ενός κοινού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης είναι στόχοι της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης.

Επικροτώ όλους εκείνους που προωθούν την ενσωμάτωση σε τοπικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών, των εκπαιδευτικών και των ενώσεων. Ο λόγος είναι ότι συχνά αυτοί οι άνθρωποι είναι υπεύθυνοι για την πρόσβαση στη στέγαση, την υγειονομική περίθαλψη, την εκπαίδευση, τον πολιτισμό και σε μια βελτιωμένη ποιότητα ζωής.

Καλώ την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη να προωθήσουν συντονισμένες προσπάθειες και να δεσμευτούν για πολιτικές στρατηγικές που θα περιλαμβάνουν σαφείς νομοθετικές δεσμεύσεις και αξιόπιστες δημοσιονομικές συνεισφορές.

Είναι σημαντικό να υιοθετηθεί μια κοινή θέση σχετικά με τη διαθρωτική πολιτική και την πολιτική προενταξιακής χρηματοδότησης.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Εκτιμάται ότι υπάρχουν περί τα 10 με 12 εκατομμύρια Ρομά που ζουν στην ΕΕ, συνιστώντας μια από τις μεγαλύτερες εθνοτικές μειονότητες στην Ευρώπη. Η πλειονότητα αυτών των ανθρώπων ζει σε συνθήκες έσχατης φτώχειας και στο περιθώριο της κοινωνίας, με περιορισμένη πρόσβαση στην απασχόληση και στην υγειονομική περίθαλψη. Τα μέλη αυτής της εθνοτικής μειονότητας εξακολουθούν να υφίστανται διακρίσεις και κοινωνικό αποκλεισμό, παρά τις προσπάθειες για την ενσωμάτωσή τους.

Η ΕΕ έχει υποστηρίξει τα κράτη μέλη στις προσπάθειές τους να εφαρμόσουν αποτελεσματικές πολιτικές. Ειδικότερα, έχει παρασχεθεί στήριξη για συγκεκριμένα προγράμματα και έχουν καταβληθεί προσπάθειες ώστε να διασφαλιστεί η ορθή και αποτελεσματική εφαρμογή των νόμων κατά των διακρίσεων. Αυτόν τον μήνα πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες, ένα συνέδριο στο οποίο παρουσιάστηκαν τα διάφορα προγράμματα της ΕΕ που είναι εν εξέλιξη. Πρέπει να γίνει συζήτηση για τα αποτελέσματα, τον Απρίλιο, στη Δεύτερη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής για τους Ρομά στην Κόρδοβα. Ελπίζω πως τα αποτελέσματα αυτής της διάσκεψης θα συμβάλουν στην επίτευξη μιας ισχυρής ευρωπαϊκής πολιτικής δέσμευσης όσον αφορά μια μελλοντική στρατηγική προώθησης της ενσωμάτωσης του πληθυσμού των Ρομά στην οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή της Ευρώπης, και θα εξασφαλίσουν ίσες ευκαιρίες για όλους στην ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των Ρομά.

Ioan Enciu (S&D), γραπτώς. – (RO) Όλες οι χώρες με μεγάλο πληθυσμό Ρομά έχουν πολιτικές για την ενσωμάτωσή του, όμως αυτές εφαρμόζονται μόνο κατά τομέα, ενώ άλλες πολιτικές δεν λαμβάνουν υπόψη συγκεκριμένους τομείς, πράγμα που τις καθιστά τελικά αναποτελεσματικές. Πρέπει να διενεργηθεί ανάλυση όλων των πρακτικών

που έχουν επιτύχει ενσωμάτωση των Ρομά, χρησιμοποιώντας τις ως βάση ώστε να εκπονηθεί και να εγκριθεί επιτέλους μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την αντιμετώπιση αυτής της ομάδας που είναι, ως γνωστόν, η μεγαλύτερη μειονότητα στην επικράτεια της ΕΕ. Κύρια έμφαση πρέπει να συνεχίσει να δίνεται στην εκπαίδευση, τη σχολική φοίτηση για τα παιδιά, την επαγγελματική κατάρτιση, τη σταδιακή είσοδο στην εργασία, την ενίσχυση των γυναικών, τη βελτίωση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, κτλ. Σε αυτόν τον τομέα απαιτείται επίσης πολύ στενότερη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των κυβερνήσεων των κρατών μελών για τη χρηματοδότηση σχεδίων μέσω των διαρθρωτικών ταμείων και των ταμείων συνοχής, καθώς και συγκεκριμένων προγραμμάτων που εστιάζουν περισσότερο στην ενδυνάμωση των ατόμων παρά στην παραδοσιακή ιεραρχία. Κατά την άποψή μου, μια ευρεία ενημερωτική εκστρατεία με στόχο το γενικό κοινό και τον πληθυσμό των Ρομά, η οποία θα αντιμάχεται το αίσθημα του αποκλεισμού των Ρομά από την ευρωπαϊκή κοινωνική ζωή και θα προσδίδει ιδιαίτερη έμφαση στις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της μη διάκρισης, αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο σε αυτήν τη συνέργεια κοινοτικών δράσεων.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Κοινότητες Ρομά υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη εδώ και πολλούς αιώνες και, έως πολύ πρόσφατα, υφίσταντο διωγμούς από πολλά κράτη μέλη. Ο παραδοσιακός νομαδικός τρόπος ζωής τους, οι δραστηριότητες στις οποίες απασχολούνταν και το υψηλό ποσοστό ενδογαμίας και αποκλεισμού για το οποίο διακρίνονται έχουν συντελέσει στον χαρακτηρισμό αυτών των κοινοτήτων ως ανεπιθύμητες, επικίνδυνες και αντικοινωνικές.

Ακόμη και σήμερα, αυτές οι προκαταλήψεις παραμένουν, όπως και οι συνέπειες που συνδέονται ιστορικά με αυτές: ακόμη και σήμερα, οι Ρομά είναι μια από τις κοινότητες με τα χαμηλότερα ποσοστά σχολικής φοίτησης και τα υψηλότερα ποσοστά εγκληματικότητας. Επαφίεται στους κοινωνιολόγους και στους ιστορικούς να αξιολογήσουν τις αιτίες και τις συνέπειες των ζητημάτων που αφορούν τους Ρομά.

Απαιτείται από τους πολιτικούς να είναι ικανοί να προσφέρουν κάτι στις κοινότητες που υπηρετούν. Για αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό να παρουσιάσουν τρόπους καταπολέμησης του αποκλεισμού των Ρομά, να προαγάγουν την αληθινή τους ενσωμάτωση στις κοινωνίες όπου ζουν και να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα για τον σκοπό αυτόν, τα οποία θα βασίζονται σε σοβαρές και ενδελεχείς μελέτες του θέματος.

Carlo Fidanza (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αυτό το ψήφισμα κάνει αναφορά σε ορισμένες αρχές που δεν πρέπει να υποτιμώνται, όπως η σημασία της καταπολέμησης των διακρίσεων κατά του πληθυσμού των Ρομά και η ανάγκη ενσωμάτωσης αυτής της μειονότητας μέσω μιας γενικής στρατηγικής.

Αυτές όλες είναι θετικές προτάσεις, αλλά δεν λαμβάνουν υπόψη την υποβαθμισμένη κατάσταση στην οποία βρίσκονται, συχνά κατ' επιλογήν, πολλές κοινότητες Ρομά σε ορισμένα κράτη μέλη, όπως η Ιταλία. Παράνομες δραστηριότητες (κλοπές, αρπαγές τσαντών, επαιτεία, πορνεία), που συχνά επιβαρύνονται περισσότερο από την εκμετάλλευση παιδιών για αυτούς τους σκοπούς, και η σχεδόν ανύπαρκτη επιθυμία για ενσωμάτωση και πολιτισμένη διαβίωση, είναι τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά ορισμένων κοινοτήτων Ρομά στην Ιταλία.

Η απάντηση σε αυτήν την κρίσιμη κατάσταση θα έπρεπε να είναι η πλήρης εφαρμογή της οδηγίας 2004/38/EK για την ελεύθερη κυκλοφορία των πολιτών της ΕΕ, η οποία προβλέπει την απομάκρυνση των πολιτών της ΕΕ που, μετά από παραμονή τριών μηνών σε ένα κράτος μέλος, δεν έχουν να επιδείξουν μια τακτική πηγή εισοδήματος και που αρνούνται να αρχίσουν τη διαδικασία ενσωμάτωσης που προσφέρεται από τις εθνικές και/ή τις τοπικές αρχές.

Η γενική «ενσωμάτωση» δεν επαρκεί. Χρειαζόμαστε προγράμματα εξοικείωσης των κοινοτήτων Ρομά με τον σεβασμό του κράτους δικαίου και των κοινωνικών κανόνων, καθώς και ορισμένα σωφρονιστικά μέτρα για όσους δεν θέλουν να συμμετάσχουν σε αυτή τη διαδικασία. Διαφορετικά, η θεμιτή έκκληση για σεβασμό μιας μειονότητας κινδυνεύει να μετατραπεί σε μια μορφή αντίστροφης διάκρισης, εις βάρος όλων εκείνων των έντιμων πολιτών που υφίστανται τα εγκλήματα και την κακοποίηση εκ μέρους πολλών Ρομά.

Δεν μπορεί να υπάρξει ενσωμάτωση χωρίς σεβασμό των κανόνων και οι μειονότητες Ρομά δεν εξαιρούνται από τη συμμόρφωση με αυτή την αρχή. Για αυτούς τους λόγους απείχα από το ψήφισμα και διαφώνησα με την πολιτική μου ομάδα.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Το ψήφισμα για τη Δεύτερη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής, που θα λάβει χώρα στην Κόρδοβα στις 8 και 9 Απριλίου, εκφράζει ανησυχία για τις διακρίσεις που υφίστανται οι Ρομά στην εκπαίδευση, τη στέγαση, την απασχόληση και την ίση πρόσβαση στα συστήματα υγειονομικής περίθαλψης και σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες, καθώς και για το εκπληκτικά χαμηλό επίπεδο της πολιτικής τους συμμετοχής.

Ωστόσο, το Κοινοβούλιο έχει ζητήσει από την Επιτροπή να συντάξει νέες προτάσεις για την κοινωνική ένταξη των Ρομά. Το Σώμα καλεί επίσης τα κράτη μέλη να θεσπίσουν ισχυρότερα και εμφανέστερα μέτρα που θα ανταποκριθούν στα νόμιμα δικαιώματα των Ρομά, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι τα μέτρα καταπολέμησης των διακρίσεων

δεν επαρκούν για να διευκολύνουν την κοινωνική τους ένταξη. Απαιτούνται συντονισμένες προσπάθειες σε κοινοτικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένων οικονομικών συνεισφορών.

Το ψήφισμα συνιστά να εγκρίνει το Συμβούλιο μια κοινή θέση για τη διαρθρωτική και προενταξιακή χρηματοδότηση, που θα αντανakλά την ευρωπαϊκή πολιτική δέσμευση για προώθηση της ενσωμάτωσης των Ρομά.

Ελπίζουμε ότι η Δεύτερη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής για τους Ρομά θα επικεντρωθεί σε στρατηγικές πολιτικές δεσμεύσεις που θα εκφράσουν την πολιτική βούληση για γεφύρωση του χάσματος μεταξύ των κοινοτήτων Ρομά και των πλειονοτικών πληθυσμών σε διάφορες χώρες.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Αυτό το ψήφισμα είναι ακόμη ένα κείμενο όπου πρέπει να δοθεί απόλυτη προτεραιότητα σε μια συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων, μια κατηγορία που πρέπει, φυσικά, να τύχει ιδιαίτερης προσοχής και να ληφθεί υπόψη σε όλες τις εθνικές και ευρωπαϊκές πολιτικές. Σήμερα, συζητάμε για τα 10 ή 12 εκατομμύρια Ρομά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η σύγκριση με άλλους, που εξετάστηκαν εδώ σε άλλες περιστάσεις, μας φέρνει ενώπιον μιας ιεραρχίας ανθρώπων που τοποθετεί εφεξής τους Ρομά στην κορυφή, κατόπιν τους μετανάστες από χώρες εκτός Ευρώπης, κατόπιν τους Ευρωπαίους μη ευρωπαϊκής καταγωγής και, τέλος, στη βάση της κλίμακας, τους Ευρωπαίους ευρωπαϊκής «καταγωγής». Αν προσθέσουμε ύστερα τη «διάσταση του φύλου» και την επικρατούσα λατρεία της νεότητας, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι στην αποκαλούμενη Ευρωπαϊκή σας Ένωση, δεν είναι και πολύ καλό να είσαι άνδρας, μεσήλικας, Ευρωπαίος, ευρωπαϊκής καταγωγής, και να μην ανήκεις σε καμία εθνοτική, πολιτισμική, θρησκευτική ή σεξουαλική μειονότητα της οποίας να θέλεις να χαρακτηρίζεσαι μέλος. Πότε θα υπάρξει, επιτέλους, μια πολιτική που θα εξυπηρετεί πρώτα τους Ευρωπαίους; Πότε θα δοθεί προτεραιότητα σ' αυτούς τους φτωχούς εργαζόμενους, σ' αυτές τις μεσαίες τάξεις που συνθλίβονται από τους φόρους, σ' αυτούς τους άνεργους και σ' αυτές τις οικογένειες που είναι απλώς Ευρωπαίοι και συνιστούν τη μεγάλη πλειονότητα των κατοίκων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι οι πολίτες για τους οποίους είμαστε υπεύθυνοι και τους οποίους σκέφτεστε μόνο τις παραμονές των εκλογών;

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Υποστήριξα αυτό το ψήφισμα, πριν από τη διάσκεψη κορυφής της Κόρδοβα στις 8 Απριλίου 2010, επειδή η ενσωμάτωση των Ρομά σε όλους τους τομείς της κοινωνίας πρέπει να αποτελεί μια από τις προτεραιότητες που πρέπει να υπερασπιστούμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Κατά τη γνώμη μου, δεν πρέπει μόνο να δώσουμε έμφαση στην κατάσταση των Ρομά στην Ανατολική Ευρώπη, όπου υφίστανται σημαντικές διακρίσεις, αλλά πρέπει επίσης να έχουμε υπόψη ότι αυτά τα προβλήματα παραμένουν εξίσου έκδηλα, αλλά με πιο συγκαλυμμένο τρόπο, σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Γαλλία. Πρέπει επίσης να αμφισβητήσουμε την αποτελεσματικότητα των εφαρμοζόμενων μέτρων και να βρούμε πώς θα μπορούσαν να βελτιωθούν, ώστε να επιτύχουμε πραγματικά τους στόχους της κοινωνικοοικονομικής ενσωμάτωσης και της πλήρους άσκησης της ιδιότητας του ευρωπαίου πολίτη για τους Ρομά.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος για την ενσωμάτωση των Ρομά, βάσει της άποψης ότι η εν λόγω ευρωπαϊκή μειονότητα χρειάζεται συγκεκριμένες πολιτικές, οι οποίες πρέπει να εφαρμοστούν άμεσα. Παρότι βρισκόμαστε στα μέσα της δεκαετίας που είναι αφιερωμένη στην ενσωμάτωση των Ρομά, τα προβλήματα που συνδέονται με την εκπαίδευση, την απασχόληση, την περιφερειακή ανάπτυξη κτλ. παραμένουν, και μάλιστα επιδεινώνονται σε κάποια κράτη μέλη. Συμφωνώ ότι οι αρχές χρειάζεται να επαναπροσδιοριστούν, αλλά πιστεύω ότι θα πρέπει να επινοήσουμε αντ' αυτού μια εγκάρσια, οριζόντια στρατηγική που θα αντιμετωπίσει τα προβλήματα αυτής της μειονότητας με ολοκληρωμένο, αλλά όχι αποκλειστικό, τρόπο. Χρησιμοποιούμε αυτό το ψήφισμα για να ζητήσουμε από τους νέους επιτρόπους να δώσουν προτεραιότητα στις πτυχές των χαρτοφυλακίων τους που αφορούν τους Ρομά και να σταματήσουν να ασκούν την τρέχουσα πολιτικής, η οποία είναι φλύαρη αλλά στερείται πραγματικής δράσης. Έχουμε μεγάλες προσδοκίες από τη διάσκεψη κορυφής στην Κόρδοβα, αλλά οι ανάγκες των Ρομά, οι οποίοι αναμένουν αποτελέσματα όσον αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων τους και τις πολιτικές κατά των διακρίσεων, είναι μεγαλύτερες.

Livia Járóka (PPE), γραπτώς. – (HU) Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να χαιρετίσω την έγκριση της πρότασης ψηφίσματος που υποβλήθηκε από κοινού από τις έξι μεγαλύτερες πολιτικές ομάδες στο Κοινοβούλιο, όπου, επαναλαμβάνοντας το ψήφισμα του προηγούμενου κύκλου της αρχής του 2008, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλείται ξανά να εκπονήσει μια περιεκτική ευρωπαϊκή στρατηγική για τους Ρομά, σχεδιασμένη με στόχο να εξαλείψει τον κοινωνικό και οικονομικό αποκλεισμό που υφίστανται οι Ρομά στην Ευρώπη. Το ψήφισμα ορθώς επισημαίνει ότι τα μέτρα κατά των διακρίσεων δεν επαρκούν από μόνα τους για να προωθήσουν την κοινωνική ένταξη των Ρομά. Απαιτούνται εναρμονισμένες κοινοτικές προσπάθειες, βασισμένες σε ασφαλή νομικά θεμέλια, προκειμένου να φέρουν σε επαφή όλους τους κοινωνικούς και θεσμικούς φορείς και, συγχρόνως, να ασκήσουν πίεση στους συμμετέχοντες να τηρήσουν τις δικές τους υποσχέσεις.

Επιπλέον, είναι εξαιρετικά σημαντικό το ψήφισμα να τοποθετηθεί ρητώς πέρα από τα μέσα του «ενδοτικού δικαίου» υπέρ των δεσμευτικών νομοθετικών υποχρεώσεων και των ρεαλιστικών δημοσιονομικών συνεισφορών. Τέλος,

επιτρέψτε μου να εκφράσω την ελπίδα μου ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σε συμφωνία με τη σαφή οδηγία του Κοινοβουλίου και την έγκριση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, θα θέσει το συντομότερο σε ισχύ το πολυσχιδές πρόγραμμα ανάπτυξης που περιγράφεται στο ψήφισμα. Αυτό μπορεί να θέσει τελικά ένα τέλος στη διαιώνιση της έσχατης φτώχειας που μαστιάζει τους Ρομά από γενιά σε γενιά, μπορεί να καταβάλει συντονισμένες προσπάθειες ταυτοχρόνως σε όλους τους συναφείς τομείς της πολιτικής και θα μπορέσει να παρέμβει άμεσα σε περιοχές που έχουν να αντιπαλέψουν σοβαρά διαρθρωτικά ελλείμματα και που βρίσκονται σε διαδικασία μετατροπής σε γκέτο.

Timothy Kirkhope (ECR), γραπτώς. – (EN) Εγώ και οι συνάδελφοί μου της Ομάδας ECR συμφωνούμε με μεγάλο μέρος αυτής της έκθεσης και εξακολουθούμε να υποστηρίζουμε ολόψυχα την παροχή ίσων δικαιωμάτων και ευκαιριών για όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως φυλής, θρησκείας, φύλου ή γενετήσιου προσανατολισμού.

Ωστόσο, παρότι υποστηρίζουμε πλήρως την ενσωμάτωση των Ρομά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουμε σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά την ανάμειξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε θέματα τα οποία θεωρούμε πως είναι αποκλειστική αρμοδιότητα των επιμέρους κρατών μελών, όπως η πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, στην εκπαίδευση, στην απασχόληση και τη στέγαση.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ΕΕ είναι ένας χώρος αλληλεγγύης και ενσωμάτωσης, οπότε πρέπει να πράξει ό,τι απαιτείται προκειμένου να αποτρέψει τις διακρίσεις κατά των Ρομά και να τους προσφέρει τα ίδια δικαιώματα όσον αφορά την εκπαίδευση, την απασχόληση, την υγειονομική περίθαλψη και τη στέγαση σε όλα τα κράτη μέλη, καθώς και στα κράτη που σκοπεύουν να προσχωρήσουν στην Ένωση στο μέλλον.

Πρέπει να ληφθούν αποφασιστικά μέτρα, ώστε να τεθεί ένα τέλος στις διακρίσεις. Ωστόσο, προκειμένου να επιτευχθεί αυτό, οι Ρομά δεν πρέπει να αυτό-αποκλείονται και πρέπει να βοηθήσουν και αυτοί στην ένταξή τους σε έναν ευρωπαϊκό χώρο που φιλοδοξεί να εξαλείψει τους αποκλεισμούς.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Πολλοί από τους ζητιάνους στις δυτικές χώρες προέρχονται από τη Σλοβακία, τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία και στην πλειονότητά τους ανήκουν στη μειονότητα των Ρομά. Έχουν καταβληθεί επί μακρό διάστημα προσπάθειες προκειμένου να βελτιωθεί η άθλια κοινωνική κατάσταση των Ρομά, που ζουν στις παρυφές της κοινωνίας σε καταυλισμούς με παραπήγματα ή σκηνές. Η απλή διοχέτευση χρημάτων στους οικισμούς των Ρομά δεν θα έχει κανένα όφελος, όπως έχει καταδείξει η προηγούμενη εμπειρία. Το κλειδί της επιτυχίας βρίσκεται στην εκπαίδευση, διότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος δημιουργίας μακροπρόθεσμων ευκαιριών για μια διαφορετικού τύπου διαβίωση. Καταρχήν, τα μέτρα καταπολέμησης της φτώχειας στην Ανατολική Ευρώπη είναι εύλογα. Ωστόσο, αυτά τα μέτρα που εφαρμόστηκαν στο παρελθόν έχουν αποτύχει και καμία νέα, συνετή προσέγγιση δεν έχει προταθεί. Για τον λόγο αυτόν, ψήφισα κατά της έκθεσης.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Αυτή η πρόταση ψηφίσματος ακολουθεί μια μονόπλευρη κατεύθυνση προτείνοντας επιδοτήσεις και οικονομική ενίσχυση για τον πληθυσμό των Ρομά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει, βεβαίως, να κάνουμε ό,τι μπορούμε για να διασφαλίσουμε την καλύτερη ενσωμάτωση των περιθωριοποιημένων ομάδων όπως οι Ρομά στην κοινωνία και, ειδικότερα, στην αγορά εργασίας. Εντούτοις, οι Ρομά πρέπει να δείξουν ότι έχουν τη θέληση και μπορούν οι ίδιοι να προσπαθήσουν για να επιτύχει αυτή η διαδικασία ενσωμάτωσης. Πρέπει να αρχίσουν εισάγοντας τα παιδιά και τους νέους τους στο ευρωπαϊκό σχολικό σύστημα. Ελάχιστη έμφαση έχει δοθεί σε αυτές τις πτυχές στην πρόταση ψηφίσματος για τη διάσκεψη κορυφής για τους Ρομά και, για τον λόγο αυτό, την καταψήφισα.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Η διάκριση εις βάρος των Ρομά αποτελούσε, για χρόνια, ένα από τα μεγαλύτερα ταμπού για την Ευρώπη. Τα τελευταία χρόνια, αυτό έχει αρχίσει να αλλάζει. Τα μέτρα που λαμβάνονται για την καταπολέμηση των διακρίσεων κατά των Ρομά συνεχίζουν να είναι ανεπαρκή. Το πρόβλημα συχνά παραμελείται.

Ένα πολύ καλό παράδειγμα που επιβεβαιώνει αυτή τη θέση είναι η απουσία αντίδρασης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην πρόταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2008 σχετικά με την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής για τους Ρομά σε συνεργασία με τα κράτη μέλη. Η ανανέωση αυτής της πρότασης είναι τρέχουσα αναγκαιότητα, διότι, στη διάρκεια της οικονομικής κρίσης, η επιθετικότητα που στρέφεται κατά των Ρομά έχει αυξηθεί. Αυτό αφορά πολλούς από τους 10-12 εκατομμύρια εκπροσώπους της κοινότητας των Ρομά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πιστεύω πως το ζήτημα των Ρομά θα πρέπει να καταστεί προτεραιότητα των νεοδιορισμένων Επιτρόπων, οπότε αποφάσισα να υποστηρίξω την πρόταση ψηφίσματος για τη Δεύτερη Διάσκεψη Κορυφής για τους Ρομά που συνέταξαν συνάδελφοι βουλευτές από την Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας Σοσιαλιστών και Δημοκρατικών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες).

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE), γραπτώς. – Είναι πολύ σημαντικό το κοινό ψήφισμα που εγκρίθηκε από το Κοινοβούλιο μας, το οποίο και εγώ υπερψήφισα. Όπως τονίζεται στο άρθρο 7, αν και οι Ρομά συγκροτούν μια πανευρωπαϊκή κοινότητα και επομένως απαιτείται μια συλλογική προσπάθεια σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εντούτοις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει μέχρι σήμερα ανταποκριθεί στο αίτημα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2008 να εκπονήσει μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τους Ρομά, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη με σκοπό τον καλύτερο συντονισμό για τη βελτίωση της κατάστασης της συγκεκριμένης κοινότητας. Δεδομένου ότι, βάσει της αρχής της επικουρικότητας, τα κράτη μέλη είναι κατεξοχήν αρμόδια για την ομαλή ένταξη της συγκεκριμένης πληθυσμιακής ομάδας στην κοινωνία τους -και στην Ελλάδα υπάρχει εγκατεστημένη μεγάλη κοινότητα Ρομά- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει -και προς αυτή την κατεύθυνση κινείται το συγκεκριμένο ψήφισμα- να ζητήσει τη δυναμικότερη πρωτοβουλία της Επιτροπής και του Συμβουλίου για τον καλύτερο συντονισμό των δράσεων με σκοπό την πλήρη ένταξη των Ρομά στις ευρωπαϊκές κοινωνίες.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος με την πεποίθηση ότι, κατά το αμέσως επόμενο διάστημα, τα συγκεκριμένα μέτρα που στοχεύουν στη βελτίωση της κατάστασης του πληθυσμού των Ρομά θα τεθούν σε εφαρμογή και δεν θα παραμείνουν ωραίες δηλώσεις. Τα ευρωπαϊκά διαρθρωτικά ταμεία προσφέρουν μια τεράστια ευκαιρία για επίτευξη της κοινωνικής ένταξης του πληθυσμού των Ρομά. Ωστόσο, οι ανεξόχλετες πτυχές που αφορούν τη διαδικασία και το περιεχόμενο κατέστησαν, δυστυχώς, δύσκολη την αξιοποίηση αυτής της ευκαιρίας. Όταν εφαρμόστηκε στην Ρουμανία, σημειώθηκε ότι χρειάζεται να υιοθετηθεί μια διαφορετική προσέγγιση στο θέμα της απασχόλησης όσον αφορά την πληθυσμιακή ομάδα των Ρομά, στο πλαίσιο των μέτρων που εφαρμόζονται από το POSDRU (Τομεακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για την Ανάπτυξη των Ανθρώπινων Πόρων). Τα συμβατικά μέτρα που περιλαμβάνουν την επαγγελματική επανακατάρτιση, τη συμβουλευτική και την παροχή πληροφοριών στους δικαιούχους Ρομά πρέπει να λαμβάνουν επίσης υπόψη την ιδιαίτερη φύση του πολιτισμού τους. Παρότι οι δικαιούχοι από αγροτικές περιοχές επηρεάζονται περισσότερο, δεν έχει υπάρξει ποτέ κανενός είδους πρόγραμμα για τις κοινότητες Ρομά στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών προγραμμάτων με στόχο τη γεωργική ανάπτυξη. Οι Ρομά δεν περιλαμβάνονται στις ομάδες στόχους που ενοούνται από αυτά τα προγράμματα χρηματοδότησης. Η δρομολόγηση προγραμμάτων για την ανάπτυξη γεωργικών επιχειρήσεων και την ενθάρρυνση της δημιουργίας κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων, μαζί με ένα πακέτο κινήτρων, όπως επιδοτήσεις για εργοδότες αυτού του τομέα, αποτελούν λύσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη όσον αφορά την ένταξη του πληθυσμού των Ρομά στην αγορά εργασίας.

Teresa Riera Madurell (S&D), γραπτώς. – (ES) Ψήφισα υπέρ αυτού του ψηφίσματος, καθώς η ενσωμάτωση των κοινοτήτων Ρομά αποτελεί μια από τις προτεραιότητες της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το παρόν ψήφισμα εκφράζει τη θέση του Κοινοβουλίου πριν από τη Δεύτερη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής για τους Ρομά, η οποία θα διεξαχθεί στις 8 και 9 Απριλίου στην Κόρδοβα υπό την ισπανική προεδρία. Η κατάσταση του πληθυσμού των Ρομά διαφέρει από αυτήν των άλλων μειονοτήτων στην ΕΕ και η ενσωμάτωσή τους απαιτεί αποτελεσματικές πολιτικές, ώστε να περιοριστεί η συστηματική διάκριση την οποία υφίστανται. Όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης, από την ΕΕ ως τις τοπικές αρχές, πρέπει να συμμετάσχουν και να αναλάβουν έναν ρόλο στην επίτευξη ίσης μεταχείρισης για τους Ρομά, εφόσον αυτή είναι μια από τις θεμελιώδεις αξίες της ΕΕ. Το ψήφισμα καλεί τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα να πραγματοποιήσουν μια συντονισμένη και στρατηγική συμβολή στην ένταξη του ευρωπαϊκού πληθυσμού Ρομά. Η διάσκεψη κορυφής της Κόρδοβα πρέπει να αποτελέσει βήμα προόδου, που θα μας οδηγήσει από τις καλές προθέσεις σε συγκεκριμένες πολιτικές, οι οποίες θα επιτρέψουν να υπερνικηθούν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν αυτοί οι άνθρωποι σε σχέση με την πρόσβαση στη στέγαση, στην εκπαίδευση, στις δημόσιες υπηρεσίες και στην απασχόληση.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Χαίρομαι πραγματικά που εγκρίθηκε αυτό το ψήφισμα (προφανώς ψήφισα υπέρ του), καθώς περιλαμβάνει καίριες δηλώσεις όσον αφορά την προώθηση της μη διάκρισης εις βάρος του πληθυσμού των Ρομά. Πιο συγκεκριμένα, καλεί για άλλη μια φορά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να αναπτύξει μια ολοκληρωμένη ευρωπαϊκή στρατηγική για την ενσωμάτωση των Ρομά, ως μέσο καταπολέμησης του κοινωνικού αποκλεισμού και της διάκρισης εις βάρος των Ρομά στην Ευρώπη.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τη Δεύτερη Ευρωπαϊκή Διάσκεψη Κορυφής για τους Ρομά, διότι πιστεύω πως η μάχη κατά των διακρίσεων εις βάρος των Ρομά, που αποτελούν μια πανευρωπαϊκή κοινότητα, απαιτεί κοινοτική προσέγγιση. Οφείλουμε να εκφράσουμε την ανησυχία μας για τις διακρίσεις που υφίστανται οι Ρομά όσον αφορά την εκπαίδευση, τη στέγαση και την απασχόληση, καθώς και την ίση πρόσβαση στο σύστημα υγειονομικής περίθαλψης και σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Καταδικάζουμε την πρόσφατη κλιμάκωση της εχθρότητας κατά των Ρομά (αδιγγανοφοβία) σε ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ, η οποία εκδηλώνεται τακτικά υπό μορφή ρητορικής μίσους και επιθέσεων κατά του πληθυσμού Ρομά. Καλούμε και πάλι την Επιτροπή να υιοθετήσει μια οριζόντια προσέγγιση στο ζήτημα των Ρομά και να συντάξει επιπλέον προτάσεις με στόχο την εφαρμογή μιας συνεκτικής πολιτικής σε ευρωπαϊκό επίπεδο για την κοινωνική ένταξη των Ρομά. Έχοντας αυτό υπόψη, ζητούμε από την Επιτροπή να εκπονήσει μια ευρωπαϊκή στρατηγική για τους Ρομά, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, με σκοπό τον καλύτερο συντονισμό και την προώθηση των προσπάθειών

που στοχεύουν στη βελτίωση της κατάστασης του πληθυσμού των Ρομά. Επιπλέον, ελπίζω ότι τα κράτη μέλη θα χρησιμοποιήσουν αποτελεσματικότερα τα διάφορα μέσα που είναι αυτή τη στιγμή διαθέσιμα για την καταπολέμηση του αποκλεισμού των Ρομά, όπως η εκχώρηση 2%, κατ' ανώτατον, των πόρων του ΕΤΠΑ για να χρησιμοποιηθούν για τη στέγαση περιθωριοποιημένων κοινοτήτων ή οι υπάρχουσες δυνατότητες στο πλαίσιο του ΕΚΤ.

Πρόταση ψηφίσματος B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), γραπτώς. – (EN) Τασσόμαστε προφανώς υπέρ του να ασκεί ο Frontex καθήκοντα επιτήρησης πέραν των χωρικών υδάτων κρατών που βρίσκονται στα σύνορα της ΕΕ. Οι νομικές απόψεις διίστανται όσον αφορά το εάν ο Frontex διαθέτει ήδη τέτοια εξουσία. Εντούτοις, το εν λόγω ψήφισμα επέβαλε κανόνες και κατευθυντήριες γραμμές που θα παρεμποδίσουν την άσκηση αυτής της λειτουργίας. Ειδικότερα, επέμειναν ότι ο Frontex πρέπει όχι μόνο να διασώζει παράνομους μετανάστες που θεωρείται ότι βρίσκονται σε κίνδυνο στη θάλασσα (μια αυταπόδεικτα ηθική ενέργεια), αλλά και να έχει τη δυνατότητα να επιβάλει τη χορήγηση ασύλου στους διασωθέντες παράνομους μετανάστες. Πιστεύουμε ότι τέτοιοι διασωθέντες παράνομοι μετανάστες πρέπει να επιστρέφονται στη χώρα από την οποία πιστεύεται ότι επιβιβάστηκαν στο μέσο μεταφοράς τους ή στην πατρίδα τους και να μένουν εκεί.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος για λόγους που ξεπερνούν το σχέδιο απόφασης και το περιεχόμενο της πρότασης του Συμβουλίου σχετικά με τη συμπλήρωση του κώδικα συνόρων για την επιτήρηση των εξωτερικών θαλάσσιων συνόρων. Παρά το γεγονός ότι, κυρίως στο δεύτερο αλλά μη δεσμευτικό για τα κράτη μέλη μέρος της, η απόφαση αναφέρει θετικά στοιχεία για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η διαδικασία με την οποία επιδιώκεται η επικύρωσή της αποτελεί σαφέστατη παράκαμψη του έργου και των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το Συμβούλιο, με αυτό το σχέδιο απόφασης υπερβαίνει τις εκτελεστικές του αρμοδιότητες. Αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποδεχθεί μια τέτοια διαδικασία, δημιουργεί ένα αρνητικότατο προηγούμενο για τον ρόλο και την αποτελεσματική λειτουργία του, ενώ οφείλει να διαφυλάξει τις ελεγκτικές, νομοθετικές και άλλες αρμοδιότητες του, ως το μοναδικού αιρετού όργανο σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρόσφατα άλλωστε είδαμε, ότι με την καθοριστική ψήφο του Ευρωκοινοβουλίου αποτράπηκε η συμφωνία για τη μεταφορά προσωπικών δεδομένων Ευρωπαίων πολιτών στις μυστικές υπηρεσίες και την κυβέρνηση των ΗΠΑ· τέτοιου είδους δυνατότητες δεν πρέπει να απεμποληθούν.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Υπάρχει μια αδιαμφισβήτητη ανάγκη να σημειώσουμε πρόοδο στο θέμα των συνοριακών ελέγχων που συντονίζονται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει επίσης ανάγκη για κοινές επιχειρησιακές διαδικασίες, καθώς και για τη διαμόρφωση σαφών κανόνων όσον αφορά τη συμμετοχή σε κοινές θαλάσσιες επιχειρήσεις –κυρίως έρευνα και διάσωση– και την αποβίβαση των διασωθέντων ατόμων.

Για τον σκοπό αυτόν, η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει σχέδιο απόφασης βάσει της διαδικασίας επιτροπολογίας. Το Συμβούλιο δεν κατόρθωσε να υπερβεί τις διαφορετικές απόψεις που επικρατούσαν στους κόλπους του επί του θέματος, προτιμώντας να κρυφτεί από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πίσω από επιχειρήματα τεχνικού χαρακτήρα και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να απαλλαχτεί από τις αρμοδιότητές μας. Η γνωμοδότηση της νομικής υπηρεσίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι πολύ σαφής. Η Επιτροπή υπερέβη την εκτελεστική εξουσία της. Δεν πρόκειται απλώς για τεχνική διαδικασία. Σύμφωνα με τα λεγόμενα της ίδιας της κ. Malmström, πρόκειται για πρωτοβουλία με μεγάλη πολιτική σημασία και σοβαρές πρακτικές επιπτώσεις.

Η καταψήφιση της πρότασης εκ μέρους μας δεν αποτελεί μόνο επιβεβαίωση των κοινοβουλευτικών προνομίων, αλλά και πράξη αλληλεγγύης προς τις μικρές χώρες που αδικούνται από αυτή την απόφαση.

Cornelia Ernst και Sabine Lösing (GUE/NGL), γραπτώς. – (EN) Λαμβανομένου υπόψη ότι ο Frontex συστήθηκε, μεταξύ άλλων, με σκοπό την «προστασία» των συνόρων της ΕΕ από τους αποκαλούμενους «παράνομους» μετανάστες, αντιτιθέμεθα στον οργανισμό και στους στόχους του. Ωστόσο, χαιρετίζουμε τις κατευθυντήριες γραμμές με στόχο την επαρκή εξέταση του θέματος της διαμόρφωσης διεθνούς και ευρωπαϊκής νομοθεσίας για το άσυλο και τα ανθρώπινα δικαιώματα στο πλαίσιο της πρότασης της Επιτροπής (COM (2009)0658 τελικό). Χαιρετίζουμε ιδίως το σημείο 1 του παραρτήματος Ι (σεβασμός της αρχής της μη επαναπροώθησης, προσοχή στις ειδικές ανάγκες των ευάλωτων ατόμων και όσων χρήζουν επείγουσας ιατρικής βοήθειας, εκπαίδευση των συνοριοφυλάκων όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα και το προσφυγικό δίκαιο) καθώς και τα σημεία 3 και 4 (που συμπεριλαμβάνουν το να δίδεται σημασία στην κατάσταση των μεταναστών, να λαμβάνονται υπόψη τα ενδεχόμενα αιτήματά τους για παροχή βοήθειας ή η πλοϊμότητα του πλοίου, η μη αποβίβαση σε χώρες όπου τα άτομα κινδυνεύουν από διώξεις και βασανιστήρια) που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙ. Πέραν αυτών, τονίζουμε την ανάγκη να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα το εν λόγω δεύτερο παράρτημα και επισημαίνουμε ότι θα τροποποιήσουμε την εντολή του Frontex σύμφωνα με αυτές τις αρχές.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα το εν λόγω ψήφισμα το οποίο θα εμπόδιζε την θέσπιση σειράς μέτρων που συνιστούν ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, μολονότι παραδέχομαι ότι η κατάσταση απέχει πολύ από το να είναι τέλεια. Το εν λόγω κείμενο θα παράσχει τη δυνατότητα να ασκούνται ένδικα μέσα ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά κράτη που δεν συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις τους σχετικά με την αρχή της μη επαναπροώθησης σε ανοιχτές θάλασσες, ενώ, επί του παρόντος, το αποφεύγουν πλήρως αυτό. Είναι σημαντικό τα κράτη μέλη που δραστηριοποιούνται υπό την αιγίδα του Frontex να παρέχουν βοήθεια στους μετανάστες που βρίσκονται σε δυσχερή θέση στη θάλασσα, ανεξάρτητα από την εθνικότητά τους, την κατάστασή τους ή τις συνθήκες υπό τις οποίες βρέθηκαν.

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE), γραπτώς. – Το ψήφισμα αφορά το σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου και συμπληρώνει τον κώδικα συνόρων Σένγκεν σχετικά με την επιτήρηση των θαλάσσιων συνόρων στα πλαίσια των επιχειρήσεων που συντονίζονται από τον Frontex για τα μέτρα διάσωσης ανθρώπων στη θάλασσα. Όσον αφορά την Ελλάδα και λόγω των αυξανόμενων μεταναστευτικών πιέσεων, τα συγκεκριμένα μέτρα διευκολύνουν την παρουσία του Frontex στη ελληνική θαλάσσια περιοχή.

Συγκεκριμένα, πρόκειται για μέτρα τα οποία αποτελούνται τόσο από κανόνες όσο και από μη δεσμευτικές κατευθυντήριες γραμμές και επικεντρώνονται στην υποδοχή, την έρευνα και τη διάσωση ανθρώπων στην θάλασσα. Επί της ουσίας πρόκειται για μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε περίπτωση που εντοπίζεται ένα πλοίο και υπάρχει η υπόνοια ότι επιβαίνουν σε αυτό άτομα που προσπαθούν να διαφύγουν τον έλεγχο στα σύνορα. Επιπλέον, η έρευνα και η διάσωση θα πρέπει να πραγματοποιείται βάσει συγκεκριμένων αρχών και η αποβίβαση των ατόμων που έχουν συλληφθεί ή διασωθεί βάσει συγκεκριμένου επιχειρησιακού σχεδίου. Για τον λόγο αυτό πιστεύω ότι πρέπει να στηριχθεί η συγκεκριμένη πρωτοβουλία και να επιταχυνθεί η υλοποίηση των μέτρων στα οποία αναφέρεται το ψήφισμα του Συμβουλίου.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Σε αντίθεση με τη θέση μας (ψήφισα υπέρ), η ειδική πλειοψηφία δεν επιτεύχθηκε και, ως εκ τούτου, το ψήφισμα για την απόρριψη της πρότασης της Επιτροπής και για να γίνει αποδεκτή γνωμοδότηση των νομικών υπηρεσιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καταψηφίστηκε. Αυτό σημαίνει ότι ο κώδικας συνόρων Σένγκεν θα τροποποιηθεί τώρα σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής η οποία βασίζεται στη διαδικασία επιτροπολογίας, με προσθήκη του παραρτήματος, που περιλαμβάνει μη δεσμευτικά μέτρα σχετικά με τις υποχρεώσεις κατά την έρευνα στη θάλασσα και τις επιχειρήσεις διάσωσης, στην οδηγία. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι απλώς να ελπίζουμε ότι η Επιτροπή θα χρησιμοποιήσει πράγματι αυτή την ευκαιρία για να παρακολουθεί στενότερα τις επιχειρήσεις που συντονίζονται από τον Frontex ούτως ώστε να μπορούμε να αποφεύγουμε τις ανθρώπινες τραγωδίες και την καταστάσεις απόγνωσης στη θάλασσα. Το συγκεκριμένο αποτέλεσμα ενέχει, ωστόσο, τον πραγματικό κίνδυνο να μην έχουμε τη δυνατότητα να πιέσουμε για τη θέσπιση δεσμευτικών μέτρων στο πλαίσιο της εντολής του Frontex που υποβάλλεται τώρα σε αναθεώρηση, αλλά, φυσικά, δεν μπορούμε να παραιτηθούμε και πρέπει να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια για να επιτύχουμε ένα καλύτερο αποτέλεσμα στο πλαίσιο της μελλοντικής εργασίας μας επί του θέματος.

Έκθεση: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), γραπτώς. – (EN) Εγώ και οι συνάδελφοί μου στην Ομάδα ECR συμφωνούμε σε μεγάλο βαθμό με τη συγκεκριμένη έκθεση, συμπεριλαμβανομένης της βελτίωσης της αποτελεσματικότητας του προϋπολογισμού, της απλούστευσης των διαδικασιών εφαρμογής για τα κοινοτικά κονδύλια, καθώς και της απόδοσης προτεραιότητας στην ολοκλήρωση της στρατηγικής του 2020.

Ωστόσο, έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις όσον αφορά τις αναφορές σε έναν κοινωνικό πυλώνα της ΕΕ, σε μια φιλόδοξη κοινωνική ατζέντα, σε μια εναρμονισμένη μεταναστευτική πολιτική και στους περιορισμούς που αφορούν την ενιαία αγροτική αγορά, και τονίζουμε ότι η παιδεία, ο στρατός και η άμυνα αποτελούν τομείς της αποκλειστικής αρμοδιότητας των κρατών μελών.

Liam Aylward (ALDE), γραπτώς. – (GA) Ψήφισα υπέρ αυτής της έκθεσης σχετικά με τις δημοσιονομικές προτεραιότητες του 2011. Όπως αναφέρεται στην έκθεση, πρέπει να παρασχεθεί συγκεκριμένη στήριξη στην επιχειρηματικότητα και στις πολύ μικρές επιχειρήσεις, ενώ αυτά τα θέματα πρέπει να τεθούν στο επίκεντρο της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη νεολαία και την καινοτομία.

Η έκθεση απαιτεί την παροχή στήριξης προς όλα τα προγράμματα και τα μέσα που ενθαρρύνουν την επιχειρηματικότητα – ιδίως στις αγροτικές περιοχές – καθώς και την παροχή στήριξης κατά την αρχική φάση της λειτουργίας των νέων επιχειρήσεων και την ενθάρρυνση της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των νέων επιχειρηματιών.

Στήριξη πρέπει να παρέχεται σε προγράμματα που βοηθούν τους νέους να ξεκινήσουν μια νέα επιχείρηση. Χαιρετίζω την έμφαση που δίδεται στην εν λόγω έκθεση στην πολιτική για τη νεολαία και στον ρόλο που πρέπει να

διαδραματίσουν οι νέοι στο πλαίσιο των προσπαθειών που καταβάλλουμε για να ξεπεράσουμε την τρέχουσα οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση.

Στηρίζω θερμά το αίτημα που περιλαμβάνεται στην έκθεση για αύξηση των επενδύσεων στους νέους και στην εκπαίδευση, σύμφωνα με τις σχετικές συστάσεις που περιλαμβάνονται στη «Στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία». Ο ρόλος και η σημασία των νέων για την Ευρωπαϊκή Ένωση και το μέλλον της είναι κάτι που πρέπει να αναγνωριστεί, να ενθαρρυνθεί και να στηριχθεί.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι νέοι, η επιστήμη και η καινοτομία βρίσκονται στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων του επόμενου προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επένδυση στους νέους είναι επένδυση στο μέλλον. Αυτή η επένδυση πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τρόπο συντονισμένο όσον αφορά τις διάφορες πολιτικές.

Η εκπαίδευση, η επαγγελματική εκπαίδευση και η μετάβαση από το εκπαιδευτικό σύστημα στην αγορά εργασίας αποτελούν κεντρικά θέματα του παρόντος προϋπολογισμού. Η ανεργία επηρεάζει όλο και περισσότερο τους νέους που διαθέτουν ένα πτυχίο και άλλα προσόντα. Για αυτόν τον λόγο θεωρώ ότι το πρόγραμμα Erasmus First Job για την κινητικότητα όσον αφορά την πρώτη θέση απασχόλησης αποτελεί δέσμευση στρατηγικής σημασίας για το μέλλον, διότι καθιερώνει ένα σαφή δεσμό μεταξύ του εκπαιδευτικού συστήματος και της αγοράς εργασίας. Μεταξύ των υπόλοιπων προτεραιοτήτων του παρόντος προϋπολογισμού, θα ξεχώριζα τους τομείς της έρευνας, της καινοτομίας και της ψηφιακής ατζέντας: αυτοί οι τομείς είναι κρίσιμης σημασίας για τη βιώσιμη ανάπτυξη της Ευρώπης.

Θα τόνιζα επίσης τη σημασία ορισμένων ήδη υφιστάμενων προγραμμάτων που συμβάλλουν στην επίτευξη του εν λόγω σκοπού, όπως το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Καινοτομίας και Τεχνολογίας. Ο παρών προϋπολογισμός επικεντρώνει επίσης τις προσπάθειες στη στήριξη της ανάπτυξης πράσινων και καινοτόμων τεχνολογιών, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ουσιαστικά στην ανάκαμψη της οικονομίας και παρέχοντας ώθηση στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Η δέσμευση έναντι των νέων, η καινοτομία και η επιστήμη αποτελούν το κλειδί για να καταστεί ξανά η Ευρώπη παγκόσμια ηγέτιδα δύναμη.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose και Britta Thomsen (S&D), γραπτώς. – (DA) Σήμερα, οι δανοί Σοσιαλδημοκράτες ψήφισαν υπέρ των δημοσιονομικών προτεραιοτήτων του 2011. Υποστηρίζουμε τις γενικές προτεραιότητες και, ειδικότερα, τις προσπάθειες καταπολέμησης της ανεργίας των νέων και προώθησης της έρευνας, της καινοτομίας και της πράσινης τεχνολογίας. Ομοίως, οι δανοί Σοσιαλδημοκράτες στηρίζουν πλήρως την διάθεση των απαραίτητων κονδυλίων για την στρατηγική ανάπτυξης και απασχόλησης της ΕΕ, τη στρατηγική 2020. Οι δανοί Σοσιαλδημοκράτες θα ήθελαν να επισημάνουν, ωστόσο, ότι στόχος της κοινής γεωργικής πολιτικής της ΕΕ πρέπει να συνεχίσει να είναι η διασφάλιση της σταθεροποίησης της αγοράς και, ως εκ τούτου, δεν μπορούμε να στηρίζουμε τις μόνιμες επιδοτήσεις της ΕΕ για προϊόντα όπως το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog και Åsa Westlund (S&D), γραπτώς. – (SV) Εμείς, οι σουηδοί Σοσιαλδημοκράτες, επιλέξαμε σήμερα να ψηφίσουμε υπέρ των δημοσιονομικών προτεραιοτήτων του 2011. Συμφωνούμε σε μεγάλο βαθμό με τις προτεραιότητες που αναφέρονται στην έκθεση. Για παράδειγμα, πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό να επενδύσουμε στους νέους, στην έρευνα, στην καινοτομία και στην πράσινη τεχνολογία. Πιστεύουμε επίσης ότι είναι σημαντικό να δοθούν στη νέα στρατηγική της ΕΕ για την ανάπτυξη και την απασχόληση, τη στρατηγική «ΕΕ 2020», επαρκείς οικονομικοί πόροι ώστε να μπορέσει να έχει επιτυχία.

Εντούτοις, θα θέλαμε να τονίσουμε ότι δεν πιστεύουμε πως ο βασικός στόχος της κοινής γεωργικής πολιτικής της ΕΕ είναι η διασφάλιση της σταθερότητας της αγοράς και ως εκ τούτου δεν επιθυμούμε η ΕΕ να παρέχει μόνιμη στήριξη στην αγορά όσον αφορά το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Στο πλαίσιο μιας γενικευμένης κρίσης και ενόψει των φιλόδοξων απαιτήσεων της στρατηγικής του 2020 όσον αφορά την καινοτομία, την καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, και την οικονομική ανάπτυξη και απασχόληση, είναι ουσιαστικής σημασίας να θέσουμε τις προκλήσεις της στρατηγικής του 2020 στο επίκεντρο των δημοσιονομικών προτεραιοτήτων.

Για αυτόν τον λόγο χαίρομαι που διαπιστώνω την ύπαρξη σαφούς δέσμευσης όσον αφορά την εκπαίδευση, την έρευνα και την καινοτομία στο πλαίσιο των δημοσιονομικών προτεραιοτήτων που έχουν καθοριστεί από την Επιτροπή για το 2011. Επίσης, είναι απαραίτητο να έχουμε στον νου μας την ανάκαμψη της οικονομίας και την έξοδο από την κρίση και, ως εκ τούτου, χαίρομαι και για τη στήριξη προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ως μία από τις βασικές δημοσιονομικές προτεραιότητες του 2011. Θα ήθελα να επαναλάβω την ανάγκη, αύξησης της χρηματοδότησης της ΚΙΠ στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής γεωργικής πολιτικής. Πρόκειται για μία ακόμη προτεραιότητα που πρέπει να υιοθετήσει η Επιτροπή.

Θα ήθελα να επισημάνω ότι ο προϋπολογισμός του 2011 θα είναι ο πρώτος που θα εγκριθεί στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας, με την ενίσχυση της δυνατότητας παρέμβασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που απορρέει από αυτή.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Οι προτεινόμενες δημοσιονομικές προτεραιότητες για το 2011, παρά την κοινωνική ρητορική, η οποία είναι αναπόφευκτη σε περίοδο κρίσης, είναι σχετικά σαφείς: η πρόθεση είναι βασικά η διατήρηση των ιδίων προτεραιοτήτων στις οποίες βασίζονταν γενικά οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί. Για μια ακόμη φορά, φαίνεται ότι πρόκειται για προϋπολογισμό που αποσκοπεί στην εμβάθυνση της ενιαίας αγοράς, στην απουσία εργασιακής ασφάλειας η οποία είναι γνωστή ως «ευελιξία με ασφάλεια», στην ελευθέρωση της αγοράς και στην εμπορευματοποίηση του περιβάλλοντος και ολόένα περισσότερων τομέων της κοινωνικής ζωής. Αν και έχουν ομαδοποιηθεί υπό τον τίτλο νέα «στρατηγική 2020», πρόκειται για παλαιές κατευθυντήριες γραμμές.

Η δηλωθείσα απόδοση προτεραιότητας στους νέους δεν αποκρύπτει το γεγονός ότι πρόθεση είναι να αρχίσει από σήμερα ο σχεδιασμός των μελλοντικών γενεών εργαζόμενων για τους οποίους η ανεργία θα είναι διαρθρωτική και θα θεωρείται στρατηγική μεταβλητή με σκοπό την επιβολή της υποτίμησης της εργασιακής τους δύναμης. Αυτό θα υποχρεώσει ακόμη και εκείνους που έχουν προσόντα να μετακινούνται μεταξύ επισφαλών θέσεων εργασίας, περνώντας από τις αναπόφευκτες ενδιάμεσες περιόδους ανεργίας. Οι εν λόγω προτεραιότητες θέτουν επίσης τον προϋπολογισμό του 2011 στην υπηρεσία του εξωτερικού παρεμβατισμού της ΕΕ, της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας και της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας, του милитарισμού και του πολέμου, των πολιτικών που ποινικοποιούν τη μετανάστευση και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με αυτά τα δεδομένα, η μόνη δυνατή αντίδρασή μας σε αυτή την έκθεση είναι να την καταψηφίσουμε. Ωστόσο, αυτός δεν είναι ο μόνος τρόπος αντίδρασης, ούτε είναι αναπόφευκτος. Αυτό ακριβώς προσπαθήσαμε να καταδείξουμε με τις διάφορες προτάσεις που καταθέσαμε στη διάρκεια της συζήτησης.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), γραπτώς. – (PL) Η κατάρτιση του κοινοτικού προϋπολογισμού εν μέσω μιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, με ιδιαίτερα στενά δημοσιονομικά περιθώρια και με νέους τομείς εργασίας που σχετίζονται με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Ως εκ τούτου, ικανοποιήθηκα ακόμη περισσότερο κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας για το ότι ψήφισα υπέρ της έκθεσης της κ. Jędrzejewska για τον προϋπολογισμό του 2011 και της πρότασης ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Και τα δύο παρέχουν τη δυνατότητα διαμόρφωσης φιλόδοξων δημοσιονομικών προτεραιοτήτων για τον επόμενο χρόνο.

Παράλληλα με τις παραδοσιακές προτεραιότητες όπως η πολιτική συνοχής και η στήριξη των καινοτόμων και οικολογικών τεχνολογιών, ο προϋπολογισμός του 2011 πρέπει να επικεντρώνεται στη διασφάλιση της πλήρους λειτουργίας των νέων πρωτοβουλιών στην ΕΕ: της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, της οικονομικής στρατηγικής ΕΕ 2020 και των μέτρων που αποτελούν μέρος της ανατολικής εταιρικής σχέσης. Και οι τρεις εν λόγω πρωτοβουλίες διατρέχουν τον κίνδυνο να αποτύχουν πλήρως, εάν τα σχετικά κονδύλια αποδειχτούν υπερβολικά «συμβολικά».

Αξιοσημείωτη είναι επίσης η ολοκληρωμένη προσέγγιση του ζητήματος των νέων. Αντιμέτωπη με δημογραφικά προβλήματα, η ΕΕ δεν πρέπει να επιτρέπει στον εαυτό της να έχει χαμηλό ποσοστό μορφωμένων νέων, διότι κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε ακόμη μεγαλύτερη αύξηση της ανεργίας των νέων, κάτι που η ΕΕ απλώς δεν μπορεί να αντέξει. Ως εκ τούτου, ο ευρωπαϊκός προϋπολογισμός πρέπει να προβλέπει κονδύλια για την παροχή στήριξης στην εκμάθηση γλωσσών, στον διαπολιτισμικό διάλογο, στην αύξηση της κινητικότητας των νέων και στην ένταξη των πτυχιούχων στην αγορά εργασίας.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Εάν κατάλαβα καλά τα λεγόμενα της εν λόγω έκθεσης, τα πάντα ή σχεδόν τα πάντα καθίστανται προτεραιότητα, γεγονός που σημαίνει ότι δεν υπάρχει καμία προτεραιότητα. Αυτό που ζητείται είναι πολύ απλά ένας μεγαλύτερος προϋπολογισμός. Με άλλα λόγια, περισσότεροι φόροι για τους Ευρωπαίους. Είναι αλήθεια ότι είναι αξιέπαινη η μέριμνα της εισηγήτριας να διασφαλίσει ότι οι δαπάνες που χρηματοδοτούνται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό δεν θα είναι μόνο χρήσιμες αλλά και αποτελεσματικές, και θα προσφέρουν πραγματική ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία στις εθνικές πολιτικές. Ωστόσο, για να είμαστε ειλικρινείς, αυτή η μέριμνα θα έπρεπε να είναι μόνιμο μέλημα εδώ και πολλά χρόνια. Ενθυμούμαι, αφενός, ότι τα τελευταία 14 ή 15 χρόνια κάτι τέτοιο δεν συνέβη, δεδομένου ότι το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο δεν αισθάνθηκε ότι μπορούσε να εγκρίνει την εκτέλεση των ετήσιων προϋπολογισμών. Αφετέρου, συνεχίζω ακόμη να αναζητώ σε αυτή την έκθεση συγκεκριμένες προτάσεις που θα επιτρέψουν την επίτευξη του εν λόγω στόχου. Ειδικότερα, αναζητώ προτάσεις μέσω των οποίων θα τεθεί τέλος σε προγράμματα που δεν αποτελούν τίποτε περισσότερο από καθαρό λαϊκισμό, στην περιττή κατανομή μικρών ποσών χρηματοδότησης, στην ιδεολογική προπαγάνδα και στις απόπειρες μεγαλύτερης παρέμβασης σε τομείς όπου η ΕΕ, ευτυχώς, έχει μικρή μόνο εξουσία και, πάνω απ' όλα, είναι αναποτελεσματική.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Αν και ψήφισα υπέρ αυτής της έκθεσης, θα ήθελα να επισημάνω ορισμένες σημαντικές επιφυλάξεις που έχω σχετικά με τις δημοσιονομικές προτεραιότητες του 2011. Είναι αλήθεια ότι στηρίζω πρόθυμα τη δέσμευση της ΕΕ να παρέχει στήριξη στους νέους, στην καινοτομία και στον τομέα του εθελοντισμού, διότι αποτελούν δομικά στοιχεία της κοινωνίας μας. Παρά ταύτα, το χρηματοοικονομικό πλαίσιο δεν είναι καθόλου επαρκές, ιδίως σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης και ανεργίας: δεν μας δίνει τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσουμε οποιοδήποτε φιλόδοξο πολιτικό στόχο με σκοπό να επιφέρουμε πραγματικές αλλαγές. 9 εκατομμύρια ευρώ ή 0,07% του προϋπολογισμού έχει προβλεφθεί για την απασχόληση: αυτό το ποσοστό πραγματικά δεν αντιπροσωπεύει ουσιαστικές φιλοδοξίες όσον αφορά τη στήριξη της απασχόλησης.

Iosif Matula (PPE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης για με τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, διότι πιστεύω ότι είναι σημαντικό να έχουμε έναν ισορροπημένο, ρεαλιστικό προϋπολογισμό που θα ανταποκρίνεται αποτελεσματικά στις προσδοκίες των πολιτών που επιθυμούν να βγουν από την τρέχουσα οικονομική κρίση, να έχουν καλοπληρωμένες εργασίες και ένα ασφαλέστερο μέλλον. Πιστεύω ότι η οικονομική στήριξη προς τις ΜΜΕ πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα στην Ευρώπη, διότι οι ΜΜΕ διαδραματίζουν κρίσιμο ρόλο στη διασφάλιση μεγάλου αριθμού θέσεων εργασίας, καθώς και στην ανάπτυξη των περιφερειών και των αγροτικών περιοχών. Πιστεύω επίσης ότι ο ρόλος των νέων είναι εξαιρετικά σημαντικός αυτή τη στιγμή και θα είναι και για το μέλλον της ΕΕ. Αυτό είναι κάτι που πρέπει να αντικατοπτρίζεται και στις δημοσιονομικές προτεραιότητες. Οι νέοι βρίσκονται στο επίκεντρο των κοινωνικών πολιτικών και των πολιτικών ένταξης της Ευρώπης. Η ικανότητα των νέων για καινοτομία αποτελεί βασικό πόρο για την ανάπτυξη και την οικονομική ανάπτυξη, στην οποία πρέπει να βασίζεται η ΕΕ. Είμαι βαθύτατα πεπεισμένος ότι η επένδυση στους νέους και στην εκπαίδευση σημαίνει επένδυση στο παρόν και στο μέλλον, όπως περιγράφεται στη στρατηγική της ΕΕ για τη νεολαία. Χαιρετίζω το γεγονός ότι η πολιτική για τη νεολαία πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη την προετοιμασία των νέων για την αγορά εργασίας εντός των σχολείων και των πανεπιστημίων.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Θα καταψηφίσω αυτή την έκθεση σχετικά με τις δημοσιονομικές προτεραιότητες του 2011. Ο προϋπολογισμός του 2011 εφαρμόζει τις δογματικές και επιζήμιες ευρωκρατικές πολιτικές στις οποίες αντιτίθεμαι στην Ευρώπη και στον κόσμο. Δεν είναι λογικό να ψηφίσω υπέρ ενός προϋπολογισμού που υιοθετεί το ενδεχόμενο τόσων πολλών δυνητικών καταστροφών.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Μετά την αποτυχία της Συνθήκης της Λισαβόνας, η ΕΕ έχει μια νέα ευκαιρία να διαδραματίσει σπουδαίο καταλυτικό ρόλο στο πλαίσιο της παγκόσμιας οικονομίας με τη στρατηγική του 2020. Για να επιτύχει αυτό το νέο σχέδιο, είναι απαραίτητο οι διάφοροι προϋπολογισμοί που θα εγκριθούν να δίνουν προτεραιότητα σε διάφορους τομείς που είναι θεμελιώδους σημασίας για την επιτυχία της στρατηγικής του 2020.

Μιλούμε για την καινοτομία, τη στήριξη των νέων ώστε να αυξηθεί η κοινωνική κινητικότητα, καθώς και για την ενίσχυση της στήριξης προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες αποτελούν την πραγματική κινητήρια δύναμη της οικονομίας των χωρών. Είναι επίσης απαραίτητο να υπάρξουν επενδύσεις σε πολύ μεγάλη κλίμακα στους τομείς της κλιματικής αλλαγής, του περιβάλλοντος και της κοινωνικής πολιτικής. Προκειμένου να επιτύχει η στρατηγική του 2020, είναι, συνεπώς, καθοριστικό να αναζητηθούν νέοι τρόποι χρηματοδότησης και εξεύρεσης κονδυλίων, διότι δεν μπορούμε να επαναλάβουμε τις πρακτικές του παρελθόντος και να καταναείμουμε εκ νέου κονδύλια προοριζόμενα για τη διαρθρωτική πολιτική, την πολιτική συνοχής και την κοινή γεωργική πολιτική.

Γεώργιος Παπαστάμκος (PPE), γραπτώς. – Υπερψήφισα την έκθεση σχετικά με τις προτεραιότητες του προϋπολογισμού για το 2011 μεταξύ άλλων λόγω των προτάσεων ως προς τη χρηματοδότηση της ΚΑΠ. Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι η χρηματοδότηση των προτεραιοτήτων σχετικά με τη μελλοντική στρατηγική «ΕΕ 2020», μέσω μιας πιθανής ανακατανομής πιστώσεων, δεν πρέπει να γίνει σε βάρος των θεμελιωδών πολιτικών της ΕΕ, όπως η πολιτική συνοχής, η διαρθρωτική ή η κοινή γεωργική πολιτική. Επαναλαμβάνεται η ανησυχία, την οποία είχα εκφράσει κατά την έγκριση του κοινοτικού προϋπολογισμού για το τρέχον έτος, ως προς το στενό περιθώριο των γεωργικών δαπανών και υποστηρίζεται η πρόβλεψη επαρκούς περιθωρίου στον προϋπολογισμό του 2011. Η ύπαρξη ικανοποιητικού περιθωρίου γεωργικών δαπανών είναι ιδιαίτερα σημαντική για την αντιμετώπιση απρόβλεπτων αναγκών σε γεωργικούς τομείς, δεδομένης και της αστάθειας των τιμών.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις δημοσιονομικές προτεραιότητες του 2011 – Ενότητα III – Επιτροπή, επιβεβαιώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ότι η διατήρηση των υφιστάμενων θέσεων εργασίας και η δημιουργία νέων που θα επιτρέψουν στους ευρωπαίους πολίτες να ζουν με αξιοπρέπεια πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα για τους πολιτικούς ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών. Η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ευρώπη 2020: μια ευρωπαϊκή στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη» παρέχει τη βάση για εκτεταμένη συζήτηση σχετικά με την οικονομική και κοινωνική στρατηγική της ΕΕ κατά τα επόμενα χρόνια. Ψήφισα επίσης υπέρ της τροπολογίας 5, λαμβάνοντας υπόψη ότι η ανεργία αποτελεί βασικό θέμα στο πλαίσιο των υφιστάμενων συζητήσεων και ότι για να μπορέσει να αντιμετωπίσει πλήρως το πρόβλημα της ήδη υψηλής και ολοένα αυξανόμενης ανεργίας, η ΕΕ πρέπει

να εφαρμόσει μια φιλόδοξη κοινωνική ατζέντα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επενδύσει, πάνω απ' όλα, στην έρευνα, καθώς και στις υποδομές των μεταφορών και της ενέργειας, προκειμένου να μπορέσει να παραμείνει ανταγωνιστική σε παγκόσμιο επίπεδο. Επιπλέον, τόσο τα κράτη μέλη όσο και η ΕΕ πρέπει να επενδύσουν στην εκπαίδευση και στην ανάπτυξη των νέων. Για αυτόν τον λόγο, προγράμματα όπως το Erasmus, ιδίως το πρόγραμμα Erasmus για νέους επιχειρηματίες, πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα η οποία θα αντικατοπτρίζεται και στον προϋπολογισμό του 2011.

Artur Zasada (PPE), γραπτώς. – (PL) Εκφράζω την ικανοποίησή μου όσον αφορά το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας για την έκθεση της κ. Jedrzejewska σχετικά με τις δημοσιονομικές προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2011. Φυσικά, ψήφισα υπέρ της έκθεσης. Η σημερινή ψηφοφορία ήταν ξεχωριστή για δύο λόγους. Πρώτον, πρόκειται για τον πρώτο προϋπολογισμό που εγκρίνεται στο πλαίσιο των κανόνων της Συνθήκης της Λισαβόνας. Δεύτερον, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ήταν εκείνο που παρουσίασε πρώτο τις προτάσεις του σχετικά με τις προτεραιότητες και όχι η Επιτροπή.

Πολύ σωστά η εισηγήτρια αναφέρθηκε, στο έγγραφό της, στο ζήτημα των νέων και της εκπαίδευσης. Στη διάρκεια μιας κρίσης, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να στηρίζουμε τους νέους βοηθώντας τους, για παράδειγμα, να βρουν την πρώτη εργασία τους ή να στήσουν τη δική τους επιχείρηση. Η απουσία επαρκών αναφορών σε αυτό το θέμα κατά τα προηγούμενα έτη είναι σήμερα ιδιαίτερα ορατή. Οι ειδικοί σε θέματα απασχόλησης επισημαίνουν ότι δεν αντιμετωπίζουν μόνο οι πτυχιούχοι πρόβλημα στην αγορά εργασίας, αλλά και άτομα ηλικίας τριάντα ετών και άνω που δραστηριοποιούνται στην αγορά εργασίας αρκετά χρόνια.

Έκθεση: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Στηρίζω την εν λόγω έκθεση, δεδομένου ότι οι συνθήκες υπό τις οποίες θα εγκριθεί ο προϋπολογισμός του 2011 θα είναι ιδιαίτερες λόγω της έναρξης ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας και της συνεχιζόμενης οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Ο προϋπολογισμός θα πρέπει να εξισορροπηθεί με ακρίβεια προκειμένου να διασφαλιστεί η επιτυχής υλοποίηση των στόχων που τέθηκαν στη Συνθήκη της Λισαβόνας, όπως, για παράδειγμα, η δημιουργία μιας κοινής εσωτερικής αγοράς ενέργειας. Στο πλαίσιο της κατάρτισης του προϋπολογισμού, μεγάλη προσοχή πρέπει να δοθεί επίσης στις επιπτώσεις της χρηματοπιστωτικής κρίσης, την οποία βιώνουν ακόμη πολλές χώρες, καθώς και στις προσπάθειες που πρέπει να καταβληθούν για την αποτελεσματική εξάλειψή τους. Βασική προτεραιότητα πρέπει να συνεχίσει να είναι η διατήρηση των θέσεων εργασίας και η δημιουργία νέων, θέμα που σχετίζεται στενά με την ανάγκη οικονομικής στήριξης των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που δημιουργούν μεγάλο ποσοστό των θέσεων εργασίας. Κατά την έγκριση του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το 2011, ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στην αξιολόγηση της προτεραιότητας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου –τη διαμόρφωση υψηλού επιπέδου νομοθεσίας– ενώ πρέπει να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού. Πρέπει επίσης να βρεθεί κατάλληλη λύση στο ζήτημα της αποτελεσματικής οργάνωσης του έργου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης ενός χώρου εργασίας των βουλευτών.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας σημαίνει μεγαλύτερες εξουσίες για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο, τα θέματα είναι ολόένα και πιο πολύπλοκα, και οι αποφάσεις που λαμβάνονται πρέπει να είναι τεχνικά ορθές και επιστημονικά τεκμηριωμένες. Είναι κρίσιμης σημασίας το να είναι ενήμεροι οι αρμόδιοι για τη χάραξη πολιτικών για τις πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις, καθώς αυτές θα τους δώσουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν τις βέλτιστες αποφάσεις. Ο εν λόγω προϋπολογισμός θεσπίζει μακροπρόθεσμες κατευθυντήριες γραμμές για τη διαμόρφωση μιας πολιτικής ακινήτων που θα μπορούσε να οδηγήσει σε μειωμένα έξοδα στο μέλλον.

Κάνω έκκληση για αύξηση της τεχνικής υποστήριξης και της υποστήριξης σε θέματα εκπαίδευσης προς τους βουλευτές, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο παρέχονται οι απαραίτητοι πόροι ώστε το Σώμα να εκτελεί σωστά τα καθήκοντά του, με την επιστημονική και τεχνική υποστήριξη που είναι τόσο απαραίτητη τον 21ο αιώνα.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Δεδομένων των αυξημένων ευθυνών πολλών θεσμικών οργάνων βάσει του νέου πλαισίου, όπως συμβαίνει με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είναι απαραίτητο ο επιχειρησιακός προϋπολογισμός κάθε οργάνου να διασφαλίζει ότι το όργανο διαθέτει τους απαραίτητους υλικούς και ανθρώπινους πόρους για να μπορεί να διεκπεραιώνει τις υποχρεώσεις του με ακρίβεια και αριστεία.

Τάσσομαι υπέρ ενός ρεαλιστικού και υλοποιήσιμου προϋπολογισμού, που θα παρέχει όμως στα διάφορα θεσμικά όργανα τα υλικά μέσα που απαιτούνται για την διεκπεραίωση των υποχρεώσεών τους. Οι εν λόγω προβληματισμοί δεν πρέπει, ωστόσο, να υπονομεύσουν τη δημοσιονομική βιωσιμότητα και την αυστηρή τήρηση των λογιστικών δεδομένων που είναι κρίσιμης σημασίας για τη λειτουργία οποιουδήποτε θεσμικού οργάνου. Επιπλέον, πρέπει να

διασφαλίζεται η αυστηρότητα και η διαφάνεια στη διαχείριση των κονδυλίων που διατίθενται στα διάφορα θεσμικά όργανα.

Alan Kelly (S&D), γραπτώς. – (EN) Ο προγραμματισμός για τον προϋπολογισμό του 2011 είναι ιδιαίτερα σημαντικός και συμφωνώ με την έκκληση της έκθεσης για προσεκτικό και διαφανή διάλογο. Συμφωνώ επίσης με τη δήλωση που περιλαμβάνεται στην έκθεση ότι το θέμα του κατωφλίου του προϋπολογισμού είναι λεπτό και πρέπει να λαμβάνει υπόψη το συνολικό κόστος. Είμαι ικανοποιημένος από τον προσεκτικό χαρακτήρα της έκθεσης. Η προσέγγιση του θέματος του προϋπολογισμού άνευ της δέουσας προσοχής θα αποτελούσε προσβολή προς τον λαό της πατρίδας μου και όλους τους λαούς της Ευρώπης που αντιμετωπίζουν τα δικά τους δημοσιονομικά προβλήματα. Θα ήθελα επίσης να επωφεληθώ της ευκαιρίας για να πω ότι ελπίζω ότι η προσεκτική στάση μας δείχνει και το πνεύμα αλληλεγγύης και αδελφότητας προς τους Έλληνες και πορτογάλους συναδέλφους μας που αντιμετωπίζουν εξαιρετικά σοβαρά προβλήματα αυτή την περίοδο.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει αναθέσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο νέες ευθύνες. Αυτή η κατάσταση σημαίνει πρόσθετες διοικητικές εργασίες, με αποτέλεσμα οι βουλευτές να έχουν ανάγκη ειδικευμένου προσωπικού που θα εργάζονται ως σύμβουλοι. Αυτή η νέα κατάσταση έχει ως αποτέλεσμα την εμφάνιση δύο προβλημάτων: αυξημένων δαπανών που προκύπτουν από την ανάγκη περισσότερων βοηθών, και πρόσθετου χώρου ο οποίος απαιτείται προκειμένου αυτοί να διεκπεραιώνουν τις υποχρεώσεις τους υπό καλές συνθήκες εργασίας. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα αυξημένες δαπάνες. Αυτό είναι κάτι που είναι δύσκολο να εξηγηθεί στο πλαίσιο της παρούσας κρίσης, αλλά εάν θέλουμε η ποιότητα του έργου του Σώματος να είναι εξαιρετική, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να διαθέτει τους απαραίτητους οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – Ψήφισα υπέρ αυτής της σημαντικής έκθεσης. Οι κατευθυντήριες γραμμές αποτελούν το πρώτο βήμα στη διαδικασία του προϋπολογισμού, καθώς παρέχουν γενική καθοδήγηση στον Γενικό Γραμματέα και στο Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το επακόλουθο στάδιο, το προσχέδιο κατάστασης προβλέψεων, το οποίο βρίσκεται ήδη στα χέρια του Προεδρείου.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι συνθήκες υπό τις οποίες υιοθετούμε τον προϋπολογισμό του 2011 είναι εξαιρετικές και συνιστούν ταυτόχρονα μια πρόκληση. Η επιτυχημένη εφαρμογή της Συνθήκης της Λισαβόνας συνιστά μεγαλύτερη προτεραιότητα, ενώ οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης, οι οποίες γίνονται αισθητές στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθιστούν ακόμη πιο απαιτητική την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες), στην οποία ανήκω, συνεχίζει να συνηγορεί υπέρ της υιοθέτησης ενός βιώσιμου και αυστηρού προϋπολογισμού, στον οποίο κάθε στοιχείο δαπάνης θα είναι δικαιολογημένο, ενώ θα μπορούν να εξασφαλισθούν με βιώσιμο τρόπο η αυστηρότητα και η αποτελεσματικότητά του. Ως εκ τούτου, τάσσομαι υπέρ του να κινηθούμε προς την κατεύθυνση της κατάρτισης ενός προϋπολογισμού σε μηδενική βάση, ο οποίος θα καθιστά δυνατές την αποτελεσματικότητα και τις αποταμιεύσεις. Προκειμένου να επιτύχουμε καλύτερα τον στόχο αυτόν, είναι επείγον να θεσπίσουμε μια μακροπρόθεσμη κτιριακή πολιτική.

Συμφωνώ ότι είναι αναγκαίο να προωθήσουμε μεγαλύτερη συνεργασία και ισχυρό διάλογο σε διοργανικό επίπεδο, προκειμένου να χρησιμοποιούνται καλύτερα οι πόροι στους διάφορους τομείς, όπως μεταξύ άλλων η μετάφραση και η κτιριακή πολιτική. Θα ήθελα να τονίσω πόσο σημαντικό είναι να δώσουμε προτεραιότητα στη νομοθετική υπεροχή του Κοινοβουλίου και να παράσχουμε στο Σώμα τα απαραίτητα μέσα που θα του επιτρέψουν να επιτελέσει επιτυχώς τον νομοθετικό του ρόλο. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ψήφισα υπέρ των κατευθυντήριων γραμμών για τον προϋπολογισμό του 2011, οι οποίες περιλαμβάνονται στην παρούσα έκθεση...

(Συντετμημένη αιτιολόγηση ψήφου σύμφωνα με το άρθρο 170 του Κανονισμού)

Έκθεση: Giancarlo Scotta (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με την κοινοτική πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, διότι μου φαίνεται εξαιρετικά σημαντική σε δύο τομείς. Πρώτον, τονίζει πόσο σημαντικό είναι για την Ευρωπαϊκή Ένωση να προστατεύσει την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων και καθιστά την πολιτική αυτήν μείζονα προτεραιότητα για την ευρωπαϊκή γεωργική στρατηγική. Δεύτερον, προασπίζεται την αρχή της γεωγραφικής ένδειξης και των παραδοσιακών ιδιοτύπων προϊόντων, παρουσιάζοντάς τα ως δύο στοιχεία που συμβάλλουν στην ανταγωνιστικότητα της ευρωπαϊκής γεωργίας και στη διατήρηση της πολιτισμικής κληρονομιάς. Τέλος, η παρούσα έκθεση στηρίζει τα γεωργικά προϊόντα, για τα οποία είμαστε τόσο υπερήφανοι, ενώ ταυτόχρονα συνηγορεί υπέρ της αναγκαίας διοικητικής απλούστευσης σε σχέση με την προστασία τους.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης με τίτλο «Πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων: ποια στρατηγική πρέπει να ακολουθήσουμε», διότι η ποιότητα αποτελεί έναν καθοριστικής σημασίας παράγοντα για την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών προϊόντων στις διεθνείς αγορές.

Στο πλαίσιο αυτό, θεωρώ θετική την εφαρμογή της υποχρεωτικής σήμανσης σχετικά με τον «τόπο γεωργικής παραγωγής», καθώς επιτρέπει να παράσχουμε στους καταναλωτές πληροφορίες σχετικά με τα πρότυπα ποιότητας. Εξίσου θετικό θεωρώ τον τρόπο με τον οποίον η έκθεση αντιμετωπίζει τα ζητήματα της περιβαλλοντικής προστασίας και της καλής διαβίωσης των ζώων.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η κοινή γεωργική πολιτική θα πρέπει να αφοσιωθεί στη βελτίωση της ποιότητας της γεωργικής της παραγωγής, η οποία αποτελεί αδιαμφισβήτητα μια προστιθέμενη αξία για την ευρωπαϊκή ανταγωνιστικότητα στην παγκόσμια αγορά. Η πολιτική ποιότητας δεν μπορεί να διαχωριστεί από την υπόλοιπη κοινοτική γεωργική πολιτική, ούτε να αποσπαστεί από τις νέες προκλήσεις όπως είναι η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, η ανάγκη διατήρησης της βιοποικιλότητας, ο ενεργειακός εφοδιασμός με την ανάπτυξη βιοκαυσίμων, η καλή μεταχείριση των ζώων, καθώς και η διαχείριση του νερού στη γεωργία. Επίσης, οι αυξανόμενες απαιτήσεις των καταναλωτών πρέπει να ληφθούν κατάλληλα υπόψη στη μελλοντική πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, χωρίς να ξεχνούμε ότι η ποιότητα είναι σημαντική για τους ενημερωμένους καταναλωτές, όταν προβαίνουν σε επιλογές.

Θα ήθελα ωστόσο να σας υπενθυμίσω ότι η πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων δεν μπορεί να είναι σε τέτοιο βαθμό απαιτητική ώστε να θέτει σε κίνδυνο τους μικρομεσαίους αγρότες ή την ύπαρξη των παραδοσιακών προϊόντων τα οποία είναι χαρακτηριστικά ορισμένων περιοχών και των οποίων η παρασκευή δεν είναι δυνατό να υπόκειται σε αδιάκριτα ενιαίους κανόνες. Σκοπός της πολιτικής ποιότητας πρέπει να είναι να δοθεί ώθηση στη γεωργία των κρατών μελών στην παγκόσμια αγορά και η προάσπιση των ευρωπαϊκών προϊόντων. Σκοπός της ύπαρξής της είναι να εξυπηρετεί τα συμφέροντα των παραγωγών και των καταναλωτών.

Joao Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Ορισμένα στοιχεία της υπό συζήτηση έκθεσης είναι θετικά: για παράδειγμα, η στηρίξη που παρέχει στην εφαρμογή μέσων για την ανάδειξη και προώθηση των τοπικών παραγωγών, καθώς και των παραδοσιακών και βιοτεχνικών προϊόντων, τα οποία συνδέονται με συγκεκριμένο τόπο και φέρουν γεωγραφική ονομασία, ή το γεγονός ότι αναγνωρίζει πόσο αργή, επίπονη και εξαιρετικά δαπανηρή είναι η διαδικασία που αντιμετωπίζουν οι μικροί παραγωγοί, όταν υποβάλλουν αίτηση για πιστοποιήσεις ποιότητας.

Εντούτοις, παραμερίζει ζητήματα που είναι ζωτικής σημασίας για τη διαφύλαξη της ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τη βιωσιμότητα της γεωργικής παραγωγής στην ΕΕ: για παράδειγμα, τις συνέπειες της απορρύθμισης του παγκόσμιου εμπορίου και της ανεξέλεγκτης απελευθέρωσης των αγορών, τόσο στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών όσο και στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου· τους διάφορους κινδύνους που εμπεριέχονται στην εισαγωγή των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον με τον τρόπο που έχει γίνει έως τώρα· τέλος, την ανάγκη μιας εις βάθος μεταρρύθμισης της κοινής γεωργικής πολιτικής που θα στηρίξει την τοπική προστασία, το δικαίωμα στην παραγωγή καθώς και το δικαίωμα στην επισιτιστική κυριαρχία.

Jarosław Kalinowski (PPE), γραπτώς. – (PL) Θα ήθελα να συγχαρώ τον συνάδελφο για την έκθεσή του και να πω ότι συμφωνώ με την άποψη ότι η πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων δεν θα πρέπει να ξεετάζεται ξεχωριστά από την κοινή γεωργική πολιτική ή τις κεντρικές ιδέες πολιτικής της Κοινότητας για τα επόμενα χρόνια, όπως είναι η βιώσιμη ανάπτυξη, η βιοποικιλότητα ή η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναμένουν υψηλής ποιότητας και υγιεινά προϊόντα, τα οποία παρασκευάζονται με τη χρησιμοποίηση καινοτόμων τεχνολογιών που λαμβάνουν υπόψη τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της παραγωγικής διαδικασίας. Επίσης, συμμερίζομαι την άποψη του εισηγητή όσον αφορά την πραγματοποίηση μιας ενημερωτικής και εκπαιδευτικής εκστρατείας σχετικά με όλες τις ευρωπαϊκές σημάσεις για τα γεωργικά προϊόντα, οι οποίες εγκρίνονται ή έχουν εγκριθεί. Μια τέτοιου είδους εκστρατεία είναι ουσιαστικής σημασίας, διότι η έλλειψη γνώσης από μέρους των καταναλωτών όσον αφορά την πλήρη σημασία των συμβόλων θέτει υπό αμφισβήτηση τη συνολική πολιτική ποιότητας.

Alan Kelly (S&D), γραπτώς. – (EN) Θα ήθελα να επαινέσω τους συναδέλφους μου στην Επιτροπή Γεωργίας για αυτήν την έκθεση πρωτοβουλίας. Η ποιότητα των γεωργικών μας προϊόντων είναι κάτι που πρέπει να εκμεταλλευθούμε. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση αφιερώνουμε πολύ χρόνο προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι πληρούνται τα ανώτατα πρότυπα σε σχέση με τη γεωργική παραγωγή, ότι μεταχειριζόμαστε καλά το ζωικό μας κεφάλαιο και ότι αυτό είναι υγιές, ότι η παραγωγή μας είναι ασφαλής και ότι οι πρακτικές γεωργικής παραγωγής που ακολουθούμε είναι ηθικές όσον αφορά τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον. Κάθε βήμα της παραγωγικής αλυσίδας της βιομηχανίας αποτελεί αντικείμενο ρύθμισης, ας πούμε, «από το αγρόκτημα στο πιρούνι». Προκειμένου να εκμεταλλευθούμε πλήρως τη μοναδικότητα των προϊόντων της βιομηχανίας –την υψηλή ποιότητα της παραγωγής της– χρειάζεται να καταβάλουμε περαιτέρω προσπάθειες προώθησης, όπως επισημαίνεται στην έκθεση Scotta. Είναι πολύ καλό να

διαθέτουμε προϊόντα που επισημαίνονται ανάλογα με τον τόπο γεωργικής παραγωγής τους ή ανάλογα με το αν αποτελούν παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν, εάν όμως ο καταναλωτής δεν γνωρίζει τη σημασία των σημάνσεων, τότε στην πραγματικότητα είναι σαν να διαβάσει μια εξωγήινη γλώσσα. Επομένως, συμφωνώ ότι η σύσταση της έκθεσης, να προωθήσει η Επιτροπή την ενημέρωση των καταναλωτών σε σχέση με τις πληροφορίες αυτές, θα είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος διάδοσης των προϊόντων στην αγορά. Θα βοηθήσει εξίσου τους καταναλωτές και τις μικρές επιχειρήσεις. Θα μπορούσε να είναι ιδιαίτερα επωφέλης για τον αγροδιατροφικό τομέα.

Elisabeth Kostinger (PPE), γραπτώς. – (DE) Υποστηρίζω σθεναρά την έκθεση πρωτοβουλίας σχετικά με την πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων (A7-0029/2010), επί της οποίας πραγματοποιήθηκε ψηφοφορία στις 25 Μαρτίου 2010. Υπάρχει μια σαφής σύνδεση ανάμεσα στην ποιότητα των προϊόντων και την προέλευση των πρώτων υλών. Η πρόταξη για τη σήμανση σχετικά με τον «τόπο γεωργικής παραγωγής» θα επισημαίνει από πού προέρχονται οι πρώτες ύλες. Έχω την εντύπωση ότι αυτό συνιστά μια σημαντική ευκαιρία για την γεωργική βιομηχανία που παράγει γεωργικά προϊόντα υψηλής ποιότητας. Η σαφής σήμανση της προέλευσης των προϊόντων δεν εγγυάται μόνο στους καταναλωτές την καλύτερη δυνατή ποιότητα των προϊόντων, αλλά τους επιτρέπει επίσης να λαμβάνουν αποφάσεις επί τη βάση αντικειμενικών και διαφανών κριτηρίων. Η ποιότητα συνιστά βασικό ζήτημα για ολοκληρωμένη διατροφική αλυσίδα, καθώς και ουσιαστικό πλεονέκτημα για τη στήριξη της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών παραγωγών του αγροδιατροφικού τομέα. Η παραγωγή υψηλής ποιότητας τροφίμων αποτελεί συχνά τη μοναδική ευκαιρία απασχόλησης σε πολλές αγροτικές περιοχές με περιορισμένες εναλλακτικές λύσεις παραγωγής. Ως εκ τούτου, συνηγορώ θερμά υπέρ της προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης και της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης, παράλληλα με την επανεισαγωγή μιας ρυθμισμένης και προστατευόμενης ονομασίας για τα προϊόντα που προέρχονται από ορεινές περιοχές και από περιοχές απαλλαγμένες από γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς (ΓΤΟ). Θεωρώ επίσης ότι πρέπει να διατηρηθούν τα συστήματα των Εγγυημένων Παραδοσιακών Ιδιότυπων Προϊόντων και της Βιολογικής Γεωργίας.

Petru Constantin Luhan (PPE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης, διότι υποστηρίζω την καλύτερη προστασία των ευρωπαϊκών προϊόντων σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι γεωγραφικές ενδείξεις παρέχουν στα γεωργικά προϊόντα μεγαλύτερη αξιοπιστία και ένα υψηλότερο προφίλ στα μάτια των καταναλωτών, ενώ παράλληλα παρέχουν και ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον στους παραγωγούς. Αυτό εγγυάται ταυτόχρονα την προστασία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας για τα προϊόντα. Το σύστημα των γεωγραφικών ενδείξεων είναι σταθερά εδραιωμένο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και σε πολλές χώρες εκτός της ΕΕ, όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Αυστραλία και τη Νέα Ζηλανδία. Εντούτοις, η ΕΕ έχει δυστυχώς εμπορικούς εταίρους που δεν έχουν νομοθεσία στον τομέα αυτόν. Γι' αυτόν τον λόγο, τα ευρωπαϊκά προϊόντα δεν προστατεύονται επαρκώς στο πλαίσιο των εθνικών συστημάτων των εν λόγω κρατών, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα να υπάρχει ο κίνδυνος απομίμησης.

Astrid Lulling (PPE), γραπτώς. – (DE) Αν και είμαι της άποψης ότι θα πρέπει να προσέχουμε τι ζητούμε από την Επιτροπή στις εκθέσεις πρωτοβουλίας, είμαι υπέρ της έκθεσης για την πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων.

Συγκεκριμένα, υποστηρίζω το αίτημα για καλύτερο έλεγχο και μεγαλύτερο συντονισμό μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, έτσι ώστε να διασφαλίσουμε ότι τα εισαγόμενα προϊόντα διατροφής πληρούν τα πρότυπα ποιότητας και ασφάλειας των τροφίμων της ΕΕ, καθώς και τα περιβαλλοντικά και κοινωνικά της πρότυπα.

Στην περίπτωση των νωπών και μεταποιημένων προϊόντων που διαθέτουν ένα μόνο συστατικό, θα πρέπει να επισημαίνεται η χώρα προέλευσης προκειμένου να δώσουμε στους καταναλωτές τη δυνατότητα να προβαίνουν σε συνειδητές και ενημερωμένες αποφάσεις σχετικά με το τι αγοράζουν.

Με ανακουφίζει το γεγονός ότι η τροπολογία μου, η οποία ήταν αντίθετη στην τυποποίηση των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων, έγινε δεκτή στη σύνοδο της Ολομέλειας. Ο συνδυασμός των πληροφοριών αυτών θα καθιστούσε περιττές τις υφιστάμενες ονομασίες και θα προκαλούσε σημαντικές ζημιές στους παραγωγούς προϊόντων με προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης.

Στην ανακοίνωση της Επιτροπής, το ζήτημα της ποσοτικής διαχείρισης της παραγωγής έχει παραλειφθεί σκόπιμα. Είμαι πεπεισμένη ότι εξακολουθούμε να χρειαζόμαστε μέσα ελέγχου της παραγωγής, προκειμένου να διασφαλίσουμε στους παραγωγούς σταθερές τιμές και να τους δώσουμε ένα αίσθημα ασφάλειας σχετικά με τον προγραμματισμό τους, έτσι ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις υψηλές απαιτήσεις των καταναλωτών και των νομοθετών. Αυτό δεν ισχύει μόνο για την παραγωγή του γάλακτος, αλλά ιδιαίτερα για την αμπελουργία.

Jean-Luc Melenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Η παρούσα έκθεση έχει ένα αδιαμφισβήτητο ελάττωμα: εντάσσει τη γεωργική πολιτική στην λογική της επιδίωξης του μέγιστου κέρδους, που εξυπηρετεί ίδια συμφέροντα, κάτι που είναι εντελώς αντίθετο με την ιδέα που έχουμε για τη γεωργική πολιτική. Ως εκ τούτου, δεν μπορώ σε καμία περίπτωση να την υπερψηφίσω. Εντούτοις, λαμβάνοντας υπόψη τις βελτιώσεις που επιφέρει, πιστεύω ότι θα ήταν σοφό εκ μέρους μου να απόσχω. Στην πραγματικότητα, δεν θέλω να βοηθήσω στην παρεμπόδιση των ιδεών αυτών που είναι αντίθετες στη λογική του παραγωγισμού, όπως η επιθυμία να εισαγάγουμε μια σήμανση «οικολογικού

αποτυπώματος» και να μεταφέρουμε μέρος της γεωργικής παραγωγής. Επείσησαν την πρόθεση απομάκρυνσης από τη λογική του παραγωγισμού. Λυπούμαι για το ότι οι ιδέες αυτές είναι απλώς κάποιες πιθανότητες που επισημαίνονται στο κείμενο και ότι η πραγματική υλοποίησή τους σε ένα καπιταλιστικό περιβάλλον μειώνει σημαντικά τον αντίκτυπό τους. Εντούτοις, δεν επιθυμώ να παραβλέψω τη σημασία της προώθησης των εννοιών αυτών.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ποιότητα των ευρωπαϊκών γεωργικών προϊόντων συνιστά ένα στοιχείο κληρονομιάς που γίνεται σεβαστό παγκοσμίως. Γι' αυτόν τον λόγο, υπάρχει μια αίσθηση ότι πρέπει να προστατεύσουμε τα προϊόντα αυτά και να εμποδίσουμε τη σύγχυσή τους με άλλα προϊόντα που είναι κατώτερης ποιότητας, λιγότερο ασφαλή και ορισμένες φορές είναι αποτέλεσμα απομίμησης.

Προκειμένου να αποτρέψουμε κάτι τέτοιο, η επισημάνση των εν λόγω προϊόντων είναι καθοριστική και καταβάλλονται προσπάθειες προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι οι καταναλωτές θα λαμβάνουν αξιόπιστες πληροφορίες σε σχέση με αυτά. Προκειμένου να αποφύγουμε τις στρεβλώσεις στην ανταγωνιστικότητα, είναι επίσης σημαντικό να υπάρχει απόλυτη κατανόηση ως προς το ότι τα εισαγόμενα γεωργικά προϊόντα ικανοποιούν τις ίδιες απαιτήσεις με αυτές που επιβάλλονται στα προϊόντα που παράγονται στην ΕΕ. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ψήφισα υπέρ.

Tiziano Motti (PPE), γραπτώς. – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, χάρη στους ευρωπαϊκούς κανονισμούς που ορίζουν σταθερούς κανόνες όσον αφορά την ποιότητα της γεωργικής παραγωγής, την υγεία των πολιτών, την περιβαλλοντική βιωσιμότητα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των καλλιεργειών, μπορούμε σήμερα να λέμε με υπερηφάνεια ότι η ευρωπαϊκή γεωργία αποτελεί ένα πρότυπο που δεν έχει όμοιο του στον κόσμο.

Ενώ πρέπει, αφενός, να ευχαριστήσουμε τους γεωργούς που έχουν εφαρμόσει τους εν λόγω κανόνες με μεγάλο αίσθημα καθήκοντος, αφετέρου πρέπει να αναρωτηθούμε για ποιον λόγο η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ορισμένες φορές την τάση να παγιδεύεται σε γραφειοκρατικούς κόμπους που είναι πιθανό να επισκιάσουν την υπεροχή αυτήν και να δημιουργήσουν απλώς ένα μεγάλο αίσθημα απογοήτευσης στους πολίτες.

Αυτός είναι, επομένως, ο λόγος που οι πολίτες μας ξεκινούν σήμερα τη μέρα τους με έναν ωραίο χυμό πορτοκαλιού χωρίς πορτοκάλια, ενώ στο μεσημεριανό τους πίνουν ροζέ κρασί, το οποίο προέρχεται από την ανάμιξη κόκκινου και λευκού κρασιού που είναι ζυμωμένα με την προσθήκη ζάχαρης και τρώνε πίτσα, η οποία περιέχει μοτσαρέλα που είναι φτιαγμένη από καζεΐνη. Χωρίς αίσθηση προτίμησης, μπορούν πάντοτε να καταφύγουν στη σοκολάτα χωρίς κακάο.

Ούτε καν τα παιδιά δεν εξαιρούνται από τις συνέπειες της σχιζοφρενικής καταστροφής των υψηλής ποιότητας τροφίμων μας: στην Ευρώπη, διατρέχουμε τον κίνδυνο της κατανάλωσης χαλασμένων προϊόντων, για την πρόληψη των οποίων δεν έχουμε ιδέα· αρκεί απλώς να αναφερθεί κανείς στο μολυσμένο με μελαμίνη γάλα από την Κίνα.

Οι πολίτες έχουν δικαίωμα στην προστασία. Προκειμένου να δώσουμε στους καταναλωτές τη δυνατότητα να προβαίνουν σε ενημερωμένες επιλογές, πρέπει να επιμεινουμε στο να είναι οι σημάσεις ολοκληρωμένες και περιεκτικές, καθώς και στο να φέρουν τα προϊόντα μαζικής κατανάλωσης, όπως το μακράς διάρκειας παστεριωμένο ή επεξεργασμένο σε υψηλή θερμοκρασία αγελαδινό γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα που προέρχονται αποκλειστικά από αγελαδινό γάλα, μια ένδειξη σχετικά με την προέλευση της πρώτης ύλης που έχει χρησιμοποιηθεί στην παραγωγή τους, καθώς και άλλες νομικά απαιτούμενες ενδείξεις.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ της τροπολογίας 3, διότι σχετίζεται με ένα σημείο της πρότασης ψηφίσματος, το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ενθαρρύνει την επιστροφή στην τυποποίηση των γεωργικών προϊόντων (ως προς το σχήμα και τις διαστάσεις των φρούτων και των λαχανικών).

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Η παρούσα έκθεση επισημαίνει τον κεντρικό ρόλο που διαδραματίζουν τα υψηλής ποιότητας γεωργικά προϊόντα στην προστασία των καταναλωτών. Επίσης, επισημαίνει την παροχή στήριξης στα παραδοσιακά τοπικά προϊόντα και στις μικρομεσαίες γεωργικές εκμεταλλεύσεις. Για τον λόγο αυτόν, ψήφισα υπέρ της έκθεσης.

Γεώργιος Παπαστάμκος (PPE), γραπτώς. – Καταψήφισα την τροπολογία 3, διότι τάσσομαι υπέρ της αποκατάστασης των εμπορικών προτύπων ποιότητας στον τομέα των οπωροκηπευτικών. Θεωρώ αδικαιολόγητη την απόφαση της Επιτροπής για κατάργησή τους, παρά την εναντίωση ευρείας πλειοψηφίας των κρατών μελών, καθώς και του ενδιαφερομένου παραγωγικού κλάδου.

Η ΕΕ ορθώς διαθέτει τα υψηλότερα πρότυπα ποιότητας για τα αγροδιατροφικά προϊόντα προς όφελος των Ευρωπαίων καταναλωτών. Παράλληλα, η πολιτική ποιότητας είναι στρατηγικής σημασίας, καθώς σε αυτήν εδράζεται πρωτίστως η προστιθέμενη αξία των ευρωπαϊκών γεωργικών αγαθών στις παγκόσμιες αγορές. Προβληματική, ωστόσο, παραμένει η συμμόρφωση των εισαγόμενων προϊόντων με ισοδύναμες προδιαγραφές ποιότητας. Θα πρέπει να γίνει καταγραφή όλων των ιδιωτικών συστημάτων πιστοποίησης ποιότητας, καθώς και να θεσπισθεί ένα Νομοθετικό Πλαίσιο Βασικών Αρχών σε επίπεδο ΕΕ με στόχο τη διαφανή λειτουργία των εν λόγω συστημάτων.

Τασσόμεθα υπέρ της αναγραφής του τύπου παραγωγής για όλα τα πρωτογενή γεωργικά προϊόντα. Σε ό,τι αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις, θα πρέπει να διατηρηθούν ως έχουν τα τρία συστήματα της ΕΕ, για τα γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα, για τα αλκοολούχα και για τον οίνο. Πρωταρχικής σημασίας είναι η διασφάλιση αυξημένης προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων στο πλαίσιο των διμερών εμπορικών συμφωνιών και του ΠΟΕ.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ της παρούσας έκθεσης, καθώς η ενίσχυση της πολιτικής ποιότητας σε κοινοτικό επίπεδο αποτελεί ένα σημαντικό κίνητρο για τους ευρωπαίους παραγωγούς γεωργικών προϊόντων προκειμένου να ενισχύσουν τις προσπάθειές τους για την ενίσχυση της ποιότητας, της ασφάλειας των τροφίμων και του σεβασμού του περιβάλλοντος. Πιστεύω ότι η πολιτική αυτή θα μπορέσει να συντελέσει στη σημαντική βελτίωση της προστιθέμενης αξίας της ευρωπαϊκής παραγωγής αγροδιατροφικών προϊόντων ως μέρους της συνεχώς αυξανόμενης παγκοσμιοποιημένης αγοράς. Ωστόσο, ταυτόχρονα πρέπει να προσφέρουμε καλύτερη ενημέρωση στους πολίτες μέσω κατάλληλων εκστρατειών ενημέρωσης και εκστρατειών για την προώθηση προαιρετικών σημάτων για άλλες μεθόδους παραγωγής που σέβονται το περιβάλλον και τα ζώα, όπως η «ολοκληρωμένη παραγωγή», η «ελεύθερη βοσκή» και η «ορεινή γεωργία».

Britta Reimers (ALDE), γραπτώς. – (DE) Κατά την ψηφοφορία για την έκθεση Scotta σε σχέση με την πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων έγινε δεκτή η τροπολογία 5, η οποία ζητούσε την υποχρεωτική σήμανση της προέλευσης των τροφίμων που είναι παρασκευασμένα από ένα μόνο συστατικό. Το αίτημα αυτό συνεπάγεται πολύ περισσότερη εργασία και υψηλότερο κόστος για τη γεωργική βιομηχανία και τους μεταποιητές τροφίμων, χωρίς να επιφέρει κάποια πραγματική προστιθέμενη αξία στους καταναλωτές. Για τον λόγο αυτόν, καταψήφισα την εν λόγω τροπολογία.

Robert Rochefort (ALDE), γραπτώς. – (FR) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με το μέλλον της πολιτικής για την ποιότητα των τροφίμων. Ας επισημάνουμε ευθύς εξαρχής ένα θετικό σημείο που υπάρχει στο κείμενο: την πρόταση καθιέρωσης ενός ευρωπαϊκού λογότυπου για τα βιολογικά τρόφιμα. Αυτό αποτελεί τόσο ένα σαφές αίτημα των καταναλωτών όσο και μια προϋπόθεση που πρέπει να γίνει σεβαστή προκειμένου να αναπτυχθεί η εσωτερική αγορά.

Έρχομαι στο σημαντικό ζήτημα των γεωγραφικών ενδείξεων και των παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων. Όντας ουσιαδώς σημασίας για την ευρωπαϊκή γεωργία εξαιτίας των προνομιακών δεσμών που έχουν καθιερωθεί με τα χρόνια ανάμεσα στα προϊόντα και τις περιοχές, οι γεωγραφικές ενδείξεις και τα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα συνδέονται στενά με την παράδοση και την ιστορία της γέυσης. Γι' αυτόν τον λόγο, πρέπει να τα προστατεύσουμε. Κατά συνέπεια, είμαι ικανοποιημένος με το γεγονός ότι είμαστε αντίθετοι στη συγχώνευση των δύο εννοιών της ΠΟΠ (Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης) και της ΠΓΕ (Προστατευόμενη Γεωγραφική Ένδειξη), όπως προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Είναι αλήθεια ότι η απλοποίηση των προτύπων ενδέχεται, με μια πρώτη ματιά, να φαίνεται επιθυμητή από την άποψη της μείωσης του γραφειοκρατικού βάρους, δεν πρέπει όμως να καταλήξει στη μείωση των προτύπων που θαρραλέα έχουν επιβάλει στους εαυτούς τους οι ευρωπαίοι παραγωγοί μας. Τέλος, ας μην ξεχνούμε το έργο που πρέπει ακόμη να επιτελέσουμε για την αύξηση της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων σε διεθνές επίπεδο (συγκεκριμένα μέσω του ΠΟΕ).

Raul Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Τελικά, ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος, κυρίως επειδή έγιναν δεκτές η τροπολογία 3 (αναφορικά με την αντίθεση στους κανόνες τυποποίησης για τα φρούτα και τα λαχανικά) και η τροπολογία 5 (αναφορικά με την υποχρεωτική σήμανση σχετικά με τον τόπο της γεωργικής παραγωγής).

Brian Simpson (S&D), γραπτώς. – (EN) Ενώ είμαστε ευτυχείς που βλέπουμε ότι η κοινή λογική κυριάρχησε σχετικά με τα παραμορφωμένα φρούτα και λαχανικά, οι βρετανοί βουλευτές του ΕΚ που ανήκουν στο Εργατικό Κόμμα εξακολουθούσαν να έχουν κάποιες ανησυχίες σχετικά με την έκθεση Scotta και, κατά συνέπεια, την καταψήφισαν. Είμαστε ενάντια σε κάθε προσπάθεια καθιέρωσης ενός ευρωπαϊκού λογότυπου, το οποίο θα ήταν διαθέσιμο μόνο για την κοινοτική παραγωγή, καθώς κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε διακρίσεις κατά των γεωργών από τρίτες χώρες και δεν θα συμβάδιζε με τους αναπτυξιακούς μας στόχους. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβουλευτικό Εργατικό Κόμμα (EPLP) τάσσεται υπέρ της θέσπισης μιας κοινοτικής βιολογικής σήμανσης, όμως η Επιτροπή γνωρίζει ήδη ότι το Κοινοβούλιο στηρίζει μια τέτοια πρόταση, ενώ στην έκθεση υπάρχουν και άλλα σημεία που είναι αρκετά σημαντικά ώστε να την καταψηφίσουμε στο σύνολό της.

Alf Svensson (PPE), γραπτώς. – (SV) Η ΕΕ θα πρέπει να διαθέτει ισχυρούς μηχανισμούς προστασίας των καταναλωτών. Οι καταναλωτές έχουν δικαίωμα στην ακριβή και σαφή ενημέρωση σχετικά με το περιεχόμενο και την προέλευση των αγαθών και σχετικά με το εάν αυτά έχουν τροποποιηθεί γενετικά. Οι σαφείς κοινοί κανόνες δημιουργούν τις προϋποθέσεις για μια αγορά που λειτουργεί επί ίσους όρους στο πλαίσιο της ΕΕ. Όταν η αγορά λειτουργεί σωστά, οι ενημερωμένοι καταναλωτές μπορούν, μέσω των επιλογών τους, να οδηγούν την ανάπτυξη προς την κατεύθυνση μιας ακόμη υψηλότερης ποιότητας των τροφίμων. Εντούτοις, καταψήφισα την έκθεση σχετικά

με την πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων: ποια στρατηγική πρέπει να ακολουθήσουμε; (2009/2105(INI)). Ο κύριος λόγος είναι ότι η έκθεση παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας. Για παράδειγμα, δεν είναι δουλειά της ΕΕ να δημιουργήσει μια «ευρωπαϊκή τράπεζα γνώσεων για τις παλιές συνταγές και τις ιστορικές μεθόδους παρασκευής τροφίμων». Κατά την άποψή μου, η έκθεση αποδίδει υπερβολικά μεγάλη έμφαση στις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις. Επίσης, όταν αποδίδεται τόσο μεγάλη έμφαση στα αγαθά που παράγονται εντός της ΕΕ, υπάρχει ο κίνδυνος δημιουργίας εμπορικών φραγμών για τις χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η σήμανση της προέλευσης είναι σημαντική, αλλά αυτή καθαυτή η προέλευση δεν εγγυάται απαραίτητα ότι το προϊόν είναι υψηλής ποιότητας.

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Ο στόχος για επαρκή, ασφαλή και υψηλής ποιότητας τρόφιμα είναι ανθρώπινη ανάγκη απαίτηση των εργαζομένων και που δεν μπορεί να εξασφαλιστεί στα πλαίσια του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων. Η έκθεση εκφράζει την λογική της ΕΕ, τα τρόφιμα εμπορεύματα να παράγονται για να αυξήσουν την κερδοφορία της βιομηχανίας τροφίμων και όχι για να καλύψουν τις διατροφικές ανάγκες του λαού. Την περίοδο που 1 δισεκατομμύριο άνθρωποι υποφέρουν από την πείνα και η φτώχεια χτυπά πλατιά λαϊκά στρώματα στις καπιταλιστικές χώρες, η ΕΕ χρησιμοποιεί ως πρόσχημα την ποιότητα των τροφίμων για τον περιορισμό της παραγωγής, την συγκέντρωση της γης σε μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις και στην εκδίωξη των μικρών και φτωχών αγροτών από τη γη τους και την γεωργική παραγωγή. Τα κρούσματα διατροφικών σκανδάλων που πολλαπλασιάζονται τα τελευταία χρόνια λόγω των καπιταλιστικών συνθηκών παραγωγής τροφίμων που επιβάλλονται όλο και περισσότερο από την ΕΕ και τον ΠΟΕ, δεν θα μπορούσαν ποτέ να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά με διοικητικά μέτρα ελέγχου. Όπως δεν μπορούν να συνυπάρξουν τα ΓΤΟ με τα συμβατικά και τα βιολογικά τρόφιμα. Μόνο η τροφική κυριαρχία και ασφάλεια, η εξασφάλιση ασφαλών, υγιεινών, φτηνών τροφίμων, η στήριξη των φτωχών αγροτών και η συγκρότηση παραγωγικών συνεταιρισμών στα πλαίσια της Λαϊκής Εξουσίας και Οικονομίας μπορεί να ανταποκριθεί στις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες.

Έκθεση: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), γραπτώς. – (FR) Στην ψηφοφορία όσον αφορά την έκθεση σχετικά με τις συνέπειες της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης για τις αναπτυσσόμενες χώρες και για την αναπτυξιακή συνεργασία, ψήφισα υπέρ της τροποποίησης της παραγράφου 31, η οποία ζητά την καθιέρωση ενός διεθνούς φόρου για τις χρηματοπιστωτικές συναλλαγές. Πράγματι, είμαι βαθιά πεπεισμένη ότι η καθιέρωση ενός φόρου, ακόμη και μικρού, επί αυτών των τεράστιου ύψους συναλλαγών θα συνεπαγόταν την αποδέσμευση σημαντικών ποσών χρημάτων. Με τον τρόπο αυτόν, θα μπορούσαμε να αφιερώσουμε περισσότερα κονδύλια στην καταπολέμηση των δεινών που πλήττουν τον πλανήτη μας και θα διαθέταμε την αναγκαία χρηματοδότηση για την υλοποίηση των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας. Πρόκειται για κάτι παραπάνω από ένα ζήτημα δικαιοσύνης· πρόκειται για ένα ζήτημα κοινής λογικής.

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστηρίζω πλήρως την παρούσα έκθεση. Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική και χρηματοοικονομική κρίση δημιούργησε μεγάλες αναταραχές στις ανεπτυγμένες οικονομίες, αλλά είχε ακόμη βαθύτερες συνέπειες στις αναδυόμενες και αναπτυσσόμενες χώρες. Επί του παρόντος διακυβεύεται η επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας, επειδή η πρόοδος που έχει σημειωθεί στις χώρες αυτές την τελευταία δεκαετία έχει αναχαιτιστεί. Η χρηματοδοτική ενίσχυση δεν μπορεί να διασφαλίσει από μόνη της την οικονομική πρόοδο των αναπτυσσόμενων χωρών. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα πρέπει να προτρέψει σε μεταρρύθμιση της διεθνούς αναπτυξιακής συνεργασίας. Επιπλέον, πιστεύω ότι η βοήθεια προς τις αναπτυσσόμενες χώρες θα πρέπει να προσαρμόζεται διαρκώς στις συνθήκες που επικρατούν στις χώρες αυτές.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Ψήφισα υπέρ της παρούσας έκθεσης, διότι πρέπει να βοηθήσουμε τις αναπτυσσόμενες χώρες, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια αυτής της δύσκολης οικονομικής περιόδου. Σε πολλές αναπτυσσόμενες χώρες και, προπάντων, στις λιγότερο ανεπτυγμένες από αυτές έχει σημειωθεί μια μείωση στα έσοδα που προέρχονται από τις εξαγωγές καθώς και μια επιβράδυνση στη μεγέθυνση και ανάπτυξη των νότιων περιοχών. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να υπάρξει συμφωνία για οικονομικές εταιρικές σχέσεις με στόχο την ενίσχυση της συμβατότητας της κοινοτικής πολιτικής για το καλό της ανάπτυξης και, μεταξύ άλλων, για την προώθηση της κατάλληλης εργασίας, της ευημερίας και της δημιουργίας θέσεων απασχόλησης, καθώς και να διασφαλιστεί η κατάλληλη υλοποίηση των εμπορικών δεσμεύσεων και η εφαρμογή μιας ενδεδειγμένης μεταβατικής περιόδου για την υλοποίηση των δεσμεύσεων αυτών. Οι αναπτυσσόμενες χώρες χρειάζονται βοήθεια για τη μείωση της φτώχειας και της απομόνωσης, μέτρα που θα συμβάλουν στην ανάπτυξη, καθώς και μέτρα που είναι ουσιώδους σημασίας για την έξοδο τους από την κρίση. Κατά την υλοποίηση των δράσεων αυτών, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναλάβει ηγετικό ρόλο και να ενεργήσει αποφασιστικά και, προς τον σκοπό αυτόν, όλα τα κοινοτικά θεσμικά όργανα πρέπει να αναλάβουν μεγαλύτερες δεσμεύσεις. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στην κρίση να σταματήσει την πρόοδο που έχουν σημειώσει την τελευταία δεκαετία οι χώρες αυτές όσον αφορά την επίτευξη μιας σταθερής οικονομικής ανάπτυξης και ως εκ τούτου πιστεύω ότι είναι σημαντική η παροχή μεγαλύτερης στήριξης για την ανάπτυξη.

Andrew Henry William Brons (NI), γραπτώς. – (EN) Αντιταχθήκαμε στην πρόταση αυτήν, επειδή έδινε την εντύπωση ότι επιρρίπτει στις ευρωπαϊκές χώρες την ευθύνη για τη δεινή θέση του υπανάπτυκτου Τρίτου Κόσμου, αντί να επιρρίπτει την ευθύνη στις ίδιες τις χώρες αυτές. Επιπλέον, προσδοκά με χαρά τη δημιουργία διαφόρων μορφών παγκόσμιας πολιτικής και οικονομικής διακυβέρνησης.

Maria da Graca Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Ψηφίζω υπέρ της παρούσας έκθεσης, η οποία εισάγει βασικά ζητήματα σχετικά με τη βιώσιμη ανάπτυξη και τη σταδιακή ενσωμάτωση των χωρών της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού στην παγκόσμια οικονομία.

Αυτές που πλήττονται περισσότερο από την υπερθέρμανση του πλανήτη είναι οι αναπτυσσόμενες χώρες, επομένως είναι αναγκαίο να ενισχύσουμε όλα τα μέτρα για την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών, όπως τη μεταφορά ενδεδειγμένων τεχνολογιών. Εξίσου σημαντική είναι η επίτευξη μιας συμφωνίας όσον αφορά το κοινοτικό σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, σύμφωνα με το οποίο τουλάχιστον το 25% των εσόδων που προκύπτουν από τη δημοπράτηση των αδειών εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα θα χρησιμοποιείται ως οικονομική βοήθεια για τις αναπτυσσόμενες χώρες.

Ζητήματα όπως η βιώσιμη και η «πράσινη» ανάπτυξη πρέπει να αποτελέσουν στρατηγικές προτεραιότητες της ΕΕ. Ζητώ να διατεθούν επιπρόσθετοι πόροι για τις αναπτυσσόμενες χώρες. Οι εν λόγω πόροι θα πρέπει να είναι βιώσιμοι μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα και να προέρχονται από τον ιδιωτικό τομέα, την αγορά του άνθρακα και τον δημόσιο τομέα των βιομηχανικών χωρών ή των περισσότερο προηγμένων οικονομικά αναπτυσσόμενων χωρών.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση που μας καταστρέφει είχε καταστροφικές συνέπειες στις αναπτυσσόμενες χώρες που ήταν ήδη θύματα των διαδοχικών κρίσεων (της επισιτιστικής, της ενεργειακής, της κλιματικής και της χρηματοπιστωτικής). Εκείνοι που δεν προκάλεσαν την παρούσα κρίση, αλλά πλήττονται περισσότερο από αυτήν, χρειάζονται επείγοντως βοήθεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να ανταποκριθούν γρήγορα, σθεναρά και αποτελεσματικά.

Πιστεύω ότι είναι κρίσιμης σημασίας να ανταποκριθούν τα κράτη μέλη στις δεσμεύσεις τους αναφορικά με την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια και να ενισχύσουν τις δεσμεύσεις αυτές προκειμένου να επιτύχουν τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας. Επίσης, η Επιτροπή και το Συμβούλιο πρέπει να ασκήσουν περαιτέρω πιέσεις για τη μεταρρύθμιση της διεθνούς αναπτυξιακής συνεργασίας, η οποία αποτελεί έναν από τους κύριους λόγους για την αναποτελεσματικότητα της αναπτυξιακής βοήθειας. Επικροτώ τη βελτίωση των δανειακών διευκολύνσεων για τις φτωχότερες χώρες από μέρους των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Εντούτοις, αυτό δεν είναι αρκετό. Υποστηρίζω τα αιτήματα της παρούσας έκθεσης για τη συνεχή αύξηση της αναπτυξιακής βοήθειας.

Harlem Desir (S&D), γραπτώς. – (FR) Οι αναπτυσσόμενες χώρες, και συγκεκριμένα οι φτωχότερες που έχουν ήδη χτυπηθεί σκληρά από την επισιτιστική κρίση του 2007, υφίστανται σήμερα με πλήρη ισχύ τις οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης που ξεκίνησε στις ανεπτυγμένες χώρες. Οι τελευταίες τείνουν σήμερα να μειώσουν το ύψος της αναπτυξιακής τους βοήθειας προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις δικές τους δυσκολίες. Κατά συνέπεια, οι αναπτυσσόμενες χώρες πληρώνουν διπλά το πρόβλημα που δημιούργησε ο ανεξέλεγκτος παγκόσμιος καπιταλισμός. Ψήφισα υπέρ της έκθεσης του Guerrero Salom, η οποία υπενθυμίζει στην Ευρώπη τις ευθύνες της και απαιτεί τον σεβασμό των δεσμεύσεων που ανέλαβε σε σχέση με την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια και, συγκεκριμένα, με τον στόχο της συνεισφοράς του 0,7% του ΑΕγχΠ γι' αυτήν έως το 2015. Με την υιοθέτησή της, το Κοινοβούλιο ζητά επίσης την καθιέρωση ενός διεθνούς φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών με στόχο τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης, της πρόσβασης στα παγκόσμια δημόσια αγαθά και της προσαρμογής των φτωχών χωρών στις προκλήσεις των κλιματικών αλλαγών. Στηρίζει τη διαγραφή του χρέους των λιγότερο ανεπτυγμένων χωρών. Όλες αυτές οι συστάσεις είναι ουσιώδους σημασίας καθώς πλησιάζουμε στην αναθεώρηση των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας που θα πραγματοποιηθεί τον Νοέμβριο στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ηθικό καθήκον να εφαρμόσει χωρίς καθυστέρηση αυτά τα νέα εργαλεία της διεθνούς αλληλεγγύης.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt και Cecilia Wikstrom (ALDE), γραπτώς. – (SV) Εμείς οι Φιλελεύθεροι υποστηρίζουμε εκ βάθους καρδιάς την πραγματοποίηση επενδύσεων στις αναπτυσσόμενες χώρες. Επικροτούμε τους νέους τρόπους για την παροχή πόρων στις βοηθούμενες οικονομικά χώρες, θα θέλαμε όμως να καταστήσουμε σαφές ότι δεν πιστεύουμε ότι η επιβολή ενός φόρου επί των διεθνών χρηματοπιστωτικών συναλλαγών αποτελεί τη λύση που θα μας επιτρέψει να επιτύχουμε τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας ή να διορθώσουμε τις παγκόσμιες ανισορροπίες. Είναι επίσης σημαντικό να τονίσουμε ότι ένας τέτοιος φόρος μπορεί να εφαρμοστεί μόνο εάν είναι παγκόσμιος. Θα θέλαμε, αντίθετα, να επισημάνουμε πόσο σημαντικό είναι να ανταποκριθούν τα ευρωπαϊκά κράτη μέλη στις σημερινές δεσμεύσεις τους όσον αφορά το επίπεδο της βοήθειας που έχει καθοριστεί. Προκειμένου να δημιουργήσουμε ανάπτυξη και μεγέθυνση στις αναπτυσσόμενες χώρες, οφείλουμε να προωθήσουμε το ελεύθερο εμπόριο και να καταργήσουμε τους διάφορους άμεσους και έμμεσους εμπορικούς φραγμούς της ΕΕ.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της έκθεσης σχετικά με τις συνέπειες της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης για τις αναπτυσσόμενες χώρες και για την αναπτυξιακή συνεργασία.

Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες, παρά το γεγονός ότι δεν αποτελούν την πηγή της διεθνούς κρίσης, πλήττονται δυσανάλογα από αυτήν. Ως ο μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας στις αναπτυσσόμενες χώρες, η Ευρωπαϊκή Ένωση διαδραματίζει ουσιαστικό ρόλο στην παροχή της αναγκαίας ηγετικής καθοδήγησης όσον αφορά την υιοθέτηση, σε διεθνές επίπεδο, των μέτρων που θα επιτρέψουν την επίτευξη των Αναπτυξιακών Στόχων της Χιλιετίας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Όταν αναφερόμαστε στη χρηματοπιστωτική, οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνουμε σήμερα, κάνουμε λόγο για μια παγκόσμια κρίση, στο πλαίσιο της οποίας πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις αναπτυσσόμενες χώρες που υπέστησαν τις επιπτώσεις της εν λόγω κρίσης τόσο άμεσα όσο και έμμεσα. Οι υφιστάμενοι μηχανισμοί για την παροχή βοήθειας στις φτωχότερες χώρες και στον πληθυσμό τους –οι οποίες αντιμετωπίζουν συνθήκες ακραίας φτώχειας και δυστυχίας– πρέπει να εφαρμοστούν με τρόπο περισσότερο αποτελεσματικό και στοχευμένο. Δεν πρέπει να οδηγούν στην εξάρτηση, η οποία θα μπορούσε να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη, τους μισθούς και την απασχόληση.

Ως εκ τούτου, πρέπει να διασφαλίσουμε ότι τα αναπτυξιακά εργαλεία και οι αναπτυξιακές πολιτικές θα καταστήσουν δυνατή την αποτελεσματική ανάπτυξη. Αυτό απαιτεί περισσότερο συντονισμένες ενέργειες σε διμερές και πολυμερές επίπεδο. Πρέπει να αναληφθεί δράση σε σχέση με την ανθρωπιστική βοήθεια, τη συνεργασία και την ανάπτυξη και στον τομέα αυτόν, τα κράτη μέλη, η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι διεθνείς οργανισμοί διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο. Παρ' όλα αυτά, είμαι αντίθετος στην καθιέρωση ενός φόρου επί των διεθνών χρηματοπιστωτικών συναλλαγών (φόρος Tobin) για τη χρηματοδότηση των χωρών αυτών, εξαιτίας των επιπτώσεων που θα είχε στην κοινωνία εν γένει.

Joao Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η υπό συζήτηση έκθεση εξετάζει πολύ σημαντικά ζητήματα και προβάλλει ορισμένα σωστά επιχειρήματα: για παράδειγμα, την εξάλειψη των φορολογικών παραδείσων, την κατάργηση του εξωτερικού χρέους ορισμένων χωρών, την ανάγκη ένταξης των προσπαθειών όσον αφορά την επίσημη αναπτυξιακή βοήθεια και την καθιέρωση ενός φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών.

Πρέπει, ωστόσο, να τονίσουμε ορισμένα χαρακτηριστικά της έκθεσης που είναι αρνητικά, ακόμη δε και αντιφατικά. Ένα παράδειγμα αποτελεί το επιχειρήμα υπέρ της ελευθέρωσης του εμπορίου σύμφωνα με τα πρότυπα που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδιαίτερα διαμέσου των συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης, τις οποίες επιδιώκει να επιβάλει η ΕΕ στις χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού. Αυτό συμβαίνει, παρά την αντίσταση και τις αναφορές αρνητικών συνεπειών από πολλές από τις χώρες αυτές, για να μην μιλήσουμε για την αδυναμία να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα του εξωτερικού χρέους με ευρύτερο τρόπο.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Ορισμένες φορές, τα κείμενα αυτού του Κοινοβουλίου αγγίζουν τον παραλογισμό, πρέπει όμως να πω ότι, στην περίπτωση της έκθεσης του κ. Guerrero Salom, ξεπεράσατε τους εαυτούς σας. Θα προσπεράσω γρήγορα το απαράδεκτο αίτημα για μια παγκόσμια οικονομική και χρηματοπιστωτική διακυβέρνηση, καθώς και τη θεμελιώδη αντίφαση κατά την οποία παραπονόμαστε για την εξωτερική εξάρτηση των φτωχών χωρών, ενώ τις συμβουλευόμαστε να ανοιχτούν ακόμη περισσότερο στο παγκόσμιο εμπόριο. Θα προσπεράσω επίσης την υποκριτική καταδίκη – και παραδίδω το απόσπασμα – της «αντίληψης της παγκοσμιοποίησης, η οποία αγωνιζόταν για την πλήρη απορρύθμιση και την απόρριψη κάθε μέσου δημόσιας διακυβέρνησης», μια αντίληψη η οποία ήταν και, κατά βάση, εξακολουθεί να είναι δική σας και την οποία επιβάλλατε για χρόνια. Και έπειτα, σαν να μην έφταναν όλα τα άλλα, υπάρχει η παράγραφος 26, στην οποία προτείνετε να ακολουθήσουμε τη συμβουλή του George Soros. Ενός ανθρώπου που οφείλει ολόκληρη την περιουσία του στην κερδοσκοπία. Ενός ανθρώπου που, σε συνεργασία με άλλα αμοιβαία κεφάλαια υψηλού κινδύνου, στοιχηματίζει υπέρ της κατάρρευσης του ευρώ και κερδοσκοπεί με αντικείμενο το ελληνικό χρέος, προκειμένου να το προκαλέσει. Ενός ανθρώπου που περιφρονεί τις κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες των πράξεών του προκειμένου να επιβάλει την παγκόσμια οικονομική τάξη που ο ίδιος έχει επιλέξει. Εντούτοις, είναι αλήθεια ότι και εσείς συμμερίζεστε την επιθυμία για έναν ενοποιημένο ευρωπαϊκό συνασπισμό, για μια παγκόσμια διακυβέρνηση και για ένα παγκόσμιο νόμισμα.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Υποστήριξα την έκθεση του συναδέλφου μου κ. Guerrero Salom, προκειμένου να υπενθυμίσω στα κράτη μέλη τις ευθύνες τους απέναντι στις αναπτυσσόμενες χώρες ενόψει των παγκοσμίων προκλήσεων της οικονομικής κρίσης και των κλιματικών αλλαγών, για τις οποίες δεν ευθύνονται. Η Ευρώπη πρέπει να αναλάβει περισσότερες δεσμεύσεις προκειμένου να επιτύχει τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας· με άλλα λόγια, πρέπει να αφιερώσει τουλάχιστον το 0,7% του ΑΕγχΠ στην καταπολέμηση της φτώχειας των αναπτυσσόμενων χωρών έως το 2015. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, υποστήριξα επίσης την καθιέρωση ενός φόρου επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών, καθώς και την εξέταση ενδεχόμενων λύσεων για τη διαγραφή του χρέους των φτωχότερων χωρών. Τέλος, η πρόσβαση στα δικαιώματα της σεξουαλικής και

αναπαραγωγικής υγείας παραμένει προτεραιότητα για την Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και σε αυτή τη βάση ψήφισα υπέρ της παρούσας έκθεσης.

Jean-Luc Melenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Το κείμενο αυτό έχει το πλεονέκτημα ότι συνιστά την καθιέρωση ενός μορατόριουμ επί των χρεών και την κατάρνηση του χρέους των φτωχότερων χωρών, ότι συνηγορεί υπέρ της επισιτιστικής κυριαρχίας και ότι δεσμεύεται να σεβαστεί τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας. Εντούτοις, όλα αυτά δεν αντισταθμίζουν το γεγονός ότι τάσσεται σθεναρά υπέρ της αγοράς του άνθρακα και της «πράσινης» ανάπτυξης και ότι συνηγορεί υπέρ του ελευθέρου εμπορίου και της αύξησης των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Το κείμενο αυτό στηρίζει την ανελέητη λογική του φιλελεύθερου δογματισμού. Ως εκ τούτου, είναι επιζήμιο. Το καταψήφισα.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα κατά της παρούσας έκθεσης για διάφορους λόγους. Πρώτον, εξαιτίας των γρήγορων ψηφοφοριών στην Ολομέλεια αναφορικά με τις, κατά τη γνώμη μου, βασικής σημασίας ψηφοφορίες επί των τροπολογιών για τις παραγράφους 7, 31 και 34. Επίσης, εξαιτίας της απόφασης αναφορικά με το λεγόμενο δικαίωμα στη σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία. Τέλος, εξαιτίας της κίνησης προς την κατεύθυνση της καθιέρωσης μελλοντικών ευρωπαϊκών φόρων, στην οποία είμαι κατηγορηματικά αντίθετος, όπως έχω επισημάνει σε αρκετές περιπτώσεις, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια της εκστρατείας για την εκλογή μου στο Κοινοβούλιο.

Andreas Molzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η σοβαρότερη χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση από τη δεκαετία του 1930 έχει πλήξει σκληρά την Ευρώπη. Ωστόσο, και οι αναπτυσσόμενες χώρες υποφέρουν από τις βαριές συνέπειές της και είναι σε μεγάλο βαθμό αδύναμες να κάνουν οτιδήποτε γι' αυτό. Η ανεύθυνη κερδοσκοπία, η απληστία για γρήγορο κέρδος που δεν έχει καμία απολύτως σχέση με την πραγματική οικονομία στις αγγλοσαξονικές χώρες και το εξαρθρωμένο χρηματοπιστωτικό σύστημα έχουν φέρει τον κόσμο στο χείλος της οικονομικής αβύσσου. Μια άλλη αιτία της κρίσης είναι μια αντίληψη της παγκοσμιοποίησης που έχει καταστήσει ως ύψιστη προτεραιότητά της την ολοκληρωτική απορρύθμιση. Οι χώρες της Ευρώπης βυθίζονται ολοένα και πιο βαθιά στα χρέη προκειμένου να ξαναθέσουν σε κίνηση τις οικονομίες τους. Όμως σε πολλές περιπτώσεις οι αναπτυσσόμενες χώρες αδυνατούν να κάνουν κάτι τέτοιο, εξαιτίας της κακής οικονομικής κατάστασης. Ως εκ τούτου, πρέπει να τους δοθεί η ευκαιρία να προστατεύσουν αποτελεσματικότερα τις εθνικές τους οικονομίες ενάντια στα εισαγόμενα προϊόντα, τα οποία πωλούνται σε τιμές ντάμπινγκ και καταστρέφουν τις τοπικές αγορές και τα εισοδήματα του ντόπιου πληθυσμού. Πρέπει να δώσουμε στις αναπτυσσόμενες χώρες την ευκαιρία να αναδυθούν από την κρίση με τις δικές τους δυνάμεις. Η παραδοσιακή αναπτυξιακή βοήθεια έχει αποτύχει σε μεγάλο βαθμό. Τελικά, πρέπει να εξετάσουμε τη ρίζα του προβλήματος και να επιβάλουμε στις χρηματοπιστωτικές αγορές αυστηρούς κανονισμούς, να εμποδίσουμε τις πρακτικές κερδοσκοπίας και να καθιερώσουμε γρήγορα έναν φόρο επί των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών. Οποιοδήποτε, το πρόβλημα δεν θα λυθεί ποτέ με τη μορφή της «παγκόσμιας διακυβέρνησης» που προτείνεται στην έκθεση, η οποία θα αποδυναμώσει περαιτέρω τόσο τους ανθρώπους όσο και τα κράτη.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Η έκθεση της Επιτροπής Ανάπτυξης σχετικά με τις συνέπειες της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης για τις αναπτυσσόμενες χώρες και για την αναπτυξιακή συνεργασία παρατηρεί ορθά ότι τα τελευταία δύο χρόνια δεν έχει σημειωθεί μία μόνο κρίση, αλλά μια ολόκληρη σειρά συσχετιζόμενων κρίσεων. Αντί να οδηγήσει στη μείωση της αναπτυξιακής βοήθειας για τις αναπτυσσόμενες χώρες, η κατάσταση αυτή θα πρέπει να οδηγήσει στην αύξησή της.

Κοινός μας στόχος θα πρέπει να είναι η διάθεση του 0,56% του ακαθάριστου εγχώριου εισοδήματος για την αναπτυξιακή βοήθεια έως το 2010 και του 0,7% έως το 2015. Εκτός από την προσωρινή βοήθεια, απαιτούνται επίσης και άλλα μέτρα, τα οποία θα αλλάξουν την αρχιτεκτονική της παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης. Τα παραπάνω εξηγούν την υποστήριξή μου για την άμεση εκπλήρωση των υποχρεώσεων που αναλάβαμε στη σύνοδο κορυφής της G20 στο Πίτσμπουργκ να αυξηθεί κατά τουλάχιστον 5% η μερίδα συμμετοχής στο ΔΝΤ των αναδυόμενων και αναπτυσσόμενων χωρών και να αυξηθούν κατά 3% τουλάχιστον τα δικαιώματα ψήφου των αναπτυσσόμενων χωρών και των χωρών με μεταβατική οικονομία στην Παγκόσμια Τράπεζα.

Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να συνδεθούν με ενέργειες για την εξάλειψη των φορολογικών παραδείσων. Μια σημαντική λύση για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, την καθιέρωση της οποίας αξίζει επίσης να εξετάσουμε, συνιστά αυτό που είναι γνωστό ως φόρος Tobin. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι η έκθεση της Επιτροπής περιλαμβάνει όλες τις προαναφερθείσες προτάσεις, αποφάσισα να ψηφίσω υπέρ της υιοθέτησής της.

Raul Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Χαίρομαι για το ότι η έκθεση υιοθετήθηκε, αν και με μικρή πλειοψηφία (283 ψήφοι υπέρ, 278 ψήφοι κατά και 15 αποχές), ιδιαίτερα επειδή ορισμένες ψηφοφορίες κατά τμήματα, οι οποίες ζητήθηκαν από την Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) με στόχο την αποδυνάμωση της έκθεσης σε ορισμένες παραγράφους –τη φορολόγηση του τραπεζικού συστήματος για λόγους παγκόσμιας κοινωνικής δικαιοσύνης, την καθιέρωση ενός διεθνούς φόρου επί των χρηματοπιστωτικών

συναλλαγών, το προσωρινό μορατόριουμ των χρεών και την κατάργηση του χρέους – δεν πέτυχαν το σκοπό τους. Όλες οι παραπάνω παράγραφοι υιοθετήθηκαν με άνετη πλειοψηφία.

Alf Svensson (PPE), γραπτώς. – (SV) Στις 25 Μαρτίου ψήφισα κατά της έκθεσης σχετικά με τις συνέπειες της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης για τις αναπτυσσόμενες χώρες και για την αναπτυξιακή συνεργασία (2009/21 50(INI)), πρωτίστως εξαιτίας της διατύπωσης της παραγράφου 31 όσον αφορά τη φορολόγηση του τραπεζικού συστήματος και την επιβολή φόρου επί των διεθνών συναλλαγών. Η καθιέρωση ενός «φόρου Tobin» θα δημιουργούσε τον κίνδυνο ανεπιθύμητων παρενέργειών που θα ζημίωναν τη διεθνή αγορά, η οποία φυσικά αποτελεί την αγορά στην οποία πρέπει να συμμετάσχουν οι φτωχές χώρες, προκειμένου να καταστεί δυνατή η οικονομική τους ανάπτυξη με θεμιτούς όρους. Κατά την άποψή μου, δεν είναι σαφές με ποιον τρόπο θα μπορούσε ο φόρος Tobin να εμποδίσει τις μελλοντικές χρηματοπιστωτικές κρίσεις χωρίς παγκόσμια συναίνεση και στήριξη.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), γραπτώς. – (RO) Ψήφισα υπέρ του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αναφορικά με τις συνέπειες της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης για τις αναπτυσσόμενες χώρες και για την αναπτυξιακή συνεργασία, διότι οι εν λόγω χώρες είναι αυτές που πλήττονται περισσότερο από την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση. Σημειώνουμε με μεγάλη ανησυχία ότι, σύμφωνα με εκτιμήσεις, το 2010 οι αναπτυσσόμενες χώρες αναμένεται να αντιμετωπίσουν ένα χρηματοπιστωτικό έλλειμμα ύψους μεγαλύτερου των 300 δισεκατομμυρίων δολαρίων και ότι τα εντεινόμενα δημοσιονομικά προβλήματα στις περισσότερο ευάλωτες χώρες θέτουν σε κίνδυνο τη λειτουργία και την ανάπτυξη βασικών τομέων, όπως η εκπαίδευση, η υγεία, οι υποδομές και η κοινωνική προστασία, με αξία που υπερβαίνει τα 11,5 δισεκατομμύρια δολάρια. Επιπλέον, οι αναπτυσσόμενες χώρες είναι αυτές που έχουν χτυπηθεί πιο σκληρά από τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής. Κατά συνέπεια, προτρέπει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να στηρίξουν όλες τις δράσεις που έχουν ως στόχο την καταπολέμηση των κλιματικών αλλαγών και να επιταχύνουν, στο πλαίσιο αυτό, τη μεταφορά ενδεδειγμένων τεχνολογιών στις αναπτυσσόμενες χώρες. Επιπρόσθετα, ψήφισα υπέρ του να αφιερώσουν τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ιδιαίτερη προσοχή στην προώθηση και προστασία της αξιοπρεπούς εργασίας και μέτρων για την καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω φύλου και της παιδικής εργασίας, ακολουθώντας τις συστάσεις που πραγματοποίησε επί του θέματος αυτού η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, ο ρόλος της οποίας θα πρέπει να παγιωθεί.

Έκθεση: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η ευρωζώνη αντιμετώπισε τα τελευταία δύο χρόνια μια μεγάλων διαστάσεων οικονομική κρίση. Η συνοχή των πολιτικών που εφαρμόζει η ΕΚΤ και τα συνεπή, αλλά κατάλληλα μέτρα διασφάλισαν τη διατήρηση των επιπτώσεων της κρίσης στο ελάχιστο επίπεδο στην ευρωζώνη. Εξαιρέση σε αυτό αποτέλεσε η Ελλάδα εξαιτίας των συστημικών σφαλμάτων που συγκαλύφθηκαν για καιρό και παρέμειναν κρυφά. Οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης έγιναν αισθητές με πολύ σκληρότερο τρόπο εκτός της ευρωζώνης της ΕΕ. Παράδειγμα γι' αυτό αποτελεί η Ρουμανία, στην οποία, παρά τα σημερινά κατάλληλα οικονομικά μέτρα, οι επιπτώσεις της κρίσης είναι αξιοσημείωτες. Οι επιπτώσεις θα ήταν πολύ μικρότερες, εάν υπήρχε δημοσιονομική ευθύνη και η Ρουμανία δεν θα είχε εισέλθει στον πρώτο χρόνο της κρίσης, το 2009, με ένα δημοσιονομικό έλλειμμα ύψους 5,4% τη στιγμή που, μόλις έναν χρόνο νωρίτερα, ανέφερε πρωτοφανή οικονομική ανάπτυξη. Ενώ κάποια κράτη της ευρωζώνης αναφέρουν ήδη κατά τους τελευταίους έξι μήνες μια μετατόπιση προς την εμφάνιση θετικών αποτελεσμάτων στις οικονομίες τους, στη Ρουμανία τα πρώτα σημάδια οικονομικής ανάκαμψης, αν και αρκετά μετριασμένα, γίνονται εμφανή μόλις σήμερα. Εντούτοις, η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να διατηρηθεί χωρίς τη δραστική μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, η οποία είναι απαραίτητη για να μην καταλήξουμε στην ίδια κατάσταση με την Ελλάδα. Πρέπει να χρησιμοποιούμε χωρίς καθυστέρηση τους μηχανισμούς επιβολής κυρώσεων στα κράτη μέλη, στην περίπτωση που αυτά αδυνατούν να τηρήσουν τους ζωτικής σημασίας μακροοικονομικούς δείκτες.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Καταψήφισα την έκθεση για την ΕΚΤ 2008. Η ΕΚΤ από το 2008 έχει προχωρήσει στην παροχή ρευστότητας προς τις εμπορικές τράπεζες, χωρίς ωστόσο να θέσει συγκεκριμένους και αυστηρούς κανόνες και κριτήρια για το πού θα χρησιμοποιηθεί αυτή η επιπλέον ρευστότητα. Το αποτέλεσμα ήταν να μειωθεί η παροχή δανείων σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και καταναλωτές καθώς και να μην υπάρξει η αναμενόμενη μείωση των επιτοκίων δανεισμού των καταναλωτών. Παράλληλα, η ΕΚΤ δείχνει για μια ακόμα φορά την αδυναμία της ναβάλει τέλος στην κοροϊδία των εμπορικών τραπεζών, καθώς τις δανείζει με επιτόκιο 1%, και αυτές δανείζουν τα κράτη με πολύ υψηλότερα επιτόκια. Η ανεξαρτησία των Κεντρικών Τραπεζών πρέπει να αναγνωριστεί ότι δεν ήταν σωστή επιλογή, τόσο από τη σκοπιά του δημοκρατικού και πολιτικού ελέγχου όσο και από τη σκοπιά της οικονομικής αποτελεσματικότητας. Ζητούμενο για το επόμενο διάστημα δεν είναι μόνο η αυστηρή ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα αλλά και ο περιορισμός του μεγέθους και της σημασίας του σε σχέση με την πραγματική οικονομία.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο τρόπος με τον οποίον η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θέσπισε μέτρα ως αντίδραση στη σημερινή οικονομική, χρηματοπιστωτική και κοινωνική κρίση διαδραμάτισε ζωτικό ρόλο, ιδιαίτερα

όσον αφορά τα μέτρα που, μεταξύ άλλων, επέτρεψαν στα κράτη μέλη να διατηρήσουν τη ρευστότητά τους, να χορηγήσουν πιστώσεις στις επιχειρήσεις και να μειώσουν τα επιτόκια.

Ως εκ τούτου, πιστεύω ότι οι στρατηγικές εξόδου πρέπει να λάβουν υπόψη την πραγματική σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή να υποστούν την επιστροφή μιας ενισχυμένης εκδοχής των συνεπειών που έχουμε ήδη βιώσει, ο αντίκτυπος όμως των οποίων μετριάστηκε εξαιτίας των μέτρων αυτών. Επιπλέον, πιστεύω ότι θα πρέπει να εξετάσουμε το ενδεχόμενο προσαρμογής του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης. Σκοπός μιας τέτοιας ενέργειας θα ήταν να καταστήσουμε το Σύμφωνο περισσότερο ευέλικτο και να το προσαρμόσουμε σε εξαιρετικές καταστάσεις όπως αυτή που βιώνουμε σήμερα.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Όπως γνωρίζουμε, για την κρίση που βιώνουμε ευθύνονται εν μέρει οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Είναι ενδιαφέρον να σημειώσουμε ότι η έκθεση δεν παραλείπει να επικρίνει ως έναν βαθμό τις ενέργειες της ΕΚΤ. Αυτό κάνει, φυσικά, όταν επισημαίνει ότι οι οικονομικές προγνώσεις της ΕΚΤ, όπως και αυτές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και άλλων διεθνών οργανισμών, δεν πρόβλεψαν τη σοβαρότητα της πτωτικής τάσης του 2008. Επίσης, το κάνει όταν «επισημαίνει ότι οι μειώσεις των επιτοκίων της ΕΚΤ ήταν λιγότερο ριζικές από αυτές άλλων κεντρικών τραπεζών, συμπεριλαμβανομένων της Κεντρικής Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ και της Τράπεζας της Αγγλίας στο ΗΒ, αλλά και συγκρινόμενες με τις προσδοκίες πολλών οικονομικών παρατηρητών την εποχή εκείνη».

Εντούτοις, η έκθεση συνεχίζει να υπερασπίζεται την ΕΚΤ και τις κατευθυντήριες γραμμές της, προβαίνοντας ακόμη και σε μείζονος σημασίας αντιφάσεις. Για τον λόγο αυτόν, την καταψηφίσαμε. Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν και άλλες πτυχές που αξίζει να εξετάσουμε, συγκεκριμένα όταν εκφράζει «απογοήτευση για το γεγονός ότι η πρόσθετη ρευστότητα που χορήγησε η ΕΚΤ δεν ανακούφισε επαρκώς την πιστωτική ασφυξία που αντιμετώπιζε η βιομηχανία, και ιδίως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, και αν' αυτού αξιοποιήθηκε από ορισμένες τράπεζες για την αύξηση των περιθωρίων κέρδους τους και την κάλυψη ζημιών».

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Το να συγχαρούμε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις ενέργειές της το 2008 είναι μια εξαναγκαστική άσκηση, με την οποία αρνούμαι να συνταχθώ. Η Τράπεζα δεν είδε την επερχόμενη, μείζονος σημασίας κρίση και ούτε διέπρεψε ακριβώς όσον αφορά τη διεύθεσή της, η οποία απέχει πολύ από την τελειότητα. Δεν νομίζω ότι η κρίση αυτή μας δίδαξε κάποιο μάθημα: εξακολουθούμε να εμπιστευόμαστε αυτήν τη χούφτα αγγλοσαξονικών οργανισμών αξιολόγησης που δεν είναι σήμερα περισσότερο ικανοί να αξιολογήσουν τα κράτη από όσο ικανοί ήταν εχθές να αξιολογήσουν τις τράπεζες και τα τοξικά χρηματοπιστωτικά προϊόντα. Συνεχίζουμε να θέλουμε να «καθησυχάσουμε» τις εντελώς παράλογες αγορές που αυξάνουν την εχθρική κερδοσκοπία κατά ενός κράτους, όταν θα έπρεπε να εξαλείψουμε την κερδοσκοπία αποκηρύσσοντας τη νομισματική ορθοδοξία. Ετοιμαζόμαστε για μια γρήγορη επιστροφή στις ίδιες πολιτικές που συνέβαλαν στην κρίση, εν ονόματι της «βιωσιμότητας των δημόσιων οικονομικών» αλλά εις βάρος μιας ενδεχόμενης ανάκαμψης καθώς και εις βάρος της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών. Προπάντων, δεν κάνουμε τίποτε συγκεκριμένο για να αλλάσουμε το σύστημα. Η νομοθεσία που παριστάνετε ότι κρίνετε ως επείγουσα, προκειμένου να κοροϊδέψετε την κοινή γνώμη, έχει αναβληθεί για μετά τις ημέρες εκλογών που είναι ευαίσθητες για τον κ. Brown και την κ. Merkel. Αυτό είναι λάθος: οι μελλοντικοί αντικαταστάτες τους θα είναι εξίσου «συμβατοί με τον κόσμο» όπως αυτοί.

Alan Kelly (S&D), γραπτώς. – (EN) Δεν έχει πολλά να πει κανείς όσον αφορά αυτήν την έκθεση που δεν είναι αυτονόητη. Προφανώς, περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή, σήμερα είναι αναγκαίο να κάνουν τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα μια παύση και να αξιολογήσουν εκ νέου την προσέγγισή τους. Τις τελευταίες δύο εβδομάδες, δύο πρώην υψηλόβαθμα στελέχη της μεγαλύτερης τράπεζας της Ιρλανδίας συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια αιφνιδιαστικών ελέγχων. Πρόκειται για μια συγκλονιστική επισημάνση της ανάγκης για υπεύθυνη και ηθική χρηματοοικονομική οικονομική διαχείριση. Υπάρχει ένα μόνο σημείο που θα ήθελα να θίξω και αυτό είναι η μεγαλύτερη ανάγκη για διαφάνεια στα χρηματοπιστωτικά μας ιδρύματα, είτε αυτά είναι περιφερειακά, είτε εθνικά ή κοινοτικά. Η παρούσα έκθεση ζητά μεγαλύτερη διαφάνεια, την οποία είμαι βέβαιος ότι θα υποστηρίξει η πλειονότητα των βουλευτών του ΕΚ.

Arlene McCarthy (S&D), γραπτώς. – (EN) Εγώ και οι συνάδελφοί μου από το Εργατικό Κόμμα υποστηρίζουμε σθεναρά το έργο του εισηγητή Edward Scicluna. Εφιστώ ιδιαίτερα την προσοχή στην έμφαση που δίνει η έκθεσή του στη σημασία της οικονομικής ανάπτυξης ως του καλύτερου τρόπου για να αντιμετωπιστούν τα υπέρμετρα ελλείμματα. Πρόκειται για μια ξεκάθαρη απάντηση σε όσους υποστηρίζουν την αδικαιολόγητη εστίαση σε βραχυπρόθεσμες περικοπές των δαπανών, κάτι που στην πραγματικότητα θα μπορούσε να θέσει μακροπρόθεσμα σε κίνδυνο τη ανάπτυξη. Τα ελλείμματα πρέπει να μειωθούν σταθερά κατά τα επόμενα χρόνια, καθώς η οικονομία ανακάμπει από τις συνέπειες της χρηματοπιστωτικής κρίσης, όμως το να εξέλθουμε από την κρίση με τη βοήθεια της ανάπτυξης είναι η μόνη αποτελεσματική λύση για να εξασφαλίσουμε μια μακροπρόθεσμη δημοσιονομική βιωσιμότητα και να προστατεύσουμε τους πολίτες.

Jean-Luc Melenchon (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Θα καταψηφίσω την παρούσα έκθεση διότι προωθεί τυφλά τη νεοφιλελεύθερη λογική, η οποία ευθύνεται για την οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική κρίση, τις συνέπειες της οποίας υφίσταμεθα όλοι. Το κείμενο που μας προτάθηκε δεν είναι απλώς εξαιρετικά δογματικό, αλλά επιδεικνύει επίσης περιφρόνηση για τους λαούς, και ιδιαίτερα για τους Έλληνες. Πώς μπορεί το Κοινοβούλιο να υπερψηφίσει ένα τόσο επαίσχυντο κείμενο που αμφισβητεί την είσοδο της Ελλάδας στην ευρωζώνη, λαμβάνοντας υπόψη το δημοσιονομικό έλλειμμα, το οποίο δημιούργησαν οι πολιτικές που το ίδιο υποστηρίζει; Προφανώς, η Ευρώπη είναι ακόμη ένας εχθρός του λαού.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η σοβαρή οικονομική κρίση που υφίσταται ταυτόχρονα ολόκληρος ο κόσμος γίνεται αισθητή με ιδιαίτερα έντονο τρόπο στην ΕΕ. Η αντίδραση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην κρίση ήταν αποτελεσματική, αν και κατά περιόδους ήταν υπαίτια για το ότι ενέργησε με καθυστέρηση ή χωρίς δυναμισμό, ιδιαίτερα όσον αφορά την πολιτική μείωσης των επιτοκίων, η οποία ήταν περισσότερο ριζική και αποτελεσματική στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ.

Πρέπει να διδαχθούμε από τα λάθη που έχουν γίνει, έτσι ώστε να μπορέσουμε στο μέλλον να τα αποφύγουμε. Πρέπει να τονίσουμε ότι η Συνθήκη της Λισαβόνας καθιστά την ΕΚΤ θεσμικό όργανο της ΕΕ. Αυτό σημαίνει ότι αυξάνεται η ευθύνη του Κοινοβουλίου, καθώς το Σώμα αυτό αποτελεί πλέον το θεσμικό όργανο, μέσω του οποίου η ΕΚΤ είναι τώρα υπόλογη απέναντι στην ευρωπαϊκή κοινή γνώμη.

Raul Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (ES) Όπως και η συντριπτική πλειοψηφία του Σώματος, ψήφισα υπέρ της παρούσας έκθεσης. Το αντικείμενό της δεν ήταν αμφιλεγόμενο και δεν υπήρξαν κατά τη διάρκεια της συνόδου της Ολομέλειας οιοσδήποτε τροπολογίες που θα μπορούσαν να ανατρέψουν το βασικό περιεχόμενό της.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Η ετήσια έκθεση της ΕΚΤ για το 2008 αντικατοπτρίζει καλά τα αίτια και τις συνθήκες της κρίσης. Το 2008, όταν άρχισε η οξεία φάση της μεγαλύτερης οικονομικής κρίσης που έχει σημειωθεί εδώ και πολλές δεκαετίες, ήταν καθοριστικό για τους τρόπους με τους οποίους θα αναπτύσσονταν η παγκόσμια και η ευρωπαϊκή οικονομία για πολλά χρόνια μετά.

Για την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τα τελευταία δύο χρόνια ήταν χωρίς αμφιβολία η δυσκολότερη περίοδος στην ιστορία της. Η ΕΚΤ έπρεπε να αντιμετωπίσει μια κρίση που έπληξε σοβαρά την ευρωπαϊκή οικονομία. Τα αυξανόμενα δημοσιονομικά ελλείμματα ορισμένων κρατών μελών, σε συνδυασμό με τα αυξανόμενα χρέη, συνιστούν τις πρωταρχικές μακροοικονομικές συνέπειες της κρίσης. Σύμφωνα με την Συνθήκη, η ΕΚΤ είναι πρωτίστως υπεύθυνη για τη «σταθερότητα των τιμών», πράγμα που συνεπάγεται χαμηλό πληθωρισμό. Εκπλήρωσε η ΕΚΤ τον ρόλο της; Είναι δύσκολο να το πούμε με βεβαιότητα. Είναι αλήθεια ότι το σημερινό επίπεδο πληθωρισμού βρίσκεται κάτω από το ανώτατο όριο που όρισε η ΕΚΤ, πρέπει όμως να τονίσουμε ότι τους πρώτους μήνες της κρίσης έφτασε το υψηλότερο επίπεδο που άγγιξε ποτέ στην ευρωζώνη, μόνο και μόνο για να πέσει ξαφνικά στη συνέχεια.

Νομίζω, ωστόσο, ότι η αστάθεια αυτή εξηγείται από την έκπληξη που προκάλεσε η κρίση. Από τον Οκτώβριο του 2008 και έπειτα, η νομισματική πολιτική της ΕΚΤ μπορεί να περιγραφεί ως ενεργή και ευέλικτη. Η ΕΚΤ υιοθέτησε μια διαφορετική στρατηγική για την κρίση από ό,τι οι άλλες κεντρικές τράπεζες ανά τον κόσμο. Εξακολουθούμε να αναμένουμε τα αποτελέσματα των ενεργειών αυτών. Η Ευρώπη εξέρχεται από την κρίση, όμως η κατάσταση εξακολουθεί να παραμένει αβέβαιη. Είναι η ΕΚΤ έτοιμη για το ενδεχόμενο μιας ακόμη κρίσης, ένα ενδεχόμενο που διαβλέπουν ορισμένοι οικονομολόγοι;

Peter Skinner (S&D), γραπτώς. – (EN) Χαιρετίζω την έκθεση αυτήν του συναδέλφου μου Edward Scicluna, ο οποίος παρουσίασε μια καλά μελετημένη άποψη και εργάστηκε πράγματι σκληρά για να επιτύχει την υιοθέτηση του ψηφίσματος με μια μόνο ψηφοφορία. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να γίνουν αρκετοί συμβιβασμοί και αυτό τείνει να συγκαλύπτει τις διαφορές που επίσης υπάρχουν. Με ανησυχεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι, σε μια χρονική περίοδο κατά την οποία τίθενται ερωτήματα σχετικά με τον ρόλο της Ομοσπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ, ανάλογα διερευνητικά ερωτήματα απουσιάζουν από τη συζήτησή μας αναφορικά με την ΕΚΤ. Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί η σημασία της μικροεποπτείας και το εάν η ΕΚΤ, δυνάμει του ρόλου της κατά την πρόσφατη κρίση, είναι αυτομάτως αρμόδια να αναμιχθεί με τέτοιο άμεσο τρόπο σε αυτό το γχηγίρημα ή εάν με αυτό θα θέσει σε σημαντικό κίνδυνο τη φήμη της.

12. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

13. Εκτελεστικά μέτρα (άρθρο 88 του Κανονισμού)

14. Αποφάσεις σχετικά με ορισμένα έγγραφα: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

15. Γραπτές δηλώσεις καταχωριζόμενες στο πρωτόκολλο (άρθρο 123 του Κανονισμού)

16. Συνέχεια που δόθηκε στις θέσεις και τα ψηφίσματα του Κοινοβουλίου: βλ. Συνοπτικά πρακτικά

17. Χρονοδιάγραμμα των προσεχών συνεδριάσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

18. Διακοπή της συνόδου

(Η συνεδρίαση λήγει στις 12.55)